

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy pdf\Grey-Ranc_Majesty.pdb

PDB Name: Grey_Ranc_Majesty.txt
Creator ID: REAd
PDB Type: TEXT
Version: 0
Unique ID Seed: 0
Creation Date: 2.11.2007
Modification Date: 2.11.2007
Last Backup Date: 1.1.1970
Modification Number: 0

Zane Grey
Ranč Majesty

Lance Sidway dostane zaměstnání jako cowboy na ranči Genea Stewarta. Potká zde i jeho dceru, v níž ke svému překvapení pozná studentku, s níž se seznámil při svém pobytu v Hollywoodu, kde jeho nádherný vraník působil ve filmu. Madge Stewartova byla vyloučena pro přestupky s policií ze studií a vrátila se domů. Lance zjistí, že ranč je před krachem, protože je sužován zloději dobytka. Podaří se mu zjistit metody lupičů, a když na ranč přijede na pozvání Madge skupina je-jích přátel z koleje, události vyvrcholí největší krádeží Stewartova dobytka a zároveň únosem Madge, za níž čekají banditi výkupné. Lance celou bandu za pomoci svých přátel z ranče zneškodní a Madge osvobodí. Madge tak vedle svého zachránce, do něhož se zamilovala už v Hollywoodu, získá i jeho nádherného vraníka, po němž od počátku toužila.

Volné pokračování románu

ZANE GREY

SVĚTLA ZÁPADNÍCH HVĚZD

Nakladatelství ODDYCH, 1998

Zane Grey: RANČ MAJESTY
Z anglického originálu Majesty s Rancho
přeložil Karel Chlouba, 1998
© Illustration Radomír Karas, 1998
© Translation Karel Chlouba, 1998
© Cover Adam Glajc, 1998
© Vydal ODDYCH, Střelniční 54, Český Těšín, 1998
Náklad 2000 ks
Vytiskly Těšínské papírny, s. r. o., Střelniční 54, Český Těšín
Doporučená cena nakladatelem 109 Kč

ISBN 80 - 85941 - 67 - 8

1. KAPITOLA

Lance Sidway se zvedl z kamenných schodů přírodovědného muzea. Lítostně se usmál, když si uvědomil, že toto byla už jeho třetí návštěva. Při první a druhé procházel síněmi a prohlížel si vycpaná zvířata. Miloval všechny čtyřnožce, a i když při pohledu na neživá zobrazení kdysi svobodných obyvatelů divočiny cítil lehkou bolest, přece zde nacházel klid, který neznal od té doby, kdy opustil svůj domov na oregonských pastvinách a přišel do Hollywoodu. Věděl teď, že jeho nádherný vraník Umpqua měl ve filmových studiích budoucnost, a snad i on sám. Ale ostýchal se být hercem a neměl chuť vystupovat jako double za krásné cowboyské Apollony. Na druhé straně neodpovídalo jeho představám o zaměstnání, když se jen tak potloukal na studiích a na svoje živobytí nechával vydělávat svého koně. Nepředstavoval si svoji budoucnost v Hollywoodu za těchto podmínek a bezprostřední nutnost vydělávat peníze už zmizela.

Jeho sestra Nance se po své operaci už úplně uzdravila a měla se brzy vdávat. Umpqua měl takový úspěch, že Lance měl teď dost peněz v kapse a mohl počkat na práci, která by mu lépe vyhovovala. Myslel na zájezd do jižní Kalifornie, Arizony a snad dokonce do Nového Mexika. Obchody s dobytkem byly sice v troskách, ale pastviny pustin a purpurových výšin Arizony, nebo údolí stříbrných trav Nového Mexika, byly určitě divočejší a svobodnější než stará pastviště, na kterých jezdil. A jistě se tam také najde práce pro silného mladého muže, který měl rád zvířata. Myšlenka na dobrodružství v drsném kraji ho lákala. Ale Hollywood svoje sevření tak snadno neuvolňoval. A proč? Lance vůbec netoužil po filmové dráze a přece ho

lákal ten jasný, veselý vír světa filmu. A přiznal si také, že má, bohužel, víc než průměrnou slabost pro krásné pohlaví. K čertu! pomyslel si. Hollywood se hemžil filmovým komparesem a neznámými malými herečkami. Všechny byly hezké a mnohé dokonce mimořádně krásné. Od toho se mohl jen ztěžka odpoutat. Se slabou lítostí myslel na tři děvčata, jež ho zvláště přitahovala Coretta, Virginia a naposled Maurine. Teprve včera večer na něho Maurine pohlédla tmavýma očima.

Lancei, byl jsi skvělý, řekla. Mohla bych lhát, ale nechci. Mám konečně příležitost a ty víš, co to znamená! Určitě tě miluji. Zůstaň se mnou, a až ze mne bude hvězda

Takový byl Hollywood ale ne Lance Sidway!

Stalo by se to zase, mumlal si smutně. A pak bych mohl dopadnout ještě tvrději. Dobrá konec s tím!

Pohlédl na Sierru Madre, která ležela jako hranice před téměř neosídlenou zemí. Loudal se dlouhými terasami v růžových zahradách. Byly krásné, ale jemu byly divoké květy milejší. Mezitím myslel na vyjížďku. Umpqua ztloustl a potřeboval pohyb. Asfaltovým silnicím se chtěl vyhnout. Jižně od Palm Springs bylo dostatek měkké půdy, a až se Umpqua zase dostane do formy, urazí snadno padesát mil za den.

Od muzejního parku přišel na okraj univerzitního pozemku. Studenti se bavili ve skupinách nebo spěchali s náklady knih pod paží. Tito prostovlasí mládenci a dívky ve svých barevných pulovrech vzbuzovali v Lancem vždycky vzpomínky a lítost. Po střední škole navštěvoval v Corvallis téměř rok kolej a vyznamenal se jak ve studiu, tak ve sportu. Pak přišly finanční těžkosti a Nance onemocněla. Proto odešel do Hollywoodu. Atmosféra vysoké školy se mu líbila. Kdyby jen nezemřel jeho otec!

Zahnal smutek. Jeho sestra byla opět zdravá, měl nejskvělejšího koně na celém Západě a před ním ležela nová dobrodružství.

Na jedné příčné ulici se zastavil a vnímal barevný veselý obraz; pak se loudal ke stinným skupinám stromů. Také zde byli studenti; slyšel je mluvit a smát se.

Pronikavá siréna vytrhla studenty i jeho z klidu. Kolem rohu z hlavní ulice se řítil světlý otevřený roadster. U volantu seděla prostovlasá dívka s vlasy jako spředené zlato. Za ním se hnál s hlasitým houkáním vůz a doháněl ji. Jeden ze dvou mužů byli to policisté na ni volal, aby zastavila.

Mladá žena si ale dala načas. Projela kolem Lanceho a zastavila teprve u stinných stromů, kde stálo půl tuctu studentů.

Lance se zvědavě přiblížil; křik policistů ho poněkud rozzlobil. Zaslechl právě:

Proč jste nezastavila?

Ze všech stran přicházeli studenti, někteří dokonce běželi. Teď také viděl přesněji tu dívku. Ve studiích zažil často otřes, ale žádná filmová hvězda jí nebyla hodná podat sklenici vody.

Majesty, co chtějí ti policajti? zeptal se jeden velký mladík.

Nemám zdání! zasmála se. Asi mne chtějí zahnat z ulice.

Co se děje, policisto?

Jestli vás to zajímá, mládenče jela příliš rychle, odpověděl policista, obtloustlý muž, který právě vystoupil. Já ji znám a ona zná mne.

Jo? zeptal se student drze.

Ano! Jela do zatáčky sedmdesátkou a vůbec nedala znamení odbočování.

Poslyšte, my jsme ji viděli zahýbat nejela ani dvacítkou! zvolal druhý student.

Nemohli byste nás, mladé lidi, nechat na pokoji? připojil se třetí.

Copak není dost opilých řidičů?

Vypadá, že je sám pod párou!

Z kruhu studentů zazníval jízlivý posměch; přicházeli blíž. Lance viděl, že policisté vytušili hrozbu.

Dej tomu děvčeti blok na pokutu a pojedeme dál, Brady! řekl muž u řízení.

Studenti protestovali. Rollie, který se zdál být jejich vůdcem, poručil, aby byli zticha.

Zmizte, platfusáci! vykřikl na policisty. Hoňte nás ale děvčata nechtě na pokoji. Rozuměli jste? To nestrpíme!

Držte zobák, nebo si vás vezmu s sebou! řekl Brady a začal psát do bloku.

Madge, bylo to tak? zeptal se Rollie.

Tentokrát ne, Rollie, přísahám! Před několika dny jsem mu ujela, ale dnes jsem jela jen třicítkou.

To řekněte soudci, řekl Brady chladně. A zástupce zákona nechtě na pokoji!

Haha! Zákona! Zmizte!

Studenti se natlačili blíž a stáhli policistu ze stupátka vozu.

Udělal chybu, když zvedl pěst. Odtrhl se od studentů a zavolal na svého druha:

Přivolej pomoc!

V tom okamžiku přijížděl policista na motocyklu. Brady zopakoval svůj rozkaz a začal s kamarádem vyklízet prostor.

Lance byl se studenty zatlačen z chodníku. Mladí lidé byli rozčileni a šli s nimi všichni čerti. Zdálo se, že jediný Rollie bere celou záležitost vážně. Dívka Madge se chovala, jako by se jí to líbilo, ale její fialové oči jiskřily.

Rollie vyskočil na stupátko a tiše s ní mluvil. Brady se s rudým obličejem otočil a strhl ho ze stupátka dolů. Pak otevřel dveře vozu.

Mladá dámo pryč od volantu! Vezmu vás sebou! Starého čerta vezmete!

Její hlas zazněl jako zvon a dveře opět přibouchla. Brady se podíval na studenty, kteří začali být agresivní. Odstrčili policejní auto po ulici a mezitím jiní vyjice jako indiáni přepadli nákladní automobil obchodníka se zeleninou a ovocem. Zastavili ho a už tekly pomeranče a rajčata rudozlatým proudem na ulici. V následujícím okamžiku se sneslo na policisty barevné krupobití. Pak se obrátil řidič policejního vozu ke studentům. Na obličej se mu rozstříklo měkké velké rajče; zásah vzbudil mezi útočníky hlasitý jásot. Děšť pomerančů a rajčat bojovného muže zastavil, oslepil a porazil. V

té chvíli ohlásil jakot sirény příjezd posily.

Lance zůstal stát u vozu dívky, zatímco stovky studentů zaútočily se řvaním jako indiáni. Vstříc policistům létaly zbytky zásob obchodníka s ovocem. Teprve když munice docházela, podařilo se jim studenty zatlačit na univerzitní pozemek. Ale útok se nepodařil tak, jak Brady a jeho druh zamýšleli. Studenti celou záležitost prožívali s požitkem a policisté nepoužili žádné násilí. Nemohli také proti třem stovkám rozčilených studentů dělat nic jiného, než zatlačit je z ulice.

Lance, který s potěšením přihlížel, se lekl, když dívka v autě vykřikla. Brady zase otevřel dvířka.

Ven, blondýnko! poručil a položil jí ruku na rameno. Vy špinavý pobudo! Nedotýkejte se mne! Lance měl dojem, že policista teď překročil svoje pravomoci. Ať tomu bylo jakkoliv prudký výbuch děvčete a blesky jejích nádherných očí stačily samy o sobě.

Odvezu vás na stanici, řekl Brady a chtěl ji odstrčit.

Ne! vykřikla a spustila motor. Dolů nebo nebo vás přejedu!

Lance odtrhl policistovy ruce z vozu; když se muž překvapeně otočil, zasadil mu Lance nepříliš něžný úder do vystouplého břicha. Uder byl následován zalapáním po dechu; Brady se skrčil. Lance ho uchopil, stáhl ho ze stupátka a složil ho mohutným úderem pěsti do jeho staženého obličeje na zem. Pak byl jediným skokem ve voze.

Rychle! vykřikl a téměř současně malý roadster vyrazil.

Pronikavý tón houkačky přinutil řadu studentů, aby uskočili z cesty a pak zabočil roadster už za roh. Lanceův klobouk uletěl. Když se vůz rozjel po silnici, zjezily se mu vlasy. Ačkoli cítil úzkost jako nikdy v životě, potlačil jen s námahou cowboyský pokřik. Ocítil se v klidnější ulici. Domy se řítily kolem opět zatáčka blok za blokem letěl kolem nich pak vůz zpomalil a byli na nějakém parkovišti.

Uff! vybuchl Lance. Setřáslí jsme je, jestli nás vůbec honili!

Skvělé, co? zeptalo se děvče kupodivu chladně a tiše se zasmálo.

Vy tedy umíte jezdit! vyrazil Lance.

Její pěkné tvarované prsty vytáhly úplně klidně z kabelky cigaretové pouzdro.

Cigaretu?

Nejsem proti.

Vylekala jsem vás?

Ano, ale bylo to skvělé!

Dobrá policistům jsme ujeli, ale teď jsme oba uprchlíci před spravedlností.

Lance se na dívku podíval. Děkoval Hollywoodu za to, že viděl mnoho ženské krásy, ale toto zde překonávalo všechny jeho dosavadní zážitky.

Oh vaše ruce! zvolala polekaně.

Teprve teď Lance upozoroval, že kotníky na jeho pravé ruce jsou opuchlé.

Ach, jsou jen trochu potlučené, řekl nemotorně. To není nic vážného.

Ne? Kladu si jen otázku, co asi teď dělá ten policista. Nikdy nezapomenu na jeho obličej! Viděla jsem, jak jste ho srazil. A potěšilo mne to!

Tak mám i já radost, odpověděl Lance.

Víte on je na mne našťvaný. Už mne chytil jednou. Dělal jsem na něho oči a nechala ho věřit, že bych nebyla proti schůzce. Pak jsem mu z ní ujela a dneska si mne musel vyčíhat.

Ten tlust'och! Ale lze vás chápat. Musel jsem ho srazit. Kvůli vám mne to však mrzí.

To není třeba! Ale získal jste si přítelkyni na celý život. Rollie byl docela vzteklý, ale něco takového by neudělal. Vy nejste student?

Ne. Byl jsem rok v Corvallis ale to by vás nezajímalo. Raději půjdu.

Ne! Chytila ho pevně za rukáv. Zajímá mne to velice a přece mi po našem dobrodružství neutečete?

Nu, slečno Madge to záleží přirozeně úplně na vás.

Vsadím se, že jste z Hollywoodu! Vypadáte na to.

Nemyslíte snad jako filmový herec? zeptal se Lance. Ne.

To je škoda. Hezký jste dost moje všechny známé budou žárlit. Pozvu vás mezi ně!

To by bylo skvělé, ale obávám se, že to nejde. Děkuji.

Nejste přece ženatý?

Určitě ne.

Nebo zamilovaný? přijdete přece, ne?

Jste velice laskavá, ale musím říct ne!

Svatá dobroto! Ztráta kavalíra, který pro mne bojoval! To přece nejde! Jak by to bylo se schůzkou? Co vůbec děláte v Hollywoodu?

Mám koně a ten kůň filmoval ne já. Oh ano, několikrát jsem jel jako double, ale připadalo mi to právě tak těžké, jako nechat na něm jezdit někoho jiného.

Krásný kůň oh, já koně miluji!

Stejně jako auta?

Mnohem víc! Mám ranč a několik arabů. Jak se jmenuje váš kůň?

Umpqua.

Umpqua to musí být indiánské jméno!

Ano, znamená to rychlý.

Pak tedy umí běhat?

Běhat? Poslyšte, milá dámo! Umpqua je rychlý jako vítr.

Vsadím se, že mám koně, který nad ním dokáže zvítězit!

Lance se zasmál. To bylo zřejmě opravdové děvče ze Západu a rozhodně jí to slušelo.

Je hezký krásný skvělý co? zeptala se.

Všechno zároveň! Umpqua má arabskou krev, odpověděl Lance. Je veliký a svalnatý, černý s bílými punčoškami a bílým nosem. Má jasné oči ohnivé, a přece něžné. Hollywood mu neudělal dobře. Proto taky jdu pryč. Umpqua je pro Hollywood příliš dobrý.

Asi ho milujete, co? zeptala se měkce a s porozuměním.

Ale jistě! Zachránil život Nance Nance je moje sestra. Umpquu jsem dostal už jako hříbě. Má cowboyskou výchovu na oregonských pastvinách. Tedy Nance a já jsme osiřeli a ztratili jsme ranč. Musel jsem se vzdát koleje a ona onemocněla. Potřebovala speciální péči operace, které jí zachránily život. Dopravil jsem Umpquu do Hollywoodu a ona ty peníze vydělala!

Dívčiny oči zářily.

To je velkolepé! A vaše sestra Nance?

Vede se jí nádherně. Brzy se bude vdávat.

Oh, to je krásné! Chtěla bych Umpquu vidět! Ale ne raději ne. Chtěla bych ho pak koupit mohla jsem si vždycky koupit všechno, co se mi líbí a vy byste mne pak nenáviděli! Cowboyi, vy tedy opustíte město... Chtěli byste mohli bychom se sejít?

Doufám, že že vás ještě uvidím, koktal Lance.

Máme mnoho společného koně, ranče Podívala se na náramkové hodinky. Počkejte! Když mne nezavřou, mohu vynechat psychologii. Hodí se vám to zítra v půl třetí tady?

Dobře, odpověděl Lance a otevřel dvířka. Děkuji za všechno!

Na shledanou zítra. Buďte opatrný! Nezapomeňte srážil jste policistu. Jestli si vzpomene, jak vypadáte, může si na vás počíhat. Já na to nezapomenu!

Lance stál jako přikovaný a díval se, jak vůz se světlovlasou hlavou zmizel. Čekal, že dopadne s tupým úderem znovu na zem ale stále ještě se vznášel v oblacích. Vstoupil do silnice a bezmyšlenkovitě odcházel z místa zastávky.

Nakonec se vymotal z moře domů k pahorkům za Hollywoodem a k malému kaňonu, kde mu jeden člověk pronajal malou pastvinu a stání pro vraníka. Umpqua zaržal.

Můj Bože, Umpe! řekl Lance a položil ruku na ušlechtilé tvarovaný krk. Jsem těžce zamilován tak hrozně jako ještě nikdy! Ne, kamaráde není to nikdo od filmu děvče z koleje, a sice světlovlasé, Umpe! Všechno na světě zastíní! Seděl jsem úplně jako pitomec v jejím autě!

Teprve teď si uvědomil, že Hollywood opouští. Přes svoje rozhodnutí chtěl vyhovět pozvání jako poslední cituplné gesto rozloučení, než odjede na otevřené pastviny a do života, pro který byl určen.

Zabalil si svoje věci, šel do města a dal svoje zavazadlo do úschovny. Mělo být za ním později posláno. Ve filmovém studiu si vyzvedl svůj poslední šek. Bylo teprve odpoledne. V jednom kině na bulváru přihlížel dvěma filmům, na které si později už nepamatoval. Pak se toulal po bulváru s vědomím, že je to naposled. Hollywoodská hlavní ulice zářila barevným leskem. Zůstal stát na rohu Vine Street a nasával do sebe blýskot a hluk zvláštního města. Do jeho pocitů se vmísil lehký smutek; nemohl rozeznat jeho důvod neboť on takovýto život nechtěl!

Blýskavá černá limuzína projela neslyšně kolem; letmo zahlédl krásnou dívku, Sterá se nedbale opírala o rameno svého průvodce. To byl Hollywood. Jak často viděl podobný obraz a vždy s jakousi neurčitou závistí.

Tento dojem měl být poslední; šel domů a uleh. Ještě dlouho byl vzhůru; vyvolával si v paměti zřetelně všechny podrobnosti svého dobrodružství.

V temnotě se rýsoval živý kouzelný obraz té dívky. Zdálo se, že se v ní vznáší její tvář: byla oválná a z širokého okrouhlého čela splyývaly měkce zářící zlaté vlasy. Lehce klenuté obočí zdůrazňovalo veliké oči barvy tmavých fialek. Celý obličej byl jako živý. Ale všechna ta krása byla jen část kouzla, které tuto tvář činilo tak vábivou.

Ten obličej se před ním zjevil tah za tahem s překvapivou jasností. Lance zavřel oči, ale to nepomohlo. Dívka byla zde v jeho myšlenkách, v jeho srdci. Nikdy ve svém životě po něčem tolik netoužil, jako políbit tyto rudé rty. Tato myšlenka ho vyburcovala z jeho snění. Nebylo chytré vidět tu dívku ještě jednou.

Majesty Madge tak ji nazval ten student Rollie. Kdo byla a kde byl ranč s arabskými koňmi? Určitě někde v Kalifornii. To děvče bylo z dobrého rodu. Přirozeně byla bohatá Lance myslel na automobil a monogram z drahých kamenů na cigaretovém pouzdru. Dokázal si však vzpomenout pouze na písmeno M.

Chtěl usnout. Oh, k čertu musel vždycky podléhat hezkým děvčatům a zejména blondýnkám. Zapomeň, cowboyi, a odjed! Přesto se mu o ní zdálo, a když se probudil, zase už ve svém rozhodnutí kolísal. Proč pospíchat? Chtěl se dozvědět, jak se jí vedlo na policii a u kolejních úřadů. Ona jistě schůzku dodrží. Ještě jednou si promyslel svoje rozhodnutí, že už se s ní nesejde. Zachovat se tak k dívce a ještě k tomu k dívce, jež milovala koně to se neslušelo! Celé dopoledne si uvědomoval dráždivé očekávání. Ke svému úžasu poznal, že nemůže hned najít ono parkoviště. Bylo dobře, že do města přišel tak brzy. Po delším hledání to místo našel bylo to ještě celou hodinu před stanovenou dobou.

Hlídač mu řekl, že si může sednout do jednoho z vozů, když na někoho čeká. Využil tohoto dovolení. Nevěděl sice, jestli vůbec přijde, ale jestli ano, chtěl ji vidět první. Jeho obvyklá radost ze schůzky se nedostavila. Mohl vidět veliké věžní hodiny s modrými ručičkami. Když se blížily udané půlhodině, začal být nervózní. Jestli přijde, bude to důkaz, že se jí zalíbil: A proč by nemohl odjezd do Arizony odsunout? Na několika dnech či týdnech nezáleželo. Kdyby ho chtěla představit svým přítelkyním, jak by se tomu mohl bránit? Chtěl ji brát vážně. Snad to u ní byl jen povrchní zájem, snad byla jednou z těch dívek, které musí mít každý den nové vzrušení. Snad by šiji měl raději ještě jednou

prohlédnout, aniž by věděla, že je tady. Ale co když to myslela vážně? Také to bylo možné!

Byl jsem hlupák, že jsem přišel, mumlal si. Opozдила se už nepříjde!

Přesto zůstal a pozoroval ostřížima očima kolemjedoucí automobily. Ve dvě hodiny patnáct minut přestal doufat. Pak se ale objevil světlehnědý roadster a řídila ho dívka v modrých šatech. Modrý klobouk nestačil zakrýt zlatou nádheru jejích vlasů. Přijela.

Tu se objevil nablýskaný černý, sedmisedadlový vůz a v zatáčce zastavil. Vyskočil z něho štíhlý mladý muž byl pozoruhodně dobře oblečen a pohlédl za děvčetem. Spěchal k ní. Lance viděl, jak se dívka rychle rozhlíží po parkovišti. Hledala ho a její zklamání by Lanceho vylákalo z jeho úkrytu, kdyby nebylo nově přichozího. Zastavila se asi dvanáct kroků před Lanceem. Ještě ani nezaplatila hlídači parkovné, když se mladý muž naklonil přes její vůz. Svůj měkký šedý klobouk nesmekl. Měl hezký bledý obličej jako vytesaný z mramoru s rovným nosem, smělou bradou a šedýma očima, jež byly ostré jako dýky. Někoho Lancemu připomínal

Máš nějak naspěch, Madge, co? Donutila jsi mého řidiče k pěknému závodu!

Co myslíš, Bienne, tím že mám naspěch?

Pokoušela ses mi ujet?

Ne chtěla jsem přijet včas na schůzku. Přijela jsem pozdě. Byl tady a je zase pryč! Prokletý starý Pomatenec to je jeho vina!

Tys tady měla schůzku s pomatencem?

Ne zdá se, že znáš můj slang z koleje zrovna tak málo jako já tvoje gangsterské výrazy. Pomatenec je jeden z mých profesorů.

Gangster! Lanceho to zasáhlo jako úder. Ten mladý muž byl pozoruhodně podobný filmové hvězdě Robertu Morrisovi v jeho gangsterských rolích! Ale co mohla mít ta dívka společného s nějakým gangsterem? No ovšem, vypadala lačná po dobrodružství.

Madge, neumím mluvit květnatě co bys řekla koktajlu?

Oh, mám domluveno setkání s jedním skvělým chlapíkem jsem do něj celá pryč!

Ano, ale zdá se, že on takový není. Vykašli se na tu schůzku!

Chladnokrevný gentleman obešel její vůz a nastoupil.

Ty máš ale nervy! řekla.

Neříkala jsi, že se ti to na mně líbí?

Myslím, že ano byl jsi něco nového.

Všechny ženy flirtují, ale ty se mi zvlášť líbíš a už sis taky se mnou vyšla.

Dvakrát! Jednou odpoledne na čaj a pak do Biltmore kde jsme se pohádali, protože jsi byl dotěrný!

Tvůj zájem tedy ochabl?

Vlastně ne, ale jsi trochu příliš příliš

Madge, ještě žádné děvče se neodvázilo mít 'Medáka' Uhla za blázna, odpověděl ostře.

Pane Uhle, řekla s chladným úsměvem, mám obavy, že mne donutíte, abych svého nu, řekněme, žertování litovala! Nikdy jsem tě nepovažovala za gentlemana, ale myslela jsem si, že bys mohl být dobrý kamarád. Kde tě mám vysadit?

Poslouchej, krásko, ty asi nemáš sama sebe ráda. Dobrá, já to dokážu snést, ale Medák ještě nedobzučel! Vysaď mne na rohu sedmé ulice.

V příští chvíli byli pryč a Lance byl zanechán ve zvláštním duševním stavu. Ani nevěděl, proč o sobě nedal vědět a co si vůbec má myslet. Jeho romance splaskla jako propíchnutý balón. Ale ulehčení nevyvážilo jeho lítost. Nechtěl Madge vidět. Její zřejmě přátelské spojení s gangsterem ji nechalo v jeho hodnocení silně klesnout téměř sympatizoval s Medákem Uhlem. Ptal se, co asi to přízvisko znamená.

Pak se obrátily jeho sympatie zase k děvčeti. Zdálo se nemožné, aby si pohrávala s muži a následovala svůj přirozený sklon ke koketérii, aniž by z toho vznikly těžké potíže. Tak krásné děvče by muselo jít do kláštera, jinak by rozpoutalo trojskou válku. Bezpochyby o to usilovala! Lance si blahopřál, že se jí vyhnul, a i když by chtěl, aby tomu bylo jinak nu, teď už bylo příliš pozdě.

O necelé dvě hodiny později jel na Umpquovi kopcovitými ulicemi, které vedly z Hollywoodu. Byl na cestě. Ze stezky vysoko na jednom kopci se ještě jednou podíval zpátky na město. Jak to bude jen možné, chtěl se vyhnout asfaltu.

V devět hodin, asi dvacet mil od města, skončil se svou denní jízdou a našel pro sebe a Umpquu tábořiště. Příštího večera dojel do San Bernardina a ještě o den později do Banningu. Příchod k velikému průchodu do pouště oslavil jako událost. Odtud se bude moci téměř úplně vyhnout dlážděným ulicím. Večer byl tak unaven, že ihned usnul.

Příštího dne projel průsmekem San Gorgonio na velké šedé údolí jihokaliifornské pouště.

Protože byl s filmovými společnostmi v Palm Springs a Indio, znal to suché území. Přesto ho těšil pohled na vlnící se poušť s jejími mesquitovými keři a zubatým holým pohořím na horizontu. Jak jiná to byla krajina než zlaté pastviny, černé pahorky a rychlé vodní toky Oregonu! Vedro pouště bylo v tomto červnovém odpoledni značné. Ze všech porů proudil Lanceovi pot. Ale kůň i jezdec horko potřebovali. Příliš málo práce a příliš mnoho jídla způsobily, že značně ztloustli.

Tuto noc spal Lance v jedné malé železniční stanici nad Indií, a když ráno vyhlédlo rudé slunce přes Čokoládové hory, cítil, že lákadla Hollywoodu nechal daleko za sebou. Teď začal s pohodlnou jízdou sluncem rozžhavenou pouští. Mecca, Saltonské jezero a Niland znamenaly místa, kde mohl být Umpquův sedlový řemen o jednu díрку utažen. Skvělé zvíře se brzy horku přizpůsobilo; zdálo se, že cítí, že jde na nové pastviny.

Pět mil dlouhou vzdálenost pískových dun začal Lance za východu slunce. Umpquovi se kraj, kde se jeho kopyta bořila až po spěnky, nijak zvlášť nelíbil. Ale pak přišly rudočerné roviny šterku s kaktusy, vulkanické kopce a nakonec

šípovitým stromovým lemovaná cesta ke Coloradu.

Když Lance prvně spatřil rudou řeku, cítil, že jeho tušení bylo oprávněné. Byla to temná, blátivá voda, která se zdála smýšlet s koněm i jezdcem nepřátelsky.

Yuma v noci naproti tomu dělala příznivý dojem. Na široké, jasně osvětlené hlavní ulici viděl obrovské indiány a potměšile vyhlížející Mexikány.

Přejel Colorado a byl teď v Arizoně. Ráno se to jasně ukázalo. V zářivém slunečním jasu se před ním vynořila Arizona se svými dalekými pláněmi, rozeklanými horskými hřebeny, červenými mesas a vzdálenými purpurovými horskými štíty.

Lance byl muž volné přírody. Projížděl jí a uvědomoval si prach, horko a vítr. Jen ojediněle se v poušti objevovaly ranče, benzinové stanice a malé samoty. Když dorazil do Florence, jeho ponětí o čase bylo v naprostém zmatku.

Na další cestě jižní Arizonou byly dalšími stanicemi Tombstone s ještě zachovalými budovami drsného hraničářského života, Bisbee a Douglas. Chtěl se vyhnout hlavním silnicím a jet do širokých čarokrásných údolí. Ale jeho peníze, které měly vydržet mnohem déle, se ztrácely a bylo nutné, aby se poohlédl po práci. Umpquovi by odpočinek udělal dobře. Lance nechal koně u jednoho Mexikána před městem. Mohl dát svoje hodinky a revolver do zastavárny ale chtěl raději hledat práci. Bez úspěchu se vyptával u benzinových stanic a v obchodech. Jeho pokus najít nějakého cowboye selhal; tento typ lidí tady byl zřejmě řídký. Jakýsi dobytkař se jen usmál.

Well, synu, tenhle druh dvounožců byl z pastvin vyhnán.

To snad ne! A čím?

Myslím, že těžkými časy. O něco severněji odtud dobytek je, ale tady dole je jediný výnosný obchod pašování alkoholu.

Lance ztratil naději; bude muset asi přece jen zastavit svoje hodinky. Polední slunce pálilo. Tu zaslechl hovor a všiml si, že se zastavil těsně vedle velikého černého automobilu, z něhož pronikaly ostré hlasy. Toto auto se velmi podobalo onomu černému vozu, který sledoval Madge k parkovišti. Rázem si uvědomil, že už celé dny na děvče nemyslel. Byl v jiném světě. Ale tento černý vůz vypadal

Hej, člověče, pojďte sem na chvíli! zavolal nějaký hlas, který způsobil, že sebou trhl. Z vozu se vyklonil mladý muž s bledým obličejem a ostrýma očima.

Lance ho ihned poznal; byl to ten mladík, kterého Madge označila jako gangstera a jenž se sám nazval Medák Uhl.

2. KAPITOLA

Lance šel pomalu a skrýval svoji zvědavost. Chtěl se dozvědět o tom muži víc.

Haló!

Vypadáte, že nemáte co dělat.

Well, vypadám takový, jaký jsem!

Nemyslel jsem to ve zlém. Čekáme tu na jednoho kamaráda a mluvím s vámi přátelsky. Dáte si drink?

Ne, dokud jsem nejedl.

Jste bez peněz?

Úplně. A v tomhle nudném městě nenajdu žádnou práci.

Poslyšte, příteli, pro správného chlapa je práce vždycky. Dovedete jezdit s nákladním vozem?

Mister, dokázal bych jet se dvěma!

Ano? Chtěl byste si vydělat stovku?

To zní dobře. Pro to bych udělal skoro všechno jen bych musel mít jistotu, že ji taky dostanu.

O.K. Kdo jste a co jste až dosud dělal?

O mně jste nikdy neslyšel, řekl Lance vyhýbavě. Ale přišel jsem z Los Angeles.

Jde po vás policie?

Lance se zlostně usmál, ale neodpověděl.

Ven s tím, příteli, jestli se má změnit vaše štěstí. Co jste dělal v Los Angeles?

To se ptáte mne, mister?

Ano! Vám nepřísluší dávat otázky mně, odpověděl netrpělivě Uhl.

Ach, k čertu, mám hlad! Zmizel jsem z Portlandu před Latzy Corkem, řekl Lance. V pravý okamžik si vzpomněl na jméno gangstera, který policii na pobřeží stále unikal.

Ach, tak z téhle branže! Uhl luskl prsty. Podíval se ostře na svoje druhy.

Lance využil této příležitosti, aby si vtiskl do paměti tváře řidiče a tří tvrdě vyhlížejících individuí pro případ, že by je mohl ještě někdy vidět. Těsně vedle muže, který seděl na straně do ulice, zahlédl Lance ústí automatické pušky.

Může být, že Cork hledá mne co myslíš, Dipper?

To není možné, Medáku! Je dva měsíce ve Friscu a severně odtamtud.

To nevíme, řekl Uhl pochybovačně. Vytáhl z kapsy svazek bankovek. Tady jsou vaše peníze, příteli. Nebezpečné to pro vás bude, jen když mne budete chtít podvést.

Když převezmu nějakou práci, dělám ji poctivě, řekl Lance.

Ano vypadáte na to. Vidíte u benzinové stanice ten velký nákladní automobil s plátěnou plachtou? Odvezete ho do Tucsonu. Je prázdný, ale jedte s ním, jako by byl těžce naložený. Rozuměl jste? Za tmy budete před Tucsonem pravděpodobně přepaden. To je docela v pořádku. Dělejte hloupého. Jedete s vozem a mne neznáte, rozumíte?

To nevím, odpověděl Lance s pochybami. Kdo mne zastaví nebo přepadne a proč?

Nepotřebujete se stavět hloupým. Když vás budou stavět, prostě zastavíte. O ničem nevíte.

Patří ten nákladní vůz vám?

Ano.

Pašování alkoholu?

Řekl jsem vám přece, že je prázdný. Souhlasíte? vyštěkl Uhl.

Jistě. Lance si vzal peníze. Co mám udělat, až přijedu do Tucsonu?

Přijedete po hlavní silnici a zastavíte u první benzinové stanice vpravo na kraji města.

A potom?

Když vás tam nenajdu já, tak někdo jiný.

A co když mi ti chlapíci, co mne přepadnou, seberou vůz?

To není vaše starost.

Šéfe, vpadl jim do řeči Dipper, ten ptáček má revolver.

Doufám, že si s ním hraje jen na cowboye. Příteli, když tu věc dobře provedete, bude pro vás víc práce.

Zdá se, že to nebude těžké, řekl Lance. Ale jedno po druhém. Já tedy pojedu.

Při odchodu ještě slyšel, jak Uhl říká:

Dippere, jestli se osvědčí, vezmeme ho.

V tom není žádné riziko. Šéfe, ten chlapík bude stačit

Víc už Lance nezaslechl. U benzinové stanice se zeptal:

Je ten nákladní vůz připraven k jízdě?

Když mu bylo řečeno, že je všechno hotovo, vyšplhal se na sedadlo řidiče a ještě jednou se rozhlédl. Velký černý vůz už zmizel. Nestaral se dál o to, co se s ním stalo, vyjel na silnici a projel Douglasem Pak udržoval pětadvacetimílovou rychlost. Zlostně si uvědomil, že bez světlovlasé studentky Madge by se nikdy do takového dobrodružství nedostal.

To je zvláštní, řekl si. Jméno Latzy Cork jsem trefil do černého. Rád bych věděl, v jaké gangsterské branži pracoval.

Na severu se Corkovi přičítalo téměř všechno. V každém případě to klaplo. Ale tenhle Uhl! Zločinec přirozeně z Chicaga! Ten nákladní automobil musí mít něco společného s pašováním alkoholu možná přes hranice nebo dál nahoře od nějakého přístavu v zálivu. Nic pro mne! Ale teď mne zajímá, jak souvisí ten chlap s tou dívkou.

Madge o tom sama mluvila. Flirtovala s Uhlem. Věděla, že je gangster a snad to bylo už celé tajemstvím. Dívka jako ona musela být ovšem obětována obdivovateli, a když se toho nasýtila, musela se nudit. Snad se jí tyto umělé Uhlovy způsoby zamlouvaly.

Ale proč se vůbec o takového chlapa starala? vzplanul žárlivě.

I když tato Majesty, jak ji nazval student Rollie, byla nejúchvatnější dívkou, jakou kdy viděl, pořád to nebyl ještě důvod, aby ji vynášel až do nebe. Nemělo smysl něco si namlouvat. Na první pohled se do ní zamiloval. To bylo v pořádku. Ale přál si, aby vzpomínka na ni nevězela tak tvrdošíjně v jeho hlavě! Nemohl ji zapudit ze svých myšlenek a znovu zalítoval, že vůči ní nevystupoval jako muž. Přinejmenším by ji ušetřil výstupu s Uhlem.

Náhle sebou trhl. Uhl tento gangster, vůdce bandy a pašerák alkoholu mohl mít třeba i jiné odvětví činnosti mohl se zabývat i únosy za výkupné!

Ta myšlenka se v jeho hlavě pevně usadila. Dívka musela pocházet z nějaké bohaté, pravděpodobně kalifornské rodiny. Její způsoby, její slova o ranči s plnokrevníky svědčila o bohatství. To by mohlo vysvětlovat Uhlův zájem o ni. Protože se blížil čas konce zákazu obchodu s alkoholem, museli si pašeráci alkoholu hledat jinou práci. Zločin únosů za výkupné se rozšířil už po celých Státech.

Zůstanu u tohoto nápadu, bručel si Lance. Dám si na toho člověka s takovým svazkem bankovek v kapse pozor!

Chvilí mýslel dokonce na to, že jestli se jeho podezření potvrdí, vrátí se do Los Angeles a dívku varuje. Pak se vzpamatoval.

Pryč s takovými romantickými nápady, kamaráde! řekl si. Ta věc je dobře zaplácena, ale přesto práce, kterou jsem měl odmítnout. Jenže nic, na co myslel, nemohlo teď situaci změnit.

Osobní a nákladní auta ho předjížděla a mýjela v protisměru; provoz k jihu byl ale hustší. Veliký černý automobil už nezahlédl. Několikrát se podíval dozadu a vlastně očekával, že ho ten vůz bude následovat, ale nebylo tomu tak. Nemohl teď tak dobře pozorovat krajinu jako při jízdě na koni. Ale práce za volantem a jeho přemýšlení o všech okolnostech, jež vedly k této zakázce, byly příčinou, že čas rychle ubíhal. Než si to řádně uvědomil, projížděl už serpentinami dlouhého stoupání k Bisbee a vyhlížel bedlivě ohlášené přepadení.

Odpoledne projel malebným Tombstonem a natankoval.

Musel přitom rozměnit stodolarovou bankovku. Pumpař, muž středního věku a člověk ze Západu se podíval na bankovku a upřel svoje modré oči na Lanceho.

Takové bankovky už jsem tu viděl a taková nákladní auta taky. Co je s ostatními?

Nerozumím vám. Koho myslíte ostatními? otázal se Lance nevrle.

Nu, ty vozy jezdí obvykle po dvou nebo po třech. Řekl bych, že jste nováček

V čem? přerušil ho Lance.

Well, nic jsem neřekl, odvětil pumpař chladně a vyhýbavě.

Ta epizoda upozornila znovu Lanceho na možnosti, které se před ním mohly objevit. Ostražitě pokračoval v cestě a stupňoval rychlost. Byla téměř tma, když projel pouštním místem Mescal. Nezastavil, aby utišil hlad a žízeň. Chtěl mít tu práci za sebou.

Vzduch pouště byl měkký a vonný, když ustoupilo horko slunečních paprsků. Ve světle reflektorů běhali přes silnici králíci a kojoti. Světla protijedoucích automobilů se zvětšovala z velikosti špendlíkových hlaviček do žlutých kruhů pak byla cesta zase o to tmavší. V nose mu vzezela suchá vůně prachu a pouštních rostlin. Za příznivějších okolností by byl rád tuto poušť poznal blíž. Bizarní paže kaktusů a mesquitových keřů zdůrazňovaly samotu.

Několik mil za Vailem bylo nebe na severu světlé. To musela být světla Tucsonu, která zářila daleko jasným vzduchem. Jel teď čtyřicetímílovou rychlostí a čekal na přepadení. Pokaždé, když se objevila světla reflektorů, očekával rozkaz k

zastavení. Ale minulo ho tolik vozů a horizont byl už tak světlý, že začínal věřit, že dosáhne oné benzinové stanice po pravé straně, aniž bude zastaven. Tu se přiblížil zezadu vůz a po dvě míle zůstával za ním. Lance vytušil, že je to ten správný automobil, a přinutil se ke klidné pohotovosti. Zpomalil svoji rychlost na třicet a pak na dvacet. Vůz jel za ním a trochu nalevo. Konečně se nasunul vedle Lanceho. Hej, řidiči! Stát! vykřikl chraptivý hlas. Lance zabrzdil a vůz se skřípotem zastavil. Ruce vzhůru! zaznělo k němu. Oslnila ho kapesní svítilna. O.K., zavolal a provedl příkaz.

Z vozu vyskočili dva muži; klapla dvířka. Vůz zajel kousek dál a zastavil před nákladním automobilem. Lanceovy dveře byly vytrženy. Do jeho kabiny proudilo světlo. Za revolverem viděl nezřetelně dvě tváře – přední měla masku. Lance zaslechl kroky, jež běžely podél nákladního vozu a pak zařinčení čepů.

Bude, viděli jsme ho už někdy? zeptal se bandita s revolverem.

Ne. Je to nováček, zněla lakonická odpověď. Kdo jste?

Cowboy z Arizony – a bez peněz. Souhlasil jsem jet s tím vozem.

Kdo vás najal?

To nevím – pět mužů v černém autě v Douglasu. Zadní stěna vozu byla spuštěna. Bože – je prázdný! vykřikl chraptivý zlostný hlas. Kroky ohlášily příchod dvou dalších mužů. Lance mohl i přes oslnění svítilnou jednoho vidět.

Heneyi, oklamal nás. Vůz je prázdný! Oh, k čertu, to snad ne!

Oh, k čertu, ano! Vůz na dobytek. Včera byl ještě plný býků. Ti ostatní

Drž zobák! vykřikl vůdce a uhodil revolverem do dveří.

Hej, řidiči, kolik vozů jako tento jste nedávno viděl?

Celou řadu, odpověděl Lance duchapřítomně. Včera tři.

V jakém směru?

Z Douglasu na sever.

Říkal jsem ti to! zvolal zuřivě bandita. Heneyi, on kupuje dobytek; co tomu říkáš?

Finta, hahaha! A ty jsi hlupák.

Řidiči, je nějaká zkratka do El Pasa, která nevede skrz Douglas? zeptal se ostře vůdce.

Ano, v Bensonu, odpověděl Lance ochotně. Špatná cesta, ale sjízdná.

Bandita zhasl svítilnu.

Vypadni, cowboji, a řekni svému šéfovi, že jsme mu na stopě! Heneyi, jestli je tam nějaká zkratka, mohli bychom ty vozy chytit, zavrčel muž, který se jmenoval Bud.

Lance věděl, že si na tento ufnukaný hlas vzpomene. Čtyři bandité běželi ke svému vozu.

Jed! poručil vůdce a vůz se rozjel po silnici na východ.

Cesta před Lanceem byla teď volná. S ulehčením a s velkým zájmem povolil brzdy a přijížděl do Tucsonu. Pochopil, že byl využit pouze k tomu, aby tuto bandu odvedl ze stopy. Zdálo se, že dobytek měl být použit jako zástěrka. Lance jel rychle, nákladní vůz běžel klidně jako limuzína. Sotva zastavil u určené benzinové pumpy, už mu běželi naproti dva tmavě oblečení muži, kteří měli klobouky sklopeny hluboce do tváří. Lance s hlubokým vzdechem úlevy vystoupil.

Haló! řekl.

Zastavili vás? zeptal se jeden z nich napjatě, zatímco druhý vyskočil na místo řidiče.

Ale jistě – asi před pěti mílemi. Měli jste slyšet, jak Bud a Heney kleli! Zmátl jsem je.

Jakto?

Ptali se mne, jestli je nějaká zkratka do El Pasa, a já jim řekl, že ano – v Bensonu. Slyšel jsem o takové cestě. Pojedou úplně do neznáma!

To našeho šéfa potěší! Kolik jste utratil za benzin? Zapomněl na to a řekl mi, že to mám dát do pořádku.

Lance oznámil částku a obdržel pět dolarů – mnohem víc, než zaplatil.

Blicku, máme celou noc, řekl muž na sedadle řidiče. Jedem!

Jen nepospíchej! Medák mi dal příkazy, ne? Řidiči, provedl jste svoji práci dobře. Jestli zůstanete v Douglasu, můžete práci dostat znovu.

Výborně – když to nebude trvat dlouho. Kdy je příští jízda? Nevím – snad do měsíce, snad i později. Když byli pryč, šel Lance do benzinové stanice. Jak je daleko k nejbližšímu jídlu? Jsem úplně vyhladovělý, začal.

Jste tu cizí? odpověděl čerpadlář a ostře se na něho podíval. Na ulici je mnoho jídelen.

Ano, jsem tu cizí. Děkuji. Jel jsem s tím vozem, poněvadž jsem byl bez peněz. Cestou jsem byl přepaden a ještě teď se třesu strachem.

Neříkejte! Ale s tím spolkem to není nic zvláštního. Měl jste štěstí.

Ach, do jakého podniku jsem se to dostal?

To nemůžu říct.

Viděl jste už to nákladní auto?

Ano – a taky několik podobných. Jezdí tady už šest týdnů!

Obchod s dobytkem musí být ale dobrý, když převážejí býky v nákladních autech!

Když Lance nedostal odpověď, vydal se po silnici.

Ve druhém bloku našel kavárnu a navečeřel se. Na dalším rohu byl hotel. Na svoje otázky dostal odpověď, že ráno jede autobus do Douglasu. Pak se uložil ke spánku. Zážitky toho dne lákaly k přemýšlení, ale rychle usnul.

Během cesty následujícího rána měl o čem přemýšlet. Potřeboval prakticky celý čas jízdy, aby poznal, že nějaký další zájem o Uhla pro něho neměl význam. Nechtěl už také jet s žádným pochybným automobilem. Setkání s Uhlem ho zajímalo kvůli spojitosti se studentkou. Stále ještě si myslel, že ji měl opravdu varovat. Ale neznal nakonec ani její příjmení a pro nějaké fantastické podezření se znovu vracet do Los Angeles by bylo absurdní. Přesto mu však jeho svědomí nedalo pokoj.

V Douglasu šel ihned za Umpquou. Když si v té chvíli představil Madge na svém krásném koni, skoro se rozzlobil nad svou sentimentalitou. Ale myšlenka na to děvče v něm trvale zůstala.

Severovýchodně od Douglasu se objevila arizonská poušť v tak mohutných rozměrech, že už chtěl obrátit. Do jakého velkolepého kraje to jede? Před ním čnely v dálce purpurové hory. Jak přijížděl blíž, měnily se v černé a modré. Lance si dal na čas a kladl si otázky, které mu však nepřinesly žádnou odpověď.

Jednu noc strávil v Chiricahua. Tady už viděl dobytek ve značném množství, i když ani setinu toho, co země ve skutečnosti mohla uživit. Jel dál a dál; zastihla ho noc. A v Apache se dotazoval na města na severu a dozvěděl se, že leží daleko od sebe. Vypadalo to už tak, že bude muset noc strávit ve volné přírodě. To mu bylo ovšem jedno; den byl horký a také noc zůstala teplá.

Tři hodiny po západu slunce však spatřil světla a dojel do místa, jež se jmenovalo Bolton a jež vypadalo poměrně nové. Malé město leželo při automobilové silnici a při železnici. Široká hlavní ulice byla jasně osvětlena; viděl mnoho zaparkovaných automobilů, obchody, kavárny, hotel, hostinec a kino.

Lance jel dál k řadě garáží a autokempů na okraji města. Umpqua začínal pociťovat únavu. Lance s potěšením spatřil před jednou garáží stát koně; za nimi byla nájemní stáj. Garáž, jež sloužila také jako benzinová stanice, byla poměrně skromná.

Haló, cowboysi, řekl nějaký přátelský hlas. Sesedněte!

Haló!

Lance pozdravil robustního mladého muže s křivýma nohama, který se odněkud vynořil. Světelné paprsky ukázaly hubený opálený obličej s ostrýma, ale přátelskýma očima.

Bože kde jste ukradl toho koně?

Žertujete, nebo tady u vás tak zdravíte cizince?

Dělám si legraci, cowboysi. Ale sami tady máme několik skvělých koní. Kde jste ho našel?

Oregonský chov. Dostal jsem ho jako hříbě a sám jsem si ho vychoval.

Vy jste z Oregonu? Muž obešel koně. Bylo vidět, že koně miluje. A to mu ihned otevřelo Lanceovo srdce.

Ano. Ujel jsem s ním velice dlouhou cestu.

Zatraceně, cowboysi, hned bych za toho koně vyměnil svoji garáž!

To zní jako od cowboye, zasmál se Lance.

To jsem určitě byl a ještě jsem. Celý svůj život jsem jezdil na arizonských pastvinách. Ale v této těžké době jsem musel vydělávat peníze pro matku a sebe.

Oh, to je zlé. Chtěl jsem v Arizoně pracovat na nějakém dobytkařském ranči.

No, to máte smůlu. Cowboyských míst je málo. Dobytka je tu hodně, ale každý ranč má jen dva nebo tři cowboye.

Pracoval jsem tři roky u Genea Stewarta nejskvělejšího rančera v celé zemi. Měl dřív osmdesát tisíc kusů dobytka. V posledních letech hodně ztratil. Když už jsem nemohl jezdit, musel jsem vzít tuhle garáž. Je to výnosný obchod ale já ho nenávidím!

Tomu docela rozumím. Můžu nechat Umpquu ve stáji?

Umpqua? Odkud to jméno máte?

Je indiánské. Je to jméno jedné řeky v Oregonu a znamená rychlý.

Skvělé jméno! Stáj je v pořádku. Jdu hned s vámi. Jak jste říkal, že se jmenujete? Já jsem Ren Starr.

Neříkal jsem, jak se jmenuji. Ale jsem Lance Sidway. Zůstanete zde nějaký čas? Ano když budu moci najít práci.

Majitel stáje byl starý Západan, který byl Umpquou nadšen stejně jako Starr. Poprvé po dlouhé době se cítil Lance jako doma. Umpe starouši, ta stáj voní dobře, řekl Lance. Kde se mohu najíst a bydlet? obrátil se na Starra.

Kavárna paní Goodmanové se vám bude jistě líbit. Je to milá paní a cowboye má ráda.

Starr Lanceho doprovodil a představil ho paní Goodmanové. Pro cowboye měla očividně slabost.

Well, Oregone, jsem rád, že vás tu mám, řekl Starr živě. Kraj od Apache až sem se mi líbil.

To byste měl teprve vidět pastviny na západním svahu Peloncillos! Antilopy, srnci, medvědi a pumy a pstruzi! To zní velkolepě! Má váš Gene Stewart svůj dobytek tam? Dřív, když měl ještě deset rančů. Teď má už jen tisíc kusů, nepočítaje jednoročky a telata. Nechá váje na pastvě u svého ranče. Jezdí u něho dva mexičtí mládenci. Jak je to odtud daleko? Asi třicet mil.

Mohl bych snad u něho mít štěstí? Zatím by mzda nebyla důležitá. Chci zase jen jezdit v otevřeném kraji, mít pořádné jídlo a větší pastvinu pro Umpquu naučil se starat sám o sebe. Vojtěška a zní by hojen zkazily.

To je taky můj názor na chov koní. Sidwayi, u Genea Stewarta máte velkou příležitost; nutně potřebuje cowboye. Dám vám s sebou dopis. Bude rád když budete pracovat jen za jídlo a ubytování. Musíte s ním však jednat opatrně. Je to citlivý muž, ale jinak sůl této země! Rád bych šel s vámi.

To by bylo skvělé proč to neuděláte?

S maminkou by to bylo v pořádku, mohla by na nějaký čas odejít z tohoto horkého kraje. Ale dobře tu vydělávám a chtěl bych si něco ušetřit, než odsud odjedu.

Tak díky za ten tip, Rene. Snad se občas uvidíme.

Určitě. Gene vám bude dávat na neděli volno.

Jaký má ranč?

Ach, o tom už přece každý cowboy na Západě slyšel. Je těsně u hranice dřív patřil Mexikánovi jménem Don Carlos. Byl zastřelen dlouho předtím, než jsem sem přišel někdy brzy po mém narození. Celou tu historii jsem ale slyšel. Don Carlos vlastnil ten ranč před pětadvaceti lety za revoluce. Je to starý španělský majetek. Don Carlos prodával podloudně přes hranici pašované zboží. Gene Stewart byl tehdy drsný cowboy, skvělý chlapík s koněm i lasem a neomylný střelec. Well, připojil se k revolucionářům. Nazývali ho 'El Capitan'. Vrátil se sem nazpátek, když byl Madero,

mexický revoluční vůdce, zavražděn. Asi v té době přišla z New Yorku jedna bohatá dívka a koupila od Dona Carlose ranč. Stillwell, tehdejší předák, měl partu drsných cowboysů; nikdo s nimi nic nesvedl až dala to místo Genovi. Vyhnali Dona Carlose a jeho bandu z kraje a učinili z ranče ten nejkrásnější na celém Západě. Je dodnes stále tak krásný, ale v posledních dvou letech hodně sešel. Gene se se svou šéfovou, s tou bohatou dívkou z Východu, oženil.

To je zatraceně zajímavé. Už teď se mi Stewart líbí.

Bude se vám líbit a vy jemu taky! Ke mně byl skvělý, měl jsem ho rád jako vlastního otce. Stále mne navštěvuje a potají doufá, že se k němu vrátím. To ovšem nikdy nefekne. Dnes byl ve městě; zdálo se, že má starosti. Řekl, zeje to proto, že stále ztrácí dobytek.

Zloději dobytka? otázal se Lance rychle.

Ano zloději dobytka!

Oh ne!

Ale ano! Tady všude se ještě krade. Ovšem ne už tolik jako dřív; ale dnes znamená pro Genea tucet dobrých býčků víc než před lety tisíc. Byl dopálený, protože nemohl přijít na to, kde byl dobytek ukraden. A starý Nels, poslední z té velké party, to taky nezjistil."

Snad je už trochu staromódní."

Side, to jsem si taky už pomyslel."

Lance dostal nápad.

Poslyšte, Starre. Nedávno jsem vezl z Douglasu do Tucsonu veliký nákladní vůz. Byl prázdný, ale před nedávným dopravoval dobytek." Krátce mu o tom pověděl, nezmínil se však o dalších podrobnostech.

K čertu, jaké bylo to nákladní auto?"

Veliká skříň výborný motor plátěná plachta. Číslo a jméno majitele jsem si poznamenal. Domnívám se však, že to jméno je falešné."

Oh, dobrotitě nebe!" zvolal Starr. Každý měsíc vidím jet kolem tři nebo čtyři taková nákladní auta. Jedno jelo před čtyřmi dny na sever."

Dával jste na něj pozor?"

Ne, jenom jsem ho viděl a měl jsem vztek, protože řidič jako obvykle bral benzin jinde. Ti chlapi ode mne nekoupili ještě ani kanystr."

Starre, jeli kolem vás, protože jste cowboy."

To je nápad!"

Slyšel jsem cestou všelicos, podle čeho bych věřil, že ti chlapi kupují dobytek jako zastírací manévry. Teď ho snad kradou!"

Kamaráde, vy jste skvělý!" zvolal Starr. Když o tom přemýšlím vídal jsem ty nákladní automobily od posledního podzimu jezdit taky na jih většinou pozdě v noci! Začíná mne to zajímat. Side, to bude výborná zpráva pro Genea; hned mu o tom řekněte!"

Ale jistě. Jestli budu mít u Stewarta štěstí, pošlu vám peníze nechte mi pak poslat moje věci z Los Angeles."

Rád. Ale teď raději jděte spát. Vypadáte unaveně."

Na ulici se Starr znovu ozval:

O Stewartovi by se dalo hodně vyprávět. Paní Stewartova je stále ještě krásná okouzující žena! A málem bych byl zapo-mněl na dceru! Žádný div, protože jsem ji už skoro čtyři roky ne-viděl. Tehdy byla ještě velmi mladé děvče, ale už tenkrát dokázala házet očima! Všichni cowboyové byli do ní blázní a já teprve! Myslel jsem si, že mi dává přednost, protože se jednou ode mne nechala políbit, ale nebyla to pravda. To děvče je hotový čert, ale skrz naskrz přímá a poctivá. No Gene mi dneska řekl, že přijede domů. Byl hrozně rozčilený. Snad si kvůli ní dělá starosti. Side, pro to děvče zažijete mnoho bezesných nocí!"

Já ne!" zasmál se Lance. Já přicházím z Hollywoodu!" Hollywood proboha co mi ještě budete vyprávět? Snad jste se nezabouchl do nějaké hvězdy?"

Rene, zabouchl jsem se třikrát, ale ne do hvězd, jen do neznámých hereček, které byly ještě hezčí. Tenkrát mě to opravdu těžce zasáhlo. Nedokážu si představit, že bych se teď měl zamilovat do nějaké dívky z ranče. Na ranči budu určitě v bezpečí."

Kamaráde, až přijde nechtěl bych se na to vsázet! Ale tady je váš hotel. Adios zítra brzy ráno! Jsem rád, že jsem vás poznal."

Já taky, Rene. Nezapomeňte na dopis. Dobrou noc." Lance šel spát spokojen s dnem i s vyhlídkami do budoucnosti. Tento cowboy Starr se zdál být dobrý kamarád. V novém kraji začínal bezpochyby pod dobrou hvězdou.

Ráno učinil několik nákupů. Když se objevil u Starra, zíral na něj cowboy v komickém překvapení.

Opravdový cowboy na svém koni převrátíte všechno vzhůru nohama. Jistě jste slyšel něco víc o dceři Genea Stewarta?"

Určitě ne. Ale potřebuji nové vybavení. Nemůžu přece vypa-dat jako tulák, když budu žádat o práci."

No, já nevím," odpověděl Starr pochybovačně. Gene má drsné chlapíky rád. Ale vy vypadáte ohromně; vsadil bych se, že vás vezme!"

Well, a co, k čertu, pak "

To je právě to! Co se, k čertu, stane, když potkáte Geneovu dceru na cestě domů? Gene řekl včera mé matce, že přijede!"

Rene, vy omíláte pořád stejné téma! To vám leží slečna Stewartova tak na srdci?"

Ach co, dělám si jen starosti, co se stane s vámi, až vás uvidí. A ve mém novém cowboyském úboru se budete v krajíně docela krásně vyjímat!"

Vy jste zrovna takový jako všichni arizonští cowboyové, co? Poznal jsem jich v Hollywoodu celou spoustu. Výborní chlápci, ale pořád jen vtipy, triky a děvčata! Vsadím se o pět dolarů, že vaši cowboyskou královnu vůbec neuvidím." Tady je můj dopis pro Stewarta; doufám, že jste aspoň z polovičky tak dobrý jako moje doporučení!" Děkuji, Rene... A jak teď najdu ten kouzelný ranč?" Pojedete automobilovou silnicí na jih, pak první cestou nalevo. Po té jeďte pět mil až k mostu. Tam je mnoho zelených pastvin. Ale je to jediný most, takže ho nemůžete minout. Na pravé straně běží stezka podle potoka. Jeďte po ní a hodně štěstí! Je to tam venku jediný ranč. Je vystavěn ve starošpanělském slohu a stojí na kopci. Zdi byly dříve bílé. Dům uvidíte už na dálku deseti mil.

* * *

Brzy opustil Lance Bolton po cestě, která stoupala a zdála se ztrácet v šedi. Umpqua, který bezpochyby věřil šalvěj, se pustil do rychlého klusu, jímž rychle ubývala vzdálenost. Po své pravici viděl Lance silnici, železnici a telegrafní tyče, po levici na pastvinách na druhé straně potoka tu a tam mexický a dobový dům. Na horizontu před ním se rýsovaly horské hřebeny.

Cestou viděl králíky, kojoty a srncům podobnou zvěř byly to asi antilopy. Nakonec cesta opustila potok. Nízké cedry a purpurové zbarvení označovaly začátek oblasti šalvěje. Lance znal šalvěj z Oregonu a Kalifornie, ale oba ty druhy nebyly tak bujné a vonné jako arizonská šalvěj. Zdálo se, že Umpquovi se to líbí.

Slunce páliło Lanceho do zad. Zvedaly se horské výpary. Vrcholy, které se rýsovaly proti modři nebe, se skryly za závojem. Vpravo, směrem k silnici, se pásł dobytek. Cesta běžela víc doleva, na stoupající terén s rudými skalami a tmavými cedrovými háji. K polednímu měl za sebou nejméně dvacet mil dvě třetiny cesty k Stewartovu ranči. Brzy dosáhl vrcholu výšiny. Scéna byla tak nádherná, že zastavil a jako očarován se díval na pastviny.

Viděl sloup prachu, to musel být vůz, který se plazil širokou šedopurpurovou kotlinou nížinou, která asi tvořila jižní konec bernardinského údolí. Skály a skupiny cedrů oživovaly jednotvárnost pastvin, které zvolna stoupaly k horám. Ty hory samotné musely být Peloncillos.

Pak spatřil Lance zalesněný kopec a starý španělský dům, který vystavěl Don Carlos. Modré jezírko svítilo jako drahokam; jeho odtok se táhl dlouhou smyčkou kolem hřebene, jehož vrcholu právě dosáhl. To celé byl veliký kus země. Jak nekonečná asi musela být, když toto bylo jen jedno údolí!

Jak pokračoval v jízdě, byl už rozhodnut, že zde najde nový domov. Měl pocit, že musí být Renu Starrovi nekonečně vděčný.

Uprostřed odpoledne vjel do malé hezké mexické vesnice na úpatí kopce. Polonahé děti, osli, psi a domorodci odění do pestrých barev to všechno dělalo dojem klidu. Lance se obrátil s otázkou na jednu skupinu. Výjimečně hezká dívka s velkýma tmavýma očima odpověděla:

Buenos días, señor!

Nerozumím nemluvíte anglicky?

Ovšem, cowboyi, pan Stewart je doma.

Děkuji, señorito myslím, že se mi tu bude líbit!

Její tmavé oči blýskly a rychle přišla odpověď:

Moc jste k tomu nepotřeboval, señore.

Když Lance jel nahoru po svahu, přemýšlel o jejích slovech.

Co tím asi myslela? Dobrá, señorito, ještě se uvidíme!

Nedojel daleko, když ho dohonil nějaký mládenec a řekl mu, že señor Stewart je u korralů. Lance mu hodil čtvrtdolar. Za chvíli spatřil stáje, kůlny, korraly a dlouhou, mechem pokrytou noclehárnu. Byla stará, zvětřalá a jevila jakýsi malebný úpadek. Na zafehtání nějakého koně odpověděl zařičením Umpqua. Uličkou mezi ploty dojel Lance na jakýsi dvůr. Vpravo stála kovárna, před níž se zdržovalo několik mexických cowboyů. Pozorovali blýskajícího se vraníka, který byl tak dobře ošetřován, až se zdálo, že sem nepatří.

Teď vystoupil za koněm vysoký muž. Měl nádhernou postavu, tmavý rozbrázděný obličej a pronikavý zrak. Vlasy na jeho spáncích už byly šedé. Lance se ani nemusel ptát, jestli je to Gene Stewart. Když přijel blíž, viděl, jak se jeho vážná tvář uvolnila úsměvem a jak se v jeho tazích objevil skutečný zájem o koně a jezdce.

Haló, cowboyi! pozdravil ho rančer. Přicházíte první.

Kdo co? koktal Lance. Jste Gene Stewart?

Ano, a kdo jste vy?

Lance Sidway. Hledám práci.

Výborně! Mohu se zeptat, zda jste byl doporučen mou dcerou?

Ne, skutečně ne! Lance si vzpomněl na Starrova slova a pocítil nevoli. Já vaši dceru vůbec neznám.

To je možné. Tak její dnešní příjezd nemá nic společného s tím, že hledáte práci? Stewartovy oči zamrkaly.

U arizonských cowboyů by to bylo možné u mne však ne!

Opravdu? Tak to si vás musím asi poslechnout!

Tady je můj doporučující dopis, pokračoval Lance.

Stewart si dopis přečetl a usmál se na Lanceho.

Starrův kamarád? Nemůžete být rozhodně to všechno, co Ren píše, ale jestli jste aspoň polovičku toho

Stát! přerušil ho Lance. Nechci plavat pod falešnou vlajkou! Starra jsem potkal teprve včera. Nezná mne lépe než vy ale jeden druhému jsme se navzájem zalíbili. On mi ten doporučující dopis nabídl.

Chápu to je Renovi podobné! Slezte, cowboyi!

Lance tuto výzvu splnil. Stewart řekl jednomu z užaslých mexických chlapců:

Pedro napoj toho koně a vytrž z něho prach! Cowboyi, máte skvělého koně; nemohu na něm najít jedinou chybu!

Každý rančer na Západě by vám dal práci jen pro tu příležitost, aby ho mohl koupit, nebo ukrást.

Umpqua je opravdu nádherný, řekl Lance, když ho rančer vedl na verandu.

Nelsi! zavola! Stewart do domu. Když nedostal žádnou odpověď, postěžoval si: Nels už je asi zase s mou dcerou u koní. Cowboyi, bude pro vás těžké podržet si toho koně!

Oh, rozumím. Každé děvče, které má rádo koně, chce Umpquu mít. Ale to by si muselo vzít k tomu taky mě!

Rančer se zachichotal.

Já byl kdysi taky takový. Odkud jste?

Lance stručně vyprávěl o svém domově v Oregonu a o svém dosavadním životě. Hollywood vynechal.

Slyšel jste někdy o tomto kraji a o mém ranči?

Jen od Starra. Dejte mi, prosím, příležitost, Stewarte!

Rád bych, odpověděl rančer přátelsky, ale vážně. Měl jsem kdysi nejlepší, nejodvážnější mužstvo v Arizoně, ale časy se mění. Starr píše, že mzda nehraje žádnou roli.

Budu jezdit rád za stravu a ubytování.

Jste tak bohatý?

Proboha, ne! Mám jen několik dolarů a Umpquu ale ano, přece jen bych mohl říct, že jsem bohatý.

Sidwayi, nemohu vás nechat pracovat zadarmo.

Ale peníze by neměly zabránit, abyste mne najal.

Budte upřímný budu raději, když přiznáte, že tu práci chcete kvůli Madge!

Madge kdo je to? Oh, přirozeně vaše dcera. Pane Stewarte, přísahám, že jsem o ní nevěděl nic, dokud o ní včera nezačal blouznit Starr!

Ale už i to by mohlo stačit. Jste přece cowboy!

Na tom nezáleží. Ženy mne nezajímají.

Raději se nezapísahejte! Děvčata přinášejí cowboyům vždycky starosti. Takže, Sidwayi, vezmu vás a budu vám platit pár dolarů měsíčně dokud se obchod s dobytkem nezlepší.

Děkuji, udělám pro vás, co budu moci.

Řekl Ren, že se vrátí?

Ano, chce a vrátí se, jakmile našetří trochu víc peněz.

Nerad ho prosím, ale když mi vy a Danny pomůžete, mohli byste mi společně s mými vaqueros stádo zachránit. Tady v tom kraji se jakýmsi podivným způsobem krade.

Přerušil ho jasný melodický hlas.

Nelsi pro všechny svaté, podívej se na toho vraníka! Oh, ten je krásný!

Pomalů a za cinkotu ostruh přicházel nějaký jezdec.

Well, děvče, toho koně jsem ještě nikdy neviděl. Budeš mne nenávidět, když ti řeknu, že všechny tvoje koně jednoduše strčí do kapsy.

Nesmysl! Ale je Nelsi, chci ho mít! Chci ho mít i kdyby stál deset tisíc! Tati! Tati!

Otočte se a řekněte jí, že toho koně nemůžete prodat to bude švanda!

Jistě, pane, odpověděl s váháním Lance. Byl to první rozkaz jeho šéfa. Ta situace na něho působila nějakým zvláštním dojmem. Když přecházel na roh verandy, zaslechl rychlé kroky. Pak se objevil přelud a vběhl mu téměř do náruče.

Oh! vykřikla, zakopla a byla by upadla, kdyby ji Lance nezachytil. Dívka prostovlasá s vlajícími zlatými vlasy, zardělými tvářemi a fialovými očima, které se náhle zvětšily a ztmavly.

Pro všechno na světě! Vy? To je zázrak můj cowbojský hrdina!

A teď také Lance dívku poznal jeho děvče z dobrodružství v Hollywoodu. Když si stoupla na špičky a políbila ho na rty, zdálo se mu, že se svět zřítíl.

3. KAPITOLA

Když den předtím vjížděl Gene Stewart do dvora svého ranče, slunce zapadalo. Přestože jeho vůz byl starý, cesta z Boltonu uběhla rychle a poprvé po třiceti letech se netěšil z pohledu na překrásné milované pastviny. Tentokrát nepřivolala mnohá pamětihodná místa žádný sen z divoké minulosti. Dokonce ani adobové ruiny mexické vesnice, kde ho Madeline vyzvala, aby opustil svoje špatné zvyky a jezdil pro ni, mu nepřipomněly onen rozhodující okamžik jeho života.

Starosti zatěžovaly Genea Stewarta natolik, že ani neviděl šalvějovou rovinu, kde kdysi v hořké a beznadějné chvíli zvedl Madeline z koně a kde poznal, že k němu navěky patří. Nels, starý Texasan, poslední z jeho velkolepých jezdců z těch raných divokých dob, kouřil a čekal na verandě. Gene se díval na bílou hlavu, orlí oči a hubený smělý obličej téměř s úlekem. Nels musel být blízko sedmdesátky. Pod jemnou maskou klidu se skrýval Západ se všemi škodami, které způsobil.

No, Genei, jedeš pozdě a sotva se plahočíš!

Ano, starouši, odpověděl rančer unaveně a sedl si. Držel v ruce složené noviny.

Co máš na srdci?

Je to pořád horší, Nelsi.

Slyšel jsi o Majesty? otázal se starý cowboy dychtivě.

Telegram a dopis pro mne a ještě víc pro Madeline! Madge je na cestě domů navždy!

Oh, to není nic tak hrozného, řekl Nels a ulehčeně se opět posadil.

Špatné zprávy od Madge, Nelsi! Ale to je to menší zlo. Lawson je bankrot žádná naděje, že dostanu svoje peníze!

Počítal jsem s tím. Moji věřitelé naléhají, potřebuji peníze!

A obchody s dobyt看em?

Třicet dolarů v živé váze.

Šéfe, já bych prodal.

Celé stádo? zeptal se překvapeně Gene. Nels by býval poslední, kdo by bez rozmyslu obětoval všechnen dobytek. V celé Arizoně nebylo ve věci obchodu s dobyt看em chladnější hlavy.

Ale to by bylo pro rančera přece neslýchané! protestoval Stewart.

Jistě! Ale doba je taky neslýchaná, Genei. Když se dívám do budoucnosti, říkám si: dny velkých dobytkářů jsou pryč!

Nepředstavitelné! Ta myšlenka Stewarta zabořila. A důvod pro tvoje proroctví?

Vloží se do toho vláda pastvin bude stále méně a jako poslední a nejhorší už teď přichází do Států argentinské maso. A sice lacinější, než můžeme vyrobit my. Genei, teď přicházejí ošklivé roky cítím to.

Vždycky jsem dal na tvoje tušení, ale to by bylo přílišné!

Genei, jaké máš dluhy?

Ještě jsem neměl odvahu všechny spočítat, vyhnul se odpovědi Stewart.

Well, když prodáš za třicet, můžeš je zaplatit a pak se budeme protloukat, dokud nepřijdou lepší časy jestli se jich dožijeme.

Mohl bych možná prodat polovičku, řekl Stewart uvážlivě.

Ty jsi šéf. Dnes tady byl Danny Mains a ptal se mne na moje mínění. Ztrácí příliš mnoho dobytka; obává se, že ho kradou Mexikáni.

Ale jak by mohlo pár všivých Mexikánů nechat zmizet dobytek tak beze stopy?

To nevím, Genei. Ale něco se tu určitě děje. Všichni příbuzní Bonity nemusí být zrovna poctiví. Někteří rozhodně ne dřív, dokud nebudou v hrobě. Ale Danny má v Bonitě skvělou manželku a ve své dceři, mladé Bonitě, velkolepé děvče.

To je všechno. Bojí se jejich příbuzných. Ptal se mne, co má dělat.

A co jsi mu řekl?

Aby prodával. Když nechtěl, poradil jsem mu, aby se spojil s tebou. Kdybyste najali dva dobré cowboye, mohli bychom to přestat. Přinejmenším by přestaly ty krádeže a krádeže znemožňují výnos.

To není špatné, Nelsi. Ale z čeho bychom cowboye platili?

Nesmysl, Genei, tak špatné to přece nemůže být!

Je mi líto, starouši, ale je to tak. Nerad s tím jdu k Madeline, a zvlášť s tímhle!

Uhladil noviny, které měl svinuty, a položil je starému cowboyovi na kolena. Nels vytáhl z kapsy brýle, nasadil šije a pomalu četl:

POZDVIŽENÍ NA UNIVERZITĚ!

STUDENTKA VYLOUČENA PRO PODNĚCOVÁNÍ NEPOKOJŮ MEZI STUDENTY A POLICIÍ!

No, to bych rád věděl zvolal Nels a zvedl hlavu. Gene viděl jeho modré oči často jiskřit, ale ještě nikdy takto! Nels vytušil pravdu.

Majesty?

Bohužel ano ale jen čti, Nelsi!

Oh!

Gene pozoroval hluboce zbrázděný, nádherný obličej, když Nels pomalu četl článek. Často viděl, jak Nels stál tváří v tvář smrti a jak sám smrt přinášel. Ale nikdy neviděl v jeho obličejí tak tmavé stíny. Věděl, že Nels miluje Madge jako svoje vlastní dítě. Před dlouhými léty nazval svéhlavé dítě Majesty Veličenstvo. Ted' noviny složil a vrátil je Stewartovi.

Genei, toho chlapa, co to napsal, bych chtěl mít před revolverem!

Nesmysl! Zbláznil ses? Jsme v roce 1932!

Ach, k čertu! A ve Státech se stílí víc než před třiceti lety, když jsme přišli na pastviny. Je to prokletý lhář, Genei!

Kdo? Pisatel toho článku?

Ano. Nevěřím z toho ani slovu že je Madge divoch, opilec a automobilový ďábel! Genei, nevěř tomu a neříkej proboha nic z toho Madeline!

Nelsi, to byl určitým způsobem poslední úder. Nevím, co si mám myslet. Madge to přiznává v dopise zcela otevřeně a poctivě. A její telegram říká, že se navždycky vrací domů.

To je po dlouhé době ta nejlepší zpráva.

Ano a přece mne to bolí je to nějak přece jen ostuda.

Oh ne, Genei! Majesty miluje pastviny a dům, ve kterém se narodila.

Já svoji vlastní dceru neznám, povzdychl si Stewart. Tři roky jsem Madge neviděl. Když přijela naposled, byl jsem v Mexiku a léto předtím jela do Evropy.

Well, ale já ji viděl a vsázím na ni, Genei! Ano byla bujná jako mladé hříbě, ale ryzí jako zlato a věrná jako nikdo!

Dostal jsem taky pár štulců, když tady byla. Musel jsem si napřed uvědomit, že časy se změnily od té doby, kdy jsme my sami běhali za děvčaty. Ustrnuli jsme, Genei a ten starý svět se otočil dál.

Správně! Madge píše, že pozvala svoje studentské přátele.

To bylo posledně také tak a měl jsem z toho velikou zábavu.

Nelsi, ty jsi beznadějný starý blázen otočila si tě kolem prstu. Ale já jsem přece její otec!

Jistě a budeš z toho mít zábavu taky.

Gene šel pomalu k domu. O všech svých starostech Nelsovi nevyprávěl. Návrat Madge ho těšil a zároveň rozladoval. Její studentští přátelé na návštěvě!

Ve smrcích se ozývali a zpívali sedmihlasci, červenky a straky. Poslední paprsky zapadajícího slunce zářily zlatě na divokém víně a na podloubí starého španělského domu. Vůně růží se mísila s kořeným dechem smrků a jemnou vůní šalvěje. Gene měl pocit, že dům je krásnější než jindy – ale dnes večer na něho působily známky úpadku silněji než jindy. Laťky verandy byly místy prohnílé, zvětralá omítka ukazovala adobové cihly. Pomalu vstoupil do patia. Připadalo mu jako tmavozelená džungle s bubláním tekoucí vody. Ptáci švitořili ospale; z kuchyně vycházela kořená vůně.

Když vstoupil do Madelinina pokoje, noviny nebyly u veliké hromady pošty vidět. Madeline ho slyšela a šla mu naproti. Jeho láska k této ženě z patricijské rodiny, která se jako dívka vzdala Východu, aby se připojila k jeho kraji a jeho životu, pýcha na její dosud živou krásu – to všechno bylo v této chvíli, kdy s ní chtěl mluvit o jejím jediném dítěti, v jeho mysli zvlášť silné. Bude z Madge druhá Madeline? V Madelininých vlasech se ukazovala první šed; její krásný obličej zaznamenal první vrásky. Ale světlo v jejích očích zářilo stejně měkce a radostně jako v jejím mládí.

Gene! Políbila ho. O celý den ses zpozdil! Vypadáš unaveně a ustrašeně.

Haló, Madeline, odpověděl a položil poštu na stůl. Ano, jsem unavený a mám starosti. Množí se špatné zprávy. Lawson je bankrot; budu muset prodat dobytek! Nels radí k prodeji celého stáda. Ale mám veliké překvapení: Madge se vrací domů!

Madge? Proč? Co zase teď provedla? otázala se Madeline klidně.

Dala se vyhodit z univerzity, vyhrkl. Byl by jí to měl sdělit mírněji, ale nedovedl se prostě přetvařovat.

Oh ne! Krátce před její zkouškou jedenáctého června?

Ano, je to tvrdé, ale třeba ne tak zlé, jak to vypadá. Přečti si její dopis a telegram.

Sel do své kanceláře vedle salónu, rozsvítil a položil nově otevřenou poštu na stůl. Při mytí si dopřál bohatě času, když ho Madeline zavolala k večeři, našel ji v jídelně. Jestliže však očekával, že bude zdrcena, byl příjemně překvapen.

Mám opravdu hlad; ve městě jsem na jídlo úplně zapomněl.

Madeline čekala na jeho vyprávění. Pak mu sdělila, že na ranči se nic neudalo. Po jídle odešli do salónu.

Můj milý, ty vidíš vždycky na každé věci jen ty temnější stránky, řekla mu.

Madeline, zachmuřené časy vrátily Genea Stewarta do temných dnů!

Tak by to ale nemělo být! Na víc než dvacet let jsi mne učinil šťastnou. Ztráta peněz přece nic neznamená!

Madeline, svoje ztráty bych unesl, ale tvoje ztráty mne trápí. Po celý život jsi žila v přepychu. Byla jsi k tomu stvořena. Celý poslední rok jsi vyrovnávala Madgeiny útraty ze svého. Trvale překračuje svoje příjmy a ty jí neřekneš, že nemůže tolik utrácet. A teď musíš pro mne a naši rozhazovačnou dceru trpět! Měla jsi Madge říct pravdu. Namísto toho jsi rozdíl proplácela. A ona utrácí stovky jako nějaký opilý cowboy dolary. To mne trápí.

Genei, čekala jsem, že nedostatek peněz bude jen přechodný. Můj právní zástupce v New Yorku píše, že se to vyrovná. Madgein kapitál nebude dotčen; její úroky zase porostou. To bylo moudré rozhodnutí od tety Heleny: Madge nemůže svým kapitálem disponovat. A tak veliký ten rozdíl nebyl, aby se její příjmy zmenšily. Ale teď bychom jí to měli říct jestli k tomu budeme mít odvahu!

My? zvolal Gene překvapeně. Od té doby, co Madge dospěla, ji sotva znám! Když jí bylo sedmnáct, ještě než šla na vysokou školu, měl jsem před ní málem strach. Budeš jí to muset říct ty.

To bude těžké. Mám sama obavy, v posledních letech se nám odcizila.

Well, nechme teď finanční stránku. Četla jsi dopisy?

Ano. Madge prosí, abych ji neodsuzovala, dokud ji nevyslechnu. Zřejmě se dostala do nějaké potyčky, za kterou nemohla – a která skončila jejím vyloučením z univerzity. Velmi lituje, že nemůže získat akademickou hodnost.

To je všechno? Žádná lítost za tu ostudu?

O tom se nezmiňuje. Myslím, že ji taková myšlenka vůbec nenapadla.

Stejná stará Majesty, co? Nemohla učinit nic nesprávného! odpověděl Gene hořce.

Pozvala sem svoje přátele z koleje. Na léto – tedy po zkouškách! To mi dělá větší starosti než její vyloučení.

To je jednoduché. Řekni jí, že tu svoje přátele nemůže mít.

Dokážeš jí to říct ty?

Jistě! odpověděl zlostně.

To by byla úleva. Telegrafovala z Los Angeles, že odjíždí, a všera večer z Yumy. Při takové rychlosti tu může zítra být.

Madeline, to je tak krásné, zeje mi skoro jedno, co provedla!

Genei, ona je náš problém – je částí tebe a mne.

Přece nemá mnoho ze mne, Madeline? zvolal.

Velikou část od svého otce.

Ty myslíš, že zdědila moji divokou krev? řekl polekaně.

Bez toho by nikdy žádná Madge nebyla, miláčku.

Bože, vždycky jsem říkal, že Madge má tvoji krásu a tvůj rozum. Ale jestli se v téhle moderní době objeví moje staré ďábelství – pro všechno na světě, co pak budeme dělat, Madeline?

To nevím. Musíme jí věřit – musí si zamilovat svůj domov. V tom musíme být jednotní.

Jistě, ale mám strach.

Já taky – ale ne takový jako ty. Mnohem víc se bojím, že nás přepadne horda mladých studentů.

Madeline, vzpomínáš si na svoje přátele z New Yorku, když jsi zrovna koupila ranč?

Ano – můj bratr Al a jeho romance s Flo – moje sestra Helena, moje přítelkyně Edith Wynnová – oh, to se všechno zdá být tak daleko! Genei, uhodl jsi, že Helena byla do tebe zamilována, když jsi byl ještě „El Capitan“?

Helen? Madeline, to nemyslíš vážně! protestoval Gene.
Ne, je to pravda. Nikdy jsem ti to neřekla ale Helena se pak už nevdala. Svoje jmění zanechala Madge. Genei, jestli jsou Madgeini přátelé jejího druhu, zažijeme ještě vzrušenější léto než před třídvaceti roky!
O tom nemám nejmenší pochyby, zavrčel Gene.
Jen kdybychom měli nějakého 'El Capitana', který by dokázal Madge zkrotit!
Madeline, nechceme přece žádného tak divokého mládence.
Snad nikdo jiný nedokáže Madge získat. Ale proč se pořád tak snižuješ?
Protože jsem jako rančer zklamal, když už jsem vypěstoval stádo osmdesáti tisíc kusů!
To není tvoje vina. Kdo mohl předpokládat ten obrat na trhu s dobytkem? Genei, všechny moje vzpomínky jsou krásné! I dnes ještě sním o té strašné jízdě do Mexika, která tě měla uchránit před zastřelením. Když jsem viděla, jak jsi tehdy podle svého mínění šel na popravu a jak ses potom setkal se mnou, se svou ženou, která znala tvoje tajemství

Well, o minulosti už dost! Ted' musím myslet na tebe, na náš domov a Madge.
Genei, všechno bude zase dobré.
Jistě, nejdražší. Já vidím pořád všechno černě. Měl bych být jako Nels.
Opustil ji s pocitem viny; neřekl jí všechno. Obchod s Lawsonem měl pokrýt hypotéku, kterou si vzal tajně na ranč.
Chtěl se k tomu přiznat, ale nedokázal to. Nels tušil, že něco není v pořádku, i když ani ve snu nepomyslel, jak je to špatné. Myšlenka na to, že by Madeline a Madge měly krásný ranč ztratit, byla nesnesitelná.
Šel pomalu po známé pěšině pod topoly, které byly velké už tehdy, když Don Carlos dům stavěl. Dusné denní vedro ustoupilo, vzduch byl naplněn vůní květů a smrkového jehličí. Zavodňovací příkop tiše bublal jako potok. Toto okolí a jeho samota byly Genemu pramenem síly. Ale tísnilo ho vědomí, že se nedokáže srovnat s tímto zamotaným moderním světem. Nels byl mnohem lepší dobytkař než on sám.
Pět let vydávali příliš mnoho peněz vydávali je, místo aby spořili. Pak se jistoty na Východě jako blesk z čistého nebe zhroutily a nakonec i banka, v níž ležel zbytek Madelineina jmění. Nevěděla, jak chudí ve skutečnosti byli. Vážná úvaha Genemu říkala, že Madge by mohla svým jměním ranč zachránit a že to také pravděpodobně udělá. Přesto mu připadala myšlenka, že jí to bude muset říci, nemožná. Rozhodl se, že prodá dvě třetiny svého dobytka, zaplatí naléhavé dluhy a úroky z hypotéky a pak bude plánovat dál. Násilím setřásl stísněnost a šel brzy spát.
Příštího rána byl Gene jako proměněn. Nevěděl, je-li to nastávajícím Madgeiným návratem, že se mu život zdá tak nádherný. Dobrý spánek u něho již častěji způsobil divy.
U Nelse zastihl Dannyho Mainse. Danny patřil v těch dávno minulých divokých časech ke Geneovu drsnému mužstvu. Jeho podsadité tělo a křivé nohy byly stále stejné; jen jeho ošklivý obličej prozrazoval léta.
Haló, šéfe! pozdravil ho.
Danny už víc než deset let pro Genea nepracoval, ale užíval stále ještě cowboyského oslovení.
Nels a já jsme mluvili o tom, že bychom mohli spolupracovat. Ten nápad se mi líbí.
Dobré jitro, vy dva stařáci. Ano, já prodám dvě třetiny svého dobytka. Co tomu říkáš, Danny?
Líbí se mi to, šéfe. Jestli ceny stoupnou, zůstanou, až začneme vyhánět, na pětatřiceti.
Určitě. Nels srkal svoji kávu. Danny má asi sedm set, pravděpodobně i víc, a chce prodat polovic. Šéfe, při menším stavu dobytka můžeme snad těm krádežím zabránit.
Kdo to dělá? zeptal se Gene hněvivě.
Zatraceně, to kdybych věděl. Bojím se však, že za tím vězí přibuzenstvo mé ženy.
To by šlo napravit.
Ano? Ale jak? Můžu pověsit její příbuzné?
Nemusíme je všet, jen jim zabránit v krádežích.
A to říkáš, že znáš už třicet let Mexikány?
Nelsi, ty jsi určitě už něco vymyslel. Ven s tím!
Docela jednoduše. Najměte dva dobré cowboye. S námi a vaqueros bude ta práce hotova za týden.
Najmout dva dobré cowboye. Kde? Jak? Čím?
Nejsou k maní, šéfe, objasnil Danny sklíčeně.
Já mám nějaký nápad, oznámil Nels. Otevřete obchod, než to tu dokončím.
Gene šel s Dannym kolem dávno opuštěné noclehárny k obchodu.
Danny, jen kvůli Nelsovi jsem obchod už dávno nezavřel.
Ach, šéfe, to by toho starého přivedlo do hrobu! Pracuje bez prodělku. Mexikáni kupují všechno u něho!
Ano a taky mu jsou hodně dlužní. Potřebuje znovu zásobit sklad a já už nemohu dělat dluhy.
Musíme něco udělat, šéfe. Jako kdybych neměl na krku dost starostí i bez mého děvčete.
Bonita? zeptal se Gene účastně.
Ano, starosti s Bonitou. Šéfe, stydím se to říct, ale obávám se, že je to setsakramentský malý ničema. Po tom všem, co tvoje paní pro Bonitu udělala ach, k čertu!
Danny, co tím myslíš?
Bonita blázní vaquery. Ale v nejmenším se o ně nezajímá. Není to Mexičanka, je bílá. Ren Starr byl za ní jako posedlý. Ale její flirtování je nějak rozdělovalo. Ona chodí při každé příležitosti do města. Pije a čert ví, co ještě provádí! Měl bych ji seřezat, ale jednoduše to nedokážu. Miluji to dítě, jako jsem tenkrát miloval její matku Bonitu. Ty to víš, protože jsi Bonitu pro mne zachránil.
Ano, vím, starouši. Je to zatraceně těžké pro nás staré chlapy, protože současnosti a mladé generaci nerozumíme. Mám sám dceru, Danny! A ta přijede dnes nebo zítra domů.

Majesty přijede? To je skvělé! Přinese do party život! Ale tentokrát musíš dosáhnout toho, aby tu zůstala.

Já? Danny, neřekl jsi právě, že ty u Bonity nemůžeš ničeho dosáhnout?

Ovšem, ale co to má co dělat s Madge?

Domnívám se, že obě děvčata jsou stejného druhu.

Pak nám pomoz Pánbůh, šéfe!

Gene otevřel dveře starého obchodu. Police byly málem prázdné. Několik kusů látky s barevným tiskem, několik sklenic s bonbóny a slabá zásoba tabáku a cigaret – to byl Nelsův celý sklad. V zimě tu sedával u kamen a rozprávěl – když přišel nějaký zákazník o starých časech.

My žijeme pořád v minulosti, řekl Gene.

Ach, šéfe, máme přece také budoucnost!

V té chvíli se objevil Nels. Na verandě zůstal stát a zadíval se ostře ven do kraje.

Podívejte se!

Gene spatřil žlutý mrak prachu, který stoupal za nějakým automobilem. Jeho srdce se mu rozbušilo až v krku.

Uff! Jede sedmdesátkou – a na téhle cestě! Bože, mají to někteří lidé nervy! zvolal Danny.

Kdo to může být? zeptal se Gene. Pravděpodobně důležitý telegram. Doufejme, že nic špatného. Nelsi, máš po ruce dalekohled?

Žádný nepotřebuji, Genei. To je Majesty! zvolal Nels.

Madge? Můžeš ji opravdu rozeznat? Nebo je to jedno ze tvých tušení?

Obojí. Podívej se na ten vůz! Genei, to se člověk cítí zase mladý!

Mladý? Proboha, člověče – ze mne to dělá třesoucího se starce!

Gene si musel najednou sednout. Nějak věděl, že ten odvážný jezdec je Madge, a divil se, že to hned nepoznal. A hned se probudila pýcha na jeho děvče. Uměla jezdit v automobilu – uměla jezdit na koni jako indián – uměla jednoduše všechno!

Šéfe, ozval se Danny, my oba jsme na tom stejně. Nels nic takového necítí. Měli bychom se opít.

Vy jste blázni! zvolal Nels. Oba máte dvě krásné dcery a kňouráte nad svými starostmi! Přál bych si, aby obě patřily mně!

Šéfe, viděl jsi, jak projela potokem?

Geneovy oči se zamžily, ale Nels se díval dál.

Genei, je to nižší otevřený vůz. Bude tu hned!

Slyšíte ten rámus? Jako letadlo! vykřikl Danny.

Gene ten hluk slyšel – a zněl mu jako hudba. Madge, jeho malé děvče, přicházelo navždy domů! Slyšel křičet Nelse – a pak projel světlehnědý vůz jako blesk vesnicí a zmizel v zeleni na úpatí vršku.

Nelsi, já jdu nahoru, řekl Gene.

Návrat jeho dcery vymezoval v jeho a také v Nelsově životě epochu. Starý cowboy neměl příbuzné; nemohl by Madge víc zbožňovat, kdyby byla jeho dcera. Gene bojoval se zmatenými myšlenkami o Madge. Co když se teď ukáže, že byla divoký a lehkomyšlný tvor? Ale pak svoje obavy potlačil. Jako dítě byla Madge dobrosrdečná, láskyplná, ale svévolná jako její matka.

Pomalů kráčel po stinné pěšince vzhůru a pokoušel se na cosi připravit – na co, to nevěděl. Než došel k chodbě patia, zaslechl vysoký jasný hlas. To musela být Madge. Byla u své matky v obývacím pokoji. Třemi dlouhými kroky došel Gene ke dveřím a zůstal stát u vchodu. Viděl Madeline sedět ve veliké lenošce a na jejím klíně děvče.

Drahá mami, já jsem doslova celá pryč radostí. Na nic jsem nezapomněla. Šalvěj mne opojila. Jsem

Tu vkročil do místnosti Gene. Děvče zvedlo zářící obličej; její veliké fialové oči byly vlhké. Gene je znal – a zároveň neznal. Tato Madge měla zlaté vlasy!

Tati! vykřikla.

Ano – jestli jsi skutečně Madge, odpověděl trochu chraptivě.

Vyskočila. Byla větší a už ne tak štíhlá jako v jeho vzpomínkách. Vrhla se do jeho náruče a objala ho.

Můj krásný tatínek! Můj ‚El Capitan‘! Oh, je nádherné tě vidět!

Políbila ho, vyrážela nesouvislá slova a bez dechu se o něho opřela. Když se Gene podíval na její obličej, spatřil slzy, které jí stékaly po lících.

Madge, jsi to opravdu ty?

Ano, tatí. Tvoje ošklivé kuřátko se navždycky vrátilo! Její oči byly jako oči matky – jen trochu tmavší. Milý táto! Ty ses změnil! Tady jsou vrásky, na které si nepamatuji. A máš bílé spánky! Maminko, co dělalo našemu ‚El Capitanu‘ starosti?

To jsou léta, miláčku. Madelinein hlas nezněl zcela pevně.

Je ještě hezčí. Nemůžeš pro mne najít žádného milého přesně takového jako on?

Toho ať nás uchrání nebe! zasmál se Gene. Ale ukaž, ať si tě prohlédnu!

Pomalů jako modelka na přehlídce se před ním otočila. Od zlatých vlasů až k malým nohám vyzařovala krásu, půvab a opojný život. Pro Genea to byl okamžik hlubokého pohnutí.

Madge, jsi to ty – a přece to zase nejsi ty! Poznávám tvoje oči, tvůj úsměv, ale všechno ostatní je cizí – zvláště toto mazlivě pohladil její zlaté vlasy.

Maminka řekla skoro totéž, zasmála se Madge. Zapomněli jste na mne?

Madge, měla jsi kaštanové vlasy jako já, řekla Madeline. Well, nechme toho zatím! Jsem opravdu zklamaná!

Dcero, jestli jsi jen ze setiny tak dobrá, jak pěkně vypadáš, jsem ten nejšťastnější otec na celém Západě.

Trochu pochybná poklona – ale nanejvýš uspokojující. Pojednou zvažněla. Ať to máme za sebou! Moje dopisy jste

dostali. Doufám, že noviny z Los Angeles jste nečetli. Vyhnali mne z koleje s potupou a hanbou. Bylo to strašné úplně veřejně! Je mi kvůli vám líto, že jsem nemohla složit žádné zkoušky ale mně je to jedno! Naučila jsem se, co jsem mohla. Byla jsem sekretářkou studentského spolku a byla jsem přijata do Pí Beta.

Co to znamená? zeptal se Gene.

Ale, tati! Patřit ke studentskému spolku Pí Beta je největší čest, jaké může studentka v koleji dosáhnout.

Tomu jsem opravdu ráda, zamumlala Madeline.

Madge, proč tě vyloučili? zeptal se Gene.

Tati, měla jsem nepřímo vinu na střetnutí studentů s policií.

Nepřímo? Znamená to, že ses neprovinila?

Jistě!

Tak vyprávěj!

Ráda jezdím rychle a nedbám taky příliš na předpisy, přiznala Madge otevřeně. Na pomalou jízdu jsem nikdy neměla čas, a proto jsem často dostávala pokutu. Jednou jsem měla zase naspěch a přitom mne přistihl stejný policista. Byl to nafoukaný chlap a já na něj dělala oči, aby mne nezatkl. Řekl: „Ještě se uvidíme, miláčku!“, a když mne chytil podruhé, chtěl být dotěrný! Přirozeně jsem ho zahнала. Jednoho odpoledne jsem jela ke koleji a viděla ho přijíždět. Tentokrát jsem nejela rychle a dala taky na rohu znamení odbočování ačkoliv on tvrdil, že jsem na to zapomněla.

Jel za mnou, poručil, abych zastavila, a já hned nato poslechla. Stalo se to v době jedné přestávky na koleji a všude stáli studenti. Několik mých přátel zaslechlo moji výměnu názorů s policistou a postavilo se na moji stranu zvláště jeden mladík, kterého jsem nejdříve pokládala za studenta. Ten nabubřelý policista řekl, že mne vezme s sebou. Studenti házeli rajčata a pomeranče; jeden policista na motorce přijel jako posila a ten špinavý vagabund policajt mne skutečně popadl. Mladý muž, o kterém jsem se zmínila, ho udeřil do žaludku a druhou ranou ho srazil na zem. Vskočil do mého vozu a řekl, abych odjela. Studenti se dostali do pořádné pranice; my oba jsme ujeli. To bylo všechno, tati kromě toho, že mne vyhodili. Ale nezatkl mě.

Mně to nepřipadá tak strašné, řekl Gene. Madge byla zřejmě toho mínění, že ani v nejmenším neprovedla nic špatného. Co si myslíš ty, Madeline?

Madge zrovna nepřemýšlela a jednala nerozvážně.

Co se stalo s tím mladíkem? zeptal se Gene. Rád bych mu potřásl rukou.

Já taky! Madgeiny oči zazářily. Ještě jsme se spolu bavili byl to hezký chlapík, ale tak ostýchavý! Oh, líbil se mi! Domluvila jsem si s ním schůzku na příští den. Ale ten hlupák nepřišel! Místo toho oh, to je jedno! To bylo všechno. Když se nepříhodilo nic horšího, proč bychom si s tím měli dělat starosti? řekla šťastně Madeline.

Tak na to jednoduše zapomeňme! Jste skvělí! Zbožňuji vás oba dva!

Madge, zůstaneš už opravdu doma? zeptal se Gene.

Tati, nedívej se tak roztoužený! Chtěli jste, abych měla vzdělání. Stalo se po vašem. Jsem vzdělaná a jak!

Madeline a Gene se zasmáli.

Takže tu skutečně zůstaneš? zeptala se matka.

Navždycky! Moji přátelé přijedou na návštěvu bude to skvělé!

Madge, raně ošklivě sešel, řekl Gene váhavě. Není vhodný pro tvoje přátele.

Ale, tati, je to přece úplně starý Západ tak španělský! Než jsem odjela z Los Angeles, nakoupila jsem tři automobilové náklady co se jen dalo koupit! Nově zařídím svůj pokoj a celé západní křídlo.

Jen tři plná nákladní auta? zvolal Gene. Musel se zasmát. Tato jeho dcera byla úžasná elektrizující! Bylo potěšitelné vidět na Madelineině tváři čerstvý ruměnec. A tvoje zavazadla?

Můj vůz je plný. A deset velkých kufrů jsem podala jako rychlozboží a k tomu ještě množství malých ručních kufrů. Budou dnes v Boltonu. Všechno ostatní přijde jako nákladní zboží doufám, že brzy. Moji přátelé přijedou už za dva týdny. Mami, jsou moje pokoje připraveny?

Přesně tak, jak jsi je opustila.

Gene vyšel z pokoje. Převážná část jeho pocitu štěstí pocházela z veliké radosti, kterou ukázala Madeline. Pozoroval nádherné nové auto. Zadní sedadlo bylo naloženo zavazadly Gene zahlédl tři krásné kabáty a pod nimi kožich. To všechno mu připomnělo Madeline Hammondovou, když poprvé přijela do El Cojonu, dnešního Boltonu. Dcera byla jako matka. Ale bude se moci Madge přizpůsobit změně poměrů? Měla jmění, ale nemohla s kapitálem disponovat; teta Helena se o to postarala v moudré předvídavosti. A Madgein příjem neodpovídal jejím extravagantním sklonům.

Gene musel jít patnáctkrát sem a tam, aby odnesl Madgeina zavazadla do domu. Byla teď s Madeline ve svém vlastním obývacím pokoji.

Ale, mami, proč se kvůli mému pokoji omlouváš? Přirozeně je nábytek starý ale to jsem předpokládala. Stěny nově natřu

Cože uděláš? zeptal se Gene s nedůvěrou.

Nově je natřu už jsem koupila štětku a barvy.

To ses naučila v koleji?

Ale jistě! Ukaž mi nějakou práci, kterou bych nemohla dělat!

Tak jen do toho, Madge! Ale nechceš se napřed podívat na Nelse?

Nels a moji koně! Oh, jak jsem šťastná! Kde je moje kabelka? Posadila se a vytáhla z krabičky polštářek s pudrem. Zatímco dál hovořila, napudrovala si nos. Umlkla, teprve když vytáhla malou kovovou trubičku a namalovala si rty. Když zachytila otcův ohromený pohled, vesele se rozesmála.

Proč to děláš? zeptal se zvědavě.

Proč asi, ty starý cowboyi?
Nemám tušení. Snad proto, že věříš, že tě to udělá hezčí. Ale to nedokáže nic umělého.
Nebud' na omylu, tati! Jednou se opravdu pořádně upravím to je kus umění! Myslím, že to zpopulárnělo filmem.
Nejkrásnější hvězdy jsou ty, které nejlépe ovládají líčení. Mami, víš, že jsem měla nabídku k filmu?
To mě vůbec nepřekvapuje.
Jedno studio mě silně přemlouvalo! Ředitel mne málem umluvil. Ale myslela jsem si, že by mě to stálo víc, než jsem byla ochotná platit.
Že by to stálo víc? Ale já jsem vždycky slyšel o velkých mzdách, které v Hollywoodu platí, řekl Gene.
Oh, tati! Mami, není to rozkošný starý hlupáček? Ale teď musím vybalovat.
Vyběhla, až její vysoké podpatky zaklapaly. Gene tu klidně stál a komicky se na Madeline usmíval.
Hlupáček! To taky jsem!
Genei, mně se nekonečně ulehčilo. V těch čtyřech letech na koleji a ve velkoměstě zůstala svěží a čistá. A jak je krásná!
Maddie, jestli má navíc dobré srdce, pak dokážeme snést všechno.
To si můžeš být jistý, Genei. Je dobrosrdečná a miluje nás a svůj domov.
Ale, Maddie, ty pláčeš! Naše malé děvčátko přišlo domů a je dospělá žena! Jsem tak pyšný, že skoro prasknu. Ženo, nemyslíš, že bychom měli dát opravit naše telefonní spojení s městem? Sel do kanceláře a četl zanedbanou poštu, studoval účetní knihy a čísla, která pro něho už odjakživa byla nepříjemnou záležitostí, a napsal několik důležitých dopisů. Madgein příjezd zřejmě podnítil jeho energii, takže porušil svůj starý zvyk, kterému propadl, totiž odsunovat všechno na zítřek. Posílila jeho odhodlání překonat i to nejhorší. Když vstoupil do obývacího pokoje, zůstal zaraženě stát, Madge vypadala jako stíhlý mladík. Madge, co to máš na sobě? Tati, mám kalhoty tobě se to nelíbí? Dcero, obávám se, že se mi líbí všechno, co nosíš. Madeline prostřela stůl v jídelně starým stříbrem a porcelánem, ve vázách byly růže a šalvěj.
Jsi něčím zklamaná? zeptal se Gene váhavě. Ničím. Ty napolo rozpadlé kůlny a korraly mi nevadí. Ale velká stáj potřebuje novou střechu. Tati, Nels zestárl. Měla jsem takovou radost, že ho vidím, že jsem zapomněla na svoje koně. Víš, co řekl? 'Well, Majesty to jediné, co na ranči nezchátralo, jsou tvoji koně, o to jsem se postaral' Oh, jak ráda slyším toho starého Texasana mluvit!
Ano, tvoji koně jsou v pořádku, řekl Gene. Doufám, že ti neřekl příliš mnoho.
Nemohl mi nic zakrývat. Tati, já už vím dva roky, že tvoje finanční poměry nejsou nejlepší. Maminka mi to řekla, když jsem tu byla naposled, a já jsem se taky přirozeně dočetla, že hospodářské poměry jsou stále horší. Jak je to zlé?
Madgeině přímé otázce a jejímu upřenému pohledu se mohl těžko vyhnout.
Hodně zlé, Madge ale raději bych nechtěl mluvit o tom, jaký ubohý obchodník se stal z tvého otce.
Genei, to nezavinilo tvoje vedení ranče, vpadla do řeči Madeline. Hospodařil jsi co nejlépe, dokud se všeobecné poměry tak nesmírně nezměnily.
Madeline, to je od tebe velice milé, ale není to tak, protestoval Gene. Měli jsme příliš mnoho peněz a příliš mnoho dobytka. Pak jsme po deset let zůstávali vždycky trochu pozadu a nakonec přišel krach. Zaváhal, rozhodl ruce a pohlédl ze své ženy na Madge. Nels nebyl jediný, komu bylo zatěžko Madge Stewartové něco nalhávat.
Rozumím, řekla a sklopila zrak. Chápala jsem to vždycky tak, že ranč 'Majesty' patří mně přirozeně jen ve hře. Ale jak je to ve skutečnosti, tati?
Přirozeně ti ranč patří, nebo ti jednoho dne bude patřit, což je totéž jestli z něho ještě něco zbude.
Nic pro malou Madge! K čemu jsem byla na vysoké škole? Proč jsem studovala hospodářské nauky? Teď jsem doma. Bylo to nádherné, mít neomezeně peněz! Nechtě mi ještě volnost přes léto a zábavu s mými přáteli a pak se dáme do práce.
4. KAPITOLA
Odpoledne jel Gene s jedním ze svých polomexických jezdců Manuelem Mainsem přes pastviny k Boltonu. Manuel byl jediný ze čtyř Dannyho potomků, který podle Genových mínění za něco stál. Nejstarší Bonita byla úchvatně krásná, ale to bylo pro tu dívku spíš zlé.
Gene chtěl zjistit, kolik telefonních sloupů až k hřebeni bylo poražených. Odtamtud až do Boltonu mohly být opravy provedeny z auta. Zjištění bylo potěšující. Jen necelý tucet sloupů byl padlý a drát byl pouze jednou přetržen. Oprava by si mohla vyžádat jen několik dní. Přirozeně bylo také nutné učinit cestu sjízdnou pro automobily. K tomu však potřeboval bezpodmínečně pomoc. Zároveň s jeho ostatními obtížemi se zdálo, že se to nedá dokázat, ale Madgein návrat to všechno nějak urovnal. Nedokázal teď jednoduše mít poráženeckou a beznadějnou náladu.
Manuel jel na večeri do vesnice. Bonita, jejíž bystré oči vždy všechno ihned zachytily, mu zamávala rudou stuhou a on ji zamával nazpátek. Přes svoje čertoviny byla roztomilá. Uvažoval, jaké škody způsobí mezi Madgeinými přáteli. Slunce zapadalo, když předával koně Josému. Z jedné tyče plotu korralu zářila Madgeina zlatá hlava. Těsně vedle ní seděl starý Nels. Gene už chtěl k nim jít, když zahlédl uličkou mezi korraly přijíždět jakéhosi cizího jezdce. Šel na dvůr ke kovárně, kde několik mexických hochů prohlíželo vraníka, který trochu kulhal. Cizí jezdec se mezitím přiblížil. Gene viděl hezkého mladého muže, jehož nový cowboyský oblek ho poněkud pobavil. Byl to asi první zástupce všech těch cowbojų, kteří se budou točit kolem Madge.
Jezdec sestoupil, představil se a řekl, že hledá práci. Dělal výborný dojem. Vypadal na méně než pětadvacet let, byl velký, svižný a měl otevřenou tvář s krásnými ořechově hnědými očima.
Jeho vraník byl prostě skvělý. Gene si přečetl doporučující dopis Lena Starra a netrvalo dlouho a Lanceho Sidwaye najal.
Mezitím jeden z hochů odvedl cizincova vraníka napojit. Gene tušil, jak bude Madge reagovat. Děvče v sobě mělo

cowboyskou krev. Pak poslal Sidwaye naproti Madge. Setkali se tak náhle, že Madge Sidwayovi téměř padla do náruče. Její oživený obličej prozradil napřed úžas, zmatek a pak se pojednou rozzářil.

Vy? Můj cowboyský hrdina! zvolala. To je překvapení!

A než se Sidway vzpamatoval, postavila se na špičky a vře ho políbila. Mířila zřejmě na jeho ústa, ale nechala rudý pŕlměsíček jen na jeho tváři.

Ačkoli byl Gene překvapen bouřlivým jednáním své dcery, neušla mu Sidwayova reakce. Když mu Madge vběhla do náruče, silně sebou trhl. Při impulsivním polibku zrudl jako pivoňka; pak červeně zmizela a on zbledl.

Můj Bože! Vy? To snad ne?

Ano já!

Vy nemůžete být Stewartova dcera Majesty Stewartova!

Ano to jsem! A vy jste to přesně věděl, vy chytrý ďáble! odpověděla obdivně. To bylo chytře vymyšleno, najít mne zde! Žádné přeplněné parkoviště, pane Oregone! Přál jste si dostaveníčko raději u mne doma tady na arizonských pastvinách. Romantické báječné! Věděla jsem to, můj hrdino a rytíři, ohodnotila jsem vás správně! Mohla bych vám dokonce prominout, že jste naši schůzku nedodržel.

Ale já jsem ji dodržel, miss Stewartova, odpověděl.

Opravdu? Madgeiny fialové oči se zvětšily a ztmavly. Tak to jste mi tedy neudělal tu ostudu, že jste jako první nedodržel schůzku s Madge Stewartovou?

Já já jsem tam byl, miss Stewartova. Dlouho před vámi v jednom automobilu. Viděl jsem vás přijet a taky toho toho chlapa, který vás sledoval.

Vy jste nás slyšel?

Ano byl jsem blízko.

Proč jste tedy nepřišel? Choval se tak, jak je to u jeho druhu obvyklé mohl jste ho taky srazit na zem! Bojím se, že jste promarnil příležitost.

To je mi líto, miss Stewartova, řekl neohrabaně, ale s poctivým politováním. Byl jsem jako ochromený. Odešel jsem odtamtud, až když jste byli pryč.

Tak to vám tedy odpouštím. Jak se vlastně jmenujete? Lance Sidway.

Vzala ho za ruku a vedla ho ke Geneovi, který se opíral o sloup. Rančer byl pobaven.

Tati není to skvělé? To je můj hrdina ten mladík, o kterém jsem mamince a tobě vyprávěla. Lance Sidway můj otec, Gene Stewart.

Madge, nebyli jsme si sice představeni, ale už se známe, řekl Gene a podíval se na Lanceho.

No přirozeně, je to ode mne hloupé. Přijel na koni a

Já mu, dal práci, vskočil ji do řeči Gene.

Co? On pro tebe bude jezdit? Lancei Sidwayi nevím, co si mám o vás myslet.

To pro mne platí taky, poznamenal s úsměvem Gene.

Pane Stewarte, jsem velice ohromen, vyhrkl Sidway. Řekl jsem vám, že jsem o vaší dceři nikdy neslyšel ale jak jsem mohl uhodnout, že je to ona? Ovšemže jsem ji potkal, ale nic

Sidwayi, neberte to tak tragicky! Já byl taky kdysi mladý! Nevyšlo to tak, jak jste to naplánoval; mně by ale bývalo milejší, kdybyste mi řekl

Neobelhal jsem vás, obhajoval se Lance tak naléhavě, že to Genemu bylo až líto.

Já vám rozumím, pane Sidwayi, přerušila je Madge. Byla jsem obalamucena odborníkem! Její oči se smály.

Čemu rozumíte? Jeho rozpačitost začala mizet.

Tomu, co je zřejmé.

Miss Stewartova, může to vypadat tak, že jsem sem přijel úmyslně, ale to není pravda.

Oh, vy se tedy stydíte, že jste byl přistižen? posmívala se. Cowboyi jste dobrý herec, ale malou Madge nemůžete zmýlit.

Můžete být velice bystrá, ale tentokrát se mýlíte, řekl rozhněvaně.

Ach, nechme už toho!

V tom okamžiku přišel Nels s mládcem, který vedl Umpquu.

Nelsi, potřes si rukou s Lanceem Sidwayem, řekl Gene; zdálo se, že je rád, když se našlo řešení pro napětí. Je z Oregonu a já jsem ho najal.

Haló. řekl Nels a stiskl Lancemu ruku. Lance Sidway sotva tušil, že ho teď pozorují nejostřejší oči v celé Arizoně. Gene viděl, že se cowboy docela dobře ovládá.

Madge si mezitím znovu všimla vraníka a začala ho obcházet jako starý jezdec z pastvin.

Nelsi, co si myslíš? řekla potom, jako by si přála, aby odporoval jejímu názoru.

Je mi líto, děvče je to nádherný kůň, který tvého Cedara zdaleka přetrumfne.

Zrádče! zvolala s blýskajícím očima. Ach, ty mne chceš jen škádlit!

No, snad trochu přeháním. Ale, Madge i když jsi byla dlouho pryč z pastvin musíš přece poznat velkolepého koně, když ho vidíš.

Obávám se, že ano. Pane Sidwayi, necháte mě na něho sednout? Její hlas zněl lehce ironicky, ale její prosba byla upřímná.

Přirozeně, když si to přejete. Ale třmeny jsou příliš dlouhé.

Madge se půvabně vyšvihla do sedla. Nels ji zkrátil třmeny a ona pak nechala Umpquu jet klusem i cvaem. Zlatovlasé děvče na černém koni poskytovalo nádherný obraz. Gene to spatřil v téměř nábožném pohledu Nelse a pak v Sidwayově zraku.

Madge zůstala ještě v sedle a laskala lesknoucí se krk. Její oči zářily. Gene poznal v této chvíli, že je dcerou Madeline, a přece zároveň opravdové děvče Západu. Pak se napřímila, zářivé kouzlo zmizelo a podívala se chladně na ty tři muže. Nekluše tak dobře jako Cedar, ale v chůzi a cvalu je lepší než každý kůň, na kterém jsem kdy jela.

Nu, děvče to je od tebe veliká chvála, ale oprávněná, řekl Nels.

Madge, nesnižuj svoje vlastní koně! varoval ji Gene.

Ne, tati. Ale musím být spravedlivá. Pane Sidwayi, víte, jak je Umpqua skvělý?

Já? zvolal cowboy užasle. O tom vraníkovi mi nikdo nemusí nic vyprávět.

Vsadím se, že bych mohla.

Takto zkuste!

Oč se chcete vsadit?

Oh, já nic nemám a o Umpquu se přirozeně sázet nebudu.

Ne? Oh, jste cowboy; snad to jednou uděláte! Umpqua mi připomíná jedno místo, které jsem kdysi četla; jeden arabský šejk řekl: „Když jednou v životě spatříš koně ušlechtilého původu s velikýma živýma očima a širokými černými nozdrami koně s dlouhým krkem, širokými plecemi a dlouhými spenkami, se širokým čelem a krátkými kyčlemi, s měkkou kůží, jemnou hřívou a silnými plícemi pak si pospěš toho koně koupit, vyměnit nebo ukrást zajistit si ho a pak chval po celý život Alláha za svoje štěstí!“

Madge, teď jsi nás překonala ale bylo to dobré, řekl Gene.

Nemusím se asi ptát, jestli je rychlý? zeptala se Madge.

Zvítězí nad Cedarem a každým vaším koněm!

To byste musel dokázat!

A ještě víc je to ten nejlepší cowboyský kůň, který byl kdy v Oregonu vychován.

Teď jste to ale přehnal! řekl Nels. Nějaký arabský kůň nám cowboyům moc nepomůže, když to není kůň dobytkařský.

Nelsi Umpqua dokáže běžet přes skály, jako kdyby to byla rovná půda.

To vidím na jeho kopytech.

Madge pomalu sklouzla ze sedla.

Nemusím se asi taky ptát, jestli máte Umpquu rád? zeptala se něžně. Nebudete se na mne zlobit, jestli vás tím téměř urážím?

Sidway se na ni podíval a odsunul tuto možnost galantním gestem stranou.

Jakou cenu přikládáte Umpquovi? Její hlas se chvěl. Cenu? Žádnou, miss Stewartova. Každý kůň má svoji cenu Má cenu diamantů rubínů!

Výborně! To se mi líbí. Víte, že byste ho mohl prodat za pět tisíc dolarů?

To už mi nabízela jedna filmová hvězda.

Tak? Dám vám za Umpquu šest tisíc.

Ne!

Sedm tisíc!

Ne!

Osm tisíc!

Ne!

Deset tisíc!

Sidway byl bledý buď hněvem, nebo z nějakého jiného pocitu.

Miss Stewartova, nevíte, že peníze se nedá koupit všechno? Umpqua je všechno, co na světě mám. Dvakrát mi zachránil život. Miluji ho vychoval jsem ho.

Já vím, že jsem zkažená. Ale já ho taky miluji!

To mě těší. Ale koupit ho nemůžete.

Dostanu vždycky to, co chci mít! zvolala pánovitě.

Pravděpodobně jste to vždycky dostala.

Ale buďte přece rozumní! Zadupala, až jí zazvonily ostrahy. Do očí jí vstoupily slzy zklamání. Přiznáváte, že jste bez peněz. Nabízím vám malé jmění. To by pro vás byl tady na pastvinách dobrý začátek. Tatínek, Nels a já vám pomůžeme. Můžete přece mít Umpquu dál rád. Můžete na něm taky jezdit občas. Mohl byste mne udělat šťastnou. Prosím, pane Lancei Sidwayi!

Cowboy se na ni díval jako fascinován.

Miss Stewartova, řekl konečně, můžete být dcerou Genea Stewarta, narozenou na těchto pastvinách, ale cowboyům nerozumíte.

Zdálo se, že Madge bojuje se svým egoismem, ale vítězem zůstal on. Její hněv nad sebou samou nebo nad ním propukl.

Nechcete ho prodat?

Už jsem vám to řekl ne!

Pane Sidwayi, nemohu strpět, abyste zde jezdil na krásnějším koni než na koni, kterého chci mít!

Ach, to je ale opravdu zlé, odvětil tónem, který způsobil, že se začervenala.

Zdá se, že dost špatně chápete. Musím vám říkat, že vás na tomto ranči nechci?

Nepotřebujete mi vůbec nic říkat, milá dámo. Najal mne váš otec a vyhodit mě může jen on.

Podívala se na Genea velikýma očima.

Tati!

Madge, ty nemáš rozum, odpověděl chladně Gene. Nutně potřebuji jezdce. Sidway nabídl, že pro mne bude jezdit za mzdu, kterou se mu stydím vyplácet. Nemohu ho propustit jen proto, že se zdráhá prodat ti koně. Měl bych to udělat,

Nelsi?

Na Nelsovi bylo vidět, jak je pro něho rozhodnutí těžké. Madge byla zřítelnicí jeho oka; vždycky ji rozmazloval, Majesty, dokážu pochopit, co k tomu koni cítíš, začal pomalu. Ale, děvče, musíš brát ohled taky na Sidwayovy pocity nebyla bys poctivá, kdybys ho kvůli tomu chtěla propustit. Ještě nikdy jsem nezažil, že bys byla nespravedlivá. Ale jestli tvoje štěstí závisí na tom, abys vlastnila Umpquu nu, pak myslím, že se musí stát to, co chceš.

Jeho tón a zvláště poslední slova nalila olej na rozbourané vlny.

Tak dobře, pane Sidwayi zůstanete tu, řekla Madge. Je mi líto, že jsem byla nespravedlivá. Ale já chci toho koně mít! V jejím vášnivém pohledu se skrývaly neomezené možnosti.

Děkuji, miss Stewartova, ale nechtěl bych tu zůstat za falešných předpokladů. Umpquu nedostanete!

Přijímám vaši výzvu. Uvidíme jestli nedostanete strach a neodjedete odtud! Zasmála se bez jakékoli stopy zlomyslnosti nebo zloby a odvrátila se.

Hej, Madge, zapomněla jsi na svůj vůz, zavolal Gene. Co s ním máme udělat?

Ještě jednou se otočila.

Pan Lance Sidway v něm může nechat spát svého miláčka Umpquu! Pak zmizela pod stromy.

Uff! vzdychl Gene a Nels poznamenal:

Zpropadeně, to bylo jako v těch starých jasech, když jsi sem přišel!

Sidway rychle opět prodloužil tůmeny; obrátil se k nim.

Jedu pryč. Mnohokrát děkuji, Genei Stewarte!

Počkat! Přece se nenecháte výsměchem mé dcery

Ne, to ne. Ale vy mi nevěříte, že jsem nepřijel kvůli slečně Stewartové, a za těchto okolností tu nechci zůstat.

Ne, to jsem nevěřil, řekl Gene vážně.

Okamžik, cowboyi! Nels sestoupil z verandy. Ne tak prchlivě! Jednáte poctivě. Vy jste nevěděl, že tohle je ranč 'Majesty' a že Madge je ta dívka, které jste v Los Angeles poskytl pomoc?

Ne, Nelsi, odpověděl Lance důrazně.

Po ostře pátravém pohledu do Sidwayovy tváře se Nels obrátil k rančerovi.

Šéfe, říká pravdu. Nenech ho odejít!

Zatraceně už tomu sám věřím!

Stewarte, přísahám, že jsem to nevěděl, byla to jen pekelná náhoda, řekl Lance chraptivě.

Tak dobře. Tady je má ruka. Třeba ta pekelná náhoda přinese mně a ranči štěstí. Mám takové nějaké tušení.

Genei, zvoní k večeři, řekl Nels. Postarám se o Lanceho může jít u mne a spát vedle mne. Ale kam dáme toho koně?

Dneska ne na pastvinu. Raději do stáje. Co by se stalo, kdybychom vraníka umístili do Madgeina vozu? To by pak ráno nebylo moc legrační.

Pod smrky už byla tma, když se Gene vydal vzhůru k domu. Na západě nad vrcholky rudá zář vybledla. Někde poblíž vyli kojoti. Gene přemýšlel. Musel cowboye proti Madge podporovat; byla svévolná a zhýčkaná. To se ukázalo, když nemohla prosadit svoji vůli. Smutně potřásl hlavou. Ale co se dalo konečně čekat od dívky, která přišla na svět se zlatou lžičkou v ústech, kořili se jí a rozmazlovali ji a v patnácti letech zdědila milion? A přes svoje chyby byla neodolatelná. Jen kdyby se u ní neobjevily ve větší míře jeho vlastní chyby. Tento cowboy Lance ji miloval o tom nebylo pochyb, i když on sám to ještě nevěděl. Gene byl rád, že se Lance dívce tak silně vzepřel. Ten mládenec měl dobré jádro. Náhle ožilo jeho dávno pohřbené přání po vlastním synovi. Jestli je Lance tak skvělý, jak se zdál, značně se přibližoval Geneovu ideálu.

Když Gene vstoupil do jídelny, Madeline a Madge na něho už čekaly. Dívka byla oblečena v bílém a to vzalo Genemu dech. Jaké šance měl on, Sidway nebo Nels odolat tomuto obdivuhodnému stvoření? Její výraz neukazoval ani trochu rozladění.

A ten hlupák se nechtěl svého Umpquay vzdát! říkala právě své matce. Usmála se na Genea. Tati, vyprávím zrovna mamince, jak lhal. Ale hned se mi líbil a jeho kůň se mi líbí ještě tisíckrát víc! Mamí, chtěla bych Umpquu tolik mít, že bych dokázala toho cowboye zavraždit! Ale nemohla jsem vraníka koupit, a pak jsem ztratila sebeovládání bojím se, že jsem ukázala drápy. A pan Sidway měl pravdu cítila jsem se egoistická a sprostá, ale dokázala bych být ještě horší, abych toho koně dostala. A ačkoliv jsem Lanceho tak nenáviděla, přece jsem před ním měla respekt. Je jednoduše skvělý, mamí! Nemyslíš, tati?

Docela se mi líbí.

A Nelsovi, tomu zrádci, taky, zvolala Madge.

To bych tedy chtěla ten cowboyský zázrak a jeho Umpquu vidět, řekla Madeline, usmívajíc se. Madge, v příštích dnech tě podrobím zkoušce. Mám svoje zkušenosti. S úsměvem se podívala na svého manžela.

Mamí! zvolala Madge. že jsem se do pana Sidwaye zakoukala, to přece nic neznamená! V posledním semestru se mi to stalo nejméně devatenáctkrát. Ale já to s tím velkým mláďencem zařídím, i kdybych i kdybych

Nu co, děvče? usmíval se Gene.

I kdybych si ho musela vzít!

Madeline ji nepokárala a neukázala ani překvapení, ale řekla, že cowboyové se dají sehnat snadněji než koně.

Druhého dne bych se zase mohla dát rozvést, řekla Madge.

* * *

Příštího dne brzy ráno zastihl Gene Nelse a Sidwaye u snídaně. No podívejte se, kdo to je! Genei, tak brzy jsi už léta nevstával!

Ty taky ne, starouši. Může za to náš nový cowboy?
Jistě. Ten ničema se včera se mnou bavil až do jedenácti hodin a už před východem slunce mě vyhnal z pelechu.
Lance Sidway šéfa pozdravil.
Neříkejte mi pane Stewarte, ale Genei, šéfe nebo Stewarte.
Dobře, šéfe. Mohu dnes dostat volno?
Volno? Jak to? zeptal se Gene zaraženě.
Když mi dneska dáte volno, budu vám moci skoro určitě říct, kde a jak se ztrácí váš dobytek.
Genei, já myslím, že to dělá jen ta jeho mladá horká krev, řekl Nels. Ale opravdu to nevím.
Sidwayi, chcete tím říct, že dokážete objevit to, co se nepodařilo Nelsovi ani Dannymu Mainsovi?
Určitě, odpověděl cowboy s úsměvem.
Vy máte ale odvalu! řekl Gene krátce.
Šéfe, nechci být drzý ale hledali jste ty zloděje asi staromódním způsobem.
Staromódním způsobem? opakoval Gene, zatímco Nels se hlasitě rozesmál.
Poslouchejte, mladíku krádež dobytka je krádež dobytka! Dobytčata nelétají vzduchem. Musí být odehnána na vlastních kopytech. A kopyta zanechávají stopy.
Vsadil bych se, že jste stopu sledovali jen k betonové silnici a dál už ne.
Správně, to udělali José a Manuel.
A potom?
Nu, řekl Nels, rozdělili se a jeli dvacet mil na západ a na východ, ale nenašli nikde místo, kde stopy opustily automobilovou silnici.
Výborně! zvolal Sidway. To mi ušetří námahu! Jakou námahu?
Zdržovat se stopami na silnici. Dobytek ji neopustil před Douglasem nebo Tucsonem.
Poslyšte, synu Nelsův hlas zněl trpělivěji než jindy. Mluvte s dvěma staromódními a trochu natvrdlými dobytkaři.
Nechtěl byste mluvit řečí, které rozumíme? Moderní doba je sakramentsky rychlá, ale dobytek se nedá hnát sto mil po nějaké betonové silnici.
Nelsi, on je chytřejší než my, vysvětlil Gene. Lancei, jak dopravili můj dobytek přes automobilovou silnici?
Docela jednoduše: v nákladních autech.
V nákladních autech? vyhrkl nedůvěřivě Gene.
Nels zaklel.
Sidwayi, jak jste na to přišel? zeptal se Gene.
Do jednoho takového dobytčího auta jsem se podíval a jedno jsem dokonce řídil.
Nakonec ještě řeknete, že jste sám jeden z těch novomódních zlodějů dobytka, řekl Nels suše.
Nevědomky jsem jím mohl být kdyby auto bylo naloženo.
Vyprávěl jim o svém zážitku.
Zkrátka a dobře, uzavřel, vyptáváním jsem zjistil, že Douglasem projíždí každých šest týdnů řada nákladních automobilů. Pravděpodobně jezdí na východ s pašovaným alkoholem a na západ se vrací s koupeným nebo ukradeným dobytkem. Ta banda asi dobytek původně kupovala, aby zakryla hlavní obchod, a pak přešla ke krádežím.
Lehce vydělané peníze! Můžeme téměř s určitostí předpokládat, že váš dobytek byl ukraden tímto způsobem.
To může být veselí! zvolal Nels a poškrábal se na hlavě. Genei, příště nás budou okrádat letadlem!
Co může těch pár dolarů pro pašeráky alkoholu znamenat? řekl Gene.
Pro ty velké bonzy určitě nic, ale myslím, že tím chtějí trochu vydělat řidiči. Chtěl bych teď přijít na to, kdo dobytek k silnici honí. To se musí provádět přece na koních. Šéfe, kde byly poslední stopy dobytka? Zajedu tam a podívám se, jestli najdu koňské stopy. Když je přeměřím, budu je moci znovu poznat a pak prohledám všechny ty zatracené pastviny.
Tak naskočte a ne, nechte Umpquu odpočívat. José vám osedlá Rangea.
Tak já jedu, řekl cowboy a odešel.
Co si myslíš teď? zeptal se Gene.
Genei, ten mladík nám dokazuje, co nám starým cowboyům chybí chytrý chlapík! Jen kdybychom tu zase měli Rena!
Ano, toho známe!
Genei, zklamal jsem se někdy v nějakém cowboyi? Nemůžu si vzpomenout, Nelsi.
Well, jestli ten oregonský mládenec umí taky jezdit a střilet, je to pro nás dar z nebe!
Gene byl stejného názoru. Chvilí ještě s Nelsem rozprávěl a pak se vydal na kontrolní cestu po ranči. Tušil, že za ním brzy přijde Madge, a chtěl na to být připraven. Byla to melancholická úloha. Viděl teď, kolik toho za mnoho let zanedbal. Zeleň na zavodňovacích příkopech rozklad dřevěných částí částečně zakryla, ale také adobové stavby byly poškozeny. Všude byly nutné opravy.
V obchodu zastihl Madge s Nelsem. Měla na sobě pracovní oděv, vysoké boty a modrý svetr s červenou šálou.
Dobré jitro, tati, řekla. Přistihla jsem Nelse při pití. Ano, přiznal Nels. A pak mne sama požádala o drink. Gene choulostivé téma přešel. Co jsi zjistila o svých koních? zeptal se. Cedar je divoký jako březnový zajíc, Bellefontaine milá jako vždy a Range je pryč; slyšela jsem od Josého, že si ho vzal náš nový cowboy.
Genemu neušel nebezpečný tón jejích posledních slov. Vysvětlil rychle, že dal Sidwayovi příkaz, aby jel na Rangeovi.
Oh co je s tvými vlastními koňmi?
Většinu jezdeckých koní jsem prodal. Tvoji koně jsou tlustí a líní, Madge. Potřebují pohyb.
V pořádku, tati, myslela jsem si, že si pan Sidway drze vzal Rangea sám. Tati, Umpqua hned ke mně přišel; má mě rád. Nedá mi žádnou práci odlákat ho od jeho majitele a to taky udělám! Madge, to by byl špinavý trik!

To je pravda. Ale jsem do toho koně blázen a Nels řekl, že bych to nedokázala. To byl olej do ohně! Kromě toho durdila se, se Nels za toho cowboye zcela nepochopitelně postavil.

Já taky, Madge.

Ty taky? zvolala vyčítavě.

Mám pro to svoje důvody. Dnes ráno nám řekl, jak jsme přišli o náš dobytek.

Jak tedy? zeptala se rychle a napjatě. Genemu se její zájem líbil.

Odvážejí ho v nákladních autech!

Krátce ji informoval o cowboyově zážitku a jak rychle z toho vyvodil závěry.

Jel teď do údolí a hledá koňské stopy.

Říkala jsem ti už, že je to schopný chlapík! zvolala Madge nadšeně.

Ano, ale pak se ukázalo, že ho nesnášíš.

Ano, naneštěstí. Viděl jsi, jak jsem ho políbila. Bez něho bych se dostala před soud. Ale moje pocity nehrají roli. Mezi námi řečeno raně postavíme znovu na nohy! Jestli si tu Sidway nic nezačne.

Co tím myslíš? zeptal se Nels.

Nelsi, ty víš docela přesně, co tím myslím.

Dneska už něco začal.

Ano, ale já myslím, co se stává s opovážlivými cowboysi vždy, když jsem tady!

Aha! A ten chudák se má pak odtud odplížit bez koně a bez srdce!

Nelsi, ty jsi ohromný!

Pak se podívala ke svému vozu a kráčela po pěšince nahoru. Gene viděl, že Nels ji ani na vteřinu nespustil z očí.

Uff! Nelsi, já bych nechtěl vězet v botách toho ubohého mládence.

Já taky ne, ujistil ho Nels. Genei, tehle Sidway ale dá ještě Majesty pro její peníze pořádně zabrat!

Oh, mně nepřipadá jako dobrodruh.

To jsou všichni cowboyové. Tys byl taky takový, Genei.

Nelsi, ty jsi přece jen starý ničema. Ale nenechme se tak rychle tím Sidwayem ovlivnit.

Well, já už jsem zrovna tak jako Majesty! Bylo by dobře, kdybys udržel chladnou hlavu.

Madge zeje zaujatá Sidwayem? zvolal Gene.

Jistě. Jenom to ještě neví.

Ty romantický starý kozle! To by se ti tak hodilo kdyby si Madge vzala nějakého muže našeho druhu mně ostatně taky! Ale to je asi jen krásný sen. Vezme si nějakého měšťáka; nasytí se nás a jednoduchého života a potáhne za egyptskými hrnci.

Je docela přirozené, že její otec je tak pesimistický. Ale hm!

Proč přirozené?

Protože si myslíš, že zdědila příliš mnoho z tvých vlastností chlapa budižkničemu!

Starouši, obávám se, že máš zase jednu pravdu.

Děvče je po matce; tím ale není řečeno, že tu nevypukne peklo jestli už nevypuklo!

Odpoledne se nechal Gene odvézt od Madge do předhůří k velikým pramenům, jimiž byl raně zavodňován. Protože cesta byla špatná, vraceli se teprve pozdě. Když projížděli malou mexickou vesnicí, Gene řekl:

Díky, dceru. Jezdíš autem skoro tak dobře jako na koni. Jdu ještě k Dannymu a domů půjdu pěšky.

Oh! vykřikla Madge. Podívej, kdo tu je!

Teď spatřil také Gene Sidwaye, který se opíral o branku a bavil se s miss Bonitou. Range stál se svěřenou uzdou poblíž. Tmavá dívka zářila líbezností a koketností.

Gene byl velice spokojen, že se Lance ani v nejmenším nedostal do rozpaků. Vůz zastavil. Gene vystoupil.

Já počkám, tati, řekla Madge lehce. Není třeba, abys šel domů pěšky, když se můžeš vézt. Buenas tardes, Bonito!

Buenas tardes, miss Stewartova! Vítám vás doma!

Děkuji, Bonito. Představ mne přece svému příteli oh, to je pan Sidway! Myslela jsem si, že toho koně znám. Jak se vám Range líbí?

Nijak zvlášť. Je rozmarný a vzpurný asi je zkažen ženskou rukou.

To je dobře; mně bude milejší, když na něm nebudete jezdit.

Gene je přerušil:

Bonito, zavolej, prosím tě, otce!

Obrátil se k Madge a cowboyovi. Madge si klidně zapálila cigaretu, ale její oči blýskaly. Sidway se podíval přes šalvěj.

Šéfe, vidíte ten vůz? řekl rychle. Doslova skáče!

Gene spatřil černý vůz, který vypadal, že ujíždí před vlastním oblakem prachu.

Na téhle cestě nejedí řidiči jako blázni bez důvodu.

Doufám, zeje to moje pošta, řekla Madge.

Z domu vyšel usmívající se Danny Mains. Gene ho ihned upozornil na vůz. Mains se podíval jen jednou a řekl:

Ten zatracený blázen si ještě srazí vaz! Pak pozdravil cowboye. Také Bonita se postavila vedle svého otce.

Ren Starr! zavolala náhle.

Gene vtušil v jejím tónu spíš obavy než překvapení. Také Sidway si toho musel všimnout, protože se na děvče ostře podíval. Když vůz přijel blíž, zašla Bonita s utrápeným výrazem do domu. Gene, který přemýšlel o Starrovi, i tak poslouchal rozhovor Sidwaye s Madge.

Opravdu hezké děvče, tahle Bonita, řekl cowboy.
Nádherné dítě a taky velmi koketní. Ale musím vám to říkat?
Já nic nezpozoroval.
A to si říkáte smělý a troufalý cowboy?
Váš kůň se mi líbil, řekl Lance spěšně, aby změnil téma.
Ale řekl jste přece, zeje Range rozmarný.
Jistě. Ale nemůžeme mít rádi taky rozmarné koně a ostatně také rozmarné dívky?
O tom já nic nevím.
Opravdu ne? Myslím, že tím, čemu nerozumíte, by se nedala naplnit žádná knížka! Kdy přijedou vaši studentští přátelé?
Oh, vy se zajímáte asi o studentky?
Ne. Ale kdy přijedou?
Do toho vám sotva něco je ale přijedou dvacátého.
Děkuji. Chci to vědět jen proto, že do té doby mohu otci trochu pomoci. Pak odjedu.
Oh! Tatínek si myslel, že se vám raně líbí!
To ano ale víte právě jsem opustil Hollywood a mám těch hezkých mládenců a děvčat dost. A studenti z koleje mi lezou krkem.
Opravdu? Moji přátelé vám nebudou připadat obtížní, pane Sidwayi. A moje přítelkyně určitě neuspořádají hon na cowboye.
Ti vám asi nejsou dost rázní, co? Dáváte raději přednost gangsterům.
Cože? Urážíte
Mne nemůžete mít za hlupáka, miss Majesty Stewartova. Chtěl bych vám něco říct, dokud k tomu mám příležitost. Váš otec je skvělý obdivuhodný muž! Ale jestli mu chcete udělat radost, nepozvete sem tu vaši hordu.
Oh! A proč ne? otázala se zaškrčeně.
Protože má dost starostí i bez vaší party.
V té chvíli se přihnál automobil a zastavil. Řidič byl skutečně Ren Starr. Gene viděl třet přes dvířka hlaveň pušky a na zadním sedadle sedlo a pokrývky.
Haló, lidi! Tak bychom tu byli! řekl Star krátce.
Těší mě, že tě vidím, Starre, ozval se Gene.
Šéfe, máte ještě jednoho nového cowboye! Oh, miss Majesty, jsem hrozně rád, že jste zase doma. Doufám, že navždycky. A je tu taky můj kamarád Lance Sidway!
To mě těší, Starre, odpověděl Lance zmateně.
Pojďte blíž, mám vám toho moc co říct!
Když Gene, Danny a Sidway přistoupili blíž, promluvil tiše k Sidwayovi:
Kamaráde, před dvěma hodinami přijela tvoje nákladní auta. Byl jsem zatraceně zvědavý. Když těch šest řidičů jedlo, vyplížil jsem se k vozům. Byly prázdné! Řidiče obsluhoval pumpař, řekl, že tu zůstanou pravděpodobně přes noc. Čerta starého zůstanou, kamaráde, jsou to tvoje zlodějské vozy! Genei, jsou tu pro tvůj dobytek ale tentokrát se zklamou! Gene tiše zaklel. Ucítil na svém rameni ruku a spatřil vedle sebe stát bleďou Madge s velikýma očima.
Well, ty benzinový pse! zvolal Danny. Zpátky do práce!
Starre, ty toho víš víc. Ven s tím! naléhal Sidway.
Jistě. Viděl jsem cizího jezdce. Celý den se potloukal kolem a pak šel za řidiči. To byl informátor. A pak jsem odjel.

5. KAPITOLA

Madgeino nečekané setkání s Uhlem na parkovišti v Hollywoodu ji rázem přesvědčilo, že o gangstera ztratila jakýkoli zájem. Sama sobě to přiznala, ale Uhlovi to nedala znát. Litovala teď toho krátkého flirtu.
Nastup, Medáku! řekla. Svoji schůzku jsem zmeškala a musím zpátky. Kde tě mám vysadit?
Ale, baby, tak se mě nezbavíš! Znáš jeden výčep tam bychom mohli něco vypít a
Je mi líto, ale nemám opravdu čas. Nemohu jet do města musím tě vysadit na první zastávce tramvaje.
Mám jet tramvají? Skvělé! A co to píšou dneska o tobě v novinách?
Prokletá smůla! Neměla jsem na tom žádnou vinu, ale to ti řeknu ve čtvrtek. Zavolej mi, sejdu se s tebou.
Zastavila na jednom rohu. Uhl neochotně opustil vůz. To něco, tvrdé jako ocel, co Madge zpočátku fascinovalo, ztratilo už svůj vliv.
Už jsem ti dvakrát volal nadarmo! To není nic pro mne, miláčku. Já na žádnou dívku nečekám!
Třeba jsi ve mně našel nějaký nový typ stejně jako já v tobě. To je mi líto. Na shledanou!
To doufám! zaslechla ještě Madge a pak jela rychle dál.
Ten hlupák! Proč mu dovolila, aby jel v jejím autě? Ale než přejela několik bloků, už na něj zapomněla. A pak učinila něco zcela neobvyklého jela zpátky a čekala ještě půl hodiny na mladíka z Oregonu, který tolik miloval svoji sestru a svého koně Umpquu. Jak byl milý! A nepřišel! Ale vzdor svým zraněným citům byla na své zpáteční cestě na univerzitu přesvědčena, že ho znovu uvidí. Když přišla do spojovací budovy, čekali tam všechny její přítelkyně a několik studentů. Tentokrát ji však nepřivítali hlasitým haló. Kruh byl zamlklý. Madge byla připravena na nejhorší.
Tvůj přítel s tím ostrým hlasem Ulil se snad jmenuje zrovna volal, Madge. Má na tebe nějaké právo?
Byla jsem dost hloupá, že jsem ho nechala, aby si to myslel. Ale vy všichni vypadáte jak smrtěáci! Co se děje?
Majesty, koleť svolala zasedání, řekl Rollie. Vypadá to všechno pro tebe ošklivě.
Madge, aspoň kdybys toho nebyla v tomhle semestru tolik natropila, řekla její nejbližší přítelkyně Allie Lelandová.
Krátce před zkouškami by tě jistě vyloučili neradi

Já vím byla jsem blázen! Mně je to jedno, ale jestli uvidí táta s mámou noviny bude to zlé. Ale nakonec já jsem vzpouru studentů nezavinila!

Majesty, to mohu dosvědčit, odpověděl Rollie Stevens zamračeně, Šel jsem s několika mládenci k rektorovi byl byl skvělý, ale

Rollie, to bylo od tebe pěkné. Pak navrhla na zítřek schůzi.

Uspořádáme pěknou party a budeme tančit. Jen kdybych mohla pozvat jeho!

Koho? zeptala se ihned Allie.

Jeho! Toho nádherného mladíka, který srazil toho policistu! Madge, ty dokážeš opravdu způsobit víc potíží než kterákoli jiná dívka v koleji.

To je pochybná chvála Allie. Jestli mě vyloučí, budu muset trochu nad sebou přemýšlet.

Večere nebyla tím radostným shromážděním jako jindy. Jen Madge byla veselá. Ale cítila blížící se pohromu. Šla brzy spát a spala špatně.

Když ji zavolali do kanceláře koleje, šla se zdviženou hlavou, ale přece jen jí nebylo volno u srdce. Rozhovor s prorektorem byl krátký. Vyloučili ji ze studia. Madge přijala ten výrok, aniž se bránila. Naposledy se prošla univerzitními prostorami.

Ve svém pokoji přirozeně pak prolévala hořké slzy. Milovala kolej a teď ji postihlo její první těžké soužení. Ale za hodinu už byla znovu ta stará Madge a myslela na budoucnost.

V jejím domově v Arizoně byly starosti; delší dobu už to tušila. Byl nejvyšší čas, aby svým rodičům odňala to břímě ať už to bylo cokoli. Věděla, že se domů vrátí navždycky. Milovala osamělé pastviny, starý španělský dům, koně a především svoje rodiče. A někde se objeví také muž jako její otec ale tuto myšlenku rychle opustila. Odpoledne přišli potom všichni její přátelé. Vesele je přivítala.

Spoluobčané, přátelé, Římané nedívejte se tak na mě! Je to pryč a já to dokážu vydržet. A teď chci uskutečnit jeden starý sen: musíte mne všichni navštívit! Chtěla bych, abyste přijeli dvacátého.

Přátelé nadšeně souhlasili. A už začali dělat plány, jak by měli cestovat. V příštích třech dnech Madge v Los Angeles nakupovala. Přítelkyně jí pomáhaly při balení. Při rozchodu se však u ní přece jen objevily slzy.

Cesta byla nádherná. Madge milovala rychlou jízdu. Brzy už proti ní vál pouštní vítr a ona se těšila na šalvějové pastviny Arizony na svůj domovský stát. Míle ubíhaly. Když se začalo stmívat, přešla most do Arizony. Bolela ji hlava, oči ji pálily, celé tělo měla dlouhou jízdou ztuhlé. Hotel, který si našla v Yumě, měl jen málo hostů. Po večeri šla ještě ven a podala telegram. Noc byla teplá a dusná. Viděla Mexikány a urostlé yumské indiány.

Když se vrátila, před hotelem stál dlouhý černý automobil. Madge zaslechla rychlé volání a pak rychlé kroky. Štíhlá ruka uchopila její paži ocelovými prsty.

Zlatovláško co ty tu děláš? zavolal ostrý, ledově studený hlas. Madge věděla, komu tento hlas patří, ještě dřív, než vedle sebe viděla stát v elektrickém světle Uhl.

Oh, to je překvapení! řekla váhavě a horečně přemýšlela.

Jsi sama?

Ano, na cestě domů.

Jeho pohled a tvrdý stisk se jí nelíbily.

Domů? Říkala jsi přece, že žiješ v Santa Barbaře!

Opravdu? Pusťme bolí to!

Pojď se mnou! řekl a téměř ji táhl ke svému vozu.

Ne, děkuji. Osvobodila se vyškubnutím. Jsem unavená celý den jsem jela. Uvidím tě zítra.

K čertu! Mám tě tady teď, rozumíš, baby?

Nebyl ani vzteklý, ani drzý; obličej měl ledově chladný. Madge se nebála, ačkoli pochopila, že by se vlastně bát měla. Váhala, má-li se k němu jednoduše obrátit zády, nebo ho pozvat do hotelu. V každém případě ho musela dostat z ulice.

Tady se s tebou nebudu bavit. Pojď na chvíli dovnitř!

Uhl nechal ruku na její paži a nepromluvil, když šli halou. Vedl ji do zadní místnosti s tlumeným světlem. U jednoho rohového stolu se posadil a objednal koktajly.

Jak si myslíš, že budeš se mnou zacházet, děvče? začal a naklonil se přes židli. Byl chladný a nedůvěřivý.

Zacházet? zeptala se.

Viš, že jsem do tebe blázen. Chodila jsi se mnou tančit a pít. A teď začínáš s tím, Uvidíme se! To nejde!

Pane Uhl, Asi jste mi špatně rozuměl!

Opravdu? Tak se nedá nic dělat, co?

Když to tak chcete vyjádřit.

Ovládl skutečně vražedný oheň ve svém nitru jak mohla soudit podle jeho pohledu a chvění jeho rukou. Nějakým zvláštním způsobem ji to fascinovalo.

Baby, já už jsem se zbláznil do mnoha dívek, začal Uhl, který se zřejmě už zase kontroloval. Ale do tebe jsem se opravdu zamiloval.

Ach, pak je mi líto, že jsem to nechala dojít tak daleko. Každá druhá dívka by byla polichocena ale já jsem zasnoubená. Co je mi po tom?

Žena nemůže trpět vážně míněné nabídky, když je zasnoubena s jiným.

K čertu! Dělají to všichni a já jsem do tebe jednoduše blázen! Madge ucítila tlak jeho ruky na svém koleně; jeho oči měly téměř hypnotickou sílu. Chvilí byla jako ochromená. Pak se ale její strnulost zlomila. V náhlém výbuchu vzteku ho vši silou nakopla a Uhl přepadl přes svoji židli. Ona sama téměř převrhla stůl, jak vyskočila. Dala se na útěk a nezastavila se, dokud ve svém pokoji nezamkla dveře.

To se ti stalo po právu! namáhavě oddychovala v náruživé sebeobžalobě. Zahrávat si tak s chlapem jako on! Copak nikdy nezačneš přemýšlet?

Tu se na chodbě ozvaly rychlé kroky; někdo zaklepal na dveře.

Madge?

Kdo je to?

Biene. Pusťme dovnitř chci se ospravedlnit!

Poslechnu si vaše slova odtud.

Ztratil jsem hlavu, ty nejsi jako ostatní.

Děkuji, pane Uhle. Ale přišel jste na to dost pozdě. Jenže to je taky moje vina.

Pustíš mě dovnitř?

Ne.

Já s tebou ale musím mluvit.

Ale já nechci nic poslouchat uvidíme se ráno u snídaně v osm hodin.

Tak dobře, baby. Ale nenech mě zase ve štychu!

Jeho hlas zněl hrozivě. Tento Uhl byl nebezpečný. Vzpomněla si na jeho vychloubání, na předvádění jeho moci, jež byla asi mocí podsvětí. Madge poznala, že je vážně ohrožena. Byla pevně přesvědčena, že ráno v osm hodin bude už stovku mil od Yumy. Nejdřív se chtěla dát vzbudit v pět hodin, pak od toho ale upustila. Když nechodila spát příliš pozdě, byla vždy na nohou brzy ráno.

Zdálo se jí, že sotva zavřela oči, když zaslechla hučení nákladního automobilu. Načervenalé světlo nad pouštními hřebeny jí ohlásilo, že vyšlo slunce. Bylo pět minut před pátou. Zaplatila svůj účet a řekla nočnímu vrátnému, že kdyby ji někdo hledal, aby řekl, zeji telegram odvolal zpátky do Los Angeles. O deset minut později už ujížděla na východ.

Ráno bylo čerstvé a chladné; silnice byla volná. Teď se mohla podle libosti oddat své zálibě v rychlosti. Silný motor polykal míle; telegrafní tyče se jí jevily jako plot. Nerozhlížela se. Mohawk, Aztec a Sentinel proletěly kolem pak to šlo dál do barevné pouště s jejími černými vrcholky a červenými pohořími. Tucson, Tombstone a Bisbee byly pro ni zajímavé jen jako místa benzinových stanic.

V Douglasu zastavila v jednom autokempu a v šest hodin ráno byla na cestě. V Boltonu zastavila, jen aby dala příkazy ohledně svých zavazadel. A když pak jela dál, zažívala zvláštní pocit štěstí. Cesta byla málem u konce a před ní ležel domov.

Když však zabočila na starou cestu k ranči, která byla plná dř, byla napřed netrpělivá a pak brzy rozzlobená. Strašná cesta! A přitom za necelé tři týdny přijedou její hosté! Jak mohli dopravit svoje nákupy po této cestě, která se hodila jen pro cowboye a dobytek? Chtěla hned dát najmout Mexikány a cestu nechat vyspravit!

A pak byla náhle na výšině a dívala se do purpurového údolí se zalesněným kopcem a domem, který byl jejím domovem. Jitro bylo stále ještě svěží. Před ní se táhla vlnící se rovina šalvěje a tam naproti vyčníval z černých smrků dům starého Dana.

Oh, ty milé, milé stavení! zvolala uchválena. Byla jsem ti nevěrná ale teď jsem zase tady navždy!

Jela dál; brzy byla na bílé cestě, kde ležel prach na šest palců vysoko. Padesátimilovou rychlostí projela písčitým korytem potoka a za ním stoupala žlutá cesta na návrší.

Její matka stála s dalekohledem v rukou na verandě. Madge zabrzdila tak prudce, že velký vůz se skřipotem zastavil na štěrku a její zavazadla se kácela jedno přes druhé. Rychlým pohybem strhla z rukou rukavice a vyběhla po schodech do náruče své matky.

* * *

Byly v obývacím pokoji a Madge si utírala oči. Nech mě, ať se na tebe podívám, milá mami, ty jsi krásnější než dřív!

Ale, Madge, nebuď přece blázen ale je to krásné, slyšet tě tak mluvit! Doufám, že to není jen z kajicnosti.

Mami! Sedni si přece! Zatáhla matku k lenošce. Jsem malá děvče, které má odvalu zpovídat se! Dostala jsi moje dopisy?

Ano, dítě.

No a?

Všemu rozumím, Madge. Nemusíš mi nic říkat. Byla jsem kdysi taky v koleji. A všechny ty roky, kdy jsi byla pryč, jsem se pokoušela jít s dobou, i když jen prostřednictvím časopisů a knih. Nejvíce mi řekly tvoje dopisy. Věděla jsem, o co jde, i když jsem tomu mnohdy těžko rozuměla.

Mami, věděla jsem, že to řekneš! Ale i ty se svou inteligencí můžeš jen těžko pochopit, co se s mou generací stalo. Nechápu to skoro sama. A to říkají, že jsem chytrá. Mami, uvidíš moje přátele normální mladí lidé dneška. Jsou všichni radikální ale posoudíš je sama. A, mami, tvoje zkroušená dcera je sama sobě hádankou: Nenávídím každý nátlak a jednoduše si nechci dát říct, co mám dělat. Nevím, co chci, kromě toho, že to chci hrozně naléhavě. Čtu škváry, zatímco dřív jsem četla dějepisná díla a básně. Četla jsem Freuda a pokládám ho za tlachy. Moje oblíbená četba se teď skládá z historiků a kriminálních románů. Před tátou mám skoro strach. Ve svém prvním studijním roce jsem propadla víru studentského života pití, tanec, kouření zkrátka všechno jen abych vždy držela krok s ostatními. Říkám ti to teď trochu zahanbeně jako nějaká staromódní stará panna. Mladí lidé pokládají za moderní porušovat všechna pravidla. Od svých hodin náboženství v prvním semestru jsem bibli už nikdy neotevřela.

Přirozeně všichni takoví nejsou ale všichni moji přátelé! projdou nějak univerzitními zkouškami a někteří jako já dokonce s vyznamenáním. Ale cíl života vidí v koktejlech, tancování, šatech a mužích. To je všechno, mami. Pochopí to tatínek?

Moje milá, odpověděla matka po malé chvíli, nemyslím, že bys to všechno měla vyprávět svému otci ale tady ho máš!

A pak vstoupil Gene Stewart stále ještě obr s pronikavým zrakem, ale přece jen nějak proměněný. Bylo to bílou barvou na jeho spáncích, nebo jeho pohyblivými lícemi?

Zatímco dopravoval její zavazadla do domu, ustavičně s ním rozmlouvala ale ne tak otevřeně jako se svou matkou. Věděla, že od svého otce něco čekala něco, čím si byla u své matky jistá. Ale on byl nakonec Západan ze staré školy odvážný El kapitán revoluce cowboy, který zabil lidi. Svoji ženu vzýval. Překoná ale láska k jeho malému děvčeti všechny ty změny, které i sebou přinesly roky?

* * *

Po snídani vybalila svoje věci a přitom pocítovala stále silněji touhu po starém Nelsovi a svých koních. Nels byl její druhý otec; učil ji jezdit, střilet, vrhat laso krátce všechny ty triky Západu, vyprávěl jí hroznou historii jejího slavného otce a všechno, co se dalo povědět o ranči a životě cowboye.

Setkání s Nelsem byl hluboký zážitek. U něho způsobila léta silné změny. Plná radost z jejího návratu domů se však dostavila, až když seděla vedle Nelse na plotě korralu a dívala se na své koně. Cedrově šedý Cedar řehl a tančil před ní. Range, jako oheň rudý ryzák, a Bellefontaine hrdá malá klisna, přišli k ní a hledali ji v kapse cukr. Pak tu byl Blackboy, Sultán a bliženečtí bělouši Derviš a Arab, Kožená punčocha, dobytčářský kůň, kterého i přes jeho plebejskou krev milovala, a mustang Pinto. Všichni patřili jí a korral se všemi těmi žárlivými koňmi ji teprve přiměl k poznání, že je opravdu doma.

Pak procházela s Nelsem uličkou mezi korraly a spatřila cizího vraníka. S opravdovým nadšením běžela blíž, aby si zvíře prohlédla a stála náhle jakoby kouzlem před svým hrdinou. Ve své přemíře pocitů ho přivítala způsobem, o němž nepřemýšlela a polibkem, na který si později sotva vzpomněla.

Mohla mu prokázat větší poklonu za chytrost, s jakou ji našel v jejím vlastním domově? Při následující výměně slov zažívala pocit, který jí v podvědomí nevýslovně těšil. Když potom lhal, tento radostný pocit zmizel. Co s tím hlupákem bylo? Její ješitnost byla rozhodně zraněna.

Umpqua zachránil trapnou situaci. Když konečně odcházela, měla na cowboye zlost. Z úkrytu pod smrky pozorovala skupinu; i ve svém hněvu byla zvědavá, co Sidway udělá. Když šel ke svému koni, nedalo se o jeho upřímnosti pochybovat. Chtěl odjet a to by taky bez zásahu Nelse a jejího otce bezpochyby udělal. Ten velký, hezký, hloupý chlapík! Ve zlostném překvapení si mumlala:

Proč sem tedy přišel, když ne kvůli mně? A líbil se mi! Už tehdy poprvé. Oh, ten hlupák! A teď si s ním budu muset pohrávat, abych dostala jeho koně, ačkoli bych raději měla jeho!

Když Madge vyprávěla svoji verzi událostí matce, byla její nálada už zase ustálena. Dospěla k nelítostnému poznání pravdy o sobě samé.

A jaký je tedy ten mladý Sidway? zeptala se matka.

Ach, je skvělý!

To je velmi široký pojem.

Mami! Nechtěla bych ti pokazit překvapení sama ho posoudíš, než ti řeknu svoje mínění.

Jsem si jistá, že se ti líbí, odpověděla Madeline Stewartova.

Ani za nic! Líbil se mi ano. Ale jak hanebně se na mne díval a co řekl něco takového si ke mně nemůže dovolit!

Beze spěchu se převlékla k večeři, a když se pozorovala v zrcadle v bílých šatech, usmála se. Musela náhle myslet na to, jaký by asi udělala dojem na Lanceho Sidwaye, kdyby ji takto viděl. Když přišla do jídelny, slyšela právě říkat svého otce:

Madeline, on by skutečně odešel, kdybychom mu já a Nels neuvěřili, že sem nepřišel kvůli Madge.

Well, táto Stewarte! zvolala s posměšnou vážností. Tak vás ten cowboy přece jen dostal?

Dcero, ty vypadáš jako tvoje matka, když jsem ji poprvé viděl v bílém!

Oh, děkuji, tati. To musím vypadat úchvatně!

Madge, mladý Sidway nás nedostal. Věříme, že říká pravdu. Neměl nejmenší tušení, že jsi moje dcera.

Tati, on lže! Já mu nevěřím!

To ti bude asi ještě líto.

To je nemožné! Tebe a Nelse tedy ošálil. Tati, ten cowboy rozumí své věci. Jen nemůžu pochopit, proč se za svůj trik stydí?

Madge, je přece možné, že upadl ve zmatek právě proto, že je nevinný.

Oh, vy zbožňováníhodní rodiče! Kolik se toho ještě musíte učit o nás mladých lidech! Ale zapomeňme teď na pana Sidwaye! Avšak přes tento její vlastní návrh jí to připadalo těžké. Podařilo se jí to jen tak, že začala vypočítávat, jaké změny plánuje na cestě, v patiu a západním křídle domu. Byla přesvědčena, že její rodiče budou mít celým svým srdcem zájem na nastávající návštěvě. Když několikrát vypadali zaraženě a bez řeči, připsala to Madge svým rozsáhlým a výstředním plánům.

Příštího rána se splnilo její dlouho očekávané přání: seděla znovu poprvé v sedle. Zlobila se, že Range byl pryč, a její hněv se neusadil, ani když jí otec vysvětlil, že Sidway jednal z jeho pověření. Na Umpquu se úmyslně ani nepodívala, protože by jinak chtěla jet na něm a to jí zakazovala pýcha.

Na konci tohoto dokonalého dne došlo ovšem k obratu. Když viděla, jak se Lance, zřejmě vysoce zaujat, baví s Bonitou, stala se obětí nanejvýš zmatené podrážděnosti. Lance Sidway nepotřeboval mnoho času, aby našel tu koketní malou míšenku! V myšlenkách to Madge znovu připsala cowboyovi k tíži. Také následující minuty byly k zlosti. Její

myšlenky byly odvedeny, když se objevilo auto Rena Starra a Bonita hned nato překotně utekla. Bodnutí, které ji zasadil Sidway, způsobilo, že začala přemýšlet. Živila v sobě svoji zášť, ale pak podlehla zvědavosti a naslouchala rozhovoru mužů. Zloději dobytka! Její návrat domů nebude určitě nudný! Pak vyskočil Sidway na Rangea a odcválal pryč. Mains běžel do domu a její otec s temnou tváří nastoupil k ní do auta. Jed', Madge!

Tati, co se stalo? Nákladní auta zloději dobytka to jsem zaslechla!

Madge, tihle mladí mi připomínají moje staré já. Sidway za den přišel na stopu zlodějům dobytka! To Nelse potěší. A Ren přinesl zprávu, že se chystají dnes krást náš dobytek nákladními auty!

Nákladními auty krást dobytek? Kdo to jakživ slyšel?

Přišel na to Sidway. Ten cowboy je ostrý jako kožený karabáč a Starr je kamarád, který se k němu hodí. Madge, mám takové tušení: v tomhle létě se něco stane!

Co uděláš?

Napřed si promluví s Nelsem.

Ten starý rančer ten přirozeně bude hned pro revolver a lasa,

Na to můžeš vsadit! Než skončí noc, několik těch řidičů nákladních aut a mexikánských zlodějů pověsíme.

Chci bytu toho!

Nesmysl, dítě! Mohla bys být zraněna. Nech mě vystoupit. Řekni mamince, že k večeri nepřijdu.

K jejímu překvapení si její matka nedělala starosti.

To tvého otce a Nelse probudí! řekla spokojeně.

Ale, mami! Táta sliboval, že několik z nich pověsí! Musí je ale napřed chytit, a to znamená boj! Zločinci dnes používají automatické zbraně. Tatínek by mohl být zraněn! A Sidway to je odvážný ďábel!

Madge, tvůj otec, Nels a Danny se vypořádají s lumpy na celém jihozápadě. Nedělej si starosti! Zloději dobytka jim dodají právě ten správný podnět.

Madge si přesto dělala starosti. Četla a čekala, až se její matka odebere do ložnice. A když si pak šla lehnout, nemohla usnout. Poslouchala, neslyšela však nic než cvrkot cvrčků a bublání vody. Tenhle Lance Sidway zanesl do starého mrtvého ranče náležitý život. Viděla před sebou zase jeho utržené oči, viděla, jak zajiskřily pohrdáním, když udělal tu výsměšnou poznámku o gangsterech. Měla by ho za to nenávidět ale tu důtku si zasloužila. Skutečně dodržel tu schůzku a náhodou viděl, jak ji potkal Uhl a nasedl do jejího vozu. A typ tohoto gentlemana ihned rozeznal. To, co Madge zlobilo, nebyla ta samotná skutečnost, ale jeho opovržení. Když ho však její známost s jedním příslušníkem podsvětí tak rozzuřila, proč si zjistil její jméno a bydliště a přišel na skvělou myšlenku vyhledat ji v jejím domově? Jediná možná odpověď byla, že k ní musel cítit víc, než mohl být jen prchavý zájem. Ale byla to skutečně jediná možná odpověď? Existovala také vzdálená možnost, že tomu tak nebylo.

6. KAPITOLA

Lance stál ve stínu Nelsovy chaty. Trochu se styděl za svoje rozčilení, když je srovnal s chladnokrevností těchto mužů z Arizony. Neměli poznat, že pokud se týká zlodějů dobytka, je velmi nezkušený cowboy.

Well, nejlepší bude, když se najíte se mnou, řekl Nels, jakmile Stewart skončil.

Správně, řekl Mains. Obě moje Bonity by měly na našem rozhovoru příliš veliký zájem.

Tak opečeme o něco víc šunky. Sidwayi, pojďte sem! Genei, loupeže nákladními auty se mohou dít jen v malém měřítku. Side, vy se v nákladčích vyznáte co máme dělat?

Přepadení samozřejmě zabráníme, odpověděl Lance klidně, ačkoliv se uvnitř chvěl rozčilením. Byl jen rád, že široký okraj jeho sombrera mu zakrýval obličej.

Ještě plátek šunky? A jak mu tedy chcete zabránit?

Chtěl bych u toho mít Starra.

Ale jistě! řekl Stewart.

Jsem pro, kamaráde, a mám už taky několik nápadů, řekl Ren. Ale nemůžu současně jíst a mluvit.

Lance napjatě přemýšlel. To, že ti staří dobytkaři, kteří už před třiceti lety bojovali s bandity a zloději dobytka, jemu a Starrovi předávali odpovědnost, bylo spíše ochromující než podněcující.

Starre, kdy je automobilový provoz na silnici nejkldnější? zeptal se.

Asi ve tři ráno. Někdy pak neprojede žádný vůz celé dvě hodiny.

Tak to je doba, kdy zloději budou nakládat dobytek, usoudil Lance.

Taky si myslím. Ale i pak je to riskantní. Dřív zloději dobytka nebyli tak drzí, řekl Stewart.

Šéfe, máme co dělat s novým druhem zločinců, odpověděl Starr.

S největší pravděpodobností nebudou ti zloději lidé z pastvin, ale zločinci z města, kteří kradou dobytek, aby zakryli větší zločiny. Jsou to gangsteři pravděpodobně hop-heads řekl Lance.

Stewart zvedl hlavu a pronikavým pohledem si Lanceho prohlédl.

Cowboyi, nepoužil jste tenhle název už jednou? zeptal se ostře.

Ano, šéfe pravděpodobně. Můžu to vysvětlit.

Dobře kdo je tedy hop-head?

V podsvětí se tak říká mužům, kteří propadli opiu nebo heroinu. Opium se kouří nebo jí, heroin je prášek, který se obvykle šnupe.

Pak musí být tihle hop-heads setsakra tvrdými oříšky! zvolal Nels.

Nemilosrdní, brutální vrazi. Policie jim říká krysy.

Šéfe, když je zastavíme, budou střílet, a jestli mají automatické zbraně, bude to pořádně ošklivé, přidal Starr.

Musíme je nalákat do léčky, nebo přinejmenším je překvapit, řekl Lance. Pravděpodobně budou čekat nebo pomalu

pojedou na nějaké zvlášť příznivé místo na silnici nebo v její blízkosti.

To by mohlo být asi čtyřicet mil odtud. Cestou sem jsem tam viděl větší stádo dobytka, řekl Starr. Můžu jet hodně blízko, ale kus musíme jít pěšky.

To jsem chtěl právě navrhnout. Ale nepojedeme moc daleko. Zloději, kteří dobytek shromažďují, by jinak mohli naše auto zaslechnout. Budou na koních a budou znát pastviny.

A s řidiči nákladůků budou vězet pod jednou pokličkou!

Genei, ti mladí vůbec nejsou špatní, řekl Nels. Až se najíme, jdeme na to. Zbytek můžeme domluvit cestou.

Proč takový spěch, Nelsi? zeptal se Stewart. Nevěřím těm hop-headům. Možná, že nebudou čekat až do rána. Mohli by nás okrást i za denního světla.

Za chvíli jelo pět mužů, ozbrojených až po zuby, ve Starrově neosvětleném autě. Blížili se k Mainsovu domu, když Sidwayovy ostré oči objevily dva jezdce těsně u plotu.

Stát, Rene! zašeptal. Dva jezdci u Mainsova domu.

Vidím je taky už jedou!

Mládenci, prohodil Mains, tady jsou vidět jezdci častěji. Někdy přijíždějí drze docela blízko, jindy se plíží jako indiáni. Důvod je v každém případě Bonita.

Lance se kousl do jazyka, aby nevybreptl, že viděl, jak se před jedním osvětleným oknem Bonita kmitla. Podle jeho mínění se jezdci stejně jako dívka pohybovali s významnou kradmostí. Rozhodl se, že krásné sešnoritě z dvojího důvodu věnuje svoji pozornost.

Jed' dál, Rene! řekl.

Kus za vesnicí opustil Starr cestu a zamířil po svahu nahoru. Ve tmě musel jet velmi pomalu. Daleko dole prozradila světla velikosti špendlíkové hlavičky přítomnost nějakého auta na silnici.

Rene, občas zastav, ať můžeme poslouchat! řekl Nels.

Noc byla tichá a stále ještě teplá. Šumění šalvěje a tichý bzukot hmyzu zdůrazňovaly hluboké ticho. Hvězdy se v tmavnoucí modři rozzářily jasněji. Muži umkli. Na rovině mohl Starr jet rychleji. Tucetkrát zastavil, než Lance zaslechl v dálce bučet dobytek.

Myslím, že už jsme dost daleko. Vystoupíme, radil Nels.

Já asi vím, kde jsme. Gene pátral ve tmě. Ještě dost daleko od cesty a sice od místa, kde křižuje koryto potoka. Ale zatáčí se na západ.

Všude je dobytek, poznamenal Nels. A dosud není neklidný. Pojdme kus dál!

Opatrně a ostražitě se propracovávali muži šalvěji na jihozápad. Pasoucí se nebo odpočívající kusy dobytka byly četnější. Po několika mílích Nels u jednoho skalnatého pahorku zastavil.

To stačí dokud něco neuslyšíme nebo neuvidíme. Vy, cowboyové, vylezte nahoru!

Kopec vypadal dost protažený a na západě vyšší. Lance dal Renovi znamení, že se tam vyšplhá. Ale nedostal se k tomu, protože ho zadrželo Starrovo zasyčení.

Starr stál u obou ostatních mužů.

Jsmo asi míli od silnice, říkal právě potichu. Od Boltonu sem přijíždějí tři velká dvojítá světla. Nákladní automobily těsně za sebou a jedou pomalu!

Jak víš, že to jsou nákladní auta? zeptal se Stewart.

Zabývám se už rok automobily a světlomety. Jsou to nákladní auta! Sotva se plazí a to na rovné silnici!

Jak je to odtud daleko? zeptal se Nels.

To nedokážu přesně říct. Snad tři, snad šest míl.

Nelsi, skoro na stejné výšce s námi jsou těsně u cesty nízké terasy. Byla by jednoduchá věc s nákladními auty k těmto terasám zacouvat a nakládat. Na mnoha místech by nepotřebovali vůbec nakládací rampu. A můj dobytek je mírný.

Sedneme si zase a počkáme, jestli Starr něco objeví, řekl Nels. Sidwayi, vy máte ostrý sluch. Běžte kousek stranou a poslouchajte. Noc je tichá. Dejte pozor na dobytek, který začne být neklidný.

Lance udělal, co mu bylo řečeno; jeho vzrušení stoupalo. Rančeři předpokládali, že má mnohem víc zkušeností, než ve skutečnosti měl. Musel ukázat, že se se situací vyrovná! Čas od času slyšel Starrův tichý hlas. Trvalo nějakou dobu, než uslyšel slabý dupot kopyt a příležitostné bučení dobytka. Hned běžel zpátky a podal o tom zprávu.

Dobrá, řekl Stewart. A ty, Starre?

Nebyl jsem si docela jist, ale teď jsem. Nejsou příliš daleko! Okamžik, mládenci, dávám pozor na auta.

Napjatě poslouchali. Slabý hluk dobytka v pohybu zesílil. Pak cowboy ostře zašeptal:

Šéfe, nákladáky zastavily trochu blíž a napravo odtud. Zhasli světla ne vozy se otáčejí couvají z cesty sem k nám!

Well, tak to by bylo! Nels vstal a Stewart ho následoval.

Světlo míří napříč přes silnici, pokračoval Starr.

Pojď dolů, Rene! Danny, ty půjdeš s námi; Genei, ty jdi se Sidwayem. Připlížíte se až k cestě a pak podle ní. My se dostaneme za ty chlapy.

Hned nato vklouzl Lance těsně za Stewarta. Po padesáti krocích se ranče zastavil, aby naslouchal.

Nels nám neřekl, co máme dělat, zašeptal Lance.

Zabráníme loupeži. Ale naším cílem je chytit aspoň jednoho z jezdců a řidičů.

Lance vzal pušku do levé ruky a vytáhl revolver. S lehkým zachvěním zjistil, že Stewart měl dva revolvery. Ale jak docela jinak to vypadalo než u banditů ve filmech z Divokého Západu! Plížili se pomalu dál. Hučení nějakého motoru na východě odpoutalo na okamžik Lanceovu pozornost od táhnoucího stáda. Vůz projel kolem; nákladní vozy bezpochyby vůbec neupozoroval. Brzy byli i silnice.

Dostali jsme se dál, než jsme mysleli, zašeptal Stewart. Slyšíte? Tihle zloději dobytka mají opravdu odvalu! Přímou na silnici! Vůbec se neohlížejí na hluk. A ani nepostavili hlídky, jak to dělali staří zloději dobytka. Pospěšme si! Stewart šel teď tak rychle, že Lance už nic nemohl slyšet. Při třetím zastavení zaslechl Lance dupot kopyt po prkenné podlaze. Stewart zaklel.

Zatraceně! Už nakládají! Nels postupuje pomalu!

Po další stovce kroků zapadl Stewart do šalvěje. Lance uhádl, že rančer hledá úkryt pro případ, že lupiči rozsvítí světla. Dupot kopyt byl teď velmi hlasitý. Plazili se dál a dosáhli zrovna místa, kde se proti obzoru zvedal tmavý čtyřhranný stín, když náhle zazářila ostrá světla. Lance se vrhl vedle Stewarta na zem. Před odkrytím je uchránil nízký porost šalvěje na okraji cesty. Lancemu se sevřelo hrdlo. Ozval se hrubý hlas, začal vrčet motor, zaskřípěla kola v písku. Jedno nákladní auto vyjelo, zahnilo na silnici a zase zastavilo. Řidič něco volal. Stewart šťouchl do Lanceho a zašeptal:

Jdeme ale opatrně! Zachovejte chladnou hlavu!

Jeho tón Lanceho vyburcoval. Rozběhl se za rančerem podél šalvěje a na silnici k autu. Motor vrčel. Stewart doběhl k vozu, rozrazil dvířka a poručil:

Ruce vzhůru!

Lance viděl přes Stewartovo rameno, jak se veliký colt zavrtal do řidičova boku.

Ach! vykřikl muž a zvedl ruce od volantů.

Hlasité kroky na druhé straně vozu přinutily Lanceho, aby se skrčil. K vozu přicházel rychle nějaký muž.

Uteč, Bille jsme přepadeni! volal přeskakujícím hlasem řidič.

Muž zaklel a zvedl paži. Lance už mířil stačilo jen zmáčkout spoušť. Jeho výstřel práskl jen o zlomek vteřiny dřív než druhý. Lance spatřil plamen výstřelu se zazvoněním se třísnilo sklo a dopadaly kulky. Stewart se zapotácel od vozu a upadl. Řidič se rozjel s chraptivým výkřikem tak rychle, že dobytek ve voze byl sražen k zadní stěně. Pak vůz ujížděl po silnici pryč.

Když Stewart padl, Lance zůstal stát, ohromen zděšením. Pak ale ostré výkřiky a vzplanutí světél probudily jeho bojovný hněv. Svižně uskočil ze světelných kuželů. Když vyjížděl na cestu druhý vůz, vyprázdnil svůj revolver. Zazvonění skla a nejistá jízda vozu mu prozradily, že kulky zasáhly. Oba automobily dosáhly cesty. Když na ni vyjely, začaly od terasy práskat výstřely. Lance zvedl pušku k rameni, zamířil nad červené koncové světlo posledního vozu a poslal za ním deset výstřelů. Pak pušku spustil. Byl mokrá potem a poznal, že střelba ustala. Zazněly zvuky kopyt, dobytek bučel a pak zavolal Nels:

Hej, vy tam naproti! Proč jste, k čertu, tak pospíchali?

Rychle Nelsi Stewart je křičel Lance chraptivě.

Podrž si klobouk, cowboyi! přerušil ho Stewartův klidný hlas. A pak Lance spatřil před sebou velkou tmavou postavu.

Oh, Stewarte! Báls jsem se vyřázel Lance.

Haló, kde jste? volal Danny a Starr křičel vesele za ním;

Hrome, ztratili jste řeč?

Tady! vykřikl Stewart v odpověď.

Ti tři se objevili na cestě.

Genei, nechal jsi je utéct! protestoval zlostně Nels.

Nemohli jsme je zadržet. Co je s jezdci?

Zrovna jsme se k nim plížili, když jste začali ten tanec.

Poznali jste někoho?

K čertu ani jsme je pořádně neviděli! nějaká stálá banda. To mě dělá ještě zvědavějším!

Já už tak zatraceně zvědavý nejsem, zavrčel Danny Mains záhadně.

Kamaráde, ty jsi ale pořádně střílel! řekl Starr a podíval se na Lanceho.

Stewart rychle objasnil, co se stalo.

Už jsem toho řidiče měl, když přiběhl jeho partner řidič ho jmenoval Bill. Ten mě uviděl a vytáhl revolver. Vystřelil jsem na něj levou rukou, ale zasáhl jen dveře. Sidway toho chlapa trefil a pokazil mu jeho výstřel jinak by mne doopravdy vyřídil. I tak mě zasáhl.

Genei! Ty jsi zraněn? Kde? Snad ne do trupu? zvolal Nels starostlivě.

V následujícím tichu ucítil Lance na zádech slabé mrazení.

Nevím kde, odpověděl klidně Stewart a ohmatával se. Krvácím od kusu skla! Ten chlap mě viděl a chtěl mě zastřelit. Sidwayův výstřel jeho ránu vychýlil. Třeba mne kulka vůbec nezasáhla ale možná přece, protože krvácím na hlavě a v obličej!

Oh, pak to nemůže být vážné, mínil Nels ulehčeně. A Sid toho chlapa zasáhl?

Doprostřed těla! odpověděl temně Stewart. Viděl jsem ho padnout jako pytel; musí tam někde ležet.

Když Starr s kapesní svítilnou prohledával označené místo, bojoval Lance se zvláštním pocitem nevolnosti.

Tady je dočista mrtvý! volal Starr. Všivý malý bastard! Jeden z hop-heads

Prohledej ho, Rene, a stáhni ho z cesty dolů. Sidwayi, střílíte zatraceně dobře! Mrtví nedokážou už nic vyprávět!

Well, náš nový cowboy je muž podle mého gusta. Genei, nekárej ho, že rychle a přesně střílí!

Jenom jsem žertoval, ale přál bych si, aby ho Sidway pouze zranil. Co má u sebe, Rene?

V ruce automatickou pistoli, hodinky, nůž, cigarety a oho! podívejte se na ten svazek bankovek!

Lance se přinutit přistoupit blíž.

Starr klečel vedle ochablé, hubené postavy mrtvého. Obličej muže byl ve světle strašidelně zkřiven.

Nu, všiváku, narazil jsi na nesprávného muže! pronesl Starr.

Chladné sevření kolem Lanceova žaludku se pomalu uvolnilo. Coufale se namáhal, aby svoji nevolnost před ostatními skryl.

Sidway musel zasáhnout víc než toho jednoho muže. Rozstřílel ochranná skla dvou posledních vozů a puškou ještě trefil třetí vůz.

Well, dosáhl aspoň toho, že se náš útok úplně neminul cíle. Třeba ty peníze vynahradí cenu ukradeného dobytka.

Šéfe, zítra musím do Boltonu podat zprávu šerifovi, řekl Starr.

Ano a já musím možná k doktorovi.

Ukaž, já se podívám. Starr obrátil světlo na Stewartův obličej. Rančer krvácel, jako by ho zasáhl náboj z brokovnice. Starr mu oťel krev a ohmatal Stewartovy tváře, spánky a krk.

Čerta vůbec nejsi zasažen, šéfe! Jenom střepiny skla. Aspoň jsem nikde nenašel díru po kulce. Jsem rád, že ti žádná střepina nevletěla do oka.

Podívej se tady za ucho.

Aha! Ano, tady tě škrábl to byla kulka, šéfe.

Přesně stejně vedle, jako kdyby se minul o míli. Sidwayi, něco jsem vám dlužen.

Oh ne, byl by vás i tak minul! Byl jsem příliš pomalý, odpověděl Lance.

Hochu, už na mě stříleli dřív. Viděl jsem, jak jeho zbraň vyletěla! Byl by mne provrtal!

Když vstoupili na silnici, přišel Starr k Lancemu a chytil přítele za ruku.

Kamaráde, proč jsi neřekl, že umíš tak dobře zacházet s bouchačkou?

Vždyť já to neumím.

Pah mne snad můžeš obalamutit, ale tyhle muže ne! Gene Stewart tě viděl, člověče. Stewart a Nels spolu prožívali ty nejdivočejší dny Západu. Nels byl Texaský jezdec a Gene Stewart El Capitan, jak mu tenkrát říkali to byl nejen drsný cowboy, ale skutečný pistolník!

Rene, naše dnešní práce učiní konec krádežím nákladními auty, řekl Lance rozpačitě.

Možná jestli ti chlapi byli obyčejní zloději dobytka. Ale u těchhle hop-heads člověk nemůže vědět. V každém případě, kamaráde, budu jezdit s tebou!

To mě těší; budeme spolu dobře vycházet, Rene.

Uff! Starr ušetřil Lancemu štulec. Chtěl bych být na tvém místě!

Proč? Co se děje?

Nu, budeš to teď mít u Majesty dobré. Hned na začátku zachráníš život jejímu tátovi! Kamaráde, ona ho zbožňuje.

Bože jaké to mají někteří chlapi štěstí!

Proboha! Starre, jestli jsi můj přítel, nebudeš jí o tom nic říkat.

Dobrá já ne. Ale Gene a Nels o tom budou mluvit. Rene, dostali jsme se do sporu; špatně pochopila můj příjezd a považuje mě za lháře. Nejješitnější děvče, jaké jsem kdy potkal!

K čertu! Poslouchej! Ona je taky nejkrásnější, nejjemnější a nejpříjemnější dívka, jaká existuje rozumíš?

Ano, už rozumím, ty zabeďnece! Když řeknu svůj názor na toto skvělé stvoření, srazíš mne na zem.

Ach, zapomeň na to, kamaráde! Jsi trochu vyšinutý! Myslel sis, že je Stewart mrtev. Poklepal Sidwayovi přátelsky na záda.

Mezitím došli k pásu šalvěje. Zpáteční cesta k vozu se zdála nekonečná. Ale pak se konečně rozjeli po nerovné půdě.

Starr teď už nemusel jet pomalu. Na zpáteční cestě svoje pasažéry pořádně protřásl.

Lance šel ihned spát; slyšel ještě, jak Nels a Mains Stewarta obvazovali, a pak usnul.

Když procitl, slyšel Starra a Nelse hovořit u snídaně; pak zabušil Starr na stěnu.

Hej, Oregone, jsi mrtvý?

Jsem vzhůru. Hned přijdu.

Tak si pospěš, musím do města.

Rene, pošli, prosím tě, pro moje zavazadlo!

Jistě co jinak ještě?

To ti ještě řeknu.

Když Lance přišel do Nelsova pokoje k snídani, cítil se tak proměněn, že myslel, že jeho přátelé musí na něm něco zpozorovat, Ale ti se o noční příhodu ani jednou nezmínili.

Nelsi, co mám dnes na práci? zeptal se.

To nevím, synu. Starý se poškrábal na hlavě. Všichni jedou do města. Zeptám se Genea, až přijede.

Zdalo se, že Umpquovi se na pastvině líbilo. Zatoulal se téměř míli od korralu. Lance na něm jel bez sedla zpátky. Když ho pak sedlal, vedl ho do dvora. Stewart stál s ovázanou hlavou u Madgeina automobilu a mluvil se Starrem. Když šel Lance kolem otevřených dveří, zaslechl, jak se Madgein jasný hlas uprostřed věty odmíchl, ucítil v sobě divoký impuls utéci pryč. Ale Starr na něho zavolal a přicházel se Stewartem k němu.

Doufám, že jste v pořádku, šéfe, řekl horlivě Lance.

Dobrá, Sidwayi. Cítím se jako negr, kterému tahají srnčí broky. Chcete s námi do města?

Ne, díky, šéfe. Tady je spousta práce.

V té chvíli za sebou zaslechl Nelsův krok, znějící ostruhami i vedle krok lehčí, rychlý. Ale neotočil se.

Starr bude brzy zpátky, řekl rančer. Snad se potom zařídíte ve svém bytě.

A dobytek?

Ten je na pastvinách. Danny a já brzy poženeme větší stádo na dráhu snad už příští týden. Dneska ten obchod ve městě uzavřu. Mohl byste s Renem opravovat telefonní vedení a vodní příkopy.

Hned s tím začnu.

Nelsi, máš seznam nákupů?
Majesty ho napsala.
Poslyš, co jsi tomu děvčeti řekl? zeptal se Stewart.
Já? Ale vůbec nic, Genei!
Ty starý lháři! Jen se na ni podívej!
Lance pocítil téměř neodolatelné nutkání otočit se. Ale posadil se na roh verandy a přitáhl Starra vedle sebe.
Rene, nezapomeň na moje zavazadlo!
Určitě ne. Ještě něco? Jak vypadá tvoje ložnice?
Žádná žíněnka, žádná židle, žádné zrcadlo, žádné ručníky. Používal jsem Nelsonovy.
Nu, moje nebude lepší
Rene, kupte si dnes, co potřebujete, řekla Madge Stewartova za nimi. Nešla s ostatními do obchodu, ale zůstala stát.
Co se s tímto rančem ještě stane?
Oh, dobré jitro, miss Majesty! odpověděl rozpačitě Starr. Ranč well půjde nahoru.
Lancei Sidwayi!
Lance se ztuhle zvedl a sňal sombrero; ale zvuk jejího hlasu a její pohled ničily jeho duševní klid. Stewart a Nels přicházeli právě z obchodu. Madge se podívala na Lanceho. Rudá barva jejích rtů ještě zdůrazňovala její světlou tvář.
Lance teď viděl, že je bledá; její oči byly nepřírozeně velké. Pak jako by se snesla ze schodů dolů. Zasunula paži pod jeho a vzhledla k němu. Zachránil jste tatínkovi život!
Lance byl připraven na všechno, jen ne na tuto zmatek působící blízkost.
Oh ne, miss Stewartova, to někdo musel zveličít.
Řekl mi to Nels.
To jsem si mohl myslet. Pokoušel se zůstat klidný. Nels je skvělý, ale víte Starr mi řekl, že je veliký lhář.
Poslouchej! zalapal po vzduchu Starr. To jsem vůbec neřekl!
Miss Stewartova, prosím, pokračoval Lance, nesmíte věřit já tam naštěstí byl a mohl jsem být užitečný. Nechtěl jsem toho muže zabít
Vy jste ho zabil? zvolala ohromeně. Oh, to Nels neřekl!
Lance stál, jako by ho udeřil.
Pak jste ale náš dobrý anděl! zvolala a lehce jím zatřásla.
Ach, já vy to nebylo přece nic
To nebylo nic? A zastřelil jste lupiče, který by zavraždil mého tatínka! Pak bych tedy ráda věděla, co považujete za důležité. Pojdte pryč od tohoto šklebícího se opičáka, ať vám mohu poděkovat!
Vedla ho ke svému vozu a stále pevně držela jeho paži. Je pro mne nemožné chtít vám poděkovat. Její hlas se téměř zlomil. Ale jsem vám nevýslovně vděčná. Chci pro vás udělat všechno.
Děkuji, miss Stewartova
Moji přátelé mi říkají Majesty, přerušila ho.
Dokážu dokážu porozumět vašemu rozčilení. Doufal jsem, že vám to neřeknou. Ale nesmíte z toho dělat tak moc.
Moc? Vy z toho nemáte radost? zeptala se s nevírou.
Radost? Bože na nebesích přirozeně!
Nels vyprávěl, že jste v boji tvrdý chlapík. Ale že jste byl jiný než ti chvástavi pistolníci starých časů. Moderní skromný pro něho novým způsobem ale nebezpečný a právě to, co potřebuje můj otec, co potřebuji já
Nels je sentimentální starý osel, vyrazil Lance.
Kdyby jen pustila jeho paži a odtáhla svoje ramena!
Pojeďte s námi do města.
Je to rozkaz?
Jen prosba.
Děkuji, ale mám spoustu práce zde.
Lancei, ještě včera jsem vás nenáviděla.
A mně je líto, že jsem byl tak hrubý.
Dobře, budeme tedy přátelé. Jste zde a přijedou moji známí. Děvčata se vám budou určitě líbit.
Jak by to bylo možné? Jsem přece jen cowboy vašeho otce.
Nezapomeňte, že první jsem vás viděla já! dobírala si ho. Jste můj cowboy. Všechna děvčata z vás budou dělat hrdinu. Chtěla bych, abyste byl můj dobrý přítel.
Přirozeně stejně jako Ren Starr.
Mám na mysli víc! Ren je jenom zaměstnanec.
To já jsem taky, na svoje postavení nezapomenu.
Nejste trochu hrdý? zeptala se a pustila jeho paži.
Vy asi žertujete
Ne.
Lance se cítil bezmocný. Na jedné straně se s tím děvčetem neustále dostával do sporů a na druhé se nedokázal jejímu kouzlu ubránit. Přál si, aby odešla jinak hned uvidí, že jí bezbranně leží u nohou.
Obávám se, že byste udělala potom nejlépe, kdybyste mne na místě propustila, řekl.
Možná. Ale tatínek vás potřebuje; nenechal by vás odejít.
Já ale půjdu. Jednoduše mne vyhoďte!
Ne to neudělám. Poslouchejte, vy veliký chlapče, sehrál jste se mnou několik ošklivých triků a já byla falešná. Je to

tedy padesát na padesát. Podejte mi ruku na nový začátek!

Miss Stewartova, vy jste skvělá! odpověděl. Je nepochopitelné, že vám ruku nepodám, když mi nabízíte svou. Ale já nemohu tak snadno zapomenout jako vy!

Vy moji ruku nepřijmete?

Věříte stále ještě, že jsem přišel úmyslně, abych abych řekl prudce a odmlčel se. Ale jistě!

I když vám dám svoje čestné slovo, že to tak nebylo?

Ano, odpověděla právě tak prudce. A myslela bych si o vás víc, kdybyste nelhal. Tenhle nesmysl s čestným slovem! Přestaňte už s tím předstíráním!

Musím se vám už zdát směšný ale já nejsem nafoukaný student z koleje ani omezený gangster. Očekávám, že i dívka bude věřit jinak bych nemohl být jejím přítelem. Jenom byste si se mnou zahrávala před svými studentskými přáteli a pak mne nechala být. A dokonce se odvažujete odloudit mi koně!

Správně, Lancei Sidway! zvolala s planoucím zrakem. A dostanu ho za každou cenu i kdybyste odtud zbaběle ujel! Lance se uklonil a odešel. Slyšel, jak volala na svého otce, a pak vozy odjely. Tušil, že jestli teď půjde k Umpquovi, určitě ranč opustí. Nakonec sebou hodil na postel. Ale tohoto vítězství nad sebou samým nedosáhl z pýchy nebo z věrnosti k Stewartovi. Otřesná pravda byla, že odtud neodjel jen proto, že tuto krásnou, ve zmatek ho uvádějící dívku, jednoduše nedokázal opustit.

7. KAPITOLA

Od rána do večera dohlížel Sidway na mexické pracovníky na cestě, zatímco Starr a Mains opravovali telefon a pak hnali šest set kusů dobytka na dráhu.

Sotva byla cesta upravena pro těžké náklady, už se objevily nákladní automobily z Boltonu naložené až po samé hranice nosnosti bednami, kufrů a nábytkem pro Madge. Lance odhadoval, že jejich obsah musel stát tisíce. Ten pohled v něm vzbudil pošetilý odpor. Co mu bylo do toho všeho? Ale přesto na ni musel den za dnem myslet. Zlobil se na ni, že v době pro její rodiče tak obtížné dokázala takhle utrácet.

V sobotu odpoledne byla cesta hotova a přijeli Starr se Stewartem a Mainsem. Rančer Mexikány vyplatil.

Well, řekl bych, že jsme teď připraveni na Madgeiny návštěvníky, řekl Stewart.

Kdo je připraven, šéfe? otázal se Lance.

Já ne, přiznal se rančer.

Starr se zašklebil.

Genei, celé léto tady bude blázinec! A některý z těch studentů mi bude chodit za děvčetem.

Oh, ty myslíš Bonitu, odpověděl Lance krátce. Rene, já jsem vlastně ještě nezpозoroval, zeje to tvůj majetek.

Side, ty mizerný lumpo! To jsem si mohl myslet!

Nádherná dívka.

Sidwayi, vy se taky točíte kolem mé dcery? zeptal se Mains.

Často jsem se s ní vídal, když jste tam nebyl. Věděl jsem, že s Renem nejste srozuměn.

Danny, prohodil Stewart, ti cowboyové jsou přece jen stále takoví jako my dříve jenom ještě lepší. Přátelé jako Sidway a Starr mohou Bonitě jen prospět.

Um, mnil Danny pochybovačně. Bojím se jen, aby si netropili šašky z Bonitinych vaquerských nápadníků.

Šašky? Danny, špatně mi rozumíte, řekl Ren. Já Bonitu miluji a prosil jsem ji, aby si mne vzala.

Rene, tak to tedy bylo? zvolal Lance.

Co? zeptal se nedůvěřivě Starr.

Nechtěl bych tě uvést do rozpaků, kamaráde.

Rene, špatně jsem vás posoudil, řekl Mains.

Starre, tenhle sukničkář z Oregonu ti nejen leze do zelí, ale taky se ti ještě vysmívá, řekl Stewart. Přitáhni ji pevně! Ostatně, něco pro vás mám, Side. Madge chce, abyste jí v domě rozdělal bedny.

Šéfe, já jsem utahaný a musím taky obstarat Umpquu. Celý týden jsme na zaprášené cestě.

Stewart se zasmál. Starr se na Lanceho zašklebil a odjel. Lancemu připadala cesta domů dlouhá. Byl pohroužen v myšlenkách. Buďto ho chtěla Madge dráždit zvláštními pracemi podomka, nebo mu chtěla znemožnit, aby se jí vyhýbal. Ta první myšlenka ho rozzuřila při té druhé ztrácel sebedůvěru.

Když obstaral Umpquu, byla už tma. Z pastvin přicházel ospalý vánek; v jezírku kvákaly žáby. Než Lance vešel do domu, umyl se. Po jídle se vykoupal se Starrem v jezírku. Na zpáteční cestě, poznal, že Ren má něco na srdci.

Co se děje, kamaráde?

Bonita.

Rene, neměl jsem ani tušení, že je to s tebou tak vážné. To je mi líto, starouši.

Máš Bonitu rád?

Jistě.

Kamaráde, objal jsi ji už a políbil?

Čekáš, že ti to řeknu?

V tomhle případě ano. Můžeš mi pomoci ji získat. Sám toho nedosáhnou.

Dobře. Tedy ano trochu. Je to rozkošné děvče, Rene! Bude z ní skvělá žena. Ale točí se kolem ní celá smečka mládenců a ne všichni mají tak dobré úmysly jako ty.

Mexičtí vaqueros?

Ano, ale také měšťáci a těm nijak nevěřím. Mám takové tušení, že někteří z nich by mohli něco vědět o těch krádežích.

To si myslím taky. Ale poslouchej! Když mi pomůžeš s Bonitou, pomůžu ti já u tvé pyšné Majesty.

Můj Bože, to ti najednou přeskočilo?

Ne, jsem chladný jako okurka.

Ale, člověče! Měl bych

K čertu ano! Viděl jsem, jak se na tebe dívá. Jestli to není láska snad o tom sama neví pak to nemám v hlavě v pořádku.

To nemáš, Rene to nemáš. Rád přiměji Bonitu, aby věřila, že jsi pohádkový princ ale zapomeň na svoji báchorku o té druhé.

Slabé srdce ještě nikdy nedobýlo žádnou krásnou dámu, odpověděl lehce Ren.

Této noci se Lancemu zdálo, že ho vede jakýsi cowboy s andělskou tváří po květnaté stezce ke zlatovlasé bohyni, jež ho očekávala s rozevřenou náručí. Při snídani přišla zpráva od Stewarta, že lají cowboyové ihned přijít do domu a ne ve svátečním oděvu.

To znamená práci! A dnes je neděle, postěžoval si Lance, sterého se zmocnilo zároveň nadšení a panika.

Oh, teď to schytáš! řekl Starr záhadně.

Když cowboyové, provázeni Nelsem, přišli k domu, vpadli doprostřed rozčilené domácnosti. Veranda a patio byly naložené bednami, balíky a kufrů. Stewart pomáhal Dannymu jen v košili stěhovat nábytek do domu. Paní Stewartová dávala příkazy služebnictvu. Bonita měla náruč plnou prádla a Madge v kalhotách a vestě byla klidná a líbezná; usmívala se a byla zřejmě vůdčím duchem toho všeho.

Lance a Ren museli otvírat bedny. Když to dělali dvě hodiny, dostali za úkol bedny a obaly někam uklidit. Pak museli vybalené věci nanosít do místností. Lance tak mohl zběžně nahlédnout do Madgeiných pokojů. Připomínaly mu filmové ateliéry, které viděl v Hollywoodu.

Na verandě patia se obědvalo. Když se Lance díval na paní Stewartovou, nedivil se už, odkud má Madge svoji krásu. Odpoledne byla práce ještě těžší. Nels zůstával se svými ostruhami všude viset; přesto pracoval vysoce účinně.

Nakonec dala Madge Starrovi a Bonitě společnou práci, zatímco Stewart natahoval koberce. Lance přemýšlel, zda on společně s Madge pracuje jen náhodou, nebo jestli to tak naaranžovala. Co mu dávala za práci, to nevěděl. Postupně si uvědomoval jen její blízkost její oči, její úsměv a způsob, jakým si odhrnovala vlasy z čela. Konečně byli Lance ani nevěděl jak s prací hotovi. Nabídla mu cigaretu.

Ne, děkuji, řekl lehce. Vy nekouříte? Oh, občas.

Lancei, znamenitě jste mi pomohl myslím, že vás povýším.

Na co?

Oh na správce domu nebo jednoduše na kavalíra.

Já se hodím jen jako cowboy aspoň tady.

Jak jste skromný! Líbilo by se mi, kdybych si mohla být jistá, že jste upřímný. Ale nezní to pravdivě, můj milý.

Na to neměl odpověď. Vystoupili do patia. Projevoval uctivý postoj cowboye k dceři svého šéfa. Šla vedle něho s cigaretou v ruce. Starr a Bonita se někde nablízku hašteřili, ale zdálo se, že je Madge neslyší. Lance cítil, že musí ihned utéci, jinak se nevěděl jak prozradí. Ale opakem bylo, že jeho jiné já chtělo zůstat.

Oh, úplně jsem zapomněla na konci patia je hezký pokoj. Můžete ho dostat.

Děkuji, miss Stewartová já už svůj pokoj mám.

Ano, Nels mě tam nechal nahlédnout, když jste byl pryč. I pro cowboye je špatný a vy jste přece gentleman.

Děkuji, ale já jsem s ním spokojen.

Očekávám, že pomůžete bavit moje hosty.

Co? Byl tak překvapen, že se na víc nezmohl.

Proč jste tak překvapen? Mládenci a děvčata jsou greenhorni. Musím mít nablízku opravdového Zapadaná, zvlášť když půjde o moje koně. Chtěla bych vám tuto práci svěřit.

Ale váš otec chce, abych s Renem hlídal stádo a podobně.

To může dělat Ren a vaqueros. Já vás potřebuji.

Je to rozkaz?

Zvu vás prosím vás, abyste mi jako přítel a jako dobrý kamarád pomohl.

Jste velmi laskavá, ale v tomto případě musím odmítnout. To mne tak málo snášíte? zeptala se s nevírou. Miss Stewartová, to je osobní záležitost. Máte mě přece rád! tvrdila.

Když to vyjadřujete takto, pak musím ke svému politování být opět nezdvořilý. Mýlíte se!

Jeho vlastní hlas se mu zdál cizí. Ale mluvil pravdu: neměl ji rád, protože ji miloval! Ticho bylo téměř nesnesitelné.

Očekával jízlivost, zraněnou ješitnost, ale ne to, co viděl: že se totiž v jejích očích objevily slzy. Zadívala se kolem něho na pastviny. Její veliké oči byly temné bolesti.

Lancei, já to snesu, řekla konečně. Její cigareta zhasla. Máte zápalku?

Když jí poskytl oheň, foukla mu jakoby neúmyslně kouř do obličeje. A když se kouř rozptýlil, už by neuvěřil, že byla zraněna.

Každý může s něčím začít, ale musí být chlap, aby to dovedl dokonce.

Myslela tím teď tu aféru s ním, nebo získání jeho koně, nebo to byla vášnivá pýcha ženy na sebe samu? Odpověděl, že se bojí začít něco, co by nemohl dokončit rychle řekl dobrou noc a opustil ji.

Na cestě domů zůstal stát na osamělém místě, odkud viděl pastviny v planoucí rudé záři západu slunce. Dostavila se kritická chvíle jeho života. Miloval tu dívku a tato láska se stala neuvěřitelnou vášní. Nepotřeboval nad tím hloubat ujišťovat se o tom. Padla na něho jako lavina. Ale musí zůstat jeho tajemstvím! Přisahal si, že raději zemře, než by dal najevo této lovkyni mužů, která jako princezna divočiny vyžadovala svoji daň tomuto líbeznému, spanilému, zhýčkanému stvoření že ji miluje.

Než se úplně setmělo, tuto bitvu vybojoval. Podlehł katastrofě, ale přes svoji slabost zůstal vítězem. Věděl, že by měl ještě před svítáním na Umpquovi odjet. I když nebyl dost silný, aby to udělal, přece jen nebyl slepý k nebezpečí. Ale ať jakkoli bez naděje a sklíčený ulehł ke spánku. Když jítro ve vši své lahodné svěžesti zalilo pastviny svým zlatým světlem, zdálo se mu, že je proměněn, obnoven. A kynula mu a lákala nějaká bezejmenná naděje. Když přišel od své práce u korralů, byla Madge s Nelsem u svého vozu. Měla na sobě modré šaty, modrý klobouk a modré rukavice.

Haló, synu, pojďte sem a pomozte! volal Nels. Já těm mašinám nerozumím. Madgein rozzlobený výraz zmizel, když Lance přistoupil k vozu.

Co se děje?

Ta proklatá věc nechce naskočit.

Starr je přece mechanik.

Ten je pryč. Chcete mi pomoci?

Lance zvedl beze spěchu kapotu, jediným pohledem zjistil, co je v nepořádku, a rychle škodu napravil.

Nechcete se mnou jet do města?

Proč?

Nu, mohlo by se to přihodit znova.

To není možné.

All right, tak jen kvůli jízdě.

Opětoval její pohled.

Lituji, miss Stewartova, nemám čas. Váš otec se na mne spoléhá. A já jsem rád, že mu mohu ulehčit v práci, když ne ve starostech.

Jak ušlechtilé! Zapalte mi, já mám rukavice! S cigaretou mezi rty se předklonila.

Lance musel přistoupit blíž. Ale i kdyby ho to mělo stát život, nedokázal zabránit, aby se mu netřásly ruce. Ona to však neviděla, neboť se mu dívala do obličeje. Pak s veselým pozdravem odjela. Teprve když sjížděla po svahu dolů, poznal, že se za ní stále ještě dívá.

Well, synu, zřejmě vás chce pobláznit, řekl Nels protáhle.

Nelsi, já tu dlouho nezůstanu.

Ale ano! My všichni vás máme rádi. A to platí taky pro Majesty.

K čertu, ne!

Sidwayi, já znám to děvče od té doby, co je na světě. Vyjí nerozumíte. Probudil jste v ní divošku. A není v pořádku, když jste kvůli ní tak zblázněný, jak říká Starr.

Nelsi, to vám řekl on? Já ho zmlátím! Copak tady na tom ranči není nic jiného než tahle dívka?

Zdá se, zeje středem všeho.

Celý den se Lance ohlížel od práce, jestli nejede po cestě vzhůru nějaký automobil. Přesto vykonal práci na tři dny v jednom. Když přišel k večeri, seděl už u stolu Star s nápadně nevinnou tváří. U Nelse stál Gene Stewart. Nels zřejmě právě pronášel chvalozpěv na Lanceho.

Sidwayi, řekl rančer vřele, pracujete důkladně, to musím říci.

Já si práci neošklivím, šéfe!

Starr se na něho podíval s jemnou výčitkou.

Poslouchej, ty komická oregonská kachno, jestli budeš dál vykonávat práci deseti Mexikánů s prázdným žaludkem, budeš brzy mezi andělíčky v nebi.

Sidwayi, umíte dobře zacházet s čísly? zeptal se Stewart, když se utíšil smích. Moje účty jsou v hrozném nepořádku. V tom jsem nikdy za nic nestál. Nels neumí sečíst dvě a dvě, aby mu vyšly čtyři, a Starr nikdy nebyl ve škole.

Šéfe, umím číst a psát, protestoval Ren.

Stewart, proč neuděláte účetní ze své dcery?

Nechtěl bych, aby viděla, co jsem za žalostného obchodníka. Mohl byste mi dát moje účetní knihy do pořádku?

Rád, šéfe. Navštěvoval jsem kurs pro účetní. Nejsem v tom zrovna zvlášť dobrý, ale dokážu to.

Nelsi, náš cowboy je čertův chlapík! řekl Starr.

Začal dobře, ale to dokáže nakonec každý hlupák! Vydržet až do konce, teprve to se počítá.

Rančerova slova připomněla Lancemu, že podobnou myšlenku vyslovila nedávno Madge.

Mám jít hned nahoru?

Ne, přinesu knihy sem. Musel jsem je před Madge schovat. Když přišla domů, silně v ní ožil ten starý čert.

Když byl Stewart pryč, podíval se Ren na Lanceho.

Kamaráde, slyšels to? Ten starý čert v ní!

Už zase začínáš? vybuchl Lance. Dej mi konečně s Madge Stewartovou pokoj!

Ty už nebudeš mít žádný pokoj, dokud budeš živ! Bonita se mnou udělala totéž, jenže u mě to není tak zlé. Kamaráde, dech Majesty byl cítit alkoholem!

Tak? Kdy se vlastně vrátila?

Před dvěma hodinami. Byla sladší než koš s růžemi. Ale já dokážu větřit jako vlk.

No a co? Všechna děvčata v koleji pijí. Není to horší než kouření.

Jistě. Taky čtu časopisy a chodím do kina. Ale s Madge je to jinak. Nelsovi a mně to dělá starosti.

A proč?

Synu, řekl Nels vážně, Gene Stewart dřív silně pil. Kvůli Madeline se alkoholu zřekl. Čas od času teď ale zase pije.

Když mluvil o starém čertu, měli jsme s Renem stejnou myšlenku. Sidwayi, proč jste s ní nejel do města, když vás o to žádala?

Protože jsem měl práci a protože by ze mne jenom udělala blázna.

Synu, to nesmí být. Ona nesmí pít! objasnil Nels.

Well, já jen doufám, že tomu budeš moci zabránit, Side! zvolal Ren prudce. A poslouchej bude to horší, jestli jsou všechny ty dívky jako Majesty. Přijedou pozítří!

Pak nám pomáhejte nebesa!

Synu, mně se zdá, že ta nebasa musíte být vy sám protože nás ostatní má všechny v hrsti, řekl Nels tak vážně, že se Lance nedokázal zasmát.

Šel do svého pokoje, zakopl o něco měkkého a dopadl na židli, která tam ráno nebyla. Nenašel stůl; pokoj byl také jinak cítit.

Aby to kat spral! zamumlal a rozškrtl zápalku.

Tento barevný čistý pokoj nemohl být přece jeho! Chtěl zapálit lampu, ale kde byla ta páchnoucí obyčejná věc? Stála tady mosazná lampa s velikou bílou skleněnou koulí. Na podlaze ležely koberce, na oknech visely záclony a na stěnách obrazy. Spatřil skříň s velikým zrcadlem, novou postel s barevnými pokrývkami a vedle stolu pohodlnou lenošku. Pak utkvěl jeho zrak na fotografii ve stříbrném rámečku.

Majesty Stewartova!

Se záupněm zvedl fotografii a klesl do lenošky.

Zatraceně, zatraceně! zvolal tiše.

Hej, kamaráde jsi mrtvý? zaznělo za stěnou.

Ne, ale chtěl bych být!

Proč? Měl bys vidět můj pokoj! Tady musel být na návštěvě Ježíšek!

V té chvíli přišel do Nelsovy světnice Stewart. Lance schoval obrázek a pospíchal k rančerovi.

Tak tady to máte! řekl Stewart a rozevřel účetní knihu. Sidwayi, jestli mi v tom uděláte pořádek, budu vám opravdu velice zavázán.

Byla půlnoc, když byl Lance se svou prací hotov. Poslední položka se týkala prodeje sedmi set třiceti dobytčat po pětaticeti dolarech za kus obnos ještě nedošel. Ve sděleních banky byl svazek vyúčtování Madgeiných příjmů a vydání. Roční příjem šedesát tisíc dolarů se během roku ztenčil až na pár tisíc dolarů. Korespondence ukazovala, že čas od času byly akcie z konta Madeline Stewartové převáděny na konto její dcery.

Že by Stewart opravdu chtěl, abych to všechno viděl? Rodiče obětují pro výstřednosti své zhýčkané dcery a ona to vůbec leví!

Nakonec ulehl.

Ráno přišel Stewart a Lance mu dal účetní knihu.

Hotovo, šéfe. Nebylo to tak zlé kromě, tohohle konta vaší dcery.

Sidwayi! Opravdu jsem to v knize nechal? zvolal polekaně Stewart.

Ovšem. Přirozeně jsem ty účty taky prošel. Mrzí mě to, šéfe.

Kdyby se to někdy dozvěděla

Ode mne ne! přerušil ho rychle Lance. A vaše vlastní konto, šéfe není tak špatné, jak jsem si podle vaší řeči myslel.

Až dostanete peníze za prodaný dobytek, můžete zaplatit svoje dluhy a ještě vám pět tisíc zbude.

Ne! To je příliš krásné, aby to byla pravda!

Třeba jste si správně nevypočítal, kolik za dobytek dostanete.

Ne, to jsem neudělal.

Well, tak je to pětadvacet tisíc pět set padesát dolarů.

To jsem musel udělat na některé stránce chybu! Sidwayi, myslím, že Ren o vás řekl pravdu.

Ten mluvka! Co řekl?

Na všechno si nevzpomínám, ale vychvaloval vás až do nebe.

Lancemu se ještě nedostalo poklony, která by ho víc potěšila. Toho dne šel Rena při práci takovou měrou, že cowboy přišel domů úplně vyčerpán.

Podívej se na mě, Nelsi! sténal Ren, když přišel propocený . celý zaprášený.

Hej, Side, odkud máte toho negra?

To jsem já, Nelsi Ren Starr! Tenhle ďábel mě uštval k smrti!

* * *

Příštího večera čekal Lance při západu slunce na Starra. Kamaráde, co je s tebou? zeptal se Ren.

Jsem úplně vyřízen!

Well splnil jsi tedy všechny rozkazy?

Ano, byly od Stewarta.

A jel jsi s Majesty do města a setkal ses s jejími přáteli? Správně.

Můj Bože, to je zlé! Počkej, až odsedlám svého koně pak mi to musíš vyprávět.

Po večeri Ren řekl:

Tak, kamaráde ven s tím. Teď už jsem dost silný, abych mohl všechno slyšet. Vyprávěj o Majestyině partě!

Nu, chlapi jsou všichni příjemní studenti zvláště ten velký hráč fotbalu, Snake Elwell.

Ach, chtěli bychom slyšet o děvčatech!

Je jich šest, Rene. Šest a jako z nějakého filmu! Přijeli v deset třicet a zůstali pět strašných hodin ve městě. Všechny ty bláznivé ženské běhaly za mnou a jak pily!

Krásně. Jak vypadají?

Allie Lelandová zřejmě Madgeina nejlepší přítelkyně je štíhlé děvče s šedýma očima. Pak Maramée Joyceová, hnědá kráska, dále jedna malá Jižanka, která vypadá na šestnáct, ale musí jí být asi dvaadvacet. Její úsměv by zbláznil každého muže! Pak Pequita Nelsonová španělský typ, příteli olivová pleť, černé zasněžené oči krásná a graciózní modrá krev! Potom Selma Thorneová. Kdybys neznal Madge, tahle blondýnka by ti učarovala. A nakonec Beulah Allenová. Uff! Rene, to je směs mezi, dynamitu a rudozlatého podzimního listí! Ďábel od hlavy k patě!

Kamaráde, vzdychl Ren, co všechno budeme muset vydržet! Je to dost ošklivé už se samotnou Madge ale tohle bude zhouba.

Rene, měl jsi slyšet, jak hulákali studenti, když viděli Bonitu! Aha. Tak to budu muset některému ustřelit nohu, zavrčel Ren.

* * *

Práce na ranči pro Lanceho a Rena nehledě k příležitostnému dohledu na mexické dělníky úplně přestala. Jejich úlohy byly velice mnohostranné. Museli jezdit autem a především na koni. Jediný ženský host, který něco znal o koních, byla Dacie Connová, ona dívka z Jihu. Madgeini koně byli pro greenhorny příliš ohniví. Lance a Ren spolu měli vzájemnou rozmlíšku, jestli sama Madge dokáže na všech jezdit.

Chyba, Rene! řekl Lance. Nels řekl, že byla kdysi dobrá jezdka. Ale za čtyři roky hodně zapomněla. Je změkčilá a úplně z formy.

Dej pokoj! Majesty je v pořádku.

Podle vzhledu ano. Víc ale nevidíš. Měl by ses vrátit do své garáže.

Starr se zvláště zatvářil a tu se Beulah Allenová zasmála tak hlasitě, že se Lance otočil.

Madge se s Rolliem Stevensem a Natem Salisburym, jedním ze studentů, přiblížila a Lanceho zaslechla. Purpurový plamen v jejích očích Lancemu ohlašoval novou katastrofu. Ten plamen znovu podráždil jeho chuť k boji. Možná, že se mýlil. Ale dokud věřil, že má pravdu, nechtěl se vzdát.

Rene, osedlej mi Dervise! poručila Madge.

Lance předstoupil a cowboye zadržel.

Promiňte, miss Stewartová, ale teď byste na Derviši neměla jet,

Slyšela jsem už váš názor! řekla zvysoka. Můžete si svoje slova ušetřit.

To neudělám dokud jsem na tomto ranči cowboyem, odpověděl Lance chladně. Mám tady povinnosti vůči vašemu otci a tím také vůči vám. Derviš se chová špatně, není vyježděn a kromě toho vás nesnese. Mohlo by to být nebezpečné.

Majesty, poslechni Sidwaye! vložil se do hovoru vážně Rollie. Ten kůň se zdá být opravdu zlomyslný.

Dixie Connová a ostatní děvčata se připojily k jeho názoru. Lance věděl, že tím jen přilévají olej do ohně. Kdyby jí k tomu radili jenom její přátelé, snad by Madge uposlechla. Ale on na ni působil jako rudá látka.

Rene, udělej, co jsem ti nařídila! řekla.

Miss Majesty, Lance má snad pravdu.

Já to vím, že mám pravdu, řekl Lance. Nels se mnou taky souhlasí. Viděl vás na Bellefontainei a ta není ani zpola tak zlá jako Derviš! Mám vám zopakovat, co mi Nels řekl?

Ano, když vám to udělá radost.

Řekl, že vás mám držet dál od zlých koní.

Ten zrádce! Sám mne naučil jezdit.

Řekl také, že v šestnácti by vás v celém státě nikdo neporazil a to je z Nelsových úst velká poklona.

A vy myslíte, že je to už tak dlouho, že jsem všechno zapomněla? zeptala se Madge sarkasticky. Dobrá, já vám to ukážu!

To jsem neřekl. Ale chováte se, jako by vám bylo šestnáct, nebo ještě méně! Chcete mne donutit, abych šel za vašim otcem?

To byste se neodvážil!

Ale ano.

Tak do toho! Aspoň se vás zbavíme. Než tatínka najdete, budu už kdoví kde na pastvinách.

Miss Stewartová, jestli spadnete, bude za to činit zodpovědným mne!

Tak takhle je to? Myslíte na svoje postavení? To ale není vůbec tak jisté!

Lance se vzdal a osedlal Pinta. Starr s kletbami vedl ohnivého Dervise z jeho boxu. Lance slyšel, jak se dívky přidávaly na jeho stranu. Uši mu hořely. Všichni hosté k němu byli milí a Bu Allenová dokonce příliš přátelská. Pomohl Pequitě na Pinta a osedlal Koženou punčochu. Mládenci si obstarávali koně sami. Konečně seděla všechna děvčata až na Madge, která vedla Dervise v sedlech. Ren byl s ní. Lance spěchal pro Umpquu.

Sidwayi, jedte s ostatními! volala Madge.

Počkal a viděl, jak si dala Renem pomoci na Dervise. Ani v nejmenším se ho nebála. Proti své vůli ji musel Lance obdivovat. Derviš se choval dobře, ale Madge ho také silně přitahovala. Dokáže ho však udržet, když se bude plašit nebo vzpínat? Přišel k němu Ren; vyjeli za ostatními.

Rene, ty ničemo, proč jsi mi nepomohl? zeptal se Lance.

Měl jsem to udělat, odpověděl Starr sklíčeně. Ale Madge má takový způsob, jakým se na člověka podívá

Tak? Ale společně jsme tomu mohli zabránit!

Ona už dokáže na tom lotrovi jet.

Doufám drží se skvěle. Ale ten kůň je zloduch a ona nemůže vážit víc než sto liber.

Sto pět, kamaráde, a je silná! Přiznávám však, že nemá žádný cvik.

All right, tak kupředu! Nechám Madge věřit, že se čerta starám o to, jestli si srazí vaz. Ale budu mít na očích.

Já taky. Chtěl bych, aby tu byla Bonita! Majesty řekla, abych ji vzal s sebou. Ale nemohl bych strpět, aby nějaký hej!

Lance povídavému cowboyi ujel. Když pak byli v trávě nebo v šalvěji, zmenšovalo se nebezpečí nějaké nehody.

Děvčata byla rozumná jenom jejich hostitelka ne. Nehledě k Dixii Connové měly příliš velký strach z koní, aby se pokoušely o nějaké kousky. Lance se držel tak, aby Derviše dohonil, kdyby se splašil. Na pěti mílích jízdy se nestalo nic. Madge vedla skupinu na jeden kopec a pak do předhůří.

Majesty! zavolala Maramee. Zastav umírám!

Mne hrozně píchá v boku, řekla Selma Thorneová.

Tak si odpočinem. Ale jak chcete potom jet, děvčata, do hor?

Majesty, nech ty greenhorny vzadu, navrhl dobromyslně Snake Ewell.

Cože? zvolala Bu Allenová. Ty se na koni podobáš Sidwayovi zrovna tak málo jako já královně rodea!

Po krátkém odpočinku dala Madge znamení k odjezdu.

Jedem ale teď tempo!

Když se s veselým křikem rozjeli, Lance spatřil, že Derviš zamýšlí nějakou čertovinu. Vzpíral se, a když ho Madge pobídla ostruhami, začal vyházovat. Lance zajel s Umpquem vedle ní. Jakmile však natáhl ruku, ihned vykřikla:

Nechť ho na pokoji!

On vás shodí!

To neudělá!

Derviš by byl nebezpečný pro každého jezdce, ale k Lanceovu překvapení zůstala Madge v sedle. Hřebec byl divoký; měl rudé oči. Vyházoval přes celou rovinu, a přece nemohl dívku shodit. Seděla jako srostlá se sedlem.

Ty ho opravdu zvládneš, děvče! zvolal nadšeně Lance.

Pak však dostal Derviš udidlo mezi zuby a vyrazil přes údolí. Hřebec byl typický kůň prudkých výpadů; musel se konečně zbavit své jezdkyň. Lance pobídl Umpquu ostruhami. Ostatní byli už dvě míle vzadu a neviděli Madgeino nebezpečné postavení. Bělouš byl rychlý. Lance musel Umpquovi poskytnout plnou volnost, aby získal půdu. Madge bojovala vši silou. Nijak nenaznačila, zda slyšela Lanceho volání, aby nechala koně běžet. Dívka byla na první pohled vyhazováním koně značně vyčerpaná, rychle jí ubývalo sil. Po prudké jízdě se Lance k běloušovi přiblížil. Madge se začala v sedle kymácat.

Pusťte uzdu! křičel Lance. Chyťte se pevně hrušky sedla!

Slyšela ho a poslechla to ji zachránilo před náhlým pádem. Umpqua se stále přibližoval. Ale Madge se už zase kymácela. Každým okamžikem se mohla zřítit a půda byla skalnatá. Lance zoufale pobízel Umpquu ostruhami, dostal se konečně na stejnou úroveň a natáhl ruku. Madge byla dost rozumná, aby vytáhla nohy z třmenů, ale tím se stalo její držení v sedle ještě nejistějším. Už padala, když ji Lance zachytil ocelovým sevřením a strhl ji před sebe na Umpquův hřbet.

Oh! vykřikla zlostně. To bolí!

Lance ji nechal sklouznout do svého náručí a držel ji napříč přes sedlo. Také Umpqua byl závodem vzrušen.

Ho! Klid, starouši! zavolal Lance. Už je máme! Klid, Umpe pomalu!

Konečně koně zastavil a podíval se na dívku. Hlavu měla položenu na jeho levé paži, téměř na rameni; její obličej byl bledý a rudé rty k němu tvořily překvapivý kontrast.

Je mi líto, že jsem vám musel způsobit bolest, řekl zajíkově. Ale jinak to nešlo. Ten zatracený hřebec umí opravdu běhat! Štěstí, že jsem vás vůbec dohonil.

Vy jste ale silný! zvolala a vzhledla k němu tmavýma očima. Pohmoždil jste mi svaly na zádech; mám obavy, že v příštích dnech nebudu moci nosit večerní šaty.

Mám slézt? Pojedete na Umpquovi? zeptal se Lance spěšně.

Oh, takhle je to velice pohodlné, Lancei. Zasloužila jsem to neměla jsem pravdu. Byla jsem tvrdohlavá a domýšlivá.

Nu uspokojuje vás to? Utišuje to vaši uraženou ješitnost?

Na mých pocitech nezáleží. Ale nevzpomínám si, že bych byl ješitný.

K čertu s vámi, cowboyi! vykřikla.

To není příliš přátelské, odpověděl. Její hlava spočívala na jeho rameni a Lance cítil strašnou touhu políbit ji.

Vždycky mne musíte přistihnout, když nemám pravdu, a prokazovat mi laskavost. To je kruté!

Miss Stewartová, já tušil, že to s tím koněm tak dopadne.

Přestaňte mi už konečně říkat „miss“! Proč mne neplísnete? řekla prudce.

Abych řekl pravdu nevím proč, odpověděl stísněně.

Jejich blízkost byla jednoduše nesnesitelná. Jestli se od ní ihned nedostane, nemohl za nic ručit. Ležela na jeho paži, a jestli jí to nevyhovovalo, rozhodně to nedávala najevo. Pak si všiml, jak se k nim tryskem řítí Starr a ostatní ho následovali.

Přijíždějí! zvolal ulehčeně, když s ní opatrně sklouzl ze sedla. Můžete stát?

Když mě podržíte Opřela se o něho.

Miss oh Madge snad nejste zraněna? protestoval.

To říkáte vy? Mám zlomenou páteř!

Nesmysl! zvolal polekaně a otočil ji. Jenom pohmožděnou musel jsem vás pořádně zmáčknot.

Zaúpěla, když zjišťoval, nemá-li zlomené nějaké žebro.

Jste přece děvče ze Západu to nedokážete snést?

Co myslíte, Lancei?

To ví jen nebesa! zasténal v duchu. Tady je Ren a ostatní. Sedněte si! Přivedu Dervíše.

Když ji pustil, viděl, že může docela dobře stát.

Co se to, k čertu, stalo? volal Stan, který seskočil ze sedla.

Ach, jenom já! zasmála se Madge.

Lance s ulehčením klusal pro Dervíše, který se teď spokojeně pásl ve vzdálenosti asi míle. Co je to jen za děvče?

Ztrácel svoji duševní vyrovnanost stále víc. Pak v něm stoupl divoký hněv. Neměl opravdu žádnou možnost. Byla to jeho smůla, že ji musel zachránit život nebo ji přinejmenším uchránit před zraněním. A pak ležela v jeho náručí k čertu! Její prolhané obdivuhodné oči by zbláznily i lhostejného indiána! Jen kdyby jí nebyl tak nesnesitelný!

Když přijel s Dervíšem zpátky ke skupině, byl už navenek opět klidný.

Ztrestal jste ho? zeptala se Madge.

Ne nikdy koně nebiju.

Ren se podíval na zpoceného koně, který tu teď stál žalostně se svěšenou hlavou, a sraštil čelo.

Ale já ho jednoho dne přece seřezu.

Ptám se, proč je k hloupým zvířatům tak přátelský, řekla Madge záhadně. Poslouchejte, přátelé! Sidway mi zachránil krk, když jsem ho předtím urazila. Jsem zlá kočka ale uvidíte, že se umím omluvit. Podívala se na Lanceho pohledem, který ho přivedl do rozpaků. Lancei, je mi to líto. Prosím vás o odpuštění. Je skvělé, že jste se ovládl a zůstal gentleman. Řeknu o tom tatínkovi. A na Dervíšovi už hned tak nepojedu.

Výborně! odpověděl Lance srdečně. Domů teď jedte na Umpquovi.

A vy?

Pojedu na Dervíšovi. Je teď krotký jako beránek. Zkrátil třmeny, zatímco ostatní vyjadřovali svoji úlevu. Když se kavaládá dala do pohybu, řekla Beulah Allenova prohnane:

Lancei, až jednou pojedu na Dervíšovi budete také mým hrdinou?

8. KAPITOLA

Když toho večera Starr vyprávěl s mnohým přeháněním Madgeino dobrodružství Nelsovi, seděl Lance ve svém vlastním pokoji a díval se na fotografii. Náhle zaslechl tiché kroky a zaklepání. Rychle schoval obrázek a zavolal: Vstupte!

Na prahu dveří se objevila Beulah Allenova.

Dobrý večer, Lancei. Tak jsem tady!

Lance rozpačitě odpověděl na její pozdrav.

To vidím. Kdo je s vámi?

Jsem sama. Pohádala jsem se se Snakeem a myslela jsem si, že přijdu za vámi.

Výborně! A co mi Snake udělá?

Nemá na mne žádné právo! Několikrát jsme se zasnoubili i pokaždé jsme naše zasnoubení zrušili. Dneska naposled. Lance vstal a podíval se na děvče.

Máte to tady ale pěkné! zvolala. To si asi Madge trochu zahrála na Ježíška, ne?

Ano, je opravdu velmi laskavá. Oh, zapomněl jsem jí poděkovat!

To ona nesnese. Nechcete mne pozvat dál?

Ne, ale půjdu ven, řekl, vzal si svoje sombrero a vedl ji z verandy dolů.

Chytila se jeho ruky a řekla, že noc a úplněk jsou jako stvořeny pro lásku.

Ano? A co kdyby se teď nějaký mládenec vážně zamiloval?

Vy?

Beulah, vy jste nanejvýš přitažlivá! Líbíte se mi. Rád bych vám pomáhal při jízdě na koni, ale Snake Elwell by mě pekelně zpráskal!

Tomu nevěřím! Snake sice hraje dobře fotbal, ale snadno se dá zranit.

Vy malá čertice, buďte upřímná! Milujete Snakea?

Ano, přiznala váhavě. Ale nemá v sobě žádný oheň.

Beulah, potkal jsem už hodně mládenců. Elwell ze sebe nic nedělá. Je to nevybroušený diamant skvělý chlapík. Jestli ho máte tak ráda, že se s ním zasnubujete, neměla byste si s ním zahrávat.

To přece nedělám!

A jak říkáte tomu, když mne vyhledáte v mém pokoji? Lancei, jsem dneska nějak mimo. Víte připadám si tu přebytně. Snake patří ke stejnému společenství jako ostatní mladí muži, ale já nepatřím k Madgeině skupině.

Oh, rozumím. Ale nepřehlíží vás přece?

Ne. Je dobrý kamarád. Ale jedná se mnou trochu povýšeně. A já jsem velice hrdá. Když mě teď Snake rozzlobil, přišla jsem k vám.

Cítím se opravdu polichocen. Pojdme do vsi do kantýny.

Byla tma až na světlo hvězd. Lance si pomyslel, že cesta je sotva tolik nerovná, aby se o něj Beulah musela tolik opírat. Po nějaké chvíli jí však položil paži kolem pasu. Když došli ke kantýně, nespustil paži dostatečně včas, aby to Bonita neviděla. Byla na verandě v kruhu mladých lidí; její průvodce byl mladý Mexikán, kterého ještě Lance neviděl. Byl to rozený jezdec prázdný, s hubenou tváří a malýma blýskavýma očima. Když Lance procházel kolem jejich stolu, všiml si Bonitina rozčilení a viděl taky, jak si její průvodce ukrýval tvář. To zesílilo jeho podezření, že některý z Bonitinych

obdivovatelů má něco společného s krádežemi dobytka.

Haló, Bonito! Ren tě hledá, řekl.

Když se její tmavé oči rozšířily, poznal, že jeho slova zasáhla. Ještě než on a Beulah dostali zmrzlinu, Bonita se svým doprovodem zmizela. Lance se rozhodl, že bude v budoucnosti hezkou dceru Dannyho Mainse víc pozorovat.

Beulah se zajímala o filmy a Lance se s ní bavil na toto téma a také na zpáteční cestě na ranč. Vedla ho do obývacího pokoje, kde seděla Madge a část hostů u dvou karetních stolků, zatímco ostatní se shromáždili kolem Stewarta a jeho ženy. Většina byla oblečena v bílém. Madge ale v blyštící se modři.

Při vstupu obou hra a zábava ustaly. Beulah zářila.

Beulah, ty vypadáš úchvatně! řekla Madge. A tady je můj cowboy! Kde jsi ho sebrala?

Oh, Lance mne odvedl do vesnice na zmrzlinu.

Na zmrzlinu?

Ano bylo to skvělé! Byla bych si raději dala nějaký mexický drink, ale myslím, že Lance děvčatům žádné drinky nekupuje. Viděli jsme taky krásnou Bonitu.

Pojď, Bargu! řekl Natě. Chtěl bych taky zmrzlinu.

Oba mladí muži vyrazili ven.

Pane Sidwayi, hrajete bridž? zeptala se zdvořile Madge.

Jednou jsem to zkoušel, ale moc to neumím.

Hrajete vůbec karty?

Poker.

Přirozeně Ren taky! Musíte někdy večer přijít.

Děkuji, nerad vás sice ouberu o peníze ale přijdu. Těší mě, že už jste zase úplně v pořádku.

Zepředu tak možná vypadám, ale podívejte se sem, vy cowboyi se železnými rukama! Madge se obrátila. Šaty na zádech měla hluboce vystříženy a Lance spatřil velikou modročernou modřinu.

Oh, to je mi ale líto! vyrazil. To je hrozné! Ale nešlo to jinak.

Madgein úsměv mnoho sliboval. Ted' se však do věci vložil Stewart.

Sidwayi, slyšel jsem už o té věci několik verzí. Madge nevyprávěla nic, ale podle toho, jak vypadají její záda, bych řekl, že jste ji musel pořádně stisknout. Starr a ostatní nic neviděli. Jak zní vaše historie?

Pane Sidwayi, posad'te se, dodala Madeline.

Lance cítil její upřímné přátelství.

Děkuji. Nu, nebylo to příliš nebezpečné. Derviš začal vyhazovat, ale Madge miss Stewartova zůstala v sedle. Pak hřebec dostal udidlo mezi zuby a spláhl se. Dohnal jsem ho a miss Madge bohužel trochu hrubě zachytil.

Vy jste zapomněl na moje pokyny? zeptal se Stewart. Přátelsky mrkl. Zakázal jsem dceři jezdit na Dervišovi a vám jsem řekl, abyste ji nenechal sednout na žádného zlého koně. Umíte přece posoudit koně, ne?

Ne moc dobře obávám se, zapomněl jsem na to, koktal Lance.

Tati, ted' tvůj cowboy lže a dokonce hrozně! Radil mi, abych na Dervišovi nejela trval na tom, že to nesmím udělat. Rozzuřil mě, když mi hrozil, že půjde za tebou. Ale znáš přece svoji malou Madge, tatínku! Derviš se zpočátku choval dobře, ale pak začal vyhazovat a nato se rozletěl přes údolí. Dokázala jsem nějak zůstat v sedle. Sidway se za mnou tryskem rozjel, a zrovna když jsem letěla ze sedla, chytil mě. Otiskl mi svou značku. Ale, tati, zachránil mi moje celé kosti a snad i život.

Lance v duchu zasténal, když byl tak zcela nečekaně učiněn hrdinou.

Sidwayi, skromnost je krásná vlastnost, ale neopravňuje vás, abyste obelhával svého šéfa a kryl tak jeho dceru!

Tati, neotloukej mu to tak o hlavu! řekla Madge vesele. Pak znovu zvedla karty.

Paní Stewartova se vyptávala Lanceho na Oregon a brzy už vyprávěl o svém domově, matce a sestře, o tom, jak přivedl Umpquu do Hollywoodu a jak se tamkůň osvědčil.

Madge Stewartova! Vždyť jsi trumfovala moje eso! zvolal nedůvěřivě Rollie.

Je celá mimo, vysvětlovala Allie.

Poslouchá jen pana Sidwaye, přizvukovala Maramée. Majesty, to není vůči nám zrovna lichotivé.

Oh, bridž mě otravuje! Zapněte rádio a budeme tančit! Mami, půjč mi, prosím tě, na chvíli pana Sidwaye. Chci s ním mluvit. Lance se paní Stewartové uklonil a nechal se vést ke dveřím. Madge, vezmi si kabát nebo nějaký přehoz, když jdeš do patia, radila jí Madeline. Rollie za nimi zavolal: Madge, hned vás přijdu vyrušovat!

To by mu bylo podobné, hlupákovi! Ale my ho převezeme, zašeptala Madge.

Měsíční zář ležela na patiu jako stříbro. Listí tiše šelestilo; ze spánku se slabě ozývali ptáci. Madge zvedla z jedné houpací rohože bílý kabát a podala ho Lanceovi. Pomohl jí do něho a nemotorně ji zapnul knoflíky. Pak ho vedla podél verandy na místo, kde byl stín listí hustý.

Lancei, ted' něco uslyšíte, prohlásila. Beulah Allenova se do vás zamilovala. Pozorovala jsem to už dlouho. Připlula takřka jako královna. Pro mne a za mne Lancei Sidwayi! Zrovna včera jsem té dívce řekla, že nedokážete flirtovat a ted' jste ze mne udělal lhářku. Všichni vás mají rádi. Tatínek taky a maminka teprve!

Byla mi jen vděčná, že jsem vám mohl pomoci, řekl nejistě Lance.

Ach, nesmysl! Mluvím vážně. Obrátila se k němu. Není to škoda, že vás nesnesu?

Pro mne je to možná štěstí, odpověděl chraptivě.

Lancei, jste zasnoubený s nějakou dívkou v Oregonu?

Rozhodně ne!

Pak jste úplně bez závazků?

Ano, zalhal hladce.

Sblížil jste se s Bonitou oh, já to vím! Prozradila vás a sebe taky. Byla jsem tak opovážlivá, že jsem se jí zeptala. Lancei, víte, že do Bonity je strašně zamilovaný Ren?

Na to jsem přišel rychle.

Tedy jste si s ní jen zahrával?

To jsem nepřiznal!

Nedělal jste to tedy?

Ne od té doby, co to vím o Renovi.

Moji přátelé zvlášť Barg a Natě jsou do té malé Mexikánky úplně blázni. Ona je napolo bílá, ano ale latinská krev převažuje.

Bonita taková není!

Ale ano a já jsem žárlivá kočka! Ale především kvůli Renovi: chcete mu pomoci a držet studenty od Bonity dál?

Bojím se, že tak velkorysý zase nejsem.

Pustila jeho paži. Její dokonalý profil byl jakoby čistě vyřezaná kamej. Noční vítr si pohrával s jejími zlatými vlasy.

Zase jste mě zklamal!

Proč, miss Stewartova? odpověděl upjatě. Já jsem taky jenom člověk zrovna tak jako vy. Ale k ničemu se nehodím.

Jak to můžete říct? zvolala. A když něco takového říkáte, ještě se usmíváte!

On se ale neusmíval; řekl jednoduše pravdu. Bez jediného slova ho nechala stát a odešla. Vyhnulo se na něho tisíc divokých otázek, ale na žádnou nebyla odpověď. Pak zaslechl přibližující se hlasy. Dva lidé přicházeli dolů po cestě od patia. Madgein stříbrný smích způsobil, že strnul.

Majesty, já se z tebe ještě zblázním! řekl tiše Rollie Stevens. Na tom cowboyovi ti vůbec nezáleží tak jsi mi to přece řekla!

Ale už celé dny jsi ke mně kvůli němu úplně nevšímavá. Oh, já tomu rozumím! Sidway se neúčastní tvé hry a to zranilo tvoji ješitnost! Kromě toho chceš dostat jeho koně. Proč mu nedáš příležitost? Je to správný chlap a žádný hlupák!

Brzy se do tebe zamiluje, i když ví, že to nemyslíš vážně.

Rollie mohlo by se ale stát, že to myslím vážně.

Ach! A před měsícem jsi mi řekla, že si mne možná vezmeš.

To bylo před měsícem to je celá věčnost!

Majesty toho cowboye si nemůžeš vzít!

Na to jsem nemyslela ale proč vlastně ne?

Ty jsi dáma on nepatří k tvé vrstvě! Je to určitě milý chlapík mám ho rád ale vzít si ho nemůžeš to je nesmysl!

Dobrá, ale nelibej mne tady v měsíčním světle.

On to ale určitě udělal!

Kdo?

Tvůj cowboy!

Ani na to nepomyslel!

Majesty, nemůžeš přece čekat, že ti to budu věřit?

Lance zaslechl tichý protest a pak zvuk polibků.

Ty malý chlapče, pojďme zpátky. Je mi zima.

Tiché kroky dozněly. Lance se potácel jako slepec po cestě dolů. Obdržel svoji odpověď.

Každé ráno procítal Lance ve stínu hrozící pohromy. Co se asi teď zase stane? Co provede Madge?

Madgeiným hostům se už přihodilo všechno možné. S Beulah se splašil Pinto. Pequita, jež byla špatná plavkyně, spadla do jezírka a málem se utopila. Maramée se poranila na kotníku tak, že nemohla jezdit. Allie ležela celý den na břehu jezera a hrozně se spálila. Zkrátka a dobře: ať dbal Lance na Stewartovy příkazy, jak chtěl, stále docházelo k nehodám.

Starr oznámil, že se blíží veliký výlet do hor, a to byla pro oba cowboye příliš velká úloha. Starr chtěl Madge přemluvit, aby vzala s sebou vaquery a kuchaře.

Madgeini přátelé se ztráceli, jak jen to bylo možné. Jednou odjeli dokonce do města a vrátili se až druhý den. Jakmile však hrozilo nejmenší neštěstí Madge, zdálo se, že Lance je vždy na místě.

Vyskytovaly se nekonečné práce. Ren zrovna vzal s sebou studenty na ryby, když ve velké stodole zazněl hlasitý křik. K čertu! zabručel Lance.

První výkřiky se zdály ještě veselé, ale další ho donutily k běhu. Děvčata byla zděšená a bledá jako stěna. Lance, který ve skupině pohřešil Madge, zvolal:

Buďte zticha! Kde je Madge?

Oh, je ztracena! Zachraňte ji, cowboyi

Jestli spadne

To je strašné!

Co se děje?

Děvčata, jestli to řeknete, budu vás nenávidět! vykřikla odkudsi shora. Lance zmizte! Neodvažujete se sem podívat! Beulah Allenova rychle řekla:

Houpala se na laně výtahu na seno od jedné pudy k druhé. Lano povolilo a ona narazila na střechnu tamhle!

Jen počkej, Bu Allenova! zuřila Madge.

A teď Lance spatřil dívku těsně pod střechnou. Smyčka lana jí sklouzla od pasu k ramenům a strhla s sebou veškerý oděv. Lance viděl ale jen její oči a rudý obličej.

Jděte pryč! křičela.

Madge jste v nebezpečí
Radši umřu, než
Já se na vás vůbec nepodíval! vykřikl na ni Lance zuřivě. Nepoznala jste ještě žádného gentlemana? Děvčata, pomozte! Nastavte pod ni vysokou hromadu sena, kdyby spadla, aby
Výtrhával z hromady obrovské náruče sena a házel je děvčatům. Pak běžel k výtahu staromódnímu zařízení.
V pořádku! zavolal, když uvolnil láno. Držte se pevně lana a kolo nechtě běžet dostanete se dolů.
To hrozně tlačí! křičela.
Pak dojela na zem a lano se uvolnilo. Děvčata kolem Madge soucitně vykřikovala, jen Bu Allenova na Lanceho mrkla.
Není nijak zraněna.
Lance se ke kruhu děvčat nepřiblížil. Bu mu položila paži na rameno.
Děvčata, stalo se jí něco? zavolal.
Co můžeme vidět tak ne, odpověděla Allie.
Maramée měla ležet Madgeinu hlavu na svém klíně. Dívčin pocuchaný oděv byl opět uveden do pořádku.
Kde je ten drakobijce? zeptala se slabě, ale v nenarušené dobré náladě.
Bu přitáhla Lanceho k hromadě sena, na němž Madge s bledým obličejem ležela.
Tak jste to přirozeně zase dokázal! zvolala.
Dokázal co?
Přistihnout mě při nějaké hlouposti. Jako malé dítě jsem to vždycky takhle dělala. Sidwayi, slibte mi, že to neřeknete ani tatínkovi, ani Nelsovi a ani Renovi!
Nic se přece nestalo, miss Stewartova, řekl Lance střízlivě.
Pomozte mi k vozu! Madge vstala, podporována Allii a Maramée. Uzel té proklaté smyčky mi snad provrtal záda.
Děvčata jí pomohla do vozu; Allie se posadila k volant. Madge se předklonila a chytila Lanceho za vestu.
Poděkovala jsem vám už?
Ne, ale to není nutné, odpověděl Lance rychle.
Měla bych k vám být vlastně velice milá.
Všechny vám v každém případě z celého srdce děkujeme, řekla měkce Allie.
Lancei Sidwayi, už mne nezachraňujte! řekla Madge velitelsky. Ani z výtahů na seno, z plotů, před koňmi, vozy před mládenci z koleje gangstery ani přede mnou samou! Kdybyste to přesto udělal, odmítám jakoukoli odpovědnost!
Je to rozkaz?
To je rozkaz.
Děkuji. Příště u toho nebudu. A nepřijdu ani na váš pohřeb.
Vůz odjel.

* * *

Lance se klonil k přesvědčení, že se nedostal do nesnází jen proto, že se děvčatům v příštích dnech pečlivě vyhýbal. Přece však slyšel od Rena dost o jejich různých nehodách. Ren večer hýřil nadšeným vyprávěním. Třetího večera však z nějakého důvodu seděl zticha. Nels mu položil několik zálučných otázek a Lance se přidal:
Šlápli snad našemu pudlíkovi na ocas?
Ren vyrazil z místnosti.
Takový nebývá často, mínil zamyšleně Nels. Měli bychom něco podniknout.
Lance zaklepal na Renovy dveře a řekl:
Mrzí mě to, starouši; jenom jsem žertoval.
Já vím. Už je to v pořádku, odpověděl Ren zamračeně.
Jsi trochu mimo, co? zeptal se Lance.
Ano a kromě toho ze mne dneska udělali strašného hlupáka!
Kdo?
Kdo myslíš?
Bonita?
Ta malá čarodějnice! Kvůli studentům úplně ztratila hlavu a já proti tomu nemůžu vůbec nic dělat!
Jenom žertuji, Rene.
To si myslíš ty, hrome! zvolal cowboy hořce.
Rene, já jsem se kvůli tobě Bonity vzdal. Měla mě značně ráda. Snad jsem to neměl dělat.
To jsi opravdu neměl dělat! Mládenci jsou za Bonitou jako diví. A Majesty o tom nic neví.
To není v pořádku, Rene!
Zatraceně špatné je to!
Dobrá, zajdu do vesnice a to děvče si vypůjčím. Ale kdo z tebe udělal hlupáka?
Nech toho. Ještě by ses mi vysmál.
Lance se loudal dolů po cestě k vesnici. Noc byla teplá; veselé hlasy od jezírka prozrazovaly, že se hosté v této pozdní hodině ještě koupají. Zvuk kytary a španělská milostná píseň se k letní noci dobře hodily. Lance šel kolem adobových domků ke kantýně. Nahlédl dovnitř a spatřil Mexikány, ale žádné děvče a také žádného bělocha. Ve stínu topolů šel zvolna dál k Dannyho domu a zastavil na rohu. Hned nato se objevily tři prostovlasé dívky první byla Bonita, Váhaly a rozčileně šeptaly zřejmě na někoho čekaly. Když Lance na Bonitu zavolal, škusbla sebou leknutím a pak k němu pomalu přicházela.

Haló, děvče, kam se chystáš?

Oh, señor Lance už jsem se bála, zeje to můj bratr Manuel! Máme tu schůzku.

Vypadáš na to. Chceš mne a Rena podvést?

Ne; ale tebe vidím málo a jeho jen zřídka. Je zárlivý pokouší se mne vodit na řemínku, a to já nestrpím!

Já tě nemohu kárat. Už ti udělal nabídku k sňatku?

Ne. Ale řekl, že jsem tak špatná, že neví, jestli by to měl vůbec udělat.

Oh, to je ale zlé! Bonito, vycházela jsi v poslední době často ven?

Moc ne. Ale dnes jsem poprvé souhlasila, že půjdu s ostatními do města. Mám strach, protože když se to dozví táta, nařeže mi.

Zůstaň doma, nebo raději pojď se mnou k Renovi. Nech ostatní, ať jdou sami!

Lancei, kvůli tobě bych zrušila každou schůzku. Tihle mladí studenti jsou pro Bonitu Mainsovou příliš opovázliví.

Poslyš, když nebudeš pít, můžeš nakonec jít. Kino a tanec se ti budou líbit.

Oni všichni pijí jako ryby!

Lance se musel zasmát a dal jí polibek.

Bonito, sám tě mám rád víc než všichni tihle přátelé miss Stewartové. Ale Ren tě miluje. Nechtěl bych, abyste se vy dva rozešli. Teď buď hodné dítě. Slib mi to. A zítra večer si pak o tom promluvíme.

Slibuji, Lancei, odpověděla. Nebudu pít, a jestli nedokážeš tu věc mezi mnou a Renem spravit ty, nebude to mou vinou.

Výborně! Bonito, ty jsi v pořádku a Ren je starý morous. Haló tady je vůz!

Přijíždějí! Snad by ses neměl nechat vidět!

Lance jí poklepal na rameno a zmizel ve stínu. Vůz však blíž nepřijel. Děvčata k němu běžela a byla nahlas a vesele pozdravována. Když automobil odjížděl, Lance se domníval, že vidí vzadu na voze viset postavu. Loudal se po cestě dolů; vůz nejel rychleji, až dosáhl spodní části údolí. Lance přišel na místo, kde písek ztěžoval jízdu. Nakonec se vzdal pronásledování a chtěl se zrovna obrátit, když téměř porazil nějakou postavu, která se krčila u cesty. Stříbrný smích způsobil, že sebou trhl.

Lance Sidway! Vsázela jsem se sama se sebou, kdy se asi objevíte.

Ať jsem zatracený

Já taky jsem odsouzená k tomu, že mne vytáhnete z každé bryndy.

To je zlé! Přece tu nejste sama?

Jsem Allie prováděla náš plán se mnou; měla se pověsit na vůz na druhé straně. Ale buď sejí to nepovedlo, nebo ji už shodili dřív. Neviděl jste ji někde na cestě?

Ne, a na voze jsem viděl viset taky jen jednu postavu.

Vy jste mě viděl? Kdy?

Když vůz zastavil u Mainsova domku. Byl jsem u Bonity.

Oh rozumím! Víte, kdo byli ti mládenci?

Ne a taky je mi to jedno. Bonita řekla, že jsou příliš opovázliví. Mne to zajímá jen kvůli Bonitě. Slíbila, že nebude pít. Dá se ale snadno ovlivnit. Mluvil jsem s ním jako Renův přítel.

To jsem nevěděla. My jsme myslely, že hoši půjdou s děvčaty do kantýny. Od Barga Hillcota je to prostě špinavost; zrovna se zasnoubil s Maramee! Lancei Sidwayi, muži jsou všichni špatní!

Ano, odpověděl Lance nejistě. Pomalu mu docházelo, že se ještě nepohnula. Ve světle hvězd viděl její výmluvné oči.

Maramee kvůli tomu svoje zasnoubení s Bagem zruší. A byla tak šťastná! Doufám, že Allie někde nespádla.

Co je s vámi? zeptal se Lance náhle a ostře se na ni podíval.

Myslím, že jsem se poranila.

Kde?

Na noze. Napřed jsem si myslela, že jsem si vymkla kotník, ale nejsem si jistá.

Ukažte, podívám se.

Měla vysvlečenou botu a punčochu.

Nedotýkejte sejí! zvolala.

Ale nedal se zadržet a ohledával nohu, až vykřikla.

V pořádku, v pořádku! Pohněte s ní!

Oh, to můžu. Nebolí to.

Kotník je v pořádku. Narazila jste si pravděpodobně nárt. Když si budete nohu koupat v horké vodě, budete zítra nebo pozítří v pořádku.

Musím jít domů.

To nemůžete. Přivezu váš vůz.

Pak to ostatní zpozorují. Musím se dostat do svého pokoje tajně.

Nesmysl! Mohu vás odnést.

Nahlas se rozesmála.

Ale já to opravdu můžu udělat! Dokážu hodit pytel pšenice přes celý dvůr!

Já vím, že jste hercules, pane Sidwayi. Ale nedám se tady od vás vláčet.

Velice opatrně se vydala cestou vzhůru; našlapování jí muselo působit veliké bolesti. Vsunul ruku pod její paži. Po cestě to pak šlo lépe. U smrků se však zapotácěla. Ale tahle dívka se nedokázala jednoduše vzdát.

Proč se ode mne nechcete nechat nést? Jednou už jste mi to dovolila.

Právě proto!

Jestli vy nejste to nejpodivuhodnější a nejpotřeštěnější děvče, sním svůj klobouk!

Ano, když žádný nemáte.

Lance poznal, že děvče už dál jít nemůže. Vyčkával. Nakonec zaklela a téměř ve stejném okamžiku vzlykla. Bez dalších slov ji zvedl a nesl.

Tak! Není to lepší?

Lepší to je ale obávám se, že taky nebezpečnější.

Musel se na ni podívat. Výrazu jejích očí však nedokázal porozumět.

Nebezpečnější? Co tím myslíte?

Vidíte, že jsem bezmocná. Mohl byste dostat nějaký nápad jeskynního člověka! To by nebylo nakonec tak docela špatné. Ale vy jste právě líbal pravděpodobně Bonitu!

To ano. Kvůli Renovi hlavně.

A včera večer to byla asi Bu Allenova. Její niž na rtech byla úplně rozmazaná, když přišla. A jak zářila!

Miss Stewartova, včera jsem ji vůbec neviděl, protestoval Lance.

Ale políbil byste ji, kdybyste byli spolu, že ano?

To by záleželo zcela na ní.

Oh, jak rytířské! Lancei, působíte mi bolest.

Jak to? otázal se zlostně.

Protože jste lhář!

Dobrá, miss Stewartova, byla jste ke mně zlá a sice proto, že k ničemu nejste.

Pusťte mě na zem! Raději zemřu, než

Nesmysl! Můžete umřít, až vás donesu domů. Doufám, že se zalknete svým strašným jazykem!

A všechna děvčata vás považují za skvělého chlapíka oh, můj Bože! Její smích zasáhl Lanceho jako bodnutí nožem.

Vaši přátelé si myslí totéž o vás ale vůbec vás neznají.

A vy asi ano!

Líp, než tušíte, odpověděl bez dechu.

Odpočiňte si, nebo upadnete! Myslím, že přece jen nejste tak silný.

Lance vzdychl. Posadil se na balvan pod smrky, ale nepustil ji.

Pojednou si vzpomněl, co včera večer slyšel v patiu. Přitiskl ji na prsa a políbil ji.

Myslela jsem si, že už je načase, zamumlala Madge.

Líbal ji na tváře, na oči, na vlasy a konečně dlouze a vášnivě na ústa.

Zatraceně! zasténala, když zase mohla dýchat. Tloukla ho a tahala za vlasy. Urážíte mě!

Moje polibky jsou zrovna tak dobré jako od jiného vašeho mládence navíc jsou čistší a svěžeji z nedostatku cviku!

Opět ji políbil jako nějaký šílenec. Nesl ji dál a po každém kroku ji líbal. Ale teprve když došel k západnímu křídlu domu, všiml si, že se proměnila. Měla oči pevně zavřené, rty otevřené a pálily zvláštním žářem. Teprve když ji vsunul do pokoje otevřeným oknem, zpozoroval, že mu položila paži kolem krku. Opatrně ji odsunul, pak se vyčerpaně opřel o okno. Očekával, že promluví.

Ale jenom se na něho podívala. Tak, jak teď spatřil její tvář ve světle měsíce, ponese ji navždy ve svém srdci.

Majesty, začal chraptivým šepotem. Já

Ale nedokázal říci víc.

9. KAPITOLA

Madge seděla na své posteli a dívala se oknem do tmy, kde Lance Sidway zmizel. Zcela okrajově vnímala bublání vody, písňe cvrčků a smích svých hostů v obývacím pokoji. Ale jinak cítila jen horkost svých planoucích rtů. Aniž by na to myslela, třela si kotník. Pocit napětí a horko na její noze ukazovaly na nějaké poranění, ale necítila žádné bolesti. Prožila prudké zvraty pocitů rozzlobení, překvapení, ořes, zuřivost, nenávisť a nakonec lásku. A teď zbylo z její uražené pýchy, pochybností, z její nedůvěry jenom jediné: byla bláznivě zamilovaná.

Neplakala. Dostala jen to, co zasluhovala. Ale nebyla taková, jak on věřil. Toho si byla teď pojednou vědoma. Od počátku všechno působilo k tomu, aby byla v jeho očích snižována její bouřlivé vyžadování koně oh ne, to nebyl začátek její setkání s gangsterem Uhlem! To ji předvedlo před tímto mladíkem z Oregonu ve špatném světle. A pak to šlo podobně dál: její prchlivost, neupřímnost, její intriky, zlý jazyk a její výsměch. Musel také slyšet, jak ji Rollie políbil. Ten cowboy vlastnil něco, co těm ostatním mladíkům chybělo. Jeho dnešní chování se k tomu nehodilo, a to připadalo Madge nevysvětlitelné. Nechtěl ji líbat. Neschvaloval její chování, opovrhoval jím. Chtěl svými polibky jen pomstít ty mládence, které ona líbala a na něž zapomněla! Jeho bouřlivé jednání mohlo mít tisíc důvodů a motivů, ale vyšlo z něho jen jedno odhalení: láska, s kterou si tak povrchně pohrávala, ji mstivě zasáhla.

Rázem se jí zmocnil šílený hněv. Chtěla ho zabít. Nebude stačit, když ho vyžene bičem. Nesměl žít a líbat děvčata, jako byla Bonita světlo v jeho oříškově hnědých očích nesmělo zářit na druhé

Oh, nesmysl! zarazila se. Pojednou už neměla zlost, byla jenom nesmírně unavená. Odsunovala jsem den zúčtování moc dlouho!

Na chodbě zazněly kroky.

Majesty! volala Alálie. Slyšela jsem tě?

Tomu bych se nedivila nadávala jsem. Pojď dál. Co se s tebou stalo?

Spadla jsem do prachu. Nic jsem neviděla a pak jsi s vozem zmizela. Tak jsem šlapo cestě a čekala na tebe.

To je zvláštní, že jsi neviděla, jak mne ten cowboy nesl, a neslyšela, jak mne líbal!

Majesty!

Opatrně, miláčku. Jsem mrzák. Spadla jsem z auta. Pomoz mi do ložnice!

Poslala Allie ven podívat se, kde jsou ostatní, a poprosila ji, aby spala u ní. Allie se brzy vrátila.
Tvoje matka šla spát. Řekla jsem tvému otci, že jsi unavená. Zdálo se, že ho to znepokojilo. Madge a unavená?' řekl.
Sám vypadal utahaně. Myslím, že má s námi starosti.
Kde byla děvčata?
Ve svých pokojích až na Bu. Dixie řekla, zeje na výpravě za cowboyi.
Oh! zvolala Madge.
Miláčku, co ti chybí? Mám obavy, že dostáváš horečku!
Horečku ano! Haha náhlou horečku! A hoši?
Jsou pryč. Nechtěli vzít dívky s sebou.
Bu chtěla jen krýt to trio ničemů. Všichni vědí o té domluvě. Barg, Daweson a Brand byli v autě. Vzali do města Bonini a její dvě přítelkyně.
Ne! Majesty!
Ale ano!
Od Barga je to prostě špinavost! Ten ničemný vagabund! A Maramee je tak šťastná; to jí zlomí srdce!
Nesmí se to dozvědět.
Ach, je to jen hra.
Možná. Ale začínám mít vztek. Udělala jsem, co jsem mohla, abych jim poskytla zábavu. Jsou skvělí, ale dělají jen to, co se jim líbí. Představ si, že by došlo k nějakému neštěstí nebo boji. Co by řekl tatínek? Jsem celá pryč strachem, když na to pomyslím! A co teprve Danny Mains! Ten tu černočkou čarodějkou zbožňuje! A co by udělal ten cowboy? Ó, můj Bože!
Majesty! Vždyť tě uslyší! Cowboy myslíš Sidwaye? Tomu do toho přece nic není.
Je! Ren je jeho kamarád. Allie, ten cowboy by mládence zahnal do stodoly a
Ale dosud se nic zlého nestalo!
Stalo! Mně! šeptala Madge. Smrt by nebyla z polovičky tak zlá.
Majesty, blázníš? Co se stalo?
Madge objala věrnou přítelkyni a vyprávěla.
Teprve teď mi to začíná být pomalu jasné, skončila. Co tomu říkáš?
Majesty ty ho miluješ! šeptala Allie zděšeně.
Ha ty jsi bystrá hlava! Nemluvme už raději o mé rozdvojené povaze! Ale co Lance svými polibky zamýšlel?
Madge je zcela nemožné, že by tě nemiloval.
Proč?
Protože je muž! Ty jsi ho vždycky tak strašně trápila! Už dávno je mi ho líto. Viděla jsem to v jeho očích.
Ty jsi stejně sentimentální jako Maramee. Ten cowboy mne nenávidí!
Tomu nevěřím.
Ale poslouvej přece! Copak se nedá pochopit, že narazím na muže, který mne prokóukne, kterého nedokážu oslnit?
Na muže, který má svoje ideály a mnou proto opovrhne?
Ano a to by bylo strašné. Ale kdyby Sidway do tebe nebyl blázen, nemohl by se tak chovat. Jeho činy platí ne jeho slova! A už přece něco udělal, ne?
Křivdu, to mi udělal, stěžovala si Madge. Oh, Allie, bojím se, že nakonec on tu bude stát veliký a ušlechtilý i přes dnešní noc!
Byl žárlivý. Líbají tě všichni proto to udělal taky. Já to považuji za velkolepé!
Allie Lelandová, ty jsi taky zrádkyně!
Miláčku, už jsi Sidwayovi ukázala svoji pravou tvář?
Ano, jednou prvně u univerzity.
Tak začni zase tam. I kdyby tě nenáviděl, překoná to. Až budeme pryč a nesmíme tyhle skvělé prázdniny příliš natahovat
Až budete pryč? To bych tu nemohla zůstat! Ale musím. Dlužím to tatínkovi a mamince. Ale sama na pastvinách s tímhle orlookým cowboym! Maminka říká, že je takový, jako býval dřív tatínek. Oh!
Majesty, všecko bude zase dobré. Ale bojím se, že budeš muset trpět ještě víc. Teď jdi spát.
Jsem k smrti unavená. Ale co udělám, až se probudím?
Myslíš, pokud jde o něho?
Přirozeně!
Chovej se, jako by se nic nestalo.
Oh! Allie myslím. Konečně sejí v očích objevily slzy. Jsem poražena. Bojím se bojím se že odejde!

* * *

Zlaté sluneční paprsky, které padaly do Madgeina okna, nesouhlasily s šedivou, ponurou prázdnotou, kterou považovala za svůj osud. Allie šla ven, aby přinesla snídani. Madgeina noha byla ještě trochu toporná, ale v nejmenším jí nevadila. V první chvíli si nejsilněji přála, aby byla dole u korralů. Bude Lance tak zbabělý, aby odtud odjel? Jaká děvčata až dosud poznal?
Za žádnou cenu nechtěla, aby byl jeho význam v očích jejího otce snížen. Chtěla ho dnes ráno vidět a přesvědčit se, jestli se ten netvor vyrovná jejím představám. Musí přece vypadat provinile a nemůže se nikomu podívat do očí!
Vrátila se Allie, následována děvčaty.

Ty kůže líná, je deset hodin! řekla Maramée, která vypadala tak vesele a šťastně, že se Madge musela jen divit její lidské důvěřivosti.

Kde jsou Dixie a Bu? zeptala se hned.

Zbláznily se do koní! Dixie sedí na plotě korralů a Bu chce na všem jezdit.

Sletí dolů! prohlásila vážně Madge.

Už se stalo. Ale pořád nasedá. Cowboyové z toho mají legraci.

Později se Madge zeptala na mládence. Byli už několik hodin pryč.

Snad ale ne Barg a

Ano, Barg, přisvědčila Maramée šťastně. Hodil mi do okna divoké růže, aby mne vzbudil. Řekl, že by raději zůstal doma oh, byl tak milý!

To je opravdu Madge se zarazila, když vtrhla dovnitř bez dechu Dixie.

Majesty, ty vypadáš ohromně! Myslela jsem, že jsi nemocná.

Diky, Dixie. Kde je Bu?

Madge děvčata! Tahle putička nám to ukázala! Ponižila dobré jméno našeho společenství!

Proboha a jak?

Bu teď jezdí na Umpquovi. Všechny jsme o to u Sidwaye žebrały nechtěl slyšet. A teď sedí na tom skvělém koni ona a ten cowboy ji učí, jak se skáče přes příkopy! Jak jsem žálila! Ale vypadala nádherně! Jakto jen se Sidwayem dokázala?

Já něco tuším. A taky to zkusím, řekla Šelma Thorneová.

Myslíš, že jsem na něco čekala? Začala jsem tomu cowboyovi o koni básnit a řekla jsem: „Lancei, zaprodala bych třeba svoji duši, abych na tom koni mohla jet.“ A víte, co odpověděl? Řekl mi: „Proč to tedy neřeknete? Nejsem čtenář myšlenek! Umpqua má dívky rád. Počkejte jen, až bude hotova Beulah!“ Nebyla jsem ale na jízdu oblečena, a tak jsem se ho zeptala, jestli mohu jezdit zítra ráno. A on byl znepokojený. „Samozřejmě můžete jezdit jestli tu ještě budu. Ale očekávám, že mne miss Madge dneska vyhodí.“ Majesty, co provedl? Nechceš ho přece vyhodit?

Všechna děvčata se přidala k té prosbě, až se Madge rozzlobila a hodila po nich polštář.

Zmizte vy ďáblové! Musela jsem být blázen, že jsem vás sem pozvala! Ven! Ne já Lanceho Sidwaye nevyhodím!

Můžete mu padnout kolem krku a jeho drahocennému koni taky! Já bych dřív umřela, než bych to udělala!

Vyhrnuly se ven a Madge schovala hlavu do polštářů. Měla vztek. Ale nedokázala pochopit jedno: nedůslednost, která ho vedla k tomu, že na svého koně posadil Beulah Allenovou! Pocit dětinské ješitnosti se pomalu rozplynul před poznáním, že její vlastní štěstí a její budoucnost jsou ve hře. Pokoří se a katastrofu prostě nepřijme! Kdyby byla k Sidwayovi jen zpola tak milá jako Bu Allenova, nebyla by teď v takových nesnázích.

Nemohla si už svoji lásku zapírat byla to příliš velká věc. Pomalu získala zase svoje sebeovládání. V době návštěvy jejích přítelkyň došlo ke třem zasnoubením. Bylo mimo pochybnost, že Beulah a Elwell také patří k sobě.

Madge se rozhodla, že zkrátí všechny ostatní druhy zábavy a soustředí svoje snahy na výlet do hor a na dlouho připravovaný ples. Nakonec vyhledala rodiče. Zřejmě přerušila nějaký důležitý rozhovor.

Ach, drahouškové, neruším? zeptala se a zůstala stát ve dveřích. Pak ale viděla na obličejích rodičů, že přichází právě vhod. Mami, svoje starosti nedokážeš ukrýt a tatínek taky ne! Pocítila lítost. Jak silně svoje rodiče zanedbávala. Jdou vám moji přátelé na nervy?

Bylo to trochu namáhavé, usmála se paní Stewartová. To ale jen proto, že jsme se hned nedovedli přizpůsobit životu, který sem vnesli. Já je mám však všechny ráda, Madge.

A ty, tati?

Já ti to řeknu, až budou pryč. Pak rychle dodal: Oh mně se taky líbí! Musím jen zachovat rozvahu.

Nu, bojím se, že to je odpověď. Neobtěžoval tě Rollie kvůli mně?

Ne, ten mladík se mi vytrvale vyhýbá. Ale přišel k tvé matce.

Tříkrát mi říkal, že by si tě mohl vzít, miláčku. Byl velmi zdvořilý. Vyprávěl mi o postavení a jmění Stevensů. Skvělý mladý muž ale nechtěl by žít tady venku.

Určitě ne! usmála se Madge. A já ho taky vůbec nechci! Nedělej si starosti, maminko.

Madge tak ty chceš skutečně ještě nějakou chvíli zůstat doma? zeptal se chraptivě Stewart a díval se z okna.

Tati! Nejraději by mu sepjala ruce kolem krku ale to nemohla. Odvezu tu bandu dřív, než jsem myslela a pak zůstanu tady navždycky!

Podívala se na matku. Jestliže v době své nepřítomnosti svými bláznivými kousky ztratila otce a on jí již nerozuměl, pak to chtěla v budoucnosti napravit. Její svědomí se probudilo; vždycky věděla, že jednou celým svým srdcem bude milovat nějakého muže a stále na tohoto muže čekala. Snad právě to ji činilo tak divokou.

Tatínku, na co myslíš? zeptala se. Nels mi řekl, že máš finanční starosti.

Ta stará drbna! zvolal Stewart rozhořčeně.

Nezlob se na něho; já jsem to z něho vylákala. Chtěla jsem se dozvědět víc, ale měla jsem tolik práce se svými přáteli.

Kromě toho mám sama starosti, tati.

Ty? Ty jsi přece nejšťastnější ze všech mladých lidí!

Jen na povrchu. Ale nechme toho. Chtěla bych vědět jen jedno: necháš mne všude pomáhat, až moji přátelé budou pryč? Pět let jsem rozhazovala peníze jako nějaký opilý námočník. Tatínku, kdybys se měla dozvědět, že jsem marnotratně utrácela, zatímco vy oh, to by bylo strašné!

K jejímu úžasu ji Stewart sevřel do náruče a přitiskl ji k sobě tak, že mohla sotva dýchat. Přes její rameno řekl:

Madeline Nels zná to děvče líp než my!

Pak ji políbil na vlasy a na tvář a rychle odešel.

Mami, zvolala Madge, co jsem provedla?

Miláčku, tvoje svědomí a tvoje srdce promluví. Věděla jsem, že se to stane; nikdy jsem o tom nepochybovala. Pro bohatou dívku není jednoduché vrátit se z velkoměsta a z koleje na staromódní ranč. Ale věnuj se teď svým přátelům a pak se pustíme do našich vlastních problémů. To jediné, co mi opravdu dělalo starosti, jsi právě vyřídila.

Mami ty myslíš, jestli vás a svůj domov miluji? To bych si nikdy nemohla odpustit!

Jak říkáte vy děvčata: „Nech už těch hloupostí!“ Madge, toho mladého Stevense si tedy nechceš vzít?

Madge nemusela odvracet zrak, protože její oči byly oslepeny slzami.

Ne, maminko. Mám ho ráda a on se mi dvořil, ale nedokázal by snést osamocené pastviny. A to já ano, mami. Chtěla bych dostat nějakého medvěda, který by mne dovedl v případě potřeby zpráskat.

To asi není možné. Doufám, že nic takového nebude nutné. Nechtěla bych, aby se ranč rozpadl.

Přeceňuješ mne, drahá. Já jsem dnes ráno velmi slabé malé děvče.

Určitě se chováš zvláštně.

Madge se chtěla původně svého otce vyptat na výlet do divočiny Peloncillos, které byly dříve známy jako útočiště náčelníka Apačů Cochise. Na jízdu, kterou tam kdysi se svým otcem podnikla, nemohla zapomenout. Z jakéhosi nevysvětlitelného důvodu její radost z tohoto plánu viditelně ochladla. Nechtěla však tento pocit rozebírat a nehodilo se, aby se vzdávala něčeho, o čem celé týdny horovala. Kdyby jen proti tomu našla nějaký rozumný důvod! Jestli si dobře vzpomínala, byla jízda do Cochisova kraje obtížná a dlouhá a rozhodně nevhodná pro greenhorny. Právě to tenkrát rozhodlo – slíbila svým přátelům, že se setkají s pořádným zážitkem.

Naložila dívky do svého vozu a jely k obchodu. Nels tam byl a byl připraven prodat všechno možné, od kalika až k cigaretám. Třikrát už Madgeini přátelé celý obchod vykoupili.

Kde jsou cowboyové? zeptala se Madge.

Lance kope díry na kůly a nadává při té práci jako každý cowboy. Ren říká, že pokaždé, když Lance něco hrozného provede, kope díry.

Jako způsob účinné lítosti?

Pravděpodobně. Rena jsem před minutou viděl, zavolám ho.

Ren byl brzy nalezen a teď stál se sombrerem v ruce před Madge a jejími přítelkyněmi.

Dobrá, cowboyi! Kde je váš kamarád?

Nu, miss Majesty buď je opilý, nebo se zbláznil. Vzbudil mě před svítáním a řekl: „Rene, budu kopat díry pro nový plot. Kdyby mě chtěl někdo zastřelit, pověsit nebo zbičovat, jsem venku. Rozumíš?”

Jak pozorné od něho! poznamenala Madge. A co vlastně provedl?

Zatraceně, to kdybych věděl! Ale muselo to být něco strašného. Zeptal jsem se ho: „To je nějaká legrace ne?” A on odpověděl. „Asi taková legrace jako smrt!” A šel bez jídla pryč. Chudák Nels si s ním dělá starosti.

Udělal byste mi vy dva jednu laskavost?

Práci, nebo zábavu?

Práci! Zajedte s koňmi, pokud budete moci, k pohoří Peloncillos. Najděte starou cestu ke Cochisovu táboru a podejte mi pak zprávu.

Výborně, miss Majesty! Ale k čemu to bude? Na podzim jsem tam nahoře lovil a můžu vám skoro všechno říct.

Rene, mluvte jednou vážně. Mohou tam nahoru jet moji přátelé pohodlně a bezpečně?

Ren sklopil hlavu.

Hrome to ne! Ani pohodlně, ani bezpečně. Ale právě proto by to bylo skvělé!

Mám před tím trochu strach. Byla jsem tam prvně, když mi bylo šestnáct ale tehdy jsem celé léto jen jezdila a byla jsem v nejlepší formě.

Děvčata si začala hořce stěžovat.

Copak my nejsme ve formě? Nejezdily jsme dost? Madge, nám je jedno, jak to bude těžké!

Když bez dechu skončily, řekla Bu:

Lance mi řekl, že to bude všivá jízda.

Všivá? Co tím myslí? Madge se hned domnívala, že se Sidwayova poznámka vztahuje na její plán.

Oh, řekl, že máme všechny moc slabá kolena a příliš měkké zadnice. Myslí, že jsme skvělé, ale na Západ prý nestačíme. A to platí taky pro tebe, Majesty.

Já znám jeho mizerné mínění o mně, odpověděla Madge chladně. Rene, jedte se Sidwayem hned. Zjistěte všechno o cestě – to dobré i špatné. Pak mi to řeknete a rozhodneme se, jestli pojedeme, nebo ne.

Madge, přirozeně jsme pro!

Pak ale ponesete odpovědnost samy, varovala je Madge.

Zavolala ještě jednou Rena zpátky a tiše mu řekla:

Dejte mi vědět, jestli se ten plán bude zdát Sidwayovi proveditelný.

Ren na ni pohlédl v komickém ohromení. Madge se dívala stranou.

Víte, Rene je docela možné, že každým okamžikem odtud odjede. Čím víc ho potřebuji, tím je neústupnější! Vyrazila to téměř plačtivě.

Starrův obličej se rozzářil.

Miss Majesty mezi námi řečeno my víme, že Lance je blázen a taky proč. Chvilí jsem věřil, že jste proti němu. Je to ode mne bídáctví, že ho takhle prozrazuji. Zabil by mne, kdyby se to dozvěděl.

Co kdyby se dozvěděl? zeptala se Madge chladně, ovládajíc se, ačkoli v jejím nitru bouřil vír pocitů.

Že ho prozrazuji. Majesty, on se hrozně vytahuje. Pořád říká, že odjede ale prostě nemůže.

To mne překvapuje! A proč ne?

Domyslete si to sama nebo se zeptejte Nelse. Já už jsem toho řekl dost. Ten psí syn má oči jako ostříž. Mohl by nás teď vidět. V každém případě se dívá jen po vás, Majesty.

Proč, pro všechno na světě, Rene?

Ne že byste nebyla hezká na pohled. Nakoukl jsem mezerou v prknech do jeho pokoje a viděl jsem, jak vzdychá nad nějakým obrázkem. Choval se jako muž, který se na něj musí dívat, i kdyby nechtěl. Později jsem se k němu vplížil. Je to váš obrázek! A teď už se mě na nic víc neptejte. Už takhle si připadám dost špatný. A taky bych ho nikdy neprozradil, kdybych si nemyslel, že ho máte taky trochu ráda.

Že ho mám ráda? opakovala Madge. Do hlavy se jí vlila krev.

Rene, jak vám mohu věřit, když vám nemůže věřit Lance?

Vypadá to, že to nedává smysl; ale můžete!

Já vám chci věřit. Ano, mám Lanceho ráda, odpověděla Madge. A dokonce, kdyby na tom záležel její život, nedokázala by to nechat zaznít lhostejně.

Navenek veselá se vrátila zpátky k děvčatům. Ren potvrdil její vlastní přesvědčení, že ji Sidway, i když ji také nenáviděl, přece měl proti své vůli a svému úsudku rád.

Ve svém pokoji se pak pokoušela vzepřít přílivu lásky, který ji přemáhal a lekal. Varovala sama sebe, že ještě nepřišel čas ke kapitulaci. Ale měla jen nepatrnou naději. Jen kdyby mohla zůstat tak pokorná! Čas bude potom jejím spojencem.

* * *

Začínal srpen a na vrších se ukazovaly první barvy podzimu. Stewart radil dceři, aby neztrácela čas, jestli plánuje delší výlet do Peloncillos. Sděbila mu, že plán téměř ztroskotal. Snake Elwell musel zpátky do koleje k podzemnímu praktiku, Allie chtěla s rodiči jet na Východ a ostatní už mysleli zase na velkoměsto. Přesto byli všichni tím nápadem pořád nadšeni.

Náhoda tomu chtěla, že se nevyplnilo Madgeino přání, aby mohla mluvit se Starrem a Sidwayem po jejich návratu sama a ne před přáteli. Byla se svou matkou v patii, když přišla zpráva, že se oba cowboyové vrátili. Madge se rozběhla po cestě. Jasně barvy na Nelsově verandě jí prozradily, kde jsou děvčata. Byla to dlouhá cesta a Madge si musela oddechnout, než přeběhla dvůr. Koně byli právě vyloženi z nákladních automobilů. Ren byl obklopen Madgeinými přáteli. Sidway stál poněkud stranou. Umpqua na Madge zaržál. Hladila ho, zatímco u ní hledal cukr. Od toho prvního dne na něm už nejela, ale získala si jeho náklonnost. Cítila Sidwayův pohled. Ačkoliv byl zaprášený a neoholený, dělal na ni tak silný dojem, že se ptala sama sebe, jak jeho účinek před ním dokáže skrýt.

Majesty, oni nechtějí nic říct! vyrazila Maremee.

Teď byla Madge u obou cowboyů.

Mládenci, trvalo vám to dlouho, řekla bez dechu a usmála se na ně. Zdálo se, že Sidwayovy hnědé oči dívku provrtávají. Celé týdny takhle nepocítila tento pátravý pohled.

Miss Stewartova, bylo dobře, že jste nás tam poslala; ušetří to vám a vašim přátelům těžkou zkoušku.

Skupinou proběhlo zasténání.

Zkoušku? Co tím myslíte?

Příliš velikou tělesnou námahu pro začátečníky. Odradilo by to i filmaře a ti už něco dokážou! Ta věc se ale dá provést a musím přiznat, že by to byl krásný výlet.

Ale vy ho nedoporučujete!

Ano.

Převzal byste odpovědnost, kdybych na tom trvala?

Ano, kdyby to chtěl i váš otec.

Tatínku, jsi na mé straně?

Dcero, ta záležitost se týká jen tebe a Sidwaye. Ještě mi nic neřekl. Ale napřed si ho poslechni, než uděláš nějaké rozhodnutí. Víš, jaká jsi, Madge!

Madge vrhla na Sidwaye znepokojený pohled. Nechtěla ten výlet podniknout a těšila se, že jej Sidway znemožní. Ale něco na něm ji dráždilo, aby zjistila, zda se vůči němu dokáže prosadit.

Lancei, jste v bryndě! řekla.

Hrome a kdy jsem nebyl? zasmál se.

Podíval se na ni přímo a otevřeně, a přece tak s pochybností, že se vnitřně pod touto zkouškou hroutila. Uhodla, že mříí na jakési zranitelné místo v jejím nitru, o němž sama neměla tušení.

Tak mluvte! řekla nerada.

Cowboy na ni musel vědět něco, co jí mohlo být něčím nepříznivé.

Možná, že se vám to bude zdát zbytečné, řekl chladně, ale rozvážila jste výdaje?

Výdaje? opakovala. Tuto otázku nečekala.

Ano. Třeba jste na to nemyslela.

Ne. Obvykle nepřemýšlím nad tím, co moje plány budou stát.

Právě proto se o tom zmiňuji. Ten výlet bude totiž stát spoustu peněz. Parta dělníků bude mít aspoň dva týdny práci. Chata v Cochisově táboře se rozpadla a musí být opravena. Na ranči nejsou žádné stanové dílce a náčiní k vaření.

Budete tedy potřebovat kompletní tábornické vybavení. Máme také málo nákladních sedel a well, chcete podniknout ten výlet v takovém měřítku, v jakém obvykle všechno provádíte?

Obávám se, že ano.

Přirozeně! Pak by se muselo koupit dvacet nových nákladních sedel a nejméně deset nových nákladních zvířat. To by zase znamenalo, že by se muselo najmout půl tuctu jezdců. Vidíte je to dost veliký podnik.

Chápu, řekla Madge s pochybnostmi.

Ke cti jejích přátel je třeba říci, že se toho plánu ihned zřekli. Ale kam tím jen Lance Sidway mířil? Věřila jeho zprávě. Už čtvrtina těch překážek by stačila. Myslel asi, že i přes jeho nepříznivou informaci bude chtít jít. A také ještě myslel na nějaké jiné věci, které jí byly hádankou.

Jeden okamžik si myslela, že si jí nevází proto, že dosud nikdy nebrala ohled na výdaje. Vzpurné hnutí provést zrovna to, co on čekal, opět rychle uhaslo, když spatřila v jeho hnědých očích výsměšné světlo. V jediném okamžiku pochopila, jak by ho dokázala překvapit.

Děkuji, Sidwayi. Podle vaší zprávy se toho výletu vzdám. Dovedu ocenit, že jste byl velice svědomitý a spolehlivý. Když jeho špatně zastřené překvapení ukázalo, že její intuice byla správná, byl tento dojem ještě posílen ulehčením, které prozradil jeho výraz. Domnívala se také, že vidí, jak se Sidwayovo ulehčení odráží i ve tváři jejího otce. Měli ti dva snad spolu nějakou dohodu? Tenhle nápad zapudila.

Přátelé náš bláznivý výlet je odtrouben, řekla. Snad v některém jiném létě. Místo toho uspořádám obrovský večírek. Vypukla vřava. Když rámus trochu ustal, viděla Madge, že před ní stojí Sidway.

Zaplať Pánbůh, že o tom nemusím podávat zprávu! Ale pojďte! Odvedl ji stranou. Vy nevíte, na co jsem myslel a já vám to taky nikdy neřeknu ale prosím vás o prominutí. Jste opravdu ušlechtilá krev. Žádný div Odmlčel se, stiskl jí ruku a vykročil k ubytovně.

Madge zůstala chvíli nepohnutě stát a ptala se, co asi bylo to, co neřekl. Pak šla ke svému otci.

Tati, napálil jsi mne s Lanceem?

Má milá, já na tom nenesu vůbec podíl, ať tomu říkáš, jak chceš, zasmál se. Může to ovšem vypadat tak, že jsem tvůj plán pokazil v dohodě s Lanceem. Ale nic mi neřekl. Myslím však, že to udělal dobře. Tvoje matka bude mít radost.

Co chce ten pletichář dosáhnout tím, že mamince a tobě udělá radost? To je mi trochu záhada!

Madge, je to prostě milý chlapík, který toho u tebe mnoho neschvaluje.

Tati, řekl několik zvláštních věcí málem mi rozmáčkl ruku a pak utekl!

Děvče, kdybychom tě mohli zavřít na nějaké místo a násilím tě přinutit, abys pár hodin naslouchala bylo by to s tebou přesně tak jako s tvou matkou, když před pětadvaceti lety přijala jedno důležité rozhodnutí.

Tatínku, zavřít mě a přinutit? Teď jsi ke všemu i ty tajuplný!

Stanovila pevně datum pro večírek. Rozeslala pozvání všem známým od Douglasu po Bolton. Také všichni señoři a señořity ze známých Bonity byli pozváni. Jeden celý den zabrala dekorace.

Příštího dne bzučel ranč Majesty jako včelí úl. Naposled přišlo šestnáct hudebníků to bylo brzy odpoledne. Děvčata neměla ani chvilku volnou. Když jim konečně Majesty ukazovala nové šaty, které si uschovala jen pro tuto příležitost, stály jako očarované. Jen Bu Allenova přerušila mlčení.

Můj Bože! zvolala rozrušeně. Majesty v těchhle šatech se musíš vdávat!

Bu dívka potřebuje k vdavkám kromě šatů ještě něco jiného.

Madge se zamyslela. Měla všechno: skvělé rodiče, výborné přátele, bohatství, vzdělání, ranč, koně, auta všechno, co může učinit dívku šťastnou kromě muže ke vdávání.

Ale to bylo to poslední, co ji teď zaměstnávalo. A tento nedostatek také nemohla tohoto večera odstranit, ledaže by potlačila svoji posedlost oním cowboyem, který na ni nereagoval. Ale přesto v ní byla hluboce zakořeněna myšlenka, že jen nějaký cowboy, jako býval její otec, by ji mohl dobýt.

Pozdě odpoledne usnula a byla nakonec probuzena Allii a Maramee. Řekly jí, že je všechno připraveno a že se dostavili první hosté. Přítelkyně jí vykartáčovaly vlasy, až zářily jako oheň, a pomohly jí při oblékání modrozlatých šatů. Jako jedinou ozdobu si vzala perlový náhrdelník dar její tety Heleny. Byl tak krásný a cenný, že se jej Madge celá léta neodvážila vyjmout z trezoru.

Allie se na ni němě dívala, ale Maramee nemohla se svým obdivem přijít ke konci.

Jedenkrát v životě! bylo všechno, co Madge zašeptala svému obrazu v zrcadle. Šla za svou matkou; byl tam i otec. V tmavých šatech vypadala nádherně.

Oh, mami, ty jsi opravdová dáma. Tati, není úchvatná?

Zdálo se, že její rodiče zůstali chvíli beze slov, ale jejich pohledy by uspokojily mnohem marnivější dívku, než byla Madge.

Museli jste mne vidět první! Nu, je to můj večírek. Oni to nevědí, ale je to moje rozloučení s nimi, s kolejí s jejich způsobem života. Jen se, prosím vás, neděste co bychom ještě mohli provést!

Vyběhla z pokoje a narazila na chodbě na Sidwaye. Ve svém tmavém obleku vypadal tak odlišně, že ho na první pohled nepoznala.

Oh, to je ode mne hloupé! Vždyť je to Lance!

Trhl sebou a sraštil čelo. Pak se narovnal, tiše a zvláště se usmál a hluboko se uklonil.

Lancei líbím se vám? zeptala se měkce.

Majesty vždycky jsem si myslel, že jste nezvedené dítě. Ale teď vím něco jiného!

A je to poklona, nebo urážka?

Promiňte naléhavě hledám vašeho otce. Zjistil jsem, že část jeho stáda byla ukradena. A já chci přijít na to, kdo je ukradl a kam je zahnal.

Oh, Lancei, to je strašné! Musíte mu to říct dnes večer? naříkala.

Vlastně ne. Neřekl jsem to ani Renovi. Ten ubohý mladík! Láska je opravdu strašná věc!

To opravdu je, souhlasila ohnivě Madge. Ale o tom jste asi jen slyšel nebo četl, ne?

Spěchala kolem něho do svého pokoje. Kdyby s tím cowboyem strávila jen deset minut, nezažila by dnes večer žádný triumf. Jakým pustošivým účinkem na ni působil!

Děvčata přicházela do jejího pokoje; každá měla nové šaty.

Najděte hochy! poručila Madge. Hned budu za vámi.

Pak zavolala číšníka, hezkého Itala v neposkvrněném bílém úboru.

Doufám, že jste spokojena, řekl.

Corvalo, v obývacím pokoji podávejte šampaňské na druhých stolech víno. Punč musí být zvlášť silný hned vám dám svůj tajný recept. A přesně se ho držte!

Společně se svými přáteli pak vyhledala hosty. Mexikáni byli nadšení; rančeři, na které se pamatovala, přišli všichni a také cowboyové z pastvin.

Smečka vlků! řekl Rollie. Ti tě sežerou! Jsem jen rád, že jsi pod mými křídly.

To jsi tak spolehlivý?

Velké patio bylo pestře vyzdobeno; na obloucích chodeb visely barevné lucerny. Španělsko-indiánská dekorace se zázračně hodila do starého domu ranče. Madge si položila ruku na srdce; cítila náhle tupou bolest. Co bylo toto bodání, které se vplížilo do jejího štěstí?

Ale nebyl čas na úvahy. Veliký služební gong zazněl chodbami a patiem. Orchestr hrál exotické melodie. Oznamovaly začátek španělské fiesty, která měla trvat až do rána.

Madge se posadila se svými rodiči a přáteli z koleje k slavnostní tabuli v obývacím pokoji. Stůl byl vyzdoben skleníkovými orchidejemi a prostřen stříbrem a krystalem/Zdalo se, že Stewart je tou nádherou úplně omámen. Pak podlehl kouzlu, které vyzařovalo z radosti jeho ženy a šťastné nálady Madge. Snake Elwell a Bu se pustili do tance jako první pár. Bu vypadala úchvatně ve svých bílých šatech. Madgein otec se mezitím už bezpodmínečně těmto moderním mladým lidem vzdal.

Madgeiným ostrým očím neušlo nic; jednou spatřila Sidwaye a Starra, jak se dívají k obytnému pokoji. Viděla také, že její otec nepil šampaňské. Po jídle se téměř bez přestávky tančilo. Madge tančila vášnivě ráda a první hodina uběhla jako vítr. Nakonec někdo připomněl punč. Madge ho ochutnala jako první. Jen ona věděla, že tento tak neškodně vypadající nápoj měl v sobě dynamit.

Poslyš, Madge, kde jsi tenhle nápoj objevila? zeptal se Rollie, který se považoval za znalce.

Pro mne je to novinka!

Pěkně mírný, řekla Allie z vysoka. Způsobila tím hlasité veselí, protože alkohol vůbec nesnášela.

Madge nakonec svoje přátele od bowle odtáhla. Během tance však punč stále pozorovala. Jak předpokládala, podléhali její přátelé poněkud zrádnému nápoji. Sledovala je s ďábelskou radostí. Také její otec, Sidway, Nels, Starr a Danny Mains punč objevili.

Madge zaslechla jejich rozhovory a slyšela dost, aby ji na okamžik přepadly výčitky svědomí.

Ale dnes chtěla mít v hlavě jen veselé myšlenky a vrátila se zpátky k tanci. Rollie, který vypil už víc, než pro něho bylo zdrávo, byl trochu dotěrný. A pak spatřila Sidwaye. Byl větší než její přátelé z koleje. Ve svých černých šatech byl štíhlý se širokými rameny určitě nejhezčí mladík mezi přítomnými. Nejdřív tančil s Bonitou a pak už byl jen krůček k Beulah Allenové. Nakonec provedl všechny její přítelkyně. Madge přirozeně očekávala, že přijde i pro ni, ale nepřiblížil se k ní a také na ni nepohlédl. Madge považovala za nezdvorné, protože byla přece hostitelkou. Ale mezi oběma platila zřejmě jiná pravidla. Její pocit štěstí se proměnil a jen návštěvy punče udržovaly jej i náladu.

Kolem půlnoci se zdálo, že zábava vrcholí. Její otec a jeho přátelé stáli vzdor punčové bowli ještě pevně na nohou, ale Stewart, jak se zdálo, ztratil svoje veselí. Madge viděla, jak její matka na něho mluví. Doufala, že otec brzy odejde. Přirozeně nedojde žádnému zápasu, jak je znal Stewart ve svých dnech jako El kapitán; ale Madge cítila, že se něco stane, a už litovala, že za to byla odpovědná.

Začalo to překvapením. Bu Allenova se posadila se skleničkou punče v ruce na zem a náhle provedla salto. Nerozlila ani kapičku. Mládenci a děvčata řvali radostí. Povzbuzena jejich nadšením metala salta napříč celou místností. Nels a Danny Mains byli úplně hysteričtí; Ren vyrazil cowboyský výkřik a Sidway odešel z místnosti. Stewart, jehož tvář byla jako bouřkový mrak, zvedl jenom ruce do výšky jako člověk, který se nedokáže srovnat se skutečností, a vyrazil ven do patia.

Madge se za ním polekaně dívala. Zašla příliš daleko, Ale ona přece nevěděla, že se Bu bude chovat tak pošetile. Věděla, že by měla energicky zasáhnout, když Snake dívku chytil a vyvedl ven. Po té příhodě se party rychle rozešla. Jen v patiu, kde seděli hosté ranče, probíhala ještě slavnost nerušeně dál.

Když Madge spatřila, že v jednom rohu Barg a Maramée usnuli a ještě několik dalších párů zmizelo, poznala, že její večírek je u konce. Byl to neúspěch. Věděla, kdy přestat s pitím, ale ve své zahořklosti teď na to nedbala. S Rolliem vypila dvě další sklenice. Když si přehodila plášť a vyšla s ním ven, poznala dvě věci: zeje Rollie značně opilý a že její temné myšlenky zahrnala nová radost. Lance Sidway se k ní nepřiblížil. K čertu s ním! Rollie byl její kamarád a ona opětovala jeho polibky. Byla téměř omámena, ale nechtěla o ničem přemýšlet. Nakonec byly i horší věci, než vzít si Rolliho Stevense.

Pod smrky našli na mýtině malou lavičku. Rollie se posadil a přitáhl šiji na klín.

Vezmeš si mě? řekl těžkopádně.

Kdo ti to řekl? zasmála se.

Já to říkám tobě, odpověděl prudce.

Rollie, ty jsi opilý!

To je tvoje vina!

Naletěli jste na punč. Ten je mým tajemstvím.

Tak. Tajemství ano, to se k tobě hodí, Madge. Já ti taky jedno řeknu!
Ostrý tón jeho hlasu probudil v dívce poznání situace.
Máš mě přece ráda? zeptal se.
Přirozeně tě mám ráda jako kamaráda a starého přítele ale
Nesmysl! Toho už mám dost!
Jeho polibky byly prudší. Madge už je neopětovala. Odstrčila ho a to jej podráždilo. Poplašil ji cinkot jejích perel. Ten blázen ještě její náhrdelník přetrhne!
Pust' mě jsi opilý!
Odtáhla obličej, ale Rollie byl ještě neurvalejší.
Zuřivě ho odstrčila a vyskočila z lavičky. V temnotě narazila do někoho, koho považovala za Rollieho. Musela se chytit jeho paže, aby neupadla. Zdálo se, že sedí opřen o kmen stromu ale Rollie stále ještě bručel a klel na lavičce!
Oh! Kdo? vykřikla Madge a podívala se na muže, do něhož narazila.
Měl ruce položeny přes oči a uši. Teď je odtáhl a ona poznala Lanceho Sidwaye. Přes ochromující údiv dokázala vstát. Její ohromení se změnilo v stud a zlost.
Vy? vyrazila.
Pomalů se napřímil. Šikmo na jeho tvář dopadl paprsek měsíčního světla. Byla popelavě šedá, ale jeho oči žhnuly jako uhlíky a pohled byl ostrý jako dýka.
Ano, já! Kdo jiný by, k čertu, mohl mít takovou smůlu? zvolal hořce.
Lancei Sidwayi vy jste mne sledoval?
Jen si touhle myšlenkou nelichotíte! vzplanul. Odešel jsem od té opilé party a na cestě domů jsem se zastavil, abych si vykouřil cigaretu. A pak jsem tu zůstal jako blázen sedět! Viděl jsem vás přicházet a byl jsem si jistý, že půjdete dál ale neudělali jste to. Hahaha!
Oh, vy lžete a teď se mi vysmíváte!
Ne, nelžu, ale směji se vám, Madge Stewartova!
Rollie se narovnal, ale ve své těžké opilosti zůstal opřen o lavičku.
Kdo co?
Rollie, to je Lance Sidway. Celou tu dobu byl tady.
Ten cowbojský klacek ten domýšlivý osel! Poslyšte, vy jste mne špehoval! Já vám sedřu kůži! vykřikl Stevens a rozpráhl se na Sidwaye.
Ruce pryč! poručil cowboy a odstrčil ho. Je mi líto, ale já jsem nevinný. Nikoho jsem nešpehoval, rozumíte?
Lžete, Sidwayi! Madge špehujete pořád lepíte se na ni!
Sidway sebou trhl.
Stevensi, kdybych byl vámi, choval bych se jako gentleman ale to vy nejste! Nechci využívat toho, že jste opilý.
Někdo by vás měl zbít a jestli mě z té věci nevynecháte, budu to já!
Stevens na něj skočil, ale Sidway se mu vyhnul.
Nech ho na pokoji, Rollie! Jsi opilý! zvolala Madge.
Sidway musel nakonec odvracet Stevensovy rány. Když ho jeden silný úder zasáhl do tváře, změnil taktiku. Chytil studenta za ramena, prudce jím zatřásl a odstrčil ho zpátky.
Stevensi, varuji vás! Nechtě mě na pokoji, nebo vás srazím!
Kdybych měl revolver, zastřelil bych vás!
Ano, kdybych se k vám obrátil zády. Držte se ode mne stranou!
Lancei, jděte od toho blázna pryč! prosila Madge, která měla na Stevense ještě větší zlost než sám Sidway.
Jistě to prosíte! Mám od toho chlapa utéct, aby jeho krásný obličej neutrpěl žádnou škodu! Zkažené vejce se nedá zachránit, Madge Stewartova. Já jsem ten, kdo byl uražen, a pomalu začínám dostávat vztek!
Když se Stevens znovu bojovně proti Sidwayovi postavil, nenarazil na žádný odpor. Cowboy stál se spuštěnými rukama bez pohybu v měsíčním světle. Madge však viděla, že vypadá nebezpečně.
Vy nesnesitelný kravský pacholku! vykřikl Rollie a uhodil Lanceho dvakrát do obličeje.
Dobře, Rollie. Uvidíme, jestli něco vydržíš! odpověděl Lance zlostně.
Jeho úder byl krátký a pádný. Stevens se těžce skácel a už se nepohnul.
Tak! Je mi líto, že jsem musel vašeho galána tak zřít, miss Stewartova. Ale viděla jste sama nešlo se tomu vyhnout.
Oh, leží tak tiše a je tak bledý! zvolala Madge polekaně.
Doufám, že už nebude skuhrat, odpověděl Sidway brutálně.
Co mám dělat?
Nu, můžete jít ke svému otci a k Nelsovi, říct jim, co chtěl ten chlapík udělat a pak se dívat, jak ho věší na nejbližší strom!
Lancei Sidwayi vy jste krvežíznivá šelma! Nestačí, že jste poslouchal jako odporný špiel teď
K čertu, řekl jsem vám, že nejsem ničím vinný. Nedíval jsem se a také jsem nic neslyšel. Aspoň ne, dokud jste nezačali tak hlasitě
Ale měl jste se hned nechat vidět!
Správně. To mne mrzí. Ale polekal jsem se byl jsem zmatený a nebylo to pro mne zrovna lehké Madge Stewartova!
Při posledních slovech se mu sevřelo hrdlo a díval se na ni se strašlivou výčitkou.
To není pro gentlemana omluva.
Ne. Ale, proboha myslíte si snad, že vy jste nějaká dáma?
Lancei Sidwayi to jsem byla a stále jsem.

A já jsem bídná plíživá veš!
To srovnání je skutečně šťastné!
A vy jste Majesty Stewartova se svými vlastními zákony nevšední dáma princezna, která nedokáže činit bezpráví!
vybuchl vášnivě. Teď poslouchejte! Tenhle kolejní tramp nebyl opilý. Ale váš otec by vámi pohrdal, kdyby stál na mém místě.
Rollie se zapomněl to přiznávám ale já jsem
Pah! Pro pořádného chlapa jste jen nicotná cetka! zvolal chraptivě.
Madge ho udeřila prudce do úst.
V příštím okamžiku pleskla jeho plochá dlaň na její tvář, že nebýt lavičky, upadla by. Téměř slepá zuřivostí ho znovu vší silou uhodila.
Kočka, co? vyrazil chraptivě. Ale ze mne psa neuděláte!
To vůbec nepotřebuji
Uchopil ji tvrdými, silnými pažemi a zatáhl ji do měsíčního světla.
Majesty Majesty jaký výsměch je tohle jméno! Jednou v životě teď slyšíte pravdu!
Rázem byl zvláštním způsobem proměněn, tak vztekle poutivý a nelítostný, že dívce kleslo srdce. Chtěla ho dál urážet, ale nemohla. Zatřásl jí jako předtím Stevensonem.

Majesty Stewartova! Všichni věří, že jste skvělá dívka. Pyšná, bohatá, s modrou krví! A zatím jste falešná jako peklo!
Bylo to už dost zlé, než jsem vás dnes přistihl. Děkuje Bohu, že jsem to byl já a ne tatínek. Vytrpěl toho od vás už dost!
Sidwayi, co tím myslíte? zašeptala a sklouzla na lavici.
Že váš výtečný otec a vaše obdivuhodná matka jsou pro vás až proklatě dobří, Madge Stewartova!
Lancei to to já vím
Ale nevíte, co jste jim způsobila!
Oh! Snadné peněžní nesnáze?
Ano, peněžní nesnáze! vyrazil.
Madge zasténala. To bylo tedy to, co ji tak neurčitě pronásledovalo! To bylo to jediné, čemu se nepodívala do tváře. Cítila to z hořkosti Sidwayových slov, v nesmírném pohrdání jeho pohledu. Toto něco mu nad ní poskytovalo převahu. Její odvaha se zlomila.
Je to můj osud, že vám to musím říct zrovna já, pokračoval. Váš otec mi svěřil svoje účetní knihy, abych je dal do pořádku. Nevěděl, že v nich nechal vaše bankovní účty. Prošel jsem je a tak jsem se dozvěděl o vašich zkažených výstřednostech a o tom, jak se vaše rodiče pro vás zruinovali!
Oh, Lancei ne ne! Vy se zlobíte a já vám nic nevytýkám. Ale buďte milosrdný a už nic neříkejte!
Nemohl bych ani dost říct, přerušil ji bez soucitu. Mám rád vašeho otce připomíná mi mého vlastního. A vaši matku teprve všechno pro Majesty! To byl příběh tohoto ranče. Madge Stewartova vy nejste bohatá! Nemáte už žádné příjmy ty přestaly už před třemi roky. A vaši milí rodiče vás nechali utrácet jako opilého námovníka! Obětovali se pro vás pro vaše studium, vaše šaty, vaše automobily, vaše koktajlové schůzky s gangstery! Můj Bože to je to nejhorší!
A tenhle večírek tato exotická fiesta pro vaši slávu tu jste uspořádala, když jste bez peněz! A váš otec sehnal dohromady svůj poslední dobytek, aby ho prodal aby zaplatil vaše dluhy! A dnes kdy celá země tančí a pije na vaši počest bylo toto poslední stádo ukradeno!
Madge ukryla obličej do dlaní. Rána dopadla. A jediný, kdo ji dokázal smrtelně zasáhnout, byl on!
A teď vy andělská tvářičko, šeptal Sidway vyčerpaně, je váš otec na mizině. Kdo ten večírek zaplatí? Chtěla byste, aby Nels, Ren a já naše ušetřené peníze
Madge natáhla třesoucí se ruku a umlčela ho. A zatímco se její pýcha a štěstí rozpadalo na kusy, slyšela, jak Sidwayovy rychlé kroky doznívají.

10. KAPITOLA

Na poloviční cestě svahem dolů se Lance ve svém slepém spěchu zastavil. Španělská hudba měkce pronikala do tiché noci. Měsíc nemilosrdně zářil bílým světlem. Co to udělal? Posadil se pod smrky a boj oval se svými protichůdnými pocity.
Brutálním způsobem znemožnil svůj další pobyt na ranči. Ten dlouho odkládaný zlom mu nevýslovně ulehčil. Ale přesto jej trápilo svědomí.
Proč? zašeptal. Proč mám takový pocit? Ona si to přece nezasloužila!
Byl rád, že našel odvalu jí to říci. Jestli je v ní dobré jádro, jistě ho přivede na denní světlo poznání pravdy. Proč ale tedy to bodání v jeho srdci, tiché hlasy v jeho uších? Mohl jí to říci bez vášně jako posel osudu ale klesl na úroveň lidí, jako byl Uhl. Snad byl ten gangster dokonce větším gentlemanem! Lance se cítil neskonale bídně.
Ohmatal si bolavé rty a zjistil, že krvácejí. Co s tím? On ji také tvrdě uhořel, takže málem upadla. Náhle mu bylo všechno jasné. Důvodem jeho neuvěřitelné zuřivosti byla žárlivost. On, který Madge Stewartovou zbožňoval jako modlu, byl zavrženíhodným osudem přinucen choulit se tam ve stínu a vidět a poslouchat polibky, které marnotratně rozdávala svému kolegovi. Pokoušel se ten obraz vymazat. Bylo to jako smrtelný úder. Ale co ho páliho jako žhavé železo, bylo jeho vlastní zlé slovo žárlivé, nepravdivé slovo, pro které ho udeřila přes ústa.
To bylo ode mne sprosté, mumlal tiše. Můj Bože jak hanebně jsem se cítil kvůli ní! Ale i když byla napůl opilá, mohla si na sebe dát pozor! Ale já žárlivost způsobila, že jsem byl sprostý! Kdyby mne políbila byl bych v nebi!
Dobrá, Madge, a já se pak musím šplhat ať jsi jakákoli jsi přímá a čestná z pekla.

Vstal, v chladném vzduchu se trochu otřásl. To byl konec jeho tajné milostné aféry. Byl si jist, že se pro něho už žádná jiná nevyskytne. Zdálo se mu nemožné, aby nějaký muž a tím méně on držel Madge Stewartovou v náručí, tak vášnivě ji líbal a pak se mohl zamilovat do jiné ženy.

Když šel k ubytovně, pokoušel se uvažovat nad sděleními, které vynutil na Bonitě. V Nelsově chatě hořelo ještě světlo. Pohled na hodinky prozradil Lancemu, že v necelé hodině začne svítat. Vrazil ke starému cowboyi, který se právě svlékal. Nelsi, jsi střízlivý? zeptal se.

Haló, synu vy jste celý bleďý a oči vám hoří! Co se děje? Peklo, Nelsi! Jste tak střízlivý, že mi budete rozumět? Střízlivý? Zatraceně já nevím! Nemohl jsem s tím punčem přestat.

Byl výborný. Co provedl s Dannym, Geneem a Renem?

Nu, ti tu bowli vyprázdnili. Gene byl střízlivý, ale Danny a Ren byli trochu stříknutí. Ale co máte na srdci?

Spoustu věcí! Naložte si do sedlové tašky trochu jídla. Přivedu si koně. Především vystřízlivějte!

Synu, myslím, že rozumím.

Lance se rychle ve svém pokoji převlékl, připjal si opasek s revolverem a v běhu strhl z kolíku uzdu s udidlem. Večer předtím zavedl Umpquu do stáje. Hřebec zarehtal, když ho slyšel přicházet. Lance ho přistrojil a pověsil mu na krk pytlík s obilím. U Nelsovy chaty jej osedlal, ale sedlový řemen nechal zatím volný. Než promluví s Nelsem, chtěl jít ještě jednou do svého pokoje rozmyslet si, co by měl vzít s sebou. Musel zapálit lampu. Deku, teplý kabát, puška s náboji, rukavice, zápalky a peníze to bylo asi všechno.

Pak si vzpomněl na Madgeinu fotografii. Chtěl si ji vzít s sebou, protože se se vši pravděpodobností nikdy nevrátí. Naštěstí se vešel obrázek do jeho náprsní kapsy. Zabalil jej do hedvábného šátku a zastrčil. Bylo by legrační, pomyslel si, kdyby kulka nějakého zloděje dobytka proděravěla Madgein obraz dřív, než provrtá jeho srdce. Ale dokonce ani kulka ho nedovedla víc zranit, než to učinila Madge. Zhasl lampu a vyšel. Na východě už byla obloha šedá. Umpqua vybíral právě poslední zrníčka z pytlíku s obilím.

Nelsi, pojďte! zavolal Lance.

Už jsem tu a dělám si starosti.

Děkuji, Nelsi. Lance vzal sedlové tašky. Není žádný důvod k velkým starostem.

Ne ale chováte se tak zvláštně! Jestli nejste opilý punčem, tak něčím jiným.

Tak? Well a čím tedy, moudrý starce?

Opouštíte ranč Majesty.

Ha vy jste ale bystrý!

Kvůli Majesty?

Ano, kvůli Majesty, odpověděl Lance krátce.

Oh pohádali jste se?

Podívejte, jak mi roztrhla ret. Ta malá dáma zasahuje tvrdě!

Synu, nechcete snad říct, že vás uhodila?

Dá se to tak říct.

Proč, proboha?

To je dlouhá historie. Zasloužil jsem si to.

Lancei, vy jste příliš zahořklý. Myslel jsem, že Majesty milujete.

Nelsi, můžete jít k čertu! Vy prolhaný starý dohazovači, vy jste mne úplně zbláznili! Celé týdny jste mě nenechal na pokoji! Jako kdybych musel Majesty milovat! Určitě by mne měla ráda. Oh, to jsou žvásty! Poslouchejte jednou provždy: miluji toho ničemného anděla tak strašně, že bych pro ni zemřel, rozumíte? Jsem kvůli nijako bez smyslu! Kdybych tu zůstal ještě déle, musel bych se zastřelit! Rozumíte?

Synu, byla by strašlivá chyba, kdybyste teď odtud odjel. Protože Madge vás miluje zrovna tak!

Vy jste se zbláznili! vykřikl Lance. Bylo pro něho prostě nesnesitelné poslouchat blouznění starého. Poslouchejte: všechen dobytek, který Stewart ještě měl, byl včera večer hned po setmění ukraden.

Cože? zařval Nels, jenž se jako kouzlem proměnil. Proč jste to, k čertu, neřekl?

Váš miláček Madge si vyžebkala, abych to držel v tajnosti do dnešního rána a to je teď!

Kdo vám to řekl?

Bonita.

Jak jste to z ní dostal?

Nalil jsem jí do hrdla dvě sklenice punče, tancoval jsem s ní a pak jsem s ní šel ven. A tam mi to tajemství vyklopila. Pod určitými podmínkami!

Pod jakými?

To neřeknu! A vy Bonitu nesmíte prozradit Stewartovi nebo Renovi.

Nemůžete z nich dělat hlupáky!

To není důležité. Dobytek byl ukraden vaquery. Chtějí přes hranici. Přes výšinu Grey Ridge. Kde je to?

Ten dlouhý šedý hřeben jihovýchodně odtud. Je vzdálený asi deset mil. Odděluje pastviny od předhoří Peloncillos. Údolím vede přes hranici dobytčí cesta. Zloději dobytka ji používali už před léty.

Pak musí být Stewartův dobytek teď u Grey Ridge.

Jistě. A co máte v úmyslu?

Najdu ho.

Dobře, ale nedejte se vidět z výšiny. Ti chlapi si budou myslet, že dobytek tak rychle nebudeme postrádat. Ale vy máte ostrý zrak! S náskokem dvou dní budete přes hranici dřív, než jim my budeme moci uzavřít cestu. Já seženu Genea, Rena a Dannyho opilé, či střízlivé. Mezitím najdete zloděje a jedte do města. Neztrácejte čas se sháněním

pomoci a jedte jako ďábel, abyste předhonił Mexikány.

Mám se sám rozhodnout, kde budu muset překročit hřeben?

Jistě! Když budete mít štěstí, můžete použít Cochisovu cestu. Jen nejezděte dolů do údolí, když nebudete před zloději.

V pořádku, Nelsi. Jedu Nelsi, ta banda by mohla být nedůvěřivá a jet nahoru po Cochisově cestě. Řekněte Geneovi a Renovi, aby dávali pozor na moje stopy v údolí.

Pak vyskočil do sedla, vyjel po cestě dolů a skrz spící vesnici. Když dosáhl koryta potoka, začalo se rozednívat. Jakmile se objevilo naružovělé světlo nad vrcholy kopců, našel čerstvé dobytčí stopy. Přecházely přes automobilovou silnici a směřovaly přímo k šedému šikmému svahu, který tvořil severní konec Grey Ridge. Uspokojený Lance zvolil zkratku.

Chtěl vystoupit na výšinu deset mil dál k jihu.

Teprve teď se vracely jeho myšlenky k tragédii jeho rozloučení. Pronásledoval ho Madgein smutný bleďý obličej a především obraz, jak se zhroutila, přemožena studem a úlekem. Viděl, jak vztáhla ruku v němé prosbě o milost. Chtěla snad, aby on, Nels a Ren obětovali svoje úspory? Schoulil se. Když pak vyšlo v zářící nádheře slunce, nemohl pochopit, jak mohl být tak nízký. Měl pocit, že by se měl vrátit na ranč a vysvětlit jí, že ho tak daleko zahнала žárlivost. Jak jel dál, zvětšovala se lítost nad jeho vlastními omyly a zmenšovaly se Madgeiny chyby. Bylo by mu vhod, kdyby mohl zachránit dobytek jejího otce a byl přitom zastřelen jen kdyby se ona dozvěděla o jeho lítosti!

Jel šikmo přes údolí a pak o pět mil jižněji nahoru na výšinu. Slunce už stálo vysoko, když dosáhl vrcholu. Skály a zakrslé cedry tu skýtaly dobrý úkryt. Slezl z koně, aby pátral; ale musel jít dál na sever, než objevil dobytek. Byl zahánán do úzkého údolí mezi výšinou a předhořím a pásl se. Po chvíli objevil i jezdce a koně. Čekal, až viděl, že stádo přichází dolů údolím směrem k němu. Pak se obrátil.

Vaquerové měli téměř stejně dobrý zrak jako indiáni. Kdyby lupiči očekávali bezprostřední pronásledování, nejeli by v noci tak bezstarostně. Pravděpodobně počítali s tím, že cowboyové budou den po fiestě u seňority vyspávat. Krádež by byla zjištěna určitě teprve po několika dnech a to by jim poskytlo bohatě času, aby se dostali přes hranici. Celé to bylo velmi dobře naplánováno.

Když stál opět u svého koně, podíval se přes údolí zpátky k ranči. Několik mil stranou od silnice spatřil oblak prachu.

To byli asi Gene a jeho jezdci při pronásledování.

Dobrá! řekl si spokojeně. Štěstí, že jsem to z Bonity vytáhl. To ubohé dítě dělá všechno, aby zachránilo svého ničemného bratra. Well já dodržím slovo!

Krokem jel kolem rozbrázděného hřebene. Byla asi polovina dopoledne. Byl čtyřicet mil od silnice a přibližně asi stejně daleko od města. Aby provedl Nelsovy rady, zůstával mu zbytek dne a možná i víc.

Zdálo se mu snadné znovu získat dobytek. Pokoušel se představit si nepředvídané okolnosti. Jestliže vaqueros zpozorují, že jsou pronásledováni, jistě uprchnou do předhůří. Pozoroval kopce, které pomalu stoupaly k rozeklaným černým vrcholům Peloncillos. Rozhodl se, že navštíví ranče mezi pahorkatinou a městem. Možná, že by tam mohl sehnat několik jezdců jako pomocníky.

Míle a hodiny rychle ubíhaly, jak Umpqua klusal pod horkým sluncem. Pozdě odpoledne dojel k jednomu ranči a dozvěděl se, že cowboyové shánějí dobytek jižně od Boltonu. To bylo výhodné a on jel s novou nadějí dál. Před západem slunce dohnal trojici cowboyů, kteří vedli tři nákladní koně a pětucet koní navíc. Lance zastavil Umpquu a pozdravil.

Haló! odpověděl hubený kudrnatý jezdec a pronikavě na Lanceho pohlédl. Viděl jsem vás přijíždět. Máte naspěch, co?

Jste muži ze Spencerova ranče?

Správně!

Já jsem Sidway a jezdím u Genea Stewarta.

To jsem si myslel. Já jsem Tim Sloan moji přátelé jsou dva Spencerovi synové.

Váš šéf mi řekl, že shromažďujete dobytek jižně od Boltonu.

Ano, jestli ho najdem. Pravděpodobně byl ukraden a dopraven už přes hranice. V poslední době se tady objevují zloději dobytka.

Lance je informoval a hubený jezdec projevil takový zájem, že hned dal zastavit svůj průvod.

Hrom a peklo! Mládenci slyšeli jste? Jak daleko jsou ti lupiči se Stewartovým dobytkem?

Na druhé straně hřebene v údolí.

A kdy jste je viděl?

Dopoledne kolem deseti hodin. Stewart jede za nimi. Hledám několik jezdců, kteří by jim odtud uzavřeli cestu.

Pomůžeme vám, Sidwayi! Mládenci, to budou stejní lumpové, kteří ukradli náš dobytek!

Docela jistě, odpověděl jeden z bratří. Ale pomohli bychom vám stejně.

Vřelé díky! Sloane, co radíte?

Well, ukradený dobytek dnes nevyjde z konce údolí. Navrhuji, abychom se před městem utábořili a vyrazili ráno před rozedněním.

Výborně! Ta věc dopadne skvěle.

Krátce před setměním zastavili na okraji Boltonu. Sloane, najíme se ve městě? zeptal se Lance. S tím by šéf nesouhlasil. Uvaříme si tady ale nemáme ani máslo, ani kávu.

To obstarám já. Mám uvědomit šerifa?

Ne, ten starý kozel by jen sklídl všechnu slávu.

Lance se blížil k městu. Stál před dobrodružstvím, které se mu zamlouvalo. Stewart a Nels ho potom budou mít ještě raději a ta pyšná, divoká, vulkanická Madge mu bude zavázána ať už mu to přizná, nebo ne. Myslel na to, že na ranč zatelefonuje. Protože byl Stewart pryč, jistě se ohlásí Madge. Jak klidně by jí pak mohl podat zprávu a docela

nenápadně zdůraznit nebezpečí podniku!

V jednom obchodě nakoupil máslo, kávu a čokoládu. Majitel ho oslovil:

Sidwayi, kdy jste odjel z ranče?

Dnes ráno před rozedněním.

Tak tedy nevíte, že Stewartův telefon nefunguje? Vedení bylo pravděpodobně přetrženo.

O tom nic nevím.

Nu, něco tu v každém případě nesouhlasí. Paní Stewartova tu dnes ráno něco telefonem objednávala. Chtěl jsem se později ještě na něco zeptat a nedostal jsem odpověď.

To není nic tak zvláštního. Některý ze sloupů mohl padnout,

Mohl ale není, to tak, odpověděl majitel obchodu Smith prostě.

Jak to víte?

Před deseti minutami přišel dřevorubec Mike Scanlon. Řekl, že viděl jet k městu velký černý vůz. Na silnici zastavil. Mike na něj zapomněl, dokud nepřišel na silnici. Tam spatřil, že Stewartovo vedení je přestřiženo. Místo přestřižení bylo ještě blýskavé. Pokládá jednoho z lidí v černém autě za pachatele. Před dobrou půlhodinou. To je přece zatraceně zvláštní, ne?

Kde bydlí ten Mike Scanlon?

Na hořejším konci města. Zeptejte se v garáži.

Lance vyběhl ven v temném tušení. Vedení bylo zřejmě teprve pozdě odpoledne přestřiženo. Tím byla vyloučena možnost, že za to byli odpovědní zloději dobytka. Velké černé auto! Chtěl mluvit se Scanlonem.

Garáž vypadala opuštěná. Ale tu se objevil na zadní ulici velký černý vůz a pomalu se rozjížděl. Lance si jej chtěl prohlédnout; připadal mu podivně známý.

Hej! Stát! vykřikl.

Řidič jej musel zaslechnout, protože vůz zastavil.

Ruce vzhůru, cowboys! řekl nějaký hlas se smrtelnou výhrůžkou.

Ještě když zdvíhal ruce, poznal Lance ten hlas.

Dobře, Uhlé už jsou nahoře.

Pojďte sem!

Lance se zastavil na úrovni předního sedadla. Uhl měl ruku v kapse kabátu. Lance věděl, že je na něho namířena neviditelná zbraň. Musel teď rychle a především správně přemýšlet. Uhl byl bez klobouku; jeho ostře řezaný obličej byl ve světle lamp bledý a studený. Motor vrčel. Pak Lance spatřil automatickou pušku na klíně jednoho muže na zadním sedadle. Mezi ním a dalším mužem se krčilo polekaně nějaké děvče s křídově bílým obličejem. Když ji Lance poznal, srdce mu vysadilo. Na chvíli mu bylo téměř na omdlení pak spatřil všechno v naprosté jasnosti.

Cowboyi, účastnil jste se Corkových přepadení? zeptal se Uhl ostře.

Ano.

Co ho zdrželo?

Nevím.

Kdo vám podal zprávu a proč mne hledáte?

Chtěl jsem vás varovat. Vedení jste přerušil příliš pozdě. Šerif zablokoval silnici na západě až do Tucsonu a na východě k El Pasu. Na silnici čeká výprava, která vaše pneumatiky rozstřílí na kusy.

Uhl začal silně klít.

Raggy, ty jsi zatracený hop-head! Měl bych tě kvůli ztrátě času zastřelit! Co budeme dělat?

Prostřílíme si cestu! zvolal řidič.

To by mohlo jít v Boltonu, řekl Lance. Ale o něco dál je silnice zablokována. Nemáte ani jednu šanci z milionu! Na východě je to zrovna tak. Telegrafní vedení je žhavé!

Foxi, co uděláme? zeptal se vůdce.

To se ptáš mě? Nezrazoval jsem tě od té věci? Navrhuji schovat se na železniční trati a naskočit na nákladní vlak!

Ty nejsi žádný lišák ty jsi králík! Cowboysi, co radíte?

Hned vyjet do kopců, naléhal Lance. Městem s tím autem neprojedete.

Do kopců hm. Ale jak dostaneme koně a jídlo?

Před městem táboří mužstvo cowboyů, tam můžete koupit, co potřebujete.

Dobře. Kam pojedeme?

Do Peloncillos divoká, těžko přístupná krajina. Nebudete tam moci být pronásledováni a celé dny se tam můžete ukrývat.

Jakmile budete mít svoje peníze, můžete pak přes hranici do Mexika.

Dobrá rada, cowboysi A vůz?

Pošlete řidiče po cestě dál do kopců. Ráno se tam může schovat mezi cedry a později odjet.

V pořádku. Povedete nás?

Jistě. A vyplatí se to?

Uhlův revolver uhodil kovově do dveří, jak rozevřel kabát.

Podal Lancemu bankovku.

Tisícovka!

Udělejte z ní dvě a slibte víc, když vás zachráním, řekl Lance, když spouštěl ruce.

Dobře, vy vyděrači! Vyskočte si na stupátko a ukažte řidiči cestu.

Lance oběhl auto, naskočil a vedl auto z města. Po chvíli zahlédli pod jednou skupinou stromů táborový oheň. Lance

se rozčilením sotva udržel na autě. Připadalo mu, že prožívá strašlivý horečný sen. Ale vůz jel dál. Na zadním sedadle seděli dva gangsteři s automatickými puškami a na podlaze ležel další muž. Lance přemýšlel. Dostal se do strašlivé situace, která vyžadovala štěstí a rozvahu. Uhl nesměl Madge zatáhnout do velkého města. Pak by pro ni byla lepší smrt! Lance tušil, že za výkupné by ji Uhl propustil. Jestli ale bude moci zavést gangstery do kopců, bude jim Stewart v jediném dni na stopě. To byla jediná naděje.

Uhl poručil svým průvodcům, aby cowboye u ohně drželi v šachu. Sloan byl bledý a zuřivý.

Žádné přepadení, cowboyové! Chtěl bych koupit potraviny a koně. Tady je jedna velká!

Co je to? zeptal se Sloan.

Tisíc dolarů, zabeďněnce!

Tolik peněz! Co za to chcete?

Pět koní a ostatní, co budeme potřebovat!ů

Dobrá, ujednáno.

Uhl vstrčil cowboyovi bankovku do kapsy. Flemm držel ostatní v šachu.

Pojďte, cowboyi! řekl Uhl.

Lance vstoupil do kruhu světla. Byl připraven na nadávky Sloana a bratří Spencerových.

Vyhledejte, co potřebujeme!

Uhle, když cowboyové pomohou při sedlání a nakládání, ušetříme čas. Dva z vašich lidí je udrží v šachu.

V pořádku. Ale rychle! Uhl otevřel dveře vozu. Pojď ven baby!

Madge měla na sobě bílé kalhoty a bílou sportovní bundu. Když chtěla přistoupit k ohni, strhl ji Uhl hrubě zpátky.

Ty půjdeš teprve tam, kam ti poručím! poručil příkře. Teď rozkazuje Medák Uhl!

Dobře, ale dejte ty ruce pryč! vzplanula vášnivě Madge a vytrhla se mu.

All right! Ale měla by sis na to pomalu zvykat! Raggy, vyhoď toho studenta ven! Pak si vezmi trochu jídla a zmiz!

Lance byl zrovna tak překvapen jako ostatní cowboyové, když byl z vozu vytážen malátný mladý muž. Zdálo se, že je omámen, ale posadil se a Lance spatřil bledý hezký obličej Rolлиеho Stevense.

Jděte k ohni! poručil Uhl a postrčil Madge před sebe. Posadte se!

Zatímco Lance sedlal Umpquu, pokoušel se všechno vidět a slyšet. Přinuceni gangstery, sedlali a nakládali i cowboyové tak rychle, jak mohli. Lance, který chtěl Madge nechat jet na Umpquovi, zkrátil třmeny. Kdyby se naskytla příležitost, mohl jednoho nebo i víc gangsterů zastřelit a naskočit do sedla za Madge. Cowboyové byli za chvíli hotovi; vůz odjel po cestě ke hřebeni. Lance šel k ohni a řekl:

Hotovo, Uhle!

Proboha! vykřikl Rolлие Stevens. To je Sidway! Podívej se, Madge!

Už jsem měla to potěšení, prohlásila Madge s nepopsatelným pohrdáním.

Únosce! vykřikl Rolлие nevěřicně.

Lanceho nervy byly napjaté k prasknutí.

Přiveďte sem cowboye! zavolal Uhl.

Když se před ním ocitli, ukázal na Sloana.

Jak se jmenujete?

Tim Sloan.

Dávejte pozor, Sloane: ráno sdělíte Stewartovi, že mu jeho dceru za padesát tisíc dolarů výkupného

Můj otec to nemůže zaplatit! přerušila ho Madge. Je na mizině. Ale já mohu sehnat polovinu.

Baby, ty se od toho drž stranou! poručil Uhl a znovu se obrátil k Sloanovi.

Chci padesát tisíc za ni a totéž za jejího přítele. Když nebude můj rozkaz proveden, bude děvče patřit nám všem a pak je oba zabijeme a to nejsou jenom řeči! Ať pošle jednoho muže s penězi za námi! Rozuměl jste, cowboyi?

Jistě, odpověděl Sloan chraptivě.

Foxi, ty drž ty chlapy v šachu, dokud nebudeme v sedlech a dál od ohně. Sidwayi, vyjedete první! Já vás budu následovat s dámou. Foxi a Flemme vyjedte se Stevensem. Kupředu!

Uhle, vyhledal jsem pro miss Stewartovou koně s měkkým krokem. Cesta je kamenitá, řekl Lance.

Tak? Ale ona to vydrží nejspíš lépe než my! Já nebyl v sedle ani půltucetkrát! Kterého koně?

Lance ji zavedl k Umpquovi a nastavil jí svůj kožešinový kabát.

Vklouzněte do něj! Nahore bude pořádně chladno.

Podívala se na něho plná zděšení a nenávisti.

To nemůže být pravda! zvolala.

Co? zeptal se Uhl.

Že je Lance Sidway váš partner!

Náhodou jsem, odpověděl Lance. Rychle do kabátu! Rukavice jsou v kapse.

Pak vyskočil na Sloanova koně, popohнал dvě nákladní zvířata a zamířil ke kopcům. Hned nato za sebou zaslechl

Umpquův krok. Jeho srdce už tlouklo klidněji. Z výšin vál studený vítr. Zdálo se, že hvězdy blikají nedůvěřivě.

Lanceovy myšlenky byly opět jasné. Nějak už to provede, aby zachránil život a čest Madge Stewartové a štěstí jejích rodičů. Cítil, že může ten problém rozřešit, když bude usuzovat naprosto chladně a bez jakýchkoli citů. Musel se ovládat a stále být připraven při první příznivé příležitosti s Madge uprchnout. Tato příležitost se nevyhnutelně dostaví. Gangsteři byli zde ve volné přírodě greenhorni a navíc nedovedli zacházet s koňmi. A kdyby tato příležitost nenastala a Uhl se začal projevovat vůči Madge násilnickým způsobem, musel by ho zastřelit a zavolat na ni, aby ujížděla o život, zatímco on by bojoval s ostatními. Jeho myšlenky a vůle byly ledově chladné. Teď šlo o život nebo smrt. Měl co dělat se zlomyslnými, zkaženými muži z podsvětí zločinu.

Jeho spojení s Uhlem postavilo Tūna Sloana jistě před závažný problém. Ale každý cowboy by v takovémto případě příkaz gangstera provedl a nechal rozhodnout Stewarta. Lance věděl, že se to tak stane. Ani za milion by nechtěl vězet v Uhlových botách! Stewart a jeho lidé budou bandu pronásledovat, postřílí je ze zálohy nebo je překvapí a pověsí na nejbližším stromě. Lance se musel soustředit zcela na jedinou věc: zachránit Madge před tímto nelítostným ďáblem. Po několika milích zahrnula cesta na jih; odbočovala zde stezka ke Cochisovu táboru. Jas na východě oznamoval východ měsíce. Lance nepotřeboval Uhlový opakované výzvy k rychlosti; jel údolím sám od sebe klusem. Nákladní koně tempo nezpomalovali. V místě, kde cesta začala stoupat, Lance sestoupil a čekal. Umpqua byl těsně za ním. Lance ulomil špičku jednoho cedrového keře; chtěl tím zanechat stopu a usnadnit pronásledování.

Jak se vám jede, děvče?

Výborně! Miluji Umpquu, přestože náleží vagabundovi. Bude to romantická cesta!

Jako další přijížděl Uhl a seděl v sedle jako na jehlách.

Co tady žvaníte? zeptal se nedůvěřivě.

Ptal jsem se miss Stewartové na její sedlový řemen.

A co vám řekla?

Zeptejte se jí sám!

Uhl to udělal a dostal odpověď, aby šel k čertu, a jestli jí chce zabránit mluvit, že jí musí dát roubík. Stevens se, jak se zdálo, zotavil. Ostatní gangsteři vypadali, jako by chtěli raději slézt a jít pěšky.

Teď budeme šplhat nahoru, řekl Lance. Utáhnu vám pevněji řemen.

Madge na něj vyjela:

Dejte ty svoje černé ruce pryč! Nechci být pošpiněna!

Černé ruce? Oh, jak jsem hloupý! Poslouchejte všichni! Cesta je příkrá. Na nejhorších místech se nakloňte dopředu a pevně se chytněte hřívy. Když nechám svého koně oddechnout, udělejte to taky.

Pobídl nákladní koně dál, nasedl a následoval je. Umpqua šel tak těsně za ním, že se mohl Madge dotknout. Ostatní následovali v řadě za sebou.

Lance se neohlížel, ale obdivoval Madgeinu odvahu. Přenechal nákladním koním, aby si zvolili čas na oddech. Byla to dobře školená zvířata. Když dosáhl vrcholu, objevil se za černými horami hrozivý měsíc a proměnil noc v stříbrně svítící den.

Zvířecká cesta! ulevila si Madge. Budu na tom muset nechat pracovat partu dělníků dva nebo tři týdny. Budou to ale velké náklady!

Uhl ji zaslechl.

To si myslím! Baby, ty jezdíš jako cirkusová jezdkyň!

Miss Stewartova, neměla byste si raději dělat tak velké výdaje, prohodil uštěpačně Lance.

Oh, lžete vždycky tak velkolepě?

Přestaň s ním tlachat! poručil Uhl.

Madge ihned zmlkla a Lance málem sáhl po revolveru. Uhl unesl Madge ještě z jiného důvodu než pro výkupné.

Cesta stoupala a opět klesala. Vzduch byl chladný a měsíc už stál vysoko, když Lance zabočil do jednoho úzkého kaňonu. Před nimi se tyčily černé smrky, které se v měsíčním světle blýskaly. Lance ostře sledoval celou skupinu.

Zdálo se, že Madge jede lehce, ale ostatní už byli unavení. Přesedávali v sedlech na tu i onu stranu a neustále potichu kleli.

V jedné chvíli pod tmavými smrky dostal divoký nápad Uhla zastřelit a uprchnout s Madge. Málem tomuto impulsu podlehl. Byl si jist, že by mohl gangstera zastřelit a spolehnout se na Umpquu. Ale nějaká hloupá náhoda by mohla ostatním gangsterům poskytnout příležitost použít automatické pušky. Přinutil se k trpělivosti.

Na zalesněný kopec navazovala drsná skalnatá krajina, kde by Madge bez Umpquy silně zkoušela. Vzduch byl ostře chladný; někde vyli kojoti. Noc už daleko pokročila. Uhl slezl ze sedla; šel teď za Madge a vedl svého koně. Ostatní nadávali.

Sidwayi, proboha, mějte slitování! řekl Uhl nakonec. Nemůžeme tu zůstat?

Žádná voda, žádná tráva. Musíme dál!

Ale už jsme přece museli ujet sto mil! namáhavě oddychoval gangster.

To se vám jenom zdá. Nejsme od města ani dvacet mil. Raději znovu nasedněte!

Uhl se sténáním poslechl. Lance nechtěl bandity nechat odpočinout; k výhrůžkám a kletbám zůstal němý. Vedl je do stále divočejší krajiny, až Uhl doslova spadl z koně. Škoda, Uhle, málem jste to dokázal! Co dokázal?

Do Cochisova tábora! Už to není daleko. Tam je voda, tráva a chata.

Dej mi drink, Foxi! Poslední úsek půjdu pěšky.

Ani pro samého Al Capona bych dál už nejel! prohlásil, Flemm.

Lance ale jel dál; ruce měl v kapsách. Tady nahoře byla zima. Madge bylo až na nohy teplo. Stevens seděl v sedle zhroucen, ale Lance s ním necítil žádnou účast. Po několika milích Uhl pronesl:

Madge, jakým lhářem jsi Sidwaye nazvala?

Velkolepým ale to je ještě slabé slovo. Je to kolosální lhář!

Mám ho oddělat?

Nic by mne nemohlo víc nadchnout kromě toho, kdybych viděla, jak někdo oddělá vás!

Poslední míle připadaly gangsterům příšerné. Stevens ačkoli byl zraněn snášel tu zkoušku lépe. Když Lance vjížděl na čele skupiny do krásné parkovité krajiny, jež obklopovala Cochisovo útočiště, stál měsíc už nízko.

Lanceovy ruce byly tak ztuhlé, že sotva dokázal rozdělat oheň. Pak ale zapraskaly k nebi plameny. Madge, bledá a bez řeči, se opřela o strom. Lance odsedlal a přinesl pokrývky. Uhl si ohříval ruce nad ohněm. Ostatní gangsteři měli v

rukou zbraně. Jejich šéf možná Lancemu věřil – oni ne.

Majesty – tobě není zima? zeptal se Rollie, cvakaje zuby. Pojď k ohni!

Nohy mám – jako kus ledu, zašeptala.

Pojďte sem! zavolal ostře Lance. Nemůžete být tak promrzlá! Na to není dost zima. Sedněte si na deku. Do téhle se zabalte. Nechtě mne stáhnout vám boty.

Její slabé punčochy a boty skýtaly ovšem málo ochrany proti mrazivému vzduchu. Malé nohy mu připadaly jako z ledu.

Rollie, zabalte se do deky a sedněte si těsně k ní! poručil Lance.

Nikdo nevzněl námitku. Lance viděl, jak se na něho Madge dívá svými velikými očima. Odsedlal další koně a volně je pustil. Bujná tráva činila nepravděpodobným, že by se zatoulali. Umpqua zde určitě zůstane. Když se Lance vrátil k ohni, Madge spala, hlava jí klesla na Rollieho rameno. Na druhé straně ohně chrápal Uhl. Fox zřejmě zalezl pod dílec stanu a Flemm držel s automatickou puškou stráž.

Cowboyi, natáhněte se. Já s Foxem hlídáme.

Lance si přitáhl sedlo a zabalil se do pokrývky. Jeho poslední myšlenkou byla otázka, zda by mohl riskovat výstřel na Flemma a pak Uhla a Foxe zastřelit vleže. Usnul dřív, než se rozhodl.

Když procitl, hlídku měl Fox; ostatní ještě pevně spali. Lance zavřel oči. Když se zase probudil, slunce už bylo vysoko. Uhl seděl u ohně, jeho bledý obličej prozrazoval vyčerpání. Za ním chodil sem a tam Fox s liščí tváří.

Dobré jitro. Tady nahoře je trochu chladno, co?

Chladno? Já jsem málem zmrzl! zvolal Uhl.

Lance si ohřál ruce a nenápadně se rozhlédl. Třetí gangster byl schovaný pod stanovou plachtou. Oba unesení spali.

Lance mohl vidět jen Madgeiny zlaté vlasy.

Uhle, k chatě to není daleko. Nebylo by lepší, kdybychom tam přešli? Můžu pak něco uvařit.

Dobře, cowboyi – do toho! Baby, vstávej!

Lance vzal jedno zavazadlo a šel napřed. Mezi smrky mohl už vidět pěknou mýtinu; jinovatkou pokrytá tráva se ve slunci třpytila. Pohled na srnce mu připomněl jeho pušku – vězela v sedlovém pouzdře. Umpqua někde blízko zařičel. Z ostatních koní nebyl žádný vidět. Dveře chaty byly otevřené. Kolem mýtiny stály mohutné smrky a vzadu se tyčily k nebi hroty skal. Toto místo bylo kdysi tajnou baštou apačského náčelníka Cochise.

Lance položil zavazadlo a pospíchal zpátky pro jiné. Cestou potkal gangstery a odbočil, protože se nechtěl srazit s Madge Stewartovou. Musel jí připadat jako pozoruhodný typ lumpa.

Když odnesl druhý náklad, rozdělal oheň. Flemm, který vypadal nejnebezpečněji, jemu i celé situaci nedůvěřoval. S automatickou puškou přes kolena se posadil trochu stranou. Lance rozprostřel jeden stanový dílec.

Rollie, vy jste sice jeden z těch neužitečných bohatých mladíků, řekl, ale když se trochu přemůžete a pomůžete mi, bude snídaně hotova dřív.

Budu mít raději hlad, než bych s vámi pracoval!

Ano – a Madge byste taky nechal vyhladovět! Kdybyste vy dva byli sami, brzy byste zjistil její cenu!

Nemluvte se mnou, vy lumpe s dvojím jazykem! Jste špinavá krysa! Svými řečmi u mne ani u miss Stewartové ničeho nedosáhnete!

A jak byste označil sebe vzhledem k té věci z předvěčerejšího večera? zeptal se Lance s hořkým opovržením.

Stevens zrudl jako oheň, ale bylo to spíš vztekem než studem, že se mu slova v hrdle zadržela.

Cowboyi – co udělal tehle nafoukaný chlapík mému baby? zeptal se Uhl nedůvěřivě.

Nevím, koho tím myslíte! vyštěkl Lance.

Dobře – tedy miss Stewartovou.

Do toho vám nic není!

Poslyšte, cowboyi: nenechte si od té dívky nic namluvit! Flemm tvrdí, že máte zlost proto, že jsme vám ji vyfoukli před nosem.

Medáku, říkám ti, že ten chlap nejedná poctivě! zvolal Flemm.

Sidwayi, prokázal jste mi službu, pokračoval Uhl. A já jsem na vaší straně. Ale nepřehánějte to kvůli jedné hezké sukni. Co ten mladý chlapík udělal miss Stewartové, že vás to tak popudilo?

Lance poznal, že jeho žárlivost přivedla Madge a jeho do nebezpečí. Přes svoji opatrnost udělal chybu.

Ach, vám by to nepřipadalo důležité, šéfe! zasmál se. Náhodou jsem viděl, jak si Stevens na miss Stewartovou dovoloval. Měl úspěch? To se opravdu nedá říct.

Zvučný smích gangstera nebyl pro Madge poklonou. Lance odolal pokušení podívat se na ni.

Nemluvte o mně, vy bídáku! řekla krátce. Pak Lance uslyšel její lehké kroky. Klečel na dílci stanu a viděl, jak se mu chvějí ruce.

Neviděl někdo pytlík s kávou a máslem? zeptal se.

Kdyby to byl had, už by vás kousl, řekla Madge sladce.

Tady – před vaším nosem! Mohu nabídnout svoje služby jako pomocný kuchař? Lance sebou škubl.

Budete při tom k něčemu?

Jistě! Naučil mě to Nels.

Tak do toho! Zatopím v píce.

Uhl projevil zájem. Ostatní gangsteři se šklebili. Stevens schoval obličej do dlaní. Lance krájel slaninu na plátky a cítil vzrušující Madgeinu blízkost stále silněji. Svit jejích vlasů, její vůně, její životnost jej neodolatelně přitahovaly. Rozpálil pίκku a pak si hledal práce, které by jej od ní držely dál. Uhlův pohledy ho nakonec přinutily, aby se na ni podíval.

Těžký kabát odhodila; její okrouhlé zlatohnědé paže byly holé. Lance neslyšitelně zaklel. Zdálo se, že Madge nepozoruje nebezpečí, ve kterém se ocitla. Podle jeho výpočtů bude Gene Stewart na jejich stopě nejpozději v poledne.

Pak by mohl dorazit k mýtině pozdě večer nebo za úsvitu. Ale co se mohlo mezitím stát? Beze vší pochyby Stewart se svými lidmi gangstery přepadne a zabije. Před těmito nelítostnými muži nebude úniku. Ale byli odtud ještě na míle daleko. Musel před příchodem noci s Madge utéci.

Když byla snídaně hotova, zavolala Madge na Lanceho:

Pojďte a berte si!

Pobyt u ohně způsobil, že jí zčervenaly tváře; jen lehký stín v jejích velkých fialových očích ukazoval na její vnitřní vzrušení.

Všichni se posadili nebo si klekli, aby jedli a pili všichni kromě Flemma, který svoje místo neopustil. Fox mu snídani přinesl.

Baby, to bych do tebe neřekl! prohlásil Uhl, který spolkl jeden z horkých lívanců.

Lance upozoroval, že byl gangster podrážděn, když mu neodpověděla a ani ho neuznala za hodného pohledu.

Poslyš, baby, řekl, jakmile trochu roztahu, změním trochu ty tvoje povýšenecké manýry!

Odešel pod smrky na okraji mýtiny. Zdálo se, že Stevens se při té pohrůžce celý zmenšil. Madge se podívala na Lanceho, její obdivuhodné oči pátraly v jeho duši. Lance by se málem prozradil. Ale věděl, že ho bystrozrací gangsteři bedlivě pozorují. Když začal umývat nádobí, Uhl se vrátil.

Flemme, já tě půl hodiny vystřídám. Pak budu spát. Obrátil se k Madge. Baby, můžeš jít do chaty.

Rychle rozkazu uposlechl.

Uhle, neměl bych se raději podívat po koních? zeptal se Lance.

Po koních? Na ty jsem úplně zapomněl!

Zatoulali se, musí být ale blízko. Víte přece, jak jsou důležití!

Proboha ano! Stevensi, umyjte nádobí! Cowboyi, najděte koně!

Lance šel s předstíranou starostí a spěchem pryč. Umpqua a Sloanův ryzák stáli nedaleko od mýtiny. Po druhých nenašel Lance ani stopu; také je však nehledal. Oklikou se připlížil k táboru a podíval se listím; mohl vidět chatu; tři gangsteři se navzájem radili; zdálo se však, že si nedělají žádné starosti. Uhl ukázal prudkým pohybem na chatu a Flemm zvedl rezignovaně ruce. Pak si Uhl lehl na pokrývku na slunce a brzy nato usnul. Po chvíli se Lance vrátil s Umpquou do tábora.

Našel jsem jen dva, řekl Flemmovi. Budu muset osedlat, abych našel ostatní.

Počkejte! Když teď šéfa vzbudíme, zastřelí vás!

Ale koně se zatoulají ještě dál!

To je mi jedno. Já půjdu beztak raději pěšky.

Nato Lance pomáhal Stevensovi s utíráním nádobí.

Rollie, neberte to tak těžce. Ztratíte nanejvýš něco peněz.

Peníze jsou vedlejší! Mám strach o Madge. Byla to moje vina. Přemluvil jsem ji, aby šla ven. Dokonce jsem ji obelhal.

Přitom jsme byli přepadeni.

Sidwayi držte zobák! přerušil je Flemm.

Lance moudře umkl, ačkoli uvnitř zuřil. Když umyli nádobí, přinesl suché dřevo a přitáhl jedlové větve.

Side něco u vás nehraje ale těmhle táborovým pracím rozumíte, řekl Fox.

Vy zelenáči až tady budete týden, dokážete ocenit měkké postele z větví!

Týden? K čertu nanejvýš dva dny! odpověděl Fox.

Lance opět zvedl sekyru, nasekal ještě víc jedlových větví a nesl je do chaty. Bez dalšího pohledu na gangstery vkročil dovnitř. K jeho překvapení na něho Madge čekala, protože hned k němu skočila.

Lancei, miláčku! zašeptala a chytla ho za paži.

Upustil větve. Obličej měla bledý, ale její oči žhnuly.

Jste poctivý, nebo jste lump? zeptala se.

Pekelný lump! řekl chraptivě.

Toho jsem se bála. Ale musíte mne před ním zachránit a výkupné dostat sám! Chci zaplatit každý obnos! On on si mne chce nechat! Pro lásku Boží kvůli mé matce kvůli mně zachraňte mě před ním!

Pokusím se zůstaňte klidná! Dávejte pozor! zašeptal chraptivě a obrátil se. Považoval však za nejlepší přinést ještě víc větví.

Když se vracel s obrovským nákladem, řekl Flemmovi; Měl bych najít koně. Už je pozdě odpoledne.

Sedni si a zůstaň v klidu! Nebo můžeš loupat brambory!

Uhle! vykřikl náhle Lance.

Gangster se s překvapující rychlostí probral ze spánku a posadil se, mžouraje očima.

Ti chlapi mě nechtějí nechat hledat koně. Našel jsem jen dva!

Tak do toho, cowboyi. Ale nezapomeň: chceme brzy večeret.

Lance si běžel pro sedlo, chvěl se rozčilením. Celé odpoledne čekal na příležitost, aby mohl osedlat Umpquu. Když nasedl, cítil, že kritický okamžik je blízko. Jel na místo, odkud mohl pozorovat tábor. Denní vedro začínalo povolovat; slunce se sklánělo k západu. Lance viděl, jak Uhl šel bez kabátu k chatě a vstoupil dovnitř.

To byl pro něho signál, aby jel zpátky do tábora. Jeho hrůza ustoupila před divokým vztekem. Jel ke smrku u chaty a zastavil. Flemm a Fox ho zvědavě sledovali. Lance ukázal varovně na cestu dolů. Oba gangsteři vyskočili a dívali se tím směrem. Ve stejné chvíli zaslechl volat Madge.

Ne, Uhle, zaplatím výkupné, ale

Baby, ty jsi začala. Nedovolím, aby sis se mnou zahrávala!

Lance seskočil ze sedla a běžel k rozrušeným gangsterům.

Kde je Uhl?

U svého baby, odpověděl Fox se škodolibým úsměškem. Co se děje?

Zahlédl jsem ze svahu dva koně dole. Napřed jsem myslel, že to jsou naši, ale nesli jezdce a přijížděli k nám. Může jich být i víc než dva. Vypadá to zatraceně špatně! Bylo by lepší, kdybyste se připlížili po cestě dolů a přesvědčili se.

O čem?

Kdo to je a co chtějí.

Foxi, běž! poručil Flemm.

Dobře. Ale co mám dělat?

Zastav je a používej svého rozumu!

Fox zvedl automatickou pušku a po chvíli zmizel za zeleným listím.

Lance si stoupl vedle Flemma.

Tamhle podívej! zašeptal stísněně. To volné místo vedle žlutého smrku!

Musím mít špatné oči. Vidím jen zeleň, zabručel Flemm.

Dobře, tak teď uvidíš hvězdičky! zasyčel Lance a udeřil gangstera těžkou pažbou revolveru přes nepokrytou hlavu. Flemm se zhroutil. Lance byl několika skoky u dveří chaty. Slyšel strkání a nárazy pak Madge vykřikla:

Nebojím se tě, Medáku!

Uhýbala před Uhlem ke stěně. Gangster jí roztrhl blůzu, ale děvče se bránilo jako tygřice.

Madge! Skrč se! Pryč od něho! vykřikl Lance.

Gangster na vteřinu strnul. Pak uchopil Madge a strhl ji před sebe. Byla ale stejně silná jako on a daleko obratnější. Po krátkém zápase udělal Uhl chybu, že ji srazil na zem. Když se s šedivým obličejem otáčel, Lance vystřelil. Zároveň s prasknutím jeho revolveru se zdálo, že byl gangster vržen na stěnu. Chvilku zůstal stát. Jako kouzlem se na jeho hlavě objevila krvavá skvrna. Lance si pomyslel, že mu ustřelil půl tváře. Gangster se chvíli kolébal a pak sklouzl podél stěny na zem.

Madge byla zřejmě v bezvědomí; Na jejích bílých spáncích a na obnaženém rameni spatřil Lance rudé podlitiny. Hodil kolem ní deku, zvedl ji a nesl ke dveřím. Flemm ležel ještě na stejném místě; daleko dole na stezce se objevil Fox, běžící k táboru. Lance za ním dolů poslal výstřel, přistoupil k frkajícímu koni a škulb za třmen.

Klid, Umpe! To jsem přece já! Stůj, ty blázne!

S Madge na levé ruce nasedl a položil ji přes sedlo. Umpqua nemusel být ani pobízen. Když odjížděli, praskaly nepřetržitě výstřely; déšť kulek hvízdal mezi stromy a narážel do stěny chaty. Ale Umpqua byl několika skoky za ní a mimo nebezpečí. Dlouhým cvalem vjel Lance do lesa.

11. KAPITOLA

Sotva si Gene Stewart pár hodin po půlnoci lehl do postele, přepadly ho tíživé sny. Ocitl se uprostřed divokého boje, když jím někdo zatřásl a probudil ho. Bylo ráno. Nad ním se skláněl Nels.

Šéfe, ty jsi hrozně třeštil!

Haló, starouši! Měl jsem špatné sny. To muselo být tím punčem.

Jen počkej, až uvidíš Rena! Ale teď ven musíme odjet!

Ahm! Co se děje?

Sidway pronásleduje dobytek. Včera ho ukradli, když začal ten ples.

K čertu! Zřejmě mi to chtěl říct večer, ale Madge ho nenechala!

Bylo by jí to zkazilo večírek. Ale teď jedem, šéfe!

Nels prošel za zvonění ostruh do patia. Gene se rychle oblékal. Jeho opasek měl dostatek nábojů a pušku měl v Nelsově pokoji.

Rychle vstrčil hlavu do pokoje Madeline a vzbudil ji.

Mrzí mě to, Madeline, ale zrovna mě zavolal Nels. Jedeme za stádem dobytka. Možná, že se vrátíme až zajeden nebo dva dny.

Tak to ti chtěl mladý Sidway říci, co? zeptala se.

Uhodlas. Spi jen dál a nedělej si starosti.

Byl už plný den, když Gene došel k ubytovně. U zábradlí stáli čtyři osedlaní koně. Danny vypadal zamračeně a zlostně, Starr se zdál ještě opilý.

Šéfe, zastrč si za opasek několik sucharů. Rene, ty vypij horkou kávu, nebo ti ji naliju za zuby!

Rene, ty jsi opilý! řekl Gene.

Nels nalil cowboyovi kávu do úst; pak Danny Mains naléhal, aby vyjeli. Ren se ještě kymácel v sedle, ale Danny ho podpíral.

Projeli vesnicí. Stewart a Nels byli daleko vpředu, zatímco Mains, který držel Starra v sedle, jel za nimi.

Co se vlastně děje, Nelsi? zeptal se Stewart.

Mexikáni ukradli zbytek tvého a Dannyho dobytka. Mám asi tušení, odkud se to Sidway dozvěděl! Zloději zahnali dobytek do údolí za Grey Ridge a chtějí jej pohodlně převést přes hranici. Sidway je hledá a přivede pak pomoc z města. My jedeme za zloději. Zítra je chytíme.

V otevřeném údolí sotva, odpověděl Stewart. Uvidí nás a utečou. Nu, to mi vyhovuje, ačkoliv bych jim rád dal něco na památku.

Well, přivedeme zpátky dobytek a snad to ukončí krádeže.

Nelsi, dokud se bude dobytek pěstovat na otevřených pastvinách, dotud budou i krádeže.

To je druh nemoci. Aha, tady jsou stopy! A tam je taky Sidwayova!

Vidím, Nelsi, pamatuješ si, jak jsem dal Madeline svého velkého ryzáka a jel do Mexika, abych se dal zastřelit?

Bože, ovšem, Genei. Vsadím se, že Sidway dá Umpquu Madge.
Tenhle cowboy ne, odpověděl Gene trochu smutně.
To nevádí. Tomuhle děvčeti nedokáže žádný muž dlouho odporovat.
Na druhé straně silnice se pustili všichni čtyři jezdcí do vytrvalého klusu a za dvě hodiny dosáhli skalnatého vrcholu výšiny. Vchod do údolí se před nimi otvíral doširoka.
Zastavme tady! navrhl Nels. Rene, máš pořád ještě tak zakalené oči, že nic nedokážeš vidět?
Nelsi, můžu rozeznat koně na deset mil a dívku s červenou čepicí dvakrát tak daleko.
AU right. Tak vylez po tom svahu a podívej se, jestli dokážeš najít dobytek v tom údolí.
Můj Bože šplhat v cowboyských botách?
Do toho, Rene! Jedu s tebou! nabídl se Stewart.
Nevyšplhali ještě ani sto stop a Starr svoje tvrzení osvědčil. Pak také Gene spatřil dlouhý černý pruh, který se plazil dolů údolím jako had.
Osm nebo deset mil? zeptal se Gene.
Víc, šéfe. Táhnou pomalu.
Když to sdělili Nelsovi, naléhal na okamžitý odjezd.
Když je Sid ráno požene zpátky, musíme být těsně za nimi.
Rene, jestli si dobře vzpomínám, v údolí je přece dobrá voda?
Ano pěkný potok ze skal asi tam, kde je teď dobytek.
Jeli dál v jednom zástupu. Slunce páliło a nad pastvinami kroužilo hejno supů. Pravděpodobně tam padlo nějaké tele, protože šalvěji přibíhali i kojoti. Za šedým předhůřím se tyčily černé bány Peloncillos.
Stewartovy vzpomínky ožily. Vzpomínal na přátele zašlých časů a myslel na Madelinina bratra Ala, který se oženil s Florence Kingsleyovou a převzal ranč v Coloradu. Snad by od Ala mohl dostat finanční výpomoc! Jakmile budou Madgeini hosté pryč, musí se něco stát nebo ztratí ranč. I když tu myšlenku nenáviděl, musel také Madge uvědomit o hrozící katastrofě.
Pozdě odpoledne přijeli k potoku a utábořili se. Místo bylo přímo ideální. Měli dostatek trávy a šalvěje a blízko na svahu stály také odumřelé cedry. Zatímco Nels vařil kávu, bavili se o zhozném účinku punče a pak obecně o starostech, které jsou s dcerami. Stewart si vytvořil lůžko ze sedla a dek, a sotva se natáhl, okamžitě usnul. Pozdě v noci krátce procitl, když Danny prohrabával oheň, hned ale zase usnul a byl vzbuzen za svítání slabým kopancem.
Pojďte a berte si! volal Nels vesele. Mám takové tušení, že máme před sebou vydatný den!
Ještě před východem slunce jeli dál. Danny a Ren chtěli z výšky zjistit stav stáda, ale výběžek Grey Ridge jim zakryl výhled. Když k němu došli, zpozoroval Ren mrak prachu.
Už běží! objasnil Nels.
Vypadá to tak, mínili Stewart.
Dobrá, nemá žádný smysl dobytek zastavovat, když chceme, aby dorazil sem.
A zloději?
Když budou napadeni tam dole, nevidíme z nich ani vlas!
Cválali plných pět mil dál, dokud Ren nezahlédl dobytek. Přicházel z údolí, zřejmě běžel, ale už zpomalil. Přátelé se ostře rozhlíželi po jezdcích. Nakonec museli vyjet výš, aby nechali proběhnout polekaný dobytek.
Asi sedm set, řekl Nels. To by měli být všichni.
Kde, u ďábla, jsou zloději? stěžoval si Ren. Chtěl bych na někoho vystřelit!
Mně to takhle vyhovuje, odpověděl ulehčené Danny. Když zastřelím nějakého Mexikána, dokonce i z druhé strany hranice, pobouřím tím svoji rodinu.
Danny, nevíme, jestli ti zloději jsou Mexikáni, odpověděl Ren značně nedbale.
Ne. Ale obával jsem se toho.
Stewart navrhl, aby jeli naproti Sidwayovi. Brzy zahlédl Ren tři jezdce.
Lance s nimi není, prohlásil. Viděli nás a jedou sem, jako by jim šlo o život.
Stewart byl zvědav na ty tři jezdce, kteří očividně měli naspěch.
Brzy se objevili blíž hubení, pokrytí prachem a s přísnými pohledy. Stewart je poznal.
Haló, mládenci, kde je Sidway?
Stewartovi se zdálo, že ve Sloanových očích zahlédl záblesk, a byl zvědav, co asi teď přijde.
Dobré jitro všem, odpověděl Sloan. Stewart vy nevpadáte moc rozčileně.
Díky vaší pomoci jsem spokojen. Víte něco o zlodějích?
Už z dálky nás zahlédli a ujeli. Nemohli jsme je rozeznat.
All right. A kde je Sidway? zeptal se ostře Stewart. Tušil nějaké nepříjemné odhalení.
Teď už asi v Cochisově táboře! Vede několik gangsterů, kteří unesli vaši dceru Madge a nějakého mladíka.
Nastalo hrobové ticho. Ale Stewart se nenechal dlouho ovlivňovat svým úžasem. Tušil nějakou katastrofu. Sloan zbledl. Jeho oči doutnaly. Nels sevřel pěsti.
Sloane, co to říkáte?
Poslouchejte ale přitom pojedte dál.
Potom jim podal zprávu o svém setkání nejprve se samotným Sidwayem a pak s gangstery.
Zdálo se mi, že Sidway je s nimi jedna ruka. Neměl jsem tušení, že miss Madge byla unesena, dokud ji nevytáhli z vozu. Abych to zkrátil: jeden gangster odjel s autem pryč. Museli jsme osedlat a pak mi ten gangster s bledým obličejem poručil, že mám počkat do dneška a říct vám toto: máte poslat jednoho muže s padesáti tisíci dolary za miss Madge a toho mladíka na Cochisovu cestu. Když rozkaz neprovedete, bude miss Madge znásilněna a oba budou zabiti. Bylo pro

mě těžké čekat až do rána. Nemohl jsem vám zavolat, poněvadž spojení je přerušeno, ale věděl jsem od Sidwaye, že pronásledujete dobytek. Proto jsme teď zde.

Když končil, Stewartovo původní zděšení ustoupilo strašnému hněvu. Starrův obličej byl šedobílý. Nels přerušil kletby Dannyho Mainse prostou otázkou:

Genei, co si myslíš o Sidwayovi?

Co myslíš ty? odpověděl Stewart chraptivě.

Už jsem si to rozmyslel. Ve městě viděl vůz s Madge a byl tak chytrý, že zaplašil únosce ze silnice a vlákal je do kopců. Sloan ho netrpělivě přerušil:

Ale vypadalo to tak, že patří k té bandě!

Mladí Spencerové to potvrdili.

Tak vy věříte, že ten cowboy spolupracuje s gangstery? zeptal se Stewart.

Obávám se, že ano. Tihle banditi jsou velmi chytrí. Myslíme si, že poslali Sidwaye napřed, aby vypracoval plán. Ale nezapadá nám do té věci krádež dobytka.

Sloane, přiznávám, že to tak vypadá, odpověděl Stewart. Ale vy Sidwaye neznáte!

Doufám a modlím se, abyste měl pravdu.

Teď vybuchl Ren Starr.

Měl bych vás postřílet! křičel. Sidway je můj kamarád a tak ryzí jako zlato! Jak se do té věci dostal, to nevím, ale můžete vsadit svoje životy na to, že to bylo pro to děvče štěstí. On ji zachrání! Musíte se mi omluvit, že jste ho považovali za lumpa!

Dělám to už teď! Ale vypadalo to tak zvláště. Jasný nepřímý důkaz! Miss Madge tomu sama věřila. Měli jste ji vidět a slyšet!

Můj Bože! zasténal Starr.

Konečně přerušil mlčení Nels.

Genei, já jsem věděl, že ten cowboy dostane příležitost. Teď přišla. Vsadím svou postel v nebi na jeho čestnost a schopnost tu bandu vyřídit. Věděl, že ho budeme následovat. Gangsteři jsou tady v těch kopcích greenhorni a chytrému cowboyovi úplně vydání na pospas. Uprchne s Madge, nebo ji nějak zachrání.

Mládenci, jedete s námi? zeptal se Stewart.

To se můžete vsadit!

Nelsi, pojedeme na západní stranu Cochisova tábora. Třeba přijedeme ještě před gangstery. Musíme tam být před setměním to znamená pořádně jet!

Před západem slunce zastavili promočení potem od dlouhé jízdy v hlubokém lese západně od Cochisova tábora.

Odpočiňte si, mládenci! hekal Nels, odepínající si koženice.

Chlapi jestli tady opravdu jsou začal Stewart.

Jsou tu! přerušil ho Nels.

All right. Tak se k nim tedy připlížíme. A co potom?

Stewart, jsou to gangsteři s automatickými zbraněmi! Musíme je postřílet, jakmile je zahlédneme!

K čertu, ovšem! souhlasil Starr.

Já nevím, skočí jim do řeči Nels. Řekl bych, že na ně zavoláme, ale střílet nebudeme, až když neposlechnou.

V každém případě dřív, než budou moci střílet oni! odpověděl zuřivě Stewart. Chtěl bych však s těmi chlapy napřed mluvit, než je nechám houpat!

Oh, šéfe mě svrbí ukazováček! Jen kdybychom našli Madge živou a netknoutou!

To taky najdeme! prohlásil vášnivě Nels. Sázím na Sidwaye. Miluje tu dívku a přelstí i nejmazanější gangstery.

Nelsi, tahle víra mne uchránila před zoufalstvím. Poprvé ve svém životě jsem byl slabý ale nakonec je to přece moje děvče! řekl Stewart tiše.

Kupředu! zvolal Nels. Žádný hluk!

Brzy ležela mýlina pod nimi. Do výše stoupal slabý proužek dýmu a Stewartovo srdce se rozbušilo. Na Nelsův pokyn se opatrně plížili dolů. Často zastavovali a naslouchali, ale slyšeli jen vzdechy větru ve smrcích. Nad celým místem leželo hrozné ticho. Náhle Ren zvedl varovně ruku.

Slyším hlasy, zašeptal.

Musel mít jemný sluch, protože jeho kamarádi neslyšeli nic. Sotva se dostali znovu do pohybu, prasknutí revolveru způsobilo, že ztuhli. Se zatajeným dechem naslouchali.

To nebyl Colt 45! zašeptal Stewart.

Sidway nosí Smith a Wesson 44 a tak to znělo! Kupředu!

Po tuctu kroků zastavila rachotící salva.

Automatická puška! šeptal rozrušený Stewart.

Salva jako by přicházela zprava tedy dál dole na cestě. Kulky hvízdaly listím a dopadaly na dřevo. Pak střelba opět ustala.

Slyšíte? zvolal Ren. Dupot kopyt!

Také Stewart teď uslyšel rychlý dusot kopyt, praskot křoví a větvi a pak zase ticho.

To byl on, Genei! zasyčel Nels s planoucím zrakem.

Přesto se přinutili ke klidu a opatrně se plížili dál. Brzy zahlédl Stewart přes křoviny střechu staré chaty.

Flemme! zavolal chraptivý hlas. Co se děje?

Srazil mě! odpověděl druhý prudce.

Kdo? Snad ne Stevens?

Ne! Ten proradný cowboy! Obelhal nás, žádného cizího jezdce neviděl! Chtěl tě jen odlákat a pak mne srazil na zem.
A ten výstřel v chatě?
Nic jsem neslyšel.
Viš přece, že Uhl šel do chaty k tomu děvčeti.
To jsem viděl.
Well tam uvnitř se střelelo! Sidway Medáka oddělal! Tak je to! Cowboy vyběhl s dívkou v náručí a naskočil na svého koně. Střelil jsem v běhu, ale netrefil jsem ho.
Nelsův a Renův obličej zářily. Stewart cítil nesmírné ulehčení, ale pak se objevila hrozná otázka. Přišel Sidway do chaty včas? Zase ho přepadla vášnivá touha zabít a ničit.
Došli k okraji mýtiny; když se podívali listím, viděli, že jsou vzdáleni necelých padesát yardů od táborového ohně. Dva mladí muži s automatickými zbraněmi se dívali jeden na druhého; větší právě sklonil hlavu, aby šiji dal prohlédnout. Za nimi seděl mladý Stevens zřejmě nezraněný, ale ochromený děsem. V té chvíli zazněl v chatě pronikavý výkřik.
Objevil se třetí gangster, štíhlý muž s krvavým obličejem. Potácel se s nadávkami k ostatním.
Ten prokletý falešný cowboy mě střílel a ujel s ní! křičel divoce. Já je oba zabiju! Co jste tady dělali?
Obalamutil nás, šéfe! odpověděl Flemm. Řekl, že viděl jezdce poslal Foxe na cestu dolů a mě srazil na zem.
Měl ti vyrazit mozek!
Mně se zdá, že ti vyrazil málem tvůj. Počkej, otřu ti krev!
Je to jen škrábnutí. Ale zatraceně to pálí!
Fox odložil zbraň a vytáhl kapesník. Ponořil ho do kbelíku s vodou a utíral gangsterovi krev z obličeje.
Ruce vzhůru! zahřměl Nels.
Nahoru s nimi! vykřikl Starr.
Uhl a Fox ihned uposlechli, jen Flemm se otočil a jeho automatická puška začala chrlit oheň, Ale ve stejné chvíli byl jeho stažený obličej bez výrazu. Pak padl dopředu. Automatická puška střelila do šterku a potom mu vypadla z rukou.
Stewart spatřil, že kouř vychází z ústí Starrovy zbraně. Nels vyběhl z úkrytu, následován cowboyi. Mains přicházel zprava. Když je Stewart následoval, odzbrojoval už Sloan zajaté gangstery.
Laso, Spencere! zavolal Starr. Roztočil smyčku a hodil ji Uhlovi přes hlavu. Gangster měl buď odvahu, nebo tomu významu neporozuměl.
Počkej, Rene! poručil Stewart. Jsi v pořádku, mládenče? zeptal se Stevense.
Ano, děkuji, vyrazil Stevens. Byl jsem skoro mrtvý strachem!
Sidway ujel s Madge?
Ano, pane Stewarte, ale
Byla v pořádku? zeptal se chraptivě Stewart.
Bojím se že ne. Slyšel jsem, jak s ním zápasila. Třesoucí se rukou ukázal na Uhla. Byla v bezvědomí, nebo mrtvá, když s ní odtud Sidway odjížděl. Ale i když žije, je to zrovna tak zlé, protože ten cowboy je gangster!
Ano, přisvědčil temně Uhl. Sidway patří ke Corkově bandě únosců. Oklamal mne; chce to děvče i výkupné pro sebe.
Za to se ho zmocním i kdyby to stálo sto tisíc!
Hahaha! rozesmál se výsměšně Sloan.
Gangstere, řekl chladně Stewart, kdybyste znal Západ, nedělal byste si s tím starosti!
Před Rolliého předstoupil Ren.
Slyšel jsem dobře? Řekl jste, že Sidway patří ke gangsterům?
Ano, patří k únoscům a oklamal je. On je
Drž hubu, ty kolejni opice! K čemu jsi byl vlastně v koleji? Nemáš ani jiskřičku rozumu! Můj kamarád to děvče zachránil!
Jste tvrdohlavý blázen!
Budu ti muset jednu vlepít!
Dost, Rene! přerušil ho Stewart. Vypadá to podivně, ale brzy celou věc vyjasníme.
Gangster Flemm byl mrtev střelen doprostřed čela. Starr gangstery prohledal; Nels hlídal Uhla. Stewart odešel do chaty. Hledal stopy a v prachu našel otisky Madgeiných malých nohou. Vyčetl z nich, že bojovala. Krvavá skvrna označovala místo, kde padl Uhl. Víc se v chatě nedozvěděl. Strašná, trýznivá úzkost v jeho hrudi nezmizela. Když vyšel z chaty, ukázal Ren na automatické zbraně gangsterů.
Mládenci, ty si můžete nechat! Tu Uhlovu schovejte Sidwayovi, řekl Stewart.
A co s tímhle? zeptal se Ren a podal Stewartovi několik tlustých svazků bankovek. Jeden z nich se skládal z tisícovek. Podívejte, šéfe samé tisícovky!
Nu, zdá se, že tihle gentlemani zacházeli jen s velikými čísly, poznamenal Stewart sarkasticky.
Stewarte, ty peníze budou vaše, když tu věc necháte plavat, řekl Uhl.
Zdálo se, že nic nepochopil, nebo se nebál. Jeho sebejistota před zuřivým Nelsem byla pozoruhodná. Stewart věděl, že žádná moc na nebi ani na zemi nedokáže Nelse zadržet. Tito supi se odvážili dotknout Nelsova jediného pokladu.
Děkuji, Uhle. Můžete být snadno velkorysí, protože tam, kam se odeberete, nebudete už žádné peníze potřebovat.
Šéfe, on to ještě nepochopil! vysvětloval Ren opovržlivě a škulil lasem, jehož smyčka ležela na Uhlově krku. Gangster ji strhl.
Cowboyi, já nikdy žádnou tvář nezapomenu! zavrčel. Zastřelil jsem lidi pro méně!
Dobré nebe! vykřikl ohromený Starr. Slyšeli jste to? On by mne chtěl zastřelit!
Stewart poznal, že na jeho kamarády stejně jako na něho udělal tento nový typ zločince hluboký dojem. Uhl byl přesvědčen, že se z toho dostane. Jeho druh Fox byl méně jistý. Uhl až dosud bezpochyby působil neomezeným

násilím.

Myslíš si snad, že se odtud dostaneš, ty opiová štěnice? vykřikl Starr s rudým obličejem.

Stewart věděl, že Uhl je téměř mrtev, ačkoli o tom neměl ani tušení.

Nechtě mne s tím chlapem promluvit! Toho druhého svažte! řekl. Obrátil se k Uhlovi. Uhle, vy říkáte, že Sidway moji dceru unesl. Jak to?

Je to Corkův vyzvědač. Sidway řídil jeden z mých automobilů s alkoholem.

Aha! Jeden z těch, které se vracely zpátky s mým ukradeným dobyt看, co?

Já, a krást dobytek? zasmál se opovrřlivě Uhl.

Ale vaši řidiči ho kradli! Sidway tu věc objevil a při přepadení jednoho z vašich lidí zastřelil.

Uhlův výbuch vzteku přesvědčil Stewarta o jeho vině na krádežích dobytka.

A ještě něco: Sidway není to, co věříte, ale chytrý cowboy, který vás vodil za nos, aby vás přilákal sem na smrt!

Chtěl mít Madge pro sebe! vyštěkl Uhl.

Omyl! Proč by ji odváděl, když se s ní tak jako tak ožení?

Stewartova slova prolomila gangsterovo přesvědčení a objevila se jeho hrůzná povaha. Jestli byl vůbec schopn nějaké lásky, pak miloval Madge.

Ožení? vyrazil přiškrceně. Chce ji dostat, tu prokletou

Stewart ho srazil na zem a současně odstrčil Nelsův revolver stranou. Starra však nemohl zadržet a taky k tomu neměl chuť. Starr jedním škubnutím postavil gangstera na nohy.

Ty bastarde! zasyčel.

Rene, na stranu! poručil ostře Nels.

Ne nezastřel ho! vykřikl Starr. Pověsíme napřed jeho kamaráda!

Hodil Foxovi přes hlavu smyčku. Stewart se díval stranou, ale nemohl si zacpat uši před strašlivými zvuky.

Pak se podíval náhle na Uhla. Gangsterův výraz se proměnil.

Co si myslíte teď? zeptal se Ren. Tak to děláme na Západě!

Pověste ho! Nels zase poprvé promluvil.

Ne, starouši. Kde je jeho stříkačka? Ren zvedl Uhlovu pistoli a opovrřlivě si ji prohlédl. Hračka, Nelsi! S tím střílejí chlapíci ve filmu skrz kapsu. Oh kde je jeho kabát?

Starr ho zvedl a vsunul malou zbraň do kapsy kabátu. Stewart porozuměl tomu, co Starr chtěl. Nels býval pistolník a všichni cowboyové pohlíželi s vrcholným opovržením na gangstery s jejich ukrytými střelnými zbraněmi. Byli to jednoduše vrazi. Souboj za stejných podmínek byl pro ně nepochopitelný. Ale Starr to chtěl vyzkoušet.

Měj rozum, Rene! řekl Stewart. Já tě chápu, ale sebemenší riziko

K čertu! riziko! Vy, šéfe, a ty taky, Nelsi, nesmíte mít na rukou krev tohoto lumpa!

A proč ne?

Kvůli Madge! A jestli ho přivedete do vězení, tak ho Sidway zastřelí v cele, a to taky nejde!

Nels zůstal bez řeči. Starr vytáhl revolver a držel ho v ruce, zatímco pomáhal gangsterovi do kabátu.

Tak, Uhle! Nehýbejte se!

Vzdálil se od něho dvacet kroků.

Otočte se, Uhle!

Gangster udělal, co řekl; jeho rána znovu krvácela.

Deset tisícovek když

Pah! přerušil ho Starr. Mluvíte s cowboyem!

Zasunul revolver do pouzdra a ruku držel nataženou ve vzduchu.

Nelsi, ty dáš povel! Do toho zloději děvčat!

Hotovo! zavolal Nels. Střílejte!

Stewart se díval jen na gangstera. Jeho pravice bleskově vjela do kapsy. Když z jeho kapsy vyletěl oheň a kouř, praskl Renův revolver jednou a pak ještě jednou.

Kulka gangstera rozvířila prach. Ale pak se s jeho obličejem stala nepopsatelná změna, a když se kácel, ta hrozná touha po životě už jeho tělo opustila.

Za soumraku tábořil Stewart se svými lidmi na jiném místě v blízkosti chaty. Nels vařil něco k jídlu a řekl:

Genei, jet za Sidwayem ve tmě nemá smysl.

Stewart se pokoušel potlačit svoji netrpělivost. Ren jim oznámil, že našel Lanceovu stopu.

Co udělá? zeptal se ostře Stewart.

Pojede domů. Zná přece cestu!

Stevens seděl opřen o jeden balík a zabalen do deky.

Rollie, vy jste pomáhal při věšení, řekl Stewart. Jak je vám?

Ještě dost zle ale ne kvůli tomu věšení.

Dobrá. Všechno ostatní bude v pořádku.

Mluvílo se jen málo. Cowboyové přinesli palivo. Starr byl jediný, kdo nekouřil. Stál se sklopenou hlavou, obrácen zády k ohni. Stewart věděl, jak mu je. Noční vítr vzdychal ve větvích smrků a v dálce štěkali kojoti. Přes vyčerpání nemohl Stewart hned usnout. Zdálo se, že hvězdy se jeho neklidným myšlenkám vysmívají.

12. KAPITOLA

Spíš než Uhlův úder pěstí způsobilo Madgeino zhroucení náhlé objevení Sidwaye, jeho temný, přísný obličej, smrtelný zvuk jeho hlasu a plamen z ústí jeho revolveru. Neztratila vědomí úplně, protože cítila, jak ji Lance balil do deky a nesl ven. Zřetelněji pak slyšela praskání výstřelů a cítila, jak byla vyzdvížena na koně.

Pak následovalo neurčité, téměř prázdné údobí. Když se jí opět vyjasnilo v hlavě, nesl ji nějaký kůň klidným krokem po rovné půdě. Černými vrcholky smrků viděla zářící hvězdy a pak nezřetelné obrysy Sidwayovy tváře. Vzpomněla si na všechno. Sidway ji zachránil bylo jedno, z jakého důvodu a tentokrát před strašným osudem, nesnesitelnou hanbou a před jistou smrtí. Její myšlenky vířily tak divoce, že musela promluvit, aby jejich klubko rozmotala.

Lancei! zašeptala.

Zdalo se, že neslyší.

Lancei! Ujeli jsme jim!

Cítila, jak sebou trhl.

Haló! Už jste se vzpamatovala? otázal se rychle.

Ano. Ale úplně v bezvědomí jsem nebyla.

Poranil vás?

Lancei, dokázala jsem se ubránit, dokud mne nesrazil na zem.

Tak vám tedy nic neudělal? zeptal se váhavě staženým hlasem.

Ne, nic kromě toho úderu. Lancei, zabil jste ho?

Ano.

A mne jste zachránil?

Ano.

Před něčím hrozným! Nikdy by mě za výkupné nepropustil! Dobrotivé nebe! Já blázen musela s Bienem Uhlem flirtovat!

Některá děvčata se dají jen těžko uzdravit ze svého egoismu.

Nedovedla si tón, s nímž k ní mluvil, vysvětlit. Nějak se jí zdál vzdálený.

Já jsem uzdravena, Lancei.

Poslyš, baby oh, promiňte propadl jsem Uhlovu způsobu vyjadřování Nikdy nepřijde den, kdy se už nepodíváte po nějakém muži!

Svatá dobroto! Mám přece oči. Nemůžu pořád chodit se svěšenou hlavou!

Jeden pohled vašich očí stačí!

Na co?

Aby zbláznil každého muže a dohnal ho až k vraždě.

Ale ne opravdového muže! Co myslíte?

Myslím, miss Stewartova, že vaše oči natropí pekelné škody když se vědomě nebo nevědomě podíváte na nějakého muže.

Pane Sidwayi, zdá se mi však, že u vás moje kouzelné oči žádné škody nenatropily.

Jen proto, že vás znám!

Mlčky jeli dál. Madge ho nenápadně pozorovala. Kdyby nebyla tak vyčerpaná, shledávala by tuto situaci zajímavou. Sidway odbočil ze stezky doleva; les byl světlejší. Lance musel pečlivě vybírat svoji cestu. Jeli svahe dolů. Nakonec cowboy zastavil, jako by nebyl rozhodnut.

Zabloudil jste? zeptala se.

Dalo by se to tak říct, usmál se.

Odpočijme si do rána.

Na to jsem myslel taky. Jakmile najdu rovné místo.

Madge měla pocit, že s ní zachází jako s dítětem. Sestoupil a posadil ji na kmen cedru.

Je mi zima, řekla.

Odsedlal a přivázal koně k jednomu stromu. Pak složil dohromady sedlovou deku a položil ji kolem ní. Z kůry a suchých větví rozdělal oheň a otevřel jednu sedlovou tašku.

Tady jsou suchary, maso, sušená jablka a tady kousek čokolády. Máte hlad?

Chtěla bych filet mignon!

Tím vám, bohužel, nemohu posloužit.

Dobře tak suchary a kousek masa Děkuji. Kde jsme?

V Peloncillos.

Jak daleko od toho tábora?

Několik mil.

Přála bych si, abyste osvobodil i Rolлиеho.

Nu, já čekám i bez vašeho přítele dost potíží.

Potíží? Se mnou ne! Musela myslet zase na jeho dvojitou roli. Lancei, jdete po výkupném?

Vzáří světla viděla, jak přes jeho tvář přeletěl stín; jeho tmavé oči ji ostře pozorovaly. Zasmál se bez veselí.

Uhodla, Majesty! odpověděl zlostně.

Ráda zaplatím. Co gangsteři udělají s Rolliem? Jeho rodiče jsou bohatí a také zaplatí. Ale to vyžaduje čas a mezitím bude tatínek a Nels na naší stopě.

Lance odvrátil tvář.

Náhle ji napadla nová myšlenka. Lancei! Ať už jde o výkupné, či ne vy si mě chcete nechat?

Můžete hádat, odpověděl hořce.

Můj Bože! Tak ničemný snad nemůžete být!

Muži jsou zpravidla hodně špatní lidé. Nemyslíte si, že to zasloužíte?

Ano ano! Byla jsem sobecká a domýšlivá ale, Lancei nebyla jsem špatná!

Opravdu? Obrátil se k ní zády.

Ano. Nikdy jsem oh, co si o mně musíte myslet! Lancei Sidwayi, vy jste zabil toho ďábla Uhla, jen abyste mne měl pro sebe?

Správně, baby!

Neříkejte mi tak! Ještě vás budu nenávidět.

To už přece děláte.

Ne. Ale budu.

To mi vyhovuje. Bude víc zábavy, když vám budu ještě muset natlouct!

Natlouct? To už jste udělal!

Miss Stewartova, vy jste mne udeřila první!

Ano za nejšpinavější poznámku, jakou Oh, proč se pořád hádáme? Co se mnou chcete udělat?

Jste tak chytrá řekněte to sama!

Podlehl jste pokušení, Lancei Sidwayi myslíte na lehce vydělané peníze! Předpokládám, že mne chcete strčit do nějaké jeskyně, nechat mě hladovět a tlouct mě až dostanete peníze!

Musím říct, že jste pořád lepší! Chytré děvče! Děvče z koleje!

Oh, zatraceně! Lancei, budete se muset se mnou oženit!

Škubl sebou, jako by dostal ránu.

Nezaplatím nic, když neodpřísáhnete, že si mě vezmete!

Dobře když to považujete za tak důležité

Ve svém prudkém rozrušení Madge věřila, že při tom zlém obchodu dosáhla toho nejlepšího. Milovala ho ať už byl zločinec, nebo cowboy. Snad by mohla získat jeho lásku polepšit ho. Snad byla tato tvrdá cesta trestem za její sobeckost. Zachránil ji. Nemohla ho nenávidět. Snad by jako kočka udeřila zpátky, kdyby ji uhodil a pak ho milovala tím víc. Obávala se, že v sobě má nějaký zvláštní, přinejmenším velmi primitivní charakterový rys.

Jste vyčerpaná, řekl. Připravím vám lůžko.

Dal jí sedlo jako polštář pod hlavu a nanosil cedrové větve. Jak se na ně plazila, sklouzla jí deka z nahého ramene.

Co na tom záleží? řekla si chmurně.

Unaveně se natáhla. Když ji přikrýval druhou dekou, viděla, že jeho obličej je bledý.

Až to bude vyřízeno, promluvíme si, řekla.

O čem?

Nu chtěla bych napravit škody, které jsem způsobila rodičům. Vy tomu asi budete chtít zabránit, že?

Pozdě! Potřebuji peníze.

Ale vy jste měl přece moje rodiče rád

Jistě, ale jakmile budete pryč, nebudou žádné peníze potřebovat.

Pane Sidwayi, když jste proslidil moje bankovní konto, dozvěděl jste se asi, jakou mám cenu.

Jistě asi milion.

Ano, ale to teď moc nepomůže. Mohu prodat svoje šperky za sto tisíc dolarů. Udělám to pod jednou podmínkou: chci se o ten obnos podělit s maminkou a tatínkem.

V pořádku. Padesát tisíc bude stačit na naše líbanky aspoň tak dlouho, než mne policie dostane.

Oh, po vás už pátrají? Pak ji přemohla zlost a vykřikla na něho: Jak jen můžete být tak skvělý tak oh, takový a přece tak ničemný!

Tajemství života, baby! Jak vy můžete mít tak andělský obličej, když vaše srdce za nic nestojí?

Skoro jste mě přesvědčil, řekla zasmušile. Budme to zlomí, nebo uzdraví. Odtáhnete mě z domu, který jsem právě začala milovat snad mne to vyléčí!

Nevěřím vám ani slovo, odpověděl vášnivě.

My jsme určitě stejného druhu. Ale jestli nejste dost silný, abyste sebe a mě napravit, pak buďte aspoň úplně špatný a ne tak obojetný lhář jako teď!

Zdálo se, že se pod kousavými slovy zmenšil. Madge se na něho zvědavě dívala, jak sbírá dřevo na oheň. Ale byla tak vyčerpaná, že jí padala víčka. Když jí něžně zatrásl, zdálo se jí, že teprve usnula.

Jste mrtvá? zavolal a v jeho tónu bylo ještě něco jiného než netrpělivost.

Oh! Drsné svítání a rezavý chlad ji rychle přivedl zpátky do skutečnosti. Buenos días, miláčku. Ne, nejsem mrtvá.

Neříkejte mi tak jinak vás musím

Ano, jednu modřinu už mám, proč ne ještě jednu?

Vstaňte, rozhýbejte se a jezte! poručil.

Madge připadalo to první zoufale těžké, to druhé nelehké a to třetí nemožné. Měla ruce a nohy jako led. Lance odešel do lesa asi aby přivedl koně. Mohla snadno utéci, ale to by bylo absurdní, i kdyby po tom toužila. Konečně se vrátil s Umpquou, který už byl osedlán.

Budete muset jet! řekl příkře.

Děkuji, jste ke své squaw velice přívětivý, miláčku.

Ale ne v dece! Natáhněte si můj kabát!

Ne, ten potřebujete sám. Mohu jet zabalena do deky. Jen ruce a nohy mám studené.

Tak šije rychle ohřejte, než všechno zabalím.

Madge si všimla, že třmeny byly pro ni zkráceny. Beze slov se chopil uzdy a vedl Umpquu po svahu dolů. Začínal den; pronikavý chlad ustupoval. Madge držela ruce pod dekou a snášela bolest v nohou. Mezi stromy několikrát zběžně zahlédla zamlženou prázdnotu. Když vyšlo slunce, zdálo se jí podle její úvahy, že jdou špatným směrem a jestli správně

viděla, vedl ji Sidway přes hranici do Mexika. Nemluvil a neohlížel se. Byl jako muž, který se zmýlil a nestará se o to, kam jde.

Madgeiny myšlenky se nezměnily. Nemohla si pomoci. Ale v záři slunce bylo její zklamání ze Sidwaye stále trpčí. Její síla začínala selhávat a na její odvaze hlodal temný smutek. Brzy přišla chvíle, kdy jí bylo docela jedno, co se stalo – jen kdyby si mohla odpočinout. Z cedrového lesa se dostali do křovinatého kraje, který neposkytoval žádnou ochranu před sluncem. Bylo nesnesitelné horko.

Lancei, jsem úplně vysušená. Musím se napít!

Já taky. Ale vydržte to – tamhle dole u pastvin je voda.

Když Sidway konečně našel vodu, bylo to pro Madge právě včas. Neměli žádnou nádobu a Madge řekla, že už se nikdy nebude moci vyšplhat na koně, jestli z něho sleze. Nato ji vyzvedl ze sedla, a když se napila, zase ji do něho posadil. Dosud nikdy nepoznala vzácnost čisté vody. Bylo vůbec mnoho věcí, které nedokázala ocenit.

Neúnavně směřoval Sidway po svahu dolů. Madge byla tak unavená, že se v sedle kymácela. Bylo takové vedro, že by nejráději spadla dolů a zemřela. Ale raději by snášela ještě víc, než by ho poprosila o odpočinek. Teď ho nenáviděla a dokázala by ho zabít. Bylo by stačilo, zeji donutil k tomu, aby ho beznadějně milovala, že na ni nakupil zahanbení nad jejím strašným sobectvím a také tato nekonečná jízda. Nevěděla už, jestli utekly vteřiny či hodiny; zpozorovala to ale, když kůň zastavil.

Podívejte se, Madge! zavolal Lance.

Dívku nutkalo něco víc než jeho rozkaz. Otevřela oči a viděla, že zastavili na výběžku posledního předhůří.

Nedaleko pod nimi ležel kraj pastvin. Přes šedou a modrou půdu táhl pomalu dlouhý řetěz dobytka. Vzadu viděla silnici s automobily a na druhé straně silnice se zvedal zalesněný kopec, z něhož vyčníval napolo skrytý bílý dům ranče.

Ten dobytek patří vašemu otci a Dannymu Mainsovi, řekl Sidway klidně.

Silnice – můj domov! zajíkala se Madge.

Myslím jsem si, že to poznáte. Zapálil si cigaretu. Mám radost, jak přesně jsem našel zkratku z Cochisova tábora sem dolů!

Lancei! Neslyšela svůj vlastní hlas.

Ano? Co je? Nedíval se na ni.

Vy mne vezete domů?

Jistě, vy ubožátko!

Vy nejste lhář – únosce – gangster?

Ne, miss Stewartova. Nerad vás klamu – je dost hloupé, že jste tak romantická a že jste si vymyslela tak pěkné věci o mých motivech.

Můj Bože! Pak jste tedy nezabil Uhla, abyste mne unesl, ale abyste mě zachránil?

Vaše chápavost je povzbuzující. Snad budete skutečně ještě chytrá.

Vy nechcete žádné výkupné?

Madge Stewartova, raději bych zemřel hladem, než bych vzal jediný dolar vašich peněz!

Oh, co všechno jste pro mne – pro nás všechny udělal! A jak nepatrnou – jak bídnou jste mě učinil! Oh, taková hanba!

S ostrým výkřikem se zakymácela v sedle.

Madge! Držte se pevně! zaslechla ještě. Když spadla do jeho náruče, udělala se kolem ní tma.

Jakmile přišla zase k sobě, zjistila, že ji Sidway drží před sebou v sedle a rychle ujíždí přes pastviny. Pomalu poznala, že slunce zašlo a že ona sama je téměř ochromena.

Lancei, jak je to ještě daleko? zašeptala.

Už jsme skoro doma. Jsem rád, že jste se zase probrala. Vaše matka a děvčata se aspoň moc nepolekají. Musím vás ale lépe zabalit. Jste jaksi – hm – v původním stavu.

Oh, cowboyi!

Položila si tvář na jeho zaprášenou vestu. Umpqua začal stoupat. Po chvíli zastavil před domem. Lance hlasitě vykřikl:

Haló! Tady je Sidway a Madge! Je úplně vyřízená, ale jinak docela v pořádku!

Sestoupil s ní z koně. Vyhrnuli se mládenci a děvčata a za nimi se objevil bledý obličej paní Stewartové.

Paní Stewartova, je v pořádku, ujistil ji Lance. Pak odnesl Madge do domu, chodbou do jejího pokoje a položil ji na postel.

Mami! Víc Madge nedokázala říci, když její matka vedle ní poklekla. Její oči byly zaplaveny slzami. Maminko – já – moji milí – že jsem zdráva a v bezpečí, za to můžete děkovat jen Sidwayovi. Ale Rollie – já nevím – Lancei, řekněte jim, co víte. Sidway se otočil od okna.

Stevens byl v pořádku, když jsme ho opustili. Stewart a jeho lidé ho teď už jistě osvobodili. Budou tady ještě dnes večer – nebo určitě ráno.

Osvobodili! Všichni to zavolali sborem.

Byli jsme uneseni, šeptala Madge. Byla jsem s Rolliem ve vsi. Ten gangster Uhl – já ho znala.

V nesouvisejících větách jim všechno vyprávěla a stále znovu zdůrazňovala Lanceovu úlohu při své záchraně.

Lance zasáhl do spleti hlasů, jež hned ustala.

Nenuťte ji do řeči – přineste jí něco k pití.

Sidwayi, budeme vám moci vůbec někdy poděkovat? zvolala Madeline Stewartova.

Maminko – nepouštěj ho pryč! vykřikla Madge, když chtěl Lance odejít z pokoje. Chce ujet a nenechat si poděkovat.

Dítě, to neudělá!

Co ty víš? Lancei, slibte

Děvčata se přidala k prosbě, až Sidway vysvětlil, že se chce ve svém pokoji umýt.

Barg se protlačil na Madgeinu postel se stříbrnou lahví a skleničkou.
Nic takového! řekla Madge slabě. Žádný alkohol! Přineste mi vodu a pak horkou kávu!
Nezůstala dlouho vzhůru.
Příštího dne byla příliš slabá na vstávání. Allie spala s ní.
Tu bouli tady schovej šiji raději pod vlasy, radila Allie.
Ani za nic! Tam mne uhodil Medák Uhl. Třeba odklidí ten kámen, který má určitá osoba v prsou místo srdce!
Madge to je to tak zlé?
Strašné, Allie! Miliónkrát horší než před
Před čím?
Před tím, jak mi dal v noci o mém večírku facku! Oh zachránil mi život a já ho považovala za zločince! Allie, já mám hrozný strach, že je to beznadějně!
Přirozeně, když setrváváš ve svém pocitu méněcennosti.
Přítelkyně přicházely s její matkou, mládenci zůstávali stát mezi dveřmi jen ten, kterého nejvíce toužila vidět, nepřišel.
Byla příliš hrdá, aby se po něm ptala. Proč se nemohl přijít podívat, jak jí je? Pozdě odpoledne pak slyšela, jak se ve zdraví vrátil Rollie.
Přitáhněte ho dovnitř je jedno, jak vypadá! volala Madge, která znala Rollieho slabost.
Je na něho skvělý pohled, odpověděl Natě.
Pak ho přivedli dovnitř. Na studentovi byly znát všechny stopy strachu, který přestál.
Rollie, já jsem tak ráda!
Já taky. Sidway byl tedy přece jen hrdina!
Ano, Rollie.
Je skvělý! polkl Stevens statečně.
A tatínek?
Je v pořádku. Jde zrovna nahoru se Sidwayem. Omluv mě, prosím tě, vypadám hrozně.
Zvonění ostruh na kamenné podlaze patia ji roztráso! Stiskla Alliin ruku. Její srdce bušilo. Vstoupil otec a následoval ho někdo, koho Madge viděla jen nezřetelně. Pohled na otce v zaprášeném oděvu jezdce z pastvin v ní probudil dětské vzpomínky. Ale nikdy se na ni tak nepodíval! Sklonil se nad ní a políbil ji.
Well, děvče, jsem šťasten, že jsi zase doma!
Oh tati!
Pověsila se na něho. Stewart ji položil zpátky do polštářů.
Jsi pořádně bleďá, Madge! A ta ošklivá boule! Jak jsi k ní přišla?
Ta pochází od Honigbiena Uhla.
Dívala se k Sidwayovi, jenž stál v nohou postele a vážně na ni hleděl. Nejen jeho hladce oholená tvář jej činila docela jiným. Domnívala se, že ho ještě nikdy neviděla tak nádherného, tak matoucího.
Lancei, požádala ho, pojďte blíž vedle Allie dovoďte, abych vám poděkovala!
Za co? otázal se s úsměvem.
Že jste mne zachránil před Uhlem že jste ho zabil.
Dcero, Sid nebyl, i když si to myslel. Byl to Ren Starr. Napřed zastřelil Flemma. Pak vyšel zakrvavělý Uhl z chaty.
Sidova kulka ho omráčila. Zvláštní chlapík. Zatímco ho Nels držel v šachu, Ren a ostatní pověsili třetího gangstera Foxe. Přinutili tvého studenta Rollieho, aby při tom pomáhal. Co tomu říkáš?
Nebesa! Rollie pomáhal pověsit gangstera?
Ano a táhl za laso jako pravý cowboy! Chtěli jsme Uhla přirozeně taky pověsit, ale Ren o tom nechtěl ani slyšet. Dal Uhlovi zpátky zbraň a pak ho v poctivém souboji zastřelil. Už jsem o tom podal zprávu šerifovi. Obrátil se na svoji ženu, která přišla k Sidwayovi. V jednom dni tady budeme mít zase zpátky náš dobytek. Konec dobrý, všechno dobré zapomeňme na to!
Ale, tatínku, všechno ještě dobře neskončilo, řekla Madge tiše.
Jakto?
Já jsem ještě Lancemu nepoděkovala.
Dobrá tak to udělej hned! Stewart se smíchem vstal.
Nepotřebuji nechci žádné díky, řekl Sidway.
Miláčku! Já
Pst! přerušil ji Sidway a zvedl ruku. Používáte toto slovo příliš často. Jmenujete tak všechny svoje přátele Nelse a Rena, svoje rodiče a dokonce svoje koně! Padne to vždycky na toho, kdo je právě s vámi. Beru to uctivě jako váš dík za moje malé služby a to stačí!
Madge se na něho podívala, zatímco ostatní se smáli. Tenhle Lance Sidway! Byl vtipnější, než kdy tušila.
Nejmilejší! zvolala vášnivě. Je to méně neosobní? Pokusila se, aby její slova zněla uštěpačně, ale cítila, jak jí tvář žhne.
Zdálo se však, že se to Sidwaye nijak nedotklo. Obrátil se k Stewartovi.
Genei, řekl jsem vám, že není úplně v pořádku poznal jsem to už včera při jízdě. Žádný div po tom všem, co prodělala. Měli bychom teď jít potřebuje klid a péči.
Správně, Side. Allie a Maramee se o ni postarají.
Vyšli ven a někdo zavřel dveře.
K čertu! vykřikla Madge divoce. Viděl už někdy někdo takového člověka?
Majesty, mumlala nepolepšitelně romantická Maramee. To je nejdelikátnější zamilovaná historie, jaká kdy existovala.

Příštího dne Madge odpočívala. Její hosté měli nazítří odcestovat. Následující poledne ta hodina přišla. Tři automobily studenty a studentky naložily. Po dlouhém loučení zavolala Beulah Allenova na vážného Sidwaye:

Lancei, až mi dá Snake vyhozov, přijdu si pro vás!

Rudovlásko, to by bylo skvělé! odpověděl Sidway.

Cowboyi, nemyslíte si, že má na vás někdo přednostní právo? zeptala se Beulah a podívala se prohnane po Madge.

Vyloučeno, Bu!

Po posledním na shledanou vozy odjely.

Tak to by bylo! vzdychla Madge.

Sidway s Nelsem a Renem nepozorovaně odešli.

Oh, miláčkové at' to máme za sebou! řekla Madge a objala rodiče.

A co? zeptal se překvapeně Stewart.

Ale, tati nepokoušej se oklamat svou malou Madge!

A pak jim vyprávěla, jak se dozvěděla o hrozící finanční katastrofě a o sporu se Sidwayem.

Uhodila jsem ho a on mne pak taky. Zasáhla jsem ho znovu, ale on odmítl v hádce pokračovat. A řekl mi, jaká je situace. Jak sobecká a výstřední jsem byla! Ale já všechno zase napravím. Už jsem poslala telegramy do Los Angeles a New Yorku. Perly a brilianty tety Heleny přece nikdy nenosím a mohu je prodat za sto tisíc dolarů. Zachrání nás to, tatínku?

Jistě, Madge, odpověděl Gene trochu chraptivě.

Pak je to vyřízeno! Tati, nemohu být sice tvoje ideální dívka Západu a taky ne mamincin druh dámy ale mohu být čestná a upřímná.

Madge, o té myšlence na dívku ze Západu bychom se mohli přít! řekl Stewart.

Její matka ji objala.

A ještě něco. Madge se pokusila zůstat klidná a připravená. Mohli byste tu udržet Sidwaye? Chtěla bych aspoň nějak mu poděkovat odměnit ho!

To by nemělo být těžké, odpověděl Stewart. Nechal otevřenou otázku, zda míní zadržení Sidwaye, nebo poděkování.

Madge odběhla do svého pokoje. Málem by prozradila svoje tajemství!

Příštího rána čekala, až Lance s Renem odjedou; pak spěchala k Nelsovi.

Nelsi Sidway přece neodejde z ranče? zeptala se kvapně.

Mnoho o tom mluví a zdá se mi hodně smutný. Zůstane tu ale, dokud se Ren a Bonita nevezmou.

Oh, Nelsi! Už je to tedy stanoveno?

Jistě a já bych rád brzy viděl ještě jinou svatbu!

Nelsi, ty jsi tak pojednou tak

Děvče, musím ti to říct. Moje srdce už není jako dřív a já nebudu moci šťastně zavřít oči, dokud ty

Ne! Nelsi! vykřikla a objala ho kolem krku. Na to nesmíš vůbec myslet!

Well, miláčku, tak zlé to ještě není. Ale proto si dělám starosti s tou hroznou milostnou záležitostí mezi tebou a Lanceem

Ano hrozně jednostrannou. Madge si ukryla obličej.

Jednostrannou? Jenom tenkrát, jestli ho nemiluješ.

Oh, ty milý starý Nelsi! Víc nedokázala říci.

Majesty, ten mládenec umírá láskou.

Odkud to víš?

To přece vidí i slepý! Ale přirozeně jestli je ta věc z tvé strany beznadějná

Oh, Nelsi, není beznadějná, zašeptala.

Děvče, je to ten nejušlechtilejší mládenec, jakého jsme já a tvůj otec poznali. A miluje tě tak, že tím hrozně trpí. Řekl mi, že tě miluje tolik, že odtud nemůže odjet, ani tady zůstat. Tak, teď jsem prozradil jeho tajemství. Co tomu říkáš?

Nemůžu toho moc říkat když brečím ale já já ho miluji víc než on mne!

Neříkej! Pak musíš jen zlomit jeho pýchu. Je tvrdohlavý jako mula.

Ty myslíš, že bych že bych ho měla donutit k přiznání že mě miluje?

Správně!

Chci udělat všechno všechno!

Nu, to mě těší. A teď běž domů a lámej si svou hezkou hlavičku tím, jak to zařídíš ale musí to být tak, aby neměl žádnou šanci.

Ach, ty milý to udělám!

Téměř oslepená radostí běžela nahoru ke smrkům.

Po večeři se převlékla, vklouzla do tmavého pláště a vykradla se z domu. Věděla, že muži jsou pravděpodobně v Nelsově obchodě. Krev jí bouřila společně s jejími myšlenkami a srdce jí divoce tlouklo, když se plížila k Lanceho ubytovně. Z obchodu vycházelo žluté světlo; slyšela, jak se Lance směje. Mohl být tak nešťastně zamilován, když se takhle smál?

Vklouzla do Lanceova pokoje a odložila plášť. Skrčila se v lenošce. Kostky byly vrženy byla zde. Na to Lance Sidway jistě nepomyslí a co přijde potom, to jí bylo jedno. Kromě toho, že by ji vyhodil. A toho byl jistě schopný.

Poblíž se ozvaly hlasy a zvonění ostruh. Madge seděla jako myška. Co když přijdou všichni společně? Ale šli do Nelsova pokoje zřejmě byli tři.

Rozsvít! řekl Stewart.

Je teplo, poznamenal Sidway. Já rozsvěcovat nebudu.

Ani nepotřebuješ, Side, řekl Nels. Jsi sám celý žhavý.
All right, řekl Stewart vážně. Tak vy chcete neodvolatelně ráno odjet?
Ano, Genei, odvětil Lance smutně.
Ale tady je přece pro vás budoucnost! Ranč se zase bude vyplácet. Madge mi pomůže.
To jsem věděl! Jsem tomu rád. Je skvělá pravá Stewartova!
Já jsem taky souhlasil, že je Madge pravá dívka Západu, plnokrevník, řekl Nels.
Po malé přestávce promluvil opět Stewart:
Ale, synu, proč vlastně chcete pryč?
Genei, vy byste to měl vlastně vědět. Lance se bez naděje usmál. Pravda je, Genei že miluji vaši dceru tak velice, že tu nemůžu zůstat.
To je otevřená řeč. Chci zrovna tak otevřeně odpovědět. Měl bych vás rád jako syna. Požádal jste Madge o ruku?
Nebesa ne! vyrazil Sidway zmučeně.
Proč ne? Já jsem s Madeline nebyl příliš ostýchavý. Není to pravda, Nelsi?
K čertu, ovšem!
Madge nenávidí pouhý pohled na mne! prohlásil Lance.
Tomu nevěřím, reagoval prudce Stewart.
Synu, ty se mylíš, řekl Nels.
Oh, vy mne doženete ještě k pití! Mám vás rád, ale jde o Madge. Nenávidí dokonce i zem, po které chodím! Není divu měl jsem vždycky takovou prokletou smůlu, že jsem ji musel zachraňovat ze situací, které ji pokořovaly. Je hrdá a já jsem s ní vždycky jednal špatně. A že jsem věděl o jejím flirtu s gangsterem Uhlem oh, to jsem nechtěl říct!
Synu, ona mi to sama vyprávěla. My jsme opravdu trochu staromódní a dnešnímu světu nerozumíme, řekl Nels.
Proč se ale nesvěřila mně, svému otci? zeptal se žárlivě Stewart.
Genei, třeba tomu nebudete věřit, namítl Lance. Ale stejně jako vás Madge velice miluje, trochu se vás taky bojí.
Side, mně se zdá, že my tři to děvče zbožňujeme, řekl Stewart. Miluji Madge, a přece bych mohl oh, k čertu!
Zase následovalo ticho. Madge seděla ve tmě s bušícím srdcem.
Genei, já vám rozumím, řekl Lance. Vy byste chtěl znovu najít svoji starou představu úcty k Madge. Nu tuto úctu můžete klidně zase cítit. Madge Stewartova nikdy neudělala nic, kvůli čemu by se vám nemohla podívat do očí. Je to dívka z koleje a snad trochu radikální. Ale je čestná, přímá a čistá!
Synu, řekl Stewart a jeho hlas zněl trochu příškrčeně. Vy byste si tedy Madge v každém případě vzal za ženu?
Nebesa! vykřikl Lance zoufale. Ano! Ano! A pokládal bych se za nejšťastnějšího chlapa na celém světě.
Víc Madge nedokázala vydržet. Pomalu se připlížila k Nelsovým dveřím a vešla. Obličeje těch tří ji odměnily za všechno, co musela snášet.
Nu přicházím vhod?
Madge, odkud jdeš? zeptal se Stewart.
Z Lanceova pokoje. Poslouchala jsem vás tam.
Pro pána krále, co jsi tam dělala?
Čekala na Lanceho.
A co jsi chtěla dělat, až přijde?
Neměla jsem tušení, tatínku. Ale teď to vím!
Klidně a sebejistě předstoupila před Sidwaye.
Lancei, podívej se na mě!
Stál jako socha. Pak sklouzl její zrak na jeho vestu, kde chyběl jeden knoflík.
Cowboyi, potřebuješ někoho, kdo se o tebe bude starat. Nevěděl jsi, že umím přišívat knoflíky?
To jsem si nedokázal představit, odpověděl chraptivě. To ses naučila v koleji?
Ne. Od matky. Umím taky zašívát punčochy, vařit a péct.
To jsi ale pozoruhodně dokonalá mladá dáma.
Děkuji. Už jsem se ptala, jestli bys na to dokázal přijít. Nezajímá tě, proč jsem na tebe čekala ve tvém pokoji?
Zdálo se, že je pro Lanceho nemožné najít odpověď.
Oh, už jsem to sama zapomněla! Nechme toho!
Její ruce sklouzly po jeho vestě vzhůru a položily se kolem jeho krku.
Mám ti poděkovat za tolik věcí, řekla.
Prosim ne, Madge, odpověděl nejistě. Jsi zase rozrušená nechci žádné díky!
Zase špatně, mil ne, miláček se nehodí. Musím najít nějaké jiné slovo. Lancei nenapadlo tě, že jsem se do tebe mohla zamilovat už toho prvního dne v Los Angeles?
Ale určitě ne, řekl, těžce dýchaje.
Ale bylo to tak! A pak jsme se zase našli a nerozuměli si a rvali se jako pes a kočka. A mezitím to bylo stále horší!
Madge, pro lásku Boží!
Pro lásku naši, Lancei! Potřebuji tě víc než ty mě! Neobejmeš mne? Nevídiš, co se se mnou děje?
Ne! Genei Nelsi odvedte ji pryč! Chce se jen mstít!
Synu, a právě teď ses toho děvčete tak rytířsky zastával, řekl Stewart s úsměvem. Mám dojem, že to myslíš vážně.
Well, Lancei, měl bys jí raději věřit, řekl Nels nenuceně. Pojd', Genei!
Oba vyšli ven, ale Madge to vůbec nepozorovala.
Lancei, začala znovu, kdybych zase pořádala nějaký večírek například svatební společnost nebyl by už žádný punč

Zadrž! Dej mi příležitost! Těžce oddychoval. A pak ji k sobě přitiskl, až se v ní zatajil dech.

Ano, zašeptala. Jen mi nezlom žebra! Cítila, že poslední zbytky její svěhlavosti a sobectví mizí. A polibek, který mu dala, měl být rozloučením s jejími čertovinami.

Nejdražší, víš že jsem přísahala, že dostanu Umpquu, řekla tiše na jeho rtech.

Trhl sebou a tázavě se na ni podíval.

Přece by ses nemohla takhle chovat, zeptal se, jen proto abych ti dal Umpquu?

Ale to přece nemusí být tak těžké dát mi Umpquu a zároveň sebe, zašeptala.

Majesty můžeš mít jeho i mne navěky! Zbožňoval jsem tě moje srdce je zlomeno ale to všechno bych na sebe vzal znovu pro tohle!